

இறக்கை: 13 இறகு: 11

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

சுருநிலை

நவம்பர் | விலை
2024 ₹ 50

நோபல் பரிசு பெற்ற
தென் கொரிய எழுத்தாளர்

“முகமுடியுடன்
கூத்தாடும்
சாகஸக்காரர்கள்
நாம்”

■ ஏகன்

சிந்துவெளி ஆய்வு:
அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின்
புதிய கண்டுபிடிப்புகள்

■ முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி

கவிதை:
மகாகவி ஈரோடு தமிழன்பன்

இப்போது என்னவாயிற்று?

இரவு
போனால் போகட்டும்
நட்சத்திரங்களும் கூடவே
போய்விடுமா என்ன?
அவை
தொட்டில் குழந்தை கண்களுக்கு
வந்துவிடும்.
கட்டும்
தமிழ்ப் பாட்டுக்குள் வந்து
கண்சிமிட்டும்
கவலைப்பட வேண்டாம்.

கதை
போகிறதென்று எதற்குக்
கண்ணீர்?
பாத்திரங்கள்
நம்மோடு இருக்கின்றன.
ஏன்?

நம்
வாழ்க்கைக் கதைகளில்
இடம் கிடைக்கும் என்று
அவ்வளவு நம்பிக்கை!

இரவு, தூக்கம் எல்லாம்
போனபிறகும்
கனவு
நம் நினைவில் பேச்சில் இருப்பதில்லையா?

அதனால்
பலரும் கனவுகள் தயாரிக்கவே
பகலுக்கும்
பயிற்சி தருகிறார்கள்.

ஒரு
நல்ல கனவு என் உறக்கத்தில்
பிறக்கும்போது
நான்
ஒரு ரோசாச் செடியில் பூவாய்ப் பிறக்கிறேன்
மழை வயிற்றில்
ஒரு துனியாகப் பிறக்கிறேன்

நான்
பூவாக இருந்தபோது
அரும்புகளுக்கு
வெளிச்சம்பற்றி மணம்பற்றி

வானம்பற்றி மழைபற்றி
வண்டுகள்பற்றிப் பாடல்கள்பற்றிப்
பாடம் நடத்தியுள்ளேன்.

இப்போது
என்னவாயிற்று?
அவையே
செயற்கை மழைபற்றிச்
செயற்கைக்கோள்கள் பற்றி
அடுத்த தலைமுறை
அரும்புகளுக்குப்
பாடம் நடத்துகின்றன,
செயற்கை நுண்ணறிவுப்
பேராசான்களாகி
இதழ் திறந்தும்
முகம் மலர்ந்தும்.

இறக்கை: 13

இறகு: 11

திருவள்ளூர்வாரண்டு 2055

ஐப்பசி - கார்த்திகை
நவம்பர் 2024

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
இரா.எட்.வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
காலஞ்சென்ற
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

உலகளாவியத் தொடர்பாளர்:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

உள் ஓவியங்கள்:
லெசி

தொடர்பு முகவரி:
காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை - 600 005.
செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்:
kaakkaicirakinile@gmail.com

இணைய முகவரி: kaakkai.in
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

தொழிற்சங்கம் : வர்க்கம் - ஜனநாயகம் - அமைதி

ரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகான தாராளமயக்காலமானது மக்கள் நலனுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டதுடன், தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் மற்றும் நலன்களுக்கு ஏற்றக்குழுவைக் கொண்டிருந்தன. வர்க்க நலனும் பேணப்பட்டுவந்தது. இக்காலகட்டத்தில் அரசு- தனியார்- பொதுத்துறை நிறுவனங்களும், தொழிற்சங்கங்களும் இணைந்தே நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், ஒற்றுமைக்கும், அமைதிக்கும் வித்திட்டன. ஆனால் முதலாளித்துவத்திற்கோ, தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைக்கும் உரிமை; கூட்டுறவு உரிமை; வேலை நிறுத்த உரிமைகளின் கீழ் இயங்குவதென்பது எட்டிக்காயாகவே கசந்துவந்தது.

அதன் பிறகான நவதாராளமயக்காலமானது தனியார் மயம், கட்டுப்பாடற்ற வணிகத்திற்கு வழிவகுத்தது. தனியாரும் கட்டுப்பாடற்ற வணிகமும் சேர்ந்து, மூலவளங்கள் கொள்ளை; வாபச்சுரண்டல்; வரிச்சலுகையினைப் பெறுவதாக இருக்கிறது. சந்தை வணிகத்தினால், தொழில் நிறுவனங்களும், தொழிலாளர்களும் ஒருபக்கம் உலக முழுக்க இடம் பெயர்ந்தனர். இன்னொருபக்கம், தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற்சங்க உரிமை, கூட்டுறவு உரிமை மறுக்கப்பட்டதுடன் சமூகப்பாதுகாப்புத்திட்டங்கள் ஏதுமின்றி குறைந்த ஊதியத்திற்கு அதிக எண்ணிக்கையில் பணியமர்த்தப்படுகிற நிலை. இதன்காரணமாக தொழில் நிறுவனங்களின் லாபம் பெருகி சமூக-பொருளாதார அளவில் சமத்துவமின்மை அதிகரித்துள்ளது. பெருகிவரும் சமத்துவமின்மையும், இடம்பெயர்வையும் வலதுசாரியக்கருத்தியலானது, தனக்குச்சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு முதலாளியத்தோடு ஒட்டிக்கொண்டு பரவலாகிறது. தற்போது, வலதுசாரியமும், முதலாளியமும் சேர்ந்துகொண்டு, வர்க்கச்சிந்தனையை; ஜனநாயகத்தினை; தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப்பறிப்பதாக இருக்கிறது.

தொழிலாளர்களுக்கு வர்க்கச் சிந்தனைகள் கற்பிக்கப்படும்போது, மார்க்ஸியமானது முதலாளியத்தினையும்; அம்பேத்கரியமும், பெரியாரியமும் பார்ப்பனியம் மற்றும் முதலாளியத்தையும் தங்களது எதிரிகளாகக் கட்டமைப்பதையறிவோம். மார்க்ஸியம், அம்பேத்கரியம், பெரியாரியம் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையது மட்டுமின்றி, அரசியல் சாசனத்திற்கு உட்பட்டு, ஜனநாயகம், வர்க்கம், மதச்சார்பின்மையை தங்களது அடிப்படைக் கொள்கைகளாகக் கொண்டிருப்பது புரியும். இம்மூன்று கருத்தியல்களுமே, வர்க்கபிதமற்ற சமூகம்; சமூக நீதி; சாதி ஒழிப்பு; தேச முன்னேற்றத்திற்காக சேவையாற்றி வருகின்றன. இம்மூன்று இயக்கங்களிலும் தங்களது கருத்தியல்களை தொழிலாளர்களிடமும், மக்களிடையேயும் கொண்டுசெல்ல தொழிலாளர் இயக்கங்களை ஒரு அச்சாகக்கொண்டு இயங்கிவருகின்றன. தொழிற்சங்கங்களும் தன்பங்கிற்கு தொழிலாளர்களிடையே வர்க்கச்சிந்தனையூட்டுவது; ஜனநாயகத்தினை வளர்த்தெடுப்பது, சமூக ஒற்றுமை, கூட்டு சிந்தனையை வளர்த்தெடுப்பதாக இருக்கின்றன.

தமிழகமானது, இன்றைய நிலையில், தொழிலாளர்களைப்பிளவுபடுத்தும், வர்க்க சிந்தனைக்கு உலைவைக்கும் வலதுசாரியக்கருத்தியலை மும்முரமாக எதிர்த்துக் களமாடுகிற 'திராவிட மாதிரி' அரசாக இருந்துவருகிறது. திராவிடக்கருத்தியலை அடிநாதமாகக்கொண்டு செயல்பட்டுவரும் இந்த ஆட்சிக்கு பக்கபலமாக மார்க்ஸியம் மற்றும் அம்பேத்கரிய கருத்தியல்கள் துணை நிற்கின்றன. இந்த ஆட்சியானது அனைவரையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி; எனும் முழுக்கத்துடன் சமூக நீதி; மதச்சார்பின்மையையும் இரு கண்களாகப்பாவித்து செயல்பட்டுவருகிறது. இப்படியானச் சூழலில், இம்மூன்று இயக்கங்களும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை அரவணைத்து மேற்கொள்ளுவதன் மூலம், பாகுபாட்டினை ஊக்குவிக்கும் வலதுசாரிய-முதலாளியக்கருத்தியலுக்கு எதிராக ஒற்றுமையுடன் களமாடி ஜனநாயக-வர்க்க-அமைதிகான சூழலை உருவாக்கவும், அதில் முன்னேற்றம் காணவும் முடியும் என்பதை உணர்ந்து செயல்படுவோம்.

காக்கைச்

ஒவ்வொரு மாதமும்
1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ்
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்
கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலை..... ரூ. 50.00
ஆண்டு சந்தா..... ரூ. 500.00
இரண்டாண்டு சந்தா ரூ. 750.00
ஐந்தாண்டு சந்தா..... ரூ. 2000.00
வெளிநாடு
ஆண்டு சந்தா..... \$ 50.00

வங்கி விவரம்

A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:
செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:

A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
SWIFT CODE : CNRBINBBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.15000
உள் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.10000
உள்பக்கம் கருப்பு - வெள்ளை...ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும்
கட்டுரைகளின் கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

சிறகுக்குள்ளே...

சிந்துவெளி ஆய்வு:
அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின்
புதிய கண்டுபிடிப்புகள்
■ முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி 05
இலங்கை ஜனாதிபதித் தேர்தல்:
உயரடுக்கு அரசியற் தலைவர்களைப் பின்தள்ளிய
அநுரவின் வெற்றி!
■ ரூபன் சிவராஜா..... 12
அடங்க மறுக்கும் ஈரான்...
அடக்கத் துடிக்கும் அமெரிக்கா, இஸ்ரேல்!
■ சு.இராமசுப்பிரமணியன் 18
சுடும் ஒன்றியம்... சுடாத சூரியன்!
■ காக்கையார் 24
சமூக நீதியும் சனாதனக் கல்விக்கொள்கையும்
■ நிகழ் அய்க்கன் 27
லட்டு அரசியல்!
■ இரா.மோகன்ராஜன் 30
மானிடவியல் வரலாற்றறிஞர்
தாமஸ் ஆர்.டி.வுட்மேன்
■ கி.இரா.சங்கரன் 35
தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரின்
பிழைபட்ட கணிப்புகள்
■ எஸ். ஜெயசீல ஸ்டீபன் 44
நோபல் பரிசு பெற்ற தென் கொரிய எழுத்தாளர்
"முகமூடியுடன் கூத்தாடும் சாகஸ்காரர்கள் நாம்"
■ ஏகன் 49
விருதுக்குப் பெருமை சேர்ப்போர்!
■ மாதவன்..... 54
துயிலாட்டம்/சிறுகதை
■ மீனாசுந்தர் 57
உன்மத்தத்தின் சூரியகாந்திகள்
■ யூமா வாசுகி 61
65/66
■ இரா. எட்வின் 67
தேசமற்ற சேதங்கள்
■ வல்லபாய் 70
பனைப் பொருளாதாரம்: ஒரு கனவு
■ க. பழனித்துரை 73
நிகராகுவாவின் புரட்சிக் குயில்
அர்லென் சியு பெர்முடெஸ்
■ நிழல்வண்ணன் 76
முஸ்லிம்கள் இன்று
■ அக்கனூர் இரவி..... 79

சிந்துவெளி ஆய்வு:

அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் புதிய கண்டுபிடிப்புகள்

சிந்துவெளி நாகரிகம் பதினைந்து லட்சம் சதுர கிலோ மீட்டருக்கும் மேற்பட்ட பரப்பளவு கொண்டது. ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான், இந்தியா ஆகிய மூன்று நாடுகளில் இந்த நாகரிகம் செழித்தோங்கி இருந்தது. இந்தியாவில் பஞ்சாப், அரியானா, குஜராத், மகாராட்டிரம், ராஜஸ்தான், உத்திரப்பிரதேசம், காஷ்மீர் முதலான மாநிலங்களில் இந்த நாகரிகம் பற்றிய ஆய்வுகள் நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்து வருகின்றன. இந்த நீண்ட காலகட்டத்தில் தீராத சர்ச்சை ஒன்றும் உருவாகி விட்டது. அது இந்திய நாகரிகம் சிந்துவெளி நாகரிகமா? சரஸ்வதி நாகரிகமா? என்பதுதான்.

இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வுகளிலேயே மிக அதிகமான ஆய்வுகள் சிந்துவெளியில் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் இந்த விவாதம் இன்னும் முடியவில்லை. நூறாண்டுகளைக் கடந்துவிட்ட இந்த ஆய்வுகள் இன்று புதிய பரிமாணங்களை எட்டியுள்ளன. பல்துறை அணுகுமுறைகளுடன் (multidisciplinary) சென்று கொண்டிருந்த இந்த ஆய்வுகள், இப்போது துறைகள் கடந்த அணுகுமுறைகளுடன் (transdisciplinary) பரிணமித்துள்ளன. பற்பல புதிய முடிவுகள் கிடைத்து விட்டன.

அவெஸ்தா மொழி பற்றிய ஆய்வும், மரபணுவியல் ஆய்வுகளும், சங்க இலக்கிய ஒப்பாய்வும், இடப்பெயர் ஆய்வும், பண்பாட்டுப் புலப்பெயர்வு ஆய்வும், சிந்துவெளி முத்திரைகளைத் தொடர் அடைவுகளாக இணைத்தறியும் கணினி வழி ஆய்வுகளும் இன்று நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுகளின் முடிவுகள் சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் மெய்ம்மைகளைப் புதிய தடங்களில் காட்டுகின்றன. சரஸ்வதி நாகரிகம் என்பது ஆப்கானிஸ்தானில் தோன்றிய ஒரு தொல் நினைவின் இந்திய இடப்பெயர்ச்சி என்பதையும் இந்த ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. அவெஸ்தா மொழி நினைவின் மீளுருவாக்கமே 'சரஸ்வதி' என்பதையும் சொல்கின்றன.

சிந்துவெளி ஆய்வில் மகத்தான கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்திருப்பவர் அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன். நம் காலத்தின் முதன்மை அறிஞர் இவர். சிந்துவெளி பற்றிய 100 ஆண்டுக்கால ஆய்வுகளில் இதுவரை யாரும் கண்டிராத முடிவுகளைக் கண்டறிந்தவர். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் நாகரிகம் திராவிடத்தின் அடித்தளத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என இதுவரை யாரும் காணாத வகையில் ஆணித்தரமாக நிரூபித்திருக்கிறார். சிந்துவெளி பற்றிய ஆய்வுகளிலேயே இவரது ஆய்வினை உச்சம் எனச் சொல்லலாம்.

சிந்துவெளி நாகரிகம் பற்றி ஆர். பாலகிருஷ்ணன் செய்திருக்கக் கூடிய ஆய்வுகள் பலவாகும் (2011, 2016, 2019, 2023, 2024). இவற்றில் மிக முக்கியமானது ஒரு பண்பாட்டின் பயணம்: சிந்து முதல் வைகை வரை (2023) எனும் ஆய்வாகும். சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம் (2016) எனும் ஆய்வும் முக்கியமானது.

அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் முன்னெடுத்துள்ள சிந்துவெளி ஆய்வென்பது ஒரு புதிய அணுகுமுறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். இதனை முறையியல் நோக்கில் சொல்வதானால் 'துறைகள் கடந்த ஆய்வு அணுகுமுறை' (trans-disciplinary approach) என்று சொல்லலாம். இந்த ஆய்வில் பின்வரும் பல துறைகளின் பரப்புகளில் பயணிக்கிறார். அவை:

- தொல்லியல்
- இடப்பெயரியல்
- மண்ணியல்
- புவியியல்
- மொழியியல்
- சங்க இலக்கியவியல்
- தொழில்நுட்பங்களின் வரலாறு (history of technology)

- இயற்கை வரலாறு (இந்தியா ஒரு மழைக்காடு)
- தாவரவியல் (வன்னிமரம் உள்ளிட்டவை)
- விலங்கியல் (எருமைத்தட்டம் உள்ளிட்டவை)
- வணிகவியல் (சிந்துவெளி வணிகம்)
- மக்கள் தொகையியல் (புள்ளியியல் உட்பட)
- பொருள்சார் பண்பாட்டியல் (material culturology), (பாணைத் தட்டம், செம்பு உட்பட)
- முத்திரையியல்
- மக்கள் வழக்காற்றியல் (folklore - தொன்மங்கள் வழக்காறுகள், திசைகள் உட்பட)
- பழங்குடியியல் (வட இந்தியத் தொல்குடிகள்)
- இந்தியவியல்
- திராவிடவியல்
- ஒப்புமை இயல் (comparative studies)
- கலையியல், அழகியல் (art & aesthetics)

இப்படியான இருபது துறைகளுக்கும் மேற்பட்ட அணுகுமுறைகளை ஒருங்கிணைத்து ஆர். பாலகிருஷ்ணன் ஆய்வு செய்திருக்கிறார். முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக செய்யப்பட்ட ஆய்விது. இந்த ஓர் ஆய்வுக்காகவே தன் வாழ்நாளைச் செலவிட்டிருக்கிறார். சிந்துவெளி நாகரிகம் ஒரு திராவிட நாகரிகமாகத் தோன்றித் தமிழ் நாகரிகமாகப் பரிணமித்ததை இதுவரை யாரும் அறிவியல் ரீதியாக மெய்ப்பித்ததில்லை.

அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் ஆய்வில் தொல்லியலுக்கான இடம் இருபதில் ஒரு பங்குதான். மற்ற பத்தொன்பது பங்குகள் தொல்லியலைத் தாண்டி நிற்கின்றன. தொல்லியலைத் தாண்டிய இந்தத் தேடல் மிகவும் காத்திரமானது. சிந்துவெளி ஆய்வுகள் என்றாலே தொல்லியல் ஆய்வுதான் எனும் முற்சாய்வு மாற வேண்டும். இதனை வெகு நுட்பங்களுடன் வெளிச்சமிட்டுக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார். இதனாலேயே ஒரு பண்பாட்டின் பயணம் (2023) என்பது அறிவாராய்ச்சியின் பயணமாக விரிந்திருக்கிறது. இது அறிவின் பயனாகும்.

சிந்துவெளியின் வரலாற்றைத் தேடப்போய், இந்திய நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்திருக்கிறார் ஆர். பாலகிருஷ்ணன். இந்திய வரலாற்று வரைவியலில் இது ஒரு மாபெரும் திருப்பத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

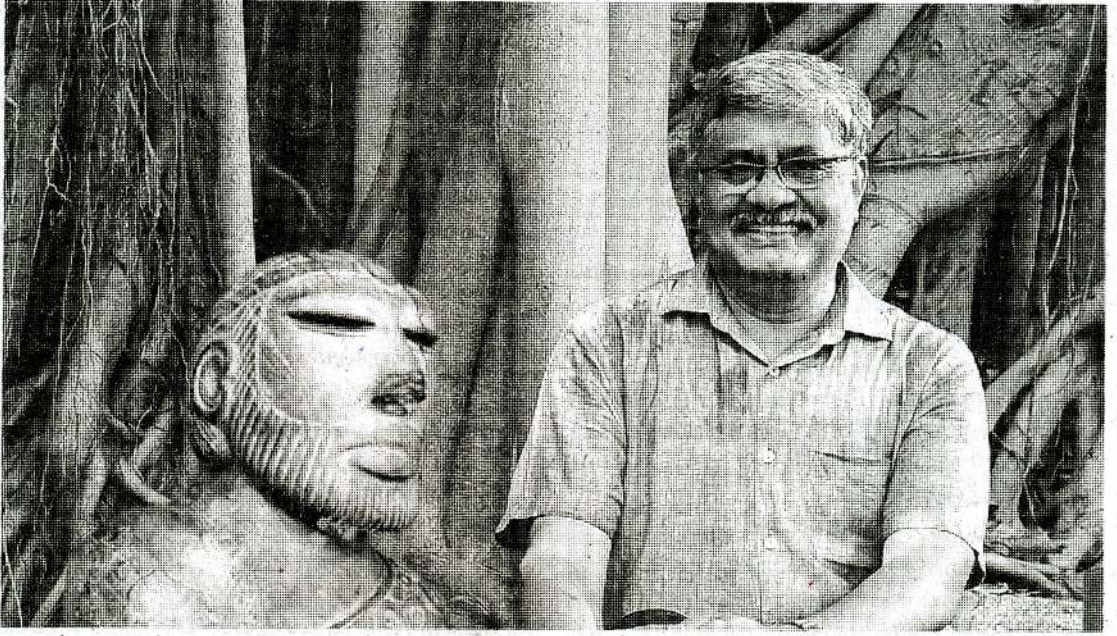
இலக்கிய வரலாற்றைப் படித்தவர், இலக்கியத்தில்

வரலாறு இருப்பதை உலகுக்கு உணர்த்தி விட்டார். சிந்துவெளி நாகரிகம் சங்க இலக்கியத்தில் பிரதிபலிக்கிறது என்பது இதுவரை எவரும் கனவில்கூட எண்ணிப் பார்க்காத ஒன்று. மண்ணோடு மறைந்துவிட்ட நாகரிகம், மனதோடு நெருங்கிய இலக்கியத்தில் மீளுருவாக்கம் பெறுதல் எனும் பண்பாட்டு அசைவியக்கத்தைக் காட்டியவர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன். அவருடைய இந்தப் 'பிரதிபலிப்புக் கோட்பாடு' (reflexivism) அவர் உருவாக்கியுள்ள சிந்துவெளிக் கோட்பாட்டின் (Indus theory) மிக முக்கிய அம்சமாகும். இருபதுக்கும் மேற்பட்ட துறைகளின், அணுகுமுறைகளுடன் அவர் உருவாக்கியுள்ள சிந்துவெளிக் கோட்பாடு ஒரு முழுமை சார்ந்த கோட்பாடாகும் (holistic theory). இவ்வளவு பரந்து விரிந்த களங்களில் சிந்துவெளிக் கோட்பாட்டை இதுவரை யாரும் முன்னெடுத்ததில்லை.

சிந்துவெளியிலிருந்து மக்களின் பரவல் ஈழம் வழியாக ஆஸ்திரேலிய முதகுடிகள் வரை சென்றுள்ளதையும் இன்று நாம் அவதானிக்க இயலுகிறது. ஆஸ்திரேலிய கரைரா தொல்குடியின் (கரையார்?) உறவுமுறை திராவிட உறவுமுறையாக இருப்பது ஒரு இனவரைவியல் அதிசயம் எனலாம். இவற்றை எல்லாம் அறிவதற்கு மானிடவியல், மரபணுவியல் ஆய்வுகள் துணை செய்கின்றன.

இந்த முழுமை சார்ந்த சிந்துவெளிக் கோட்பாட்டை உருவாக்குவதற்குப் பின்வரும் கருத்தாக்கங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார் ஆர். பாலகிருஷ்ணன். அவை:

- இடப்பெயராய்வு (பெயர்ப் பாலம்)
- கொற்கை - வஞ்சி - தொண்டி வளாகம்
- மேல்-மேற்கு, கீழ்-கிழக்கு
- பாணைத் தட்டம்
- எருமைத் தட்டம்
- திராவிட குஜராத்
- திராவிட மகாராட்டிரம் (மொழிப் பாலம்)
- வன்னி மரத்தின் தொடர்ச்சி
- திசைகள்
- சிவப்பு நிறத்தின் மேன்மை
- நிறத்தின் குறியீடுகள்
- கீறல்கள், முத்திரைகள், குறியீடுகள்
- பொருள்சார் பண்பாடு
- இந்தியா எனும் மழைக்காடு
- வழக்காறுகளின் இடப்பெயர்ச்சி
- பண்பாட்டுப் பெயர்வு

இந்த ஆய்வில் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் முன்னெடுத்துள்ள அகவயப் பகுப்பாய்வு (inclusive analysis) முழுக்க முழுக்க தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இத்தரவுகளை மிக நுட்பமான கர்மையான பார்வையோடு (rigorous analysis) பகுத்தாய்ந்துள்ளார். இதன் மூலம் ஒரு தேர்ந்த முழுமையான பார்வையை (sophisticated approach) முன்னெடுத்திருக்கிறார்.

சிந்துவெளியின் திறவுகோலாக சங்க இலக்கியம் விளங்குகிறது என்பது ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் கோட்பாடாகும். இதனை அவர் “கொற்கை-வஞ்சி-தொண்டி வளாகம்” (கொ.வ.தொ) எனும் கருத்தாக்கத்தின் மூலம் நிறுவுகிறார். சிந்துவெளியில் உள்ள இந்த ‘கொ.வ.தொ. வளாகம்’ சங்க இலக்கியத்திலும் விரவிக் கிடக்கின்றது (மேலது: 110).

புலப்பெயர்வு நிகழும்போது இடப்பெயர்களும் பெயர்ந்துள்ளன. இந்தக் கருதுகோலினை மிகச் சிறப்பாகப் புவிவியல் தகவல் முறை (Geographical Information System-GIS) மூலம் நிரூபித்துள்ளார் பாலகிருஷ்ணன் (மேலது: 110). தமிழகத்தில் பாறைகளிலும் பாணைகளிலும்கூட இவை கிறப்பட்டுள்ளன. நிச்சயமாக 5000 ஆண்டுகளாக இந்தத் தொடர்ச்சி நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. அப்பெயர்கள் இன்றும் இருக்கின்றன. அதனால்தான் பாலகிருஷ்ணன் சொல்கிறார், சிந்துவெளி அழிந்துபோன பண்பாடு அல்ல; தொடர்ந்து அசைவியக்கம் கொண்ட பண்பாடு

என்று.

இந்த அசைவியக்கத்தை இடப்பெயர் ஆய்வின் மூலம் மெய்ப்பித்திருக்கிறார். உலகளாவிய நாகரிகங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளில் பாலகிருஷ்ணனின் ‘புலப்பெயர்வுக் கோட்பாடு’ (migration theory) தனித்துவமானது. இதுவரை யாரும் முன்னெடுக்காத ஆய்வு அணுகுமுறையாகும். சிந்துவெளியில் உள்ள இடப்பெயர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் வெகுவாகப் பதிவாகியுள்ளன. இதனைச் சாத்தியமாக்கிய புலப்பெயர்வும் இடப்பெயர் பெயர்வும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்தே தொழிற்பட்டிருக்கின்றன. இதனை மிகநுணுக்கமான தொகுப்பாய்வு, பகுப்பாய்வுகளின் வழி (deductive and inductive methods) நிறுவியிருக்கிறார்.

இந்த ஆய்வில் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் முன்னெடுத்துள்ள கருத்தாக்கங்கள் வருமாறு:

சிந்துவெளி பற்றிய ஏராளமான ஆய்வுகளை நாம் கண்டிருக்கிறோம். அவை யாவும் சிந்துவெளியின் நகரக் கட்டமைப்பை நுணுகி நுணுகிப் பேசுகின்றன. அதன் அமைப்பியல்புகளைக் காட்டுகின்றன; அழகியலைக் கூறுகின்றன. ஒட்டு மொத்தமாகச் சொன்னால் ஓர் இயங்கியல் தன்மையற்ற அசையாத நகர வரைபடத்தை மட்டுமே அவை காட்டுகின்றன. நகரங்களின் பண்புகளை அவை நுட்பமாக விவரிக்கின்றன.

1. அறிஞர் பாலகிருஷ்ணனின் பங்களிப்பு

இதிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. அவர் இந்த நாகரிகம் பற்றிய மிக வரிவான கோட்பாட்டை முன்னெடுத்திருக்கிறார். இதில் பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட புதிய கருத்தாக்கங்களைக் கட்டமைத்திருக்கிறார். அவற்றை ஓர் இயங்கியல் பார்வையோடு (processual approach) அணுகுகிறார். இத்தகைய ஒரு கோட்பாட்டை இதுவரை யாரும் உருவாக்கவில்லை.

“மனித குலத்தின் வரலாறு என்பது பயணத்தின் வரலாறே; சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் வரலாறும், தமிழர்களின் வரலாறும் பயணத்தின் வரலாறே” என்பதுதான் பாலகிருஷ்ணன் முன்னெடுக்கும் கோட்பாடு. இக்கோட்பாட்டை ஓர் இயங்கியல் அசைவியக்கக் கோட்பாடாகவும், ‘அக மீளுருவாக்கக்’ கோட்பாடாகவும் வடிவமைத்திருக்கிறார்.

சிந்துவெளி நாகரிகம் என்பது பண்டைய காலத்தில் படைக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல; அது நடந்து முடிந்த கதையல்ல; மண்ணுக்கடியில் புதைந்து கிடப்பதல்ல. சுருக்கமாகச் சொன்னால் அது கடந்த காலத்தின் அசைவற்ற (static past) காட்சிப் பொருளல்ல என்கிறார் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன்.

2. சிந்துவெளி நாகரிகம் அதன் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தொடர்ச்சியான அசைவியக்கம் சார்ந்தது; அதன் முக்கிய நகரங்கள் வடபுலத்திலிருந்தாலும் அதன் நாகரிகச் செயல்பாடுகள் (civilizational process) கடலுக்கடியில் ஓடும் நீரோட்டங்கள் போல இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் உயிர் விசையாக அசைவியக்கம் பெற்றிருந்தது. இதனைக் கோட்பாட்டுச் சட்டகத்தின் பார்வையில் சொல்ல வேண்டுமானால் ‘இயங்கியல் அசைவியக்கம்’ (processual process) எனலாம். சிந்துவெளி நாகரிகம் நடந்து முடிந்த கதையல்ல; தொடர்ந்து இயங்கி வந்துள்ள நாகரிகம் என்பதை ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் பன்முக நிலையில் நிறுவியிருக்கிறார். இது ஒரு மகத்தான கண்டுபிடிப்பாகும்.

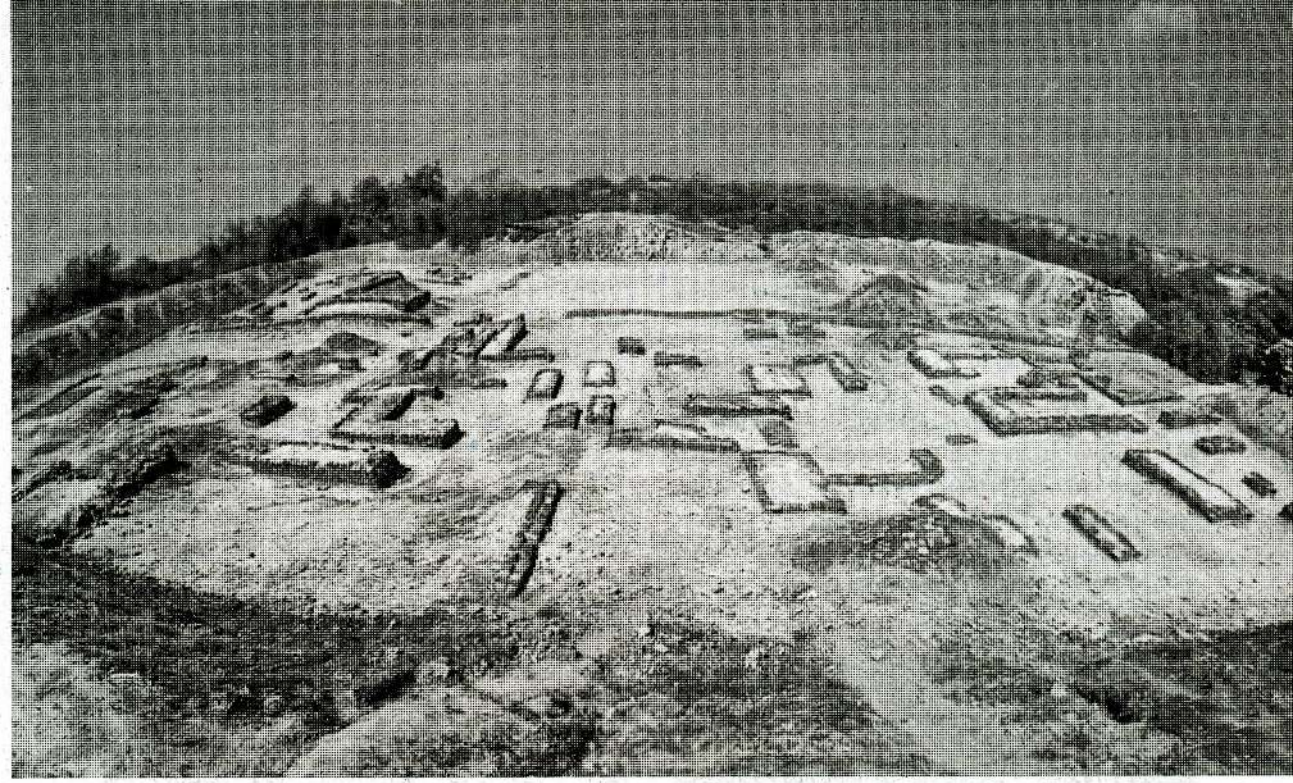
3. கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி ஆகிய சங்ககால நகரங்களின் பெயர்கள் சிந்துவெளி நாகரிகத்திலும் வழக்கில் இருந்ததை நிறுவுகிறார். இந்தியத் தொல்லியல் நிறுவனம் (ASI) வைகை நதிப் பகுதியில் அகழாய்வுக்குச் சாத்தியமுள்ள 293 இடங்களைக் கண்டறிந்துள்ளது. இவற்றில் 122 பெயர்கள் சிந்துவெளியில் உள்ளன: இவற்றில் 90 இடங்கள் இன்றைய பாகிஸ்தானிலும், 32 இடங்கள் ஆப்கானிஸ்தானிலும் உள்ளன (மேலது: 568). இன்றைய தமிழகத்தின் மதுரை, சிவகங்கை, இராமநாதபுரம், தேனி, திண்டுக்கல், விருதுநகர், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, கன்னியாகுமரி

முதலான பகுதிகளில் வழக்கில் உள்ள 97 பெயர்கள் அப்படியே எந்த மாற்றமுமின்றி சிந்துவெளியில் உள்ளன. பாகிஸ்தானில் 131 இடங்களிலும், ஆப்கானிஸ்தானில் 24 இடங்களிலும் பெயர் மாறாமல் அப்படியே வழக்கில் உள்ளன. மேலும், இன்றைய மகாராட்டிரம், குஜராத் முதலான மாநிலங்களில் 133 இடங்களில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெயர்கள் அப்படியே உள்ளன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, வைகை ஆற்றின் கரையோரம் உள்ள 200 ஊர்களின் பெயர்களில் 122 ஊர்ப் பெயர்கள் சிந்து சமவெளியில் காணப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் தமிழ்ப் பெயர்கள் ஆகும் (பாலகிருஷ்ணன், ஆர். 2023: 568-69, 2024: 85).

சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் நிகழ்ந்த புலப்பெயர்வும், அதனுடன் நிகழ்ந்த இடப்பெயர் நகர்வும் அசைவியக்கம் சார்ந்தவை (processual). இவை சிந்துவெளி நாகரிகம் தோற்றுவித்த தொடர்ச்சியான அசைவியக்கமாகும்.

4. சிந்துவெளி நாகரிகம் வடபுலத்தில் உருவானாலும் அதன் இயங்கியல் அசைவியக்கம் தொடர்ச்சியான நாகரிகச் செயல்பாடுகளை (civilizational process) இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் கொண்டு சென்றது என்பதை அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் நிறுவிருப்பது ஒரு மகத்தான ஆய்வாகும். இதன் மூலம் அவர் உருவாக்கியிருக்கும் பிற கோட்பாட்டு அம்சங்களே இவருடைய மாபெரும் பங்களிப்பாகும். சிந்துவெளி நகரங்களில் மேல்-மேற்கு, கீழ்-கீழ்க்கு எனும் அறிதிறன் பாங்கு (cognitive pattern) தனித்தன்மை வாய்ந்தது. இது இன்றும் அச்ச அசலாக தமிழகத்தில் உள்ளது. இதனை இதுவரை யாரும் கண்டறியவில்லை. இது திராவிடச் சிந்தனை மரபின் அடித்தளம் என்றும் காட்டுகிறார் (2023: 257). இது சிந்துவெளியோடு மண்ணுக்குள் மடிந்து போகாமல் இன்றும் உயிர்ப்புடன் திராவிடர் வாழ்வியலில் உயிர்ப்புடன் இருப்பதைச் சான்றுகள் காட்டிப் பேசுகிறார். அதனால்தான் சொல்கிறோம் சிந்துவெளி நாகரிகம் என்பது கடந்த காலத்தோடு முடிந்து போனதல்ல (static past); இன்றைய இயங்கியலோடும் தொடர்ந்து வருவது (processual process) என்பதை நாம் அனுமானிக்கலாம்.

5. இலக்கியத்திலிருந்து இலக்கியத்தைத் தாண்டிய கோட்பாட்டை உருவாக்க முடியும் என்பதை அசாத்தியமான முறையில் நிரூபித்துள்ளவர் அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் மட்டுமே. வாழ்ந்து முடிந்த சிந்துவெளி நகரங்களுக்கும், இன்று வழக்கில் வழங்கும் வழக்காறுகளுக்கும் நேர்வழி உறவிருப்பதை நிரூபித்தவரும் பாலகிருஷ்ணன் மட்டுமே. சங்க

இலக்கியம் அகன்ற இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் இலக்கியம் என்பதை நிறுவி, அந்த மீள் நினைவுகள் தொன்மங்களாகவும், வழக்காறுகளாகவும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தேங்கியுள்ளன என்பதை இதுவரை யாரும் கண்டுபிடித்ததில்லை. சங்க இலக்கியம் காற்றோடு கலந்துவிடாமல் இன்றைய தமிழ் மரபு நீண்ட, நெடிய, அறுபடாத மரபாக விளங்குகிறது என்பதையும் மெய்ப்பிக்கின்றார். சிந்துவெளி நாகரிகமும் அப்படித்தான். சிந்துவெளியின் மீள் நினைவுகள் சங்க இலக்கியத்தில் விரவிக் கிடப்பதை ஆர். பாலகிருஷ்ணன் நிரூபித்திருக்கிறார். இது அவரது சுதேசி ஆய்வு முறையியலின் மகத்தான வெற்றியாகும்.

6. சங்க இலக்கியம் அது எழுதப்பட்ட சமகாலத்தை மட்டும் பேசவில்லை. சிந்து வெளியிலிருந்து கிளம்பிய மக்கள் அங்கிருந்து கூட்டு நினைவுகளையும், சமூக ஞாபகங்களையும், பண்பாட்டு மீள் நினைவுகளையும் இங்குச் சுமந்து வந்தார்கள். அவற்றையும் சங்கப் பாடல்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த அக மீளருவாக்கத்தை ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் ஒரு கோட்பாட்டுச் சட்டகமாக நிறுவுகிறார். எலும்பு தின்னும் ஓட்டகத்தையும், பாதி எரிந்த பனை மரத்தையும் காட்டுவது சிந்துவெளியின் காட்சியைத்தான். கவரிமா பற்றிய இமயமலைக் காட்சியைச் சங்க இலக்கியம் பேசுகிறது. சங்க இலக்கியம் பேசும்

நிலமும் பொழுதும் உரிப்பொருளும் இன்றைய தமிழக எல்லைக்குள் நிற்பவை அல்ல. அவை சிந்துவெளி வரை நீள்கின்றன. இதனை ஆர். பாலகிருஷ்ணன் மிக விரிவான விவாதங்களுடன் நிறுவியிருக்கிறார்.

7. ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் அடுத்த இயங்கியல் கோட்பாட்டு அம்சம் பாணைத்தடம் பற்றியது; நகர நாகரிகத்தின் தொழில்நுட்ப வரலாறு பற்றியது. நகர அமைப்பைத் தொல்லியலாகப் பார்க்காமல் பண்பாட்டின் பயணமாகப் பார்ப்பது பற்றியது. இது இவருடைய புதிய ஆய்வு முறையாகும். மானிடவியலர்கள் இனங்காணும் பண்பாட்டு இயங்கியலை (processual culture) ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் பண்பாட்டின் பயணமாக முன்னெடுத்திருக்கிறார். இது ஓர் அச்ச அசலான சுதேசிக் கோட்பாட்டு அம்சம் எனலாம். இவரது ஆய்வின் மாபெரும் சிறப்பு என்னவென்றால் எந்த மேலைக் கோட்பாட்டையும் சாராமல் சுதேசி அணுகுமுறையைக் கையாண்டிருப்பதுதான்.

ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் தாம் முன்னெடுத்த கோட்பாட்டுக் கருத்தினங்கள் அனைத்தையும் அவரது தரவுகளிலிருந்தே வருவித்துக் கொண்டார் (from data to theory). இது ஒரு மகத்தான முயற்சி. தரவுகள் இல்லாமல் எந்த ஒரு முடிவையும் அவர் கண்டதில்லை. அறிவியல் பூர்வமான ஆய்வுக்கு அடிப்படை தரவுகளில் இருந்தே கோட்பாட்டை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். தமிழ் என்றோ,

தமிழர் என்றோ, இனஉணர்வு சார்ந்தும், பெருமிதம் சார்ந்தும் அவரது கோட்பாட்டுச் சாதனை பயனிக்கவில்லை. இவரது ஆய்வு முறையியல் அச்ச அசலானது; முழுக்க முழுக்க சுதேசித் தன்மை உடையது. தனித்தன்மை வாய்ந்த தமிழ்ச் சிந்தனை மரபின் தொடர்ச்சியை ஒரு பண்பாட்டின் பயணம் (2023) ஆய்வின் மூலம் காண்கிறோம்.

8. சிந்துவெளியில் கிடைக்கும் கீறல்கள் (graf-fiti) தமிழ்நாட்டில் மிக அதிகமான அளவில் கிடைக்கின்றன. கொடுமணல், கீழடி, அழகன்குளம், சிவகளை முதலான பல இடங்களில் சிந்துவெளிக் கீறல்கள் அப்படியே கிடைக்கின்றன. தமிழகத்தில் கருப்பு சிவப்பு பாணை ஓடுகளில் இவை அதிகம் காணப்படுகின்றன. சிந்துவெளிக்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை இந்தக் கீறல்கள்

உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதனை ஆர். பாலகிருஷ்ணன் 'பாணை வழித்தடம்' (pot route) என்கிறார். உலக நாகரிகங்களில் பட்டுநூல் தடம், தங்கத் தடம் முதலான வழித்தடங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள நிலையில் ஆதி தொழில்நுட்பத்தின் குறியீடாக விளங்கும் பாணைகளின் வழிப் பயணத்தை ஆர். பாலகிருஷ்ணன் மீட்டுருவாக்கம் செய்கிறார். சிந்துவெளியிலிருந்து தமிழகம் வரையிலான பயணத்தைக் காட்டுகிறார். இந்த வெளிச்சத்தை இதுவரை யாரும் காட்டவில்லை.

9. ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் சிந்துவெளி ஆய்வில்

அவர் முன்னெடுத்துள்ள மிக முக்கியமான அணுகுமுறை 'இலக்கியத் தொல்லியல்' (literary archaeology) ஆகும். சிந்துவெளியில் கீழடியும் உள்ளது; சங்க இலக்கியமும் உள்ளது என்பது அவருடைய கோட்பாடு. அவ்வாறே கீழடியில் சிந்துவெளியும் சங்க இலக்கியமும் உள்ளன என்பதும் அவருடைய அடுத்த நிலைப்பாடு. இறுதியாக சங்க இலக்கியத்தில் சிந்துவெளியும் கீழடியும் உள்ளன என்றும் அறுதியிடுகிறார். இந்த முன்று கருத்தினங்களையும் எடுகோளாகவோ, கருதுகோளாகவோ, அனுமானங்களாகவோ இல்லாமல் திட்டவாட்டமான முடிவுகளாக நிரூபித்திருக்கிறார். குஜராத் துவாரகையில் ஆண்ட வேளிரைப் புறநானூறு (201) பேசுவது மிக முக்கியமான தடயமாகும். "செம்புபுனைந்தியற்றிய சேண்நெடும் புரிசை உவரா ஈகைத் துவரையாண்டு நாற்பத்தொன்பது வழிமுறை வந்த வேளிருள் வேளே" எனும் பாடலடிகள் செம்பு நாகரிகமான சிந்துவெளிக்கும் வேளிர் மரபு கண்ட தமிழகத்துக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டுகிறது என்கிறார். கூடவே சிந்துவெளியில் கிடைக்கும் கோழிச்சண்டை முத்திரைகள், வடகிழக்கு ஈரானில் பேசப்படும் பிராகுயி மொழி, திராவிட குஜராத், திராவிட மகாராட்டிரம் முதலான இன்னும் பல மொழியியல் கருத்தாக்கங்கள் வழி சிந்துவெளி நாகரிகம் தமிழகம் வரை பயணப்பட்டதை ஆராய்கிறார் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் (2023 : 161-247).

10. சிந்துவெளியில் உள்ள நகரக் கட்டிட வரைபடங்களைத் தாண்டி, அவை காட்டும் வாழ்வியலை அலசியிருப்பதும், அது திராவிடப் பண்பாட்டின் அடித்தளமாக விளங்குவதைக் காட்டுவதும் ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் மகத்தான கண்டுபிடிப்பாகும். இந்த முடிவைத் தேர்ந்த முறையியலுடன் அற்புதமான கோட்பாட்டுச் சட்டகமாக்கிக் காட்டுவதே இவரது ஆய்வின் தனிப்பெரும் சாதனையாகும். சிந்துவெளி நாகரிகம் உறைந்த உறைபனியல்ல; அது ஓடும் ஜீவநதி என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார். சிந்துவெளி மரபுக்கும் இன்றைய திராவிடத்தின் மரபுக்கும் உள்ள உறவை அறுதியிட்டுக் காட்டுகிறார். சிந்துவெளி நாகரிகம் ஒரு தொடர்ச்சியான பயணத்தைச் சாத்தியமாக்கிக் கொண்டது என்பதும் மிக முக்கியமான ஆய்வு முடிவாகும். அது மண்ணுக்கடியில் புதைந்துவிட்ட நாகரிகமல்ல; அது இன்றும் வாழும் நாகரிகம் என்பதை இயங்கியல் பார்வையுடன் நிரூபித்திருக்கிறார்.

சிந்துவெளி முத்திரைகள் காட்டும் தாய்த் தெய்வ மரபே இந்திய வழிபாட்டு மரபின் வேர் என்கிறார். சிந்துவெளிச் சமயத்தை இன்றைய

சமூகவியலாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார். மண்ணுக்குள் மறைந்துள்ள தடயங்களைப் புது வெளிச்சத்தில் புதிய தடத்தில் அணுகுகிறார். சங்க இலக்கியங்கள் புகழ்ந்து பாடும் நகரங்கள் சிந்துவெளியின் தொடர்ச்சியே, வைகைக் கரையின் நீட்சியே என்கிறார். ஒரு பண்பாட்டின் பயணம் நூலில் 'கிழக்கு வெளுக்கிறது கீழடியில்' எனும் இரண்டாம் பதிப்பிற்கான முன்னுரை இவரது கோட்பாட்டு வரைவினை மேலும் விரிவாக்குகிறது; வலுப்படுத்துகிறது.

11. கீழடி என்பது இன்னும் வாசிக்கப்படாத சங்க இலக்கியம் என்கிறார். அவ்வாறே சங்க இலக்கியம் என்பது இன்னும் தோண்டப்படாத கீழடி என்கிறார். மேலும் சிந்துவெளியில் கீழடியும் இருக்கிறது, சங்க இலக்கியமும் இருக்கிறது என்கிறார். இந்த மூன்றுக்குமான பயணமே சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அறுபடாத அசைவியக்கம் என்கிறார். சிந்துவெளி, கீழடி, சங்க இலக்கியம் ஆகிய இந்த மூன்றுக்கும் உள்ள அடியோட்டமான அசைவியக்கத்தைச் சிந்துவெளி முதல் வைகை வரை எனும் பயணமாகத் தன் ஆய்வில் உருவகப்படுத்தியிருக்கிறார். சிந்துவெளியின் கடந்த காலத்தை இன்றைய சமகாலத் தமிழர்களின் வாழ்வியலுடன் இணைக்கும் 'அகவய மீளுருவாக்கம்' என்பது ஆர்.பாலகிருஷ்ணனின் மகத்தான கோட்பாட்டு முயற்சியாகும். சிந்துவெளி தொடங்கி இந்த ஆறாயிரம் ஆண்டுக்கால நாகரிகத் தொடர்ச்சியை இதுவரை யாரும் முன்னெடுத்ததில்லை.

12. சர் ஜான் மார்ஷல் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைப் புதைந்துவிட்ட நாகரிகம் எனக் கண்டார். ஆரியர்களுக்கு முற்பட்டவர்கள் உருவாக்கியது என்றார். அறிஞர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைத் திராவிட நாகரிகம் என

நிறுவியுள்ளார். இது இன்றும் வாழும் நாகரிகம் எனக் காட்டுகிறார். இம்முடிவை எட்டுவதற்கு அவரது முப்பது ஆண்டுக்கால கடுமையான விடாத தேடல் காரணமாகிறது.

ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகச் சிந்துவெளி ஆய்வில் ஈடுபட்டுக் கண்டுபிடித்துள்ள ஆய்வு முடிவுகள் மகத்தானவை. இதற்குக் காரணம் அவர் பல துறைகளைக் கடந்த ஆய்வு முறையியலுடன் (transdisciplinary approach) பயணப்பட்டிருக்கிறார். இது சாதாரண விடயமல்ல; அசாதாரணமான தேடல். தொல்லியல், மண்ணியல், புவியியல், மொழியியல், மக்கள் வழக்காற்றியல், உயிரியல் பண்டைய தொழில் நுட்பவியல், இடப்பெயராய்வு, சங்க இலக்கிய அகழாய்வு, ஒப்பியல் நாகரிகவியல், வரைபடவியல், இந்தியவியல், திராவிடவியல் முதலான பதினமூன்றுக்கும் மேற்பட்ட துறைகளை இணைத்து ஆய்வு செய்துள்ளார்.

இதில் தொல்லியல் தரவுகள் ஒரு சிறு பகுதி மட்டுமே. ஒரு நாகரிகத்தின் பயணத்தை ஆராய்வதில் தொல்லியலைவிட மற்ற துறைகளே மிகுதியும் பயன்படுகின்றன என்பதை ஆர். பாலகிருஷ்ணன் காட்டுகிறார். இது ஒரு புதிய ஆய்வு முறையாகும். இந்தியாவில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட துறைகள் கடந்த ஆய்வுகளில் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் செய்துள்ள ஒரு பண்பாட்டின் பயணம் எனும் ஆய்வும், ராஜேஷ் கோச்சர் செய்துள்ள வேதகால மக்கள் (2015) எனும் ஆய்வும் மகத்தானவை. இவை இரண்டையும் புலமை வெடிப்பு எனச் சொல்லலாம். நமக்குக் கிடைத்துள்ள 'புலமைப் பரிசல்' எனவும் சொல்லலாம்.

இந்த இரண்டு ஆய்வுகளும் சிந்துவெளி நாகரிகம் என்பது வேத காலத்திற்கும் முந்தையது என்கின்றன. திராவிட அடித்தளத்தில் உருவானது என்கிறார் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன். அது சரஸ்வதி நாகரிகமல்ல என்கிறார் ராஜேஷ் கோச்சர். சரஸ்வதி ஆறு ஆப்கானிஸ்தானில் ஓடிய ஆறு. அங்குப் பல காலம் ஆரியர்கள் தங்கி வாழ்ந்த பின்னர் இந்தியாவுக்கு இடம் பெயர்ந்ததால் அந்தத் தொல் நினைவுகளுடன் இங்கு வந்து சிந்துவெளியில் தங்கியபோது இங்கு ஓடிய சிந்து நதியை சரஸ்வதி என அழைத்தனர் என்கிறார் ராஜேஷ் கோச்சர். சிந்துவெளியின் தொல் நினைவுகள் சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளன என்கிறார் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

இலங்கை ஜனாதிபதித் தேர்தல்:

உயரடுக்கு அரசியற் தலைவர்களைப் பின்தள்ளிய அநுரவின் வெற்றி!

பல்லின மக்களைக் கொண்ட ஒரு தேசமாக இலங்கைத் தீவினை முன்னிறுத்துகின்றமை முற்போக்கான, ஜனநாயகத்துவமான, கவர்ச்சிகரமான கொள்கையாகவும் ஏற்படையதாகவுமே வெளிப்பார்வைக்குத் தோன்றும். ஆனால் இலங்கைத்தீவின் இனத்துவ அரசியல் வரலாற்று அனுபவங்களுடன் பார்க்கையில் இது சிக்கலானது. தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, அதிகாரப் பரவலாக்கல், அரசியலமைப்பிலும் அரசிலும் கட்டமைப்பு ரீதியான மறுசீரமைப்புகள் இல்லாதவிடத்து இலங்கையின் ஜனநாயக அமைப்பு முறையானது பௌத்த சிங்களப் பெருந்தேசியவாதத்தின் மேலாண்மையைப் பேணுகின்ற விளைவுகளுக்கே இட்டுச் செல்லும்.

செப்ரெம்பர் மாதம் இடம்பெற்ற இலங்கையின் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் 42 வீத வாக்குகளைப் (563491) பெற்று, சஜித் பிரேமதாசா, ரணில் விக்கிரமசிங்க ஆகியோரைத் தோற்கடித்து வென்றுள்ளார் தேசிய மக்கள் சக்தி எனும் கூட்டணியின் (National People's Power - NPP) சார்பில் போட்டியிட்ட ஜே.வி.பி கட்சியின் தலைவர் (Janatha Vimukthi Peramuna/People's Liberation Front) அநுர குமார திலநாயக்கா. இரண்டு பாரம்பரியக் கட்சிகளையும் அரசியற் தலைமைத்துவத்திலிருந்து பின்தள்ளியுள்ளது தேசிய மக்கள் சக்தி அரசியற்கூட்டினது இந்த வெற்றி.

இரண்டு முறை அரசுக்கு எதிராக ஆயுதப் புரட்சி நடாத்திய இயக்கம் ஜே.வி.பி. அரச வன்முறையால் கடுமையாக ஒடுக்கப்பட்டு, அதன் நிறுவனத்தலைவர் படுகொலை செய்யப்பட்ட பின்னரும் - தொடங்கப்பட்ட அரை நூற்றாண்டின் பின் ஜனநாயக ரீதியில், அரச அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியுள்ளது. அரசியலில் ஜே.வி.பி ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சியாகக்கூட இதுவரை இருக்கவில்லை. இலங்கையின் 225 நாடாளுமன்ற ஆசனங்களில் ஜே.வி.பி வெறும் மூன்று ஆசனங்களையே கடந்த அரசாங்கத்திற்கு கொண்டிருந்தது. கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலில் (2019: கோத்தபாய ராஜபக்ச வென்ற தேர்தல்) அநுர குமார திலநாயக்கா 3.8 வீத வாக்குகளையே பெற்றிருந்தார்.

தமிழரசுக் கட்சி 2019இலும் இம்முறையும் சஜித் பிரேமதாசவுக்கே ஆதரவு வழங்கியது என்ற வகையிற் கணிசமான தமிழ் வாக்குகள் சஜித் பிரேமதாசவுக்கு இம்முறையும் சென்றிருக்கின்றன

எனலாம். இம்முறை தமிழ்ப் பொதுவேட்பாளர் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தார். அவர் 227 000 வரையான வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார். பொதுவேட்பாளர் நிறுத்தப்பட்டமை தொடர்பான அணுகுமுறை பல்வேறு விமர்சனங்கள், ஆதரவுகள் எனவான கலவையான கருத்துகளையும் விவாதங்களையும் தோற்றுவித்திருந்தது.

பின்-சுதந்திர காலத்து பிரித்தானியாவிடமிருந்து 1948இல் சுதந்திரம் இலங்கை, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (United National Party-UNP) மற்றும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி (Sri Lanka Freedom Party- SLFP) ஆகிய இரண்டு பௌத்த சிங்கள பெருந்தேசிய மேலாதிக்கவாதக் கட்சிகள் தலைமையிலான கூட்டணிகள் அல்லது அவற்றிலிருந்து பிளவுபட்டும் பிரிந்துசென்றவையுமான கட்சிகளினாற்தான் ஆளப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்த இரண்டு அணிகளுமே இலங்கைத் தீவின் அரசியற் தலைவிதியைத் தீர்மானித்து வந்த சிங்கள ஆளும் வர்க்க உயரடுக்குகள்.

‘தேசிய மக்கள் சக்தி’ அரசியற் கூட்டு

‘தேசிய மக்கள் சக்தி’ என்ற கூட்டணியில் ஜே.வி.பி முக்கிய தரப்பாக உள்ளது. சிறிய அரசியற் கட்சிகள், இளைஞர் அமைப்புகள், பெண்கள் அமைப்புகள், தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகள் உட்பட 21 வெவ்வேறு குழுக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு அரசியற் கூட்டாக 2019இல் இது உருவாக்கப்பட்டது. அரசியல், சமூகத் தளங்களில் கட்சி சார்ந்தும் கட்சி சாராததுமாக பல்வேறு தரப்புகளை உள்வாங்கியுள்ள கூட்டு. அந்த வகையில் இயல்பாகவே முற்போக்கானதும்

ஜனநாயகத்துவமானதுமான ஒரு வகிபாகம் அல்லது தோற்றப்பாடு இதற்கு உள்ளது. ஊழலற்ற, சேவையை மையப்படுத்திய, பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மையுடைய அரசியற் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பது - நியாயமான வள மற்றும் செல்வப் பகிர்வுக்கான 'பொருளாதார ஜனநாயகத்தை' மேம்படுத்துவது - சமூகப் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்துவது - 'இலங்கையர்' அடையாளத்தை நிலைநாட்டுவது ஆகியவற்றைத் தமது கொள்கைகளாக இக்கூட்டுப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தது.

பல தரப்பட்ட இத்தனை அமைப்புகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரு அரசியற்கூட்டினை உருவாக்கி ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் வெற்றியீட்டியமை இலங்கை வரலாற்றில் சாதனைமிக்க செயல். அமைப்பாகத் திரள்வது மக்களைத் திரட்டுவது எனும் இரண்டு அணுகுமுறைகள் சார்ந்தும் இந்தக்கூட்டினை முன்னுதாரணமாகச் சொல்ல முடியும். அரசியற் கலாச்சாரத்தின் புதிய தொடக்கமாகவும் பார்க்க முடிகிறது. எனவே அமைப்பு ரீதியான இந்தக் கூட்டின் கட்டமைப்பினையும் வெற்றியையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. தமிழ்த்தரப்பு அரசியல், சமூக அமைப்புகள், சிவில் சமூகம் இதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பாடங்கள் நிறையவே உள்ளன. அரசியல் என்பது உரையாடல், ஊடாட்டம், இராஜதந்திரம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. தமிழ் அரசியற் தரப்பு, சிவில் சமூகம் மற்றும் சமூக அமைப்புகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையிற் புதிய ஜனாதிபதி மற்றும் 'தேசிய மக்கள் சக்தி' அரசியற் கூட்டுடன் உரையாடல்களை முன்னெடுப்பதும் அவசியமானது.

தமிழக இடதுசாரிகள் மற்றும் ஐரோப்பிய ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்துவதுபோல ஜே.வி.பி ஒரு முற்போக்கான இடதுசாரிக் கொள்கைகளையுடைய கட்சியெனக் கருதுவது அறிதற்குறைபாடு. பெயரிலும் மற்றும் அதன் ஆரம்ப காலத்திலும் லெனினிய - மார்க்சியக் கொள்கைகளை முன்வைத்த அமைப்பு என்பதைத் தாண்டி வரலாற்றில் அத்தகு கொள்கைசார் முன்னெடுப்புகளைக் கொண்ட இயக்கமாக அது இருக்கவில்லை, இயங்கவில்லை. எனவே ஜே. வி.பியின் வரலாற்றுப் பின்னணியை நினைவூட்டுவதற்காக சில மீள்பார்வைகள் இங்கு அவசியமாகுகின்றன.

ஜே.வி.பியின் தோற்றமும் வன்முறை வரலாறும்

ஜே.வி.பி 1968 இல் உருவான கட்சி.

அடிப்படையில் அதுவும் ஒரு இனவாதக் கட்சிதான். பெயரிலும் அரசு எதிர்ப்புப் புரட்சியிலும் இடதுசாரிய விடுதலை அரசியற் கொள்கையுடையதான தோற்றப்பாடு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பினும், ஜே.வி.பி வரலாற்று ரீதியாக சிங்கள பௌத்தவாதச் சித்தாத்தங்களுடனேயே இயங்கிவந்துள்ளது. அதன் பிரச்சாரங்களும் சொல்லாட்சிகளும் சிங்கள அடித்தட்டு, தடுத்தர வர்க்கத்தின் அதிருப்திகளைப் பிரதிபலித்தது. கிராமப்புற சிங்கள பௌத்த இளைஞர்களின் ஆதரவைப் பெறவும், மேற்தட்டு வர்க்க எதிர்ப்பு உட்பட்ட ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வுகளைத் தூண்டுவதற்கும் அது பயன்பட்டது.

1971 இல் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன அரசுக்கும், பின்னர் 1988-89களில் ஆர்.பிரேமதாசாவின் ஆட்சிபீடத்திற்கும் எதிரான ஆயுதக் கிளர்ச்சிகளை ஜே.வி.பி முன்னெடுத்தது. இரண்டிலும் அரசு படைகளின் கடும் ஒடுக்குதலுக்கு உள்ளானது. பிரேமதாசாவின் ஆட்சிக்கு எதிரான ஜே.வி. பியின் ஆயுதக் கிளர்ச்சியும் அதற்கு எதிரான அரசுபடைகளின் நடவடிக்கைகளும் இலங்கை வரலாற்றின் மிகப்பாரிய இரத்தக்களரிக் காலகட்டங்களாகும். முன்னிவாய்க்காலுக்கு முன்னரான மானிடப் பேரழிவு அதுவெனலாம்.

பெருமெடுப்பிலான கைதுகள், சித்திரவதைகள், கடத்தல்கள் மற்றும் படுகொலைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டுக் கிளர்ச்சியைக் கொடூரமாக நசுக்கியது பிரேமதாசாவின் அரசு இயந்திரம். அதிற் குறைந்தது 60,000 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இதில் பெரும்பாலான ஜே.வி.பி உறுப்பினர்கள், மூத்த தலைவர்கள், அதன் நிறுவனத் தலைவரான ரோஹன் விஜேவீரவும் என்கவுண்டரில் படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஜே.வி.பியினரும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொன்றிருக்கின்றனர். அரசியல் எதிரிகள், புத்திஜீவிகள், கலைஞர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதிகளும் ஜே.வி.பியினரார் படுகொலை செய்யப்பட்டவர்களில் அடங்குகின்றனர்.

வறிய, நடுத்தர வர்க்க இளைஞர்களின் அதிருப்தி

இவ்விரண்டு ஆயுதக் கிளர்ச்சிகளும் பின்-கொலனித்துவ காலத்தில் தென்னிலங்கை எதிர்கொண்ட குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் நிகழ்வுகளாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களின் சமூகத்தின் வறிய, நடுத்தர வர்க்க இளைஞர்களின் அதிருப்தியே இந்த இரண்டு கிளர்ச்சிகளினதும் அரசியல் சமூக

அடிப்படைகள். இன்னொரு வகையில் இது சமூக அமைப்பில் நிலவிய ஒரு கட்டமைப்புசார் சிக்கலின் விளைவுமாகும். அத்தோடு இளைஞர்கள் மத்தியில் வளர்ந்துவந்த சமூக, பொருளாதார, அபிவிருத்திசார் எதிர்பார்ப்புகளைப் பூர்த்தி செய்யாத அரசு நிர்வாகத்தின் இயலாமை இந்த கட்டமைப்பு ரீதியான பிரச்சினையின் மையமாக இருந்தது.

1971 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் இடம்பெற்ற ஜே.வி. பியின் முதலாவது கிளர்ச்சியானது, தென்னிலங்கையின் பல பகுதிகளில் உள்ள காவல்நிலையங்கள், அரசு இயந்திரத்தின் மீதான மோசமான ஆயுத வன்முறையாக நிகழ்த்தப்பட்டது. 1988-89 காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற இரண்டாவது கிளர்ச்சி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் நிகழ்த்தப்பட்டது. இரண்டாவது கிளர்ச்சியின் தாக்கம் மூன்று காரணங்களின் அடிப்படையில் மிகவும் தீவிரமானது. ஒன்று, 1971 கிளர்ச்சி போலல்லாமல் இது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நீடித்தது. இரண்டு, ஜே.வி.பி பயன்படுத்திய தந்திரோபாயங்கள் 1971 உடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் இரக்கமற்றவையாகவும் பயங்கரவாதமாகவும் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டன. அரசியல் எதிரிகள் மட்டுமல்லாமல், அதன் கட்டளைகளை நிறைவேற்றத் தயங்கிய, மறுத்த சாதாரண மக்களும் கொல்லப்பட்டனர். மூன்று, கிளர்ச்சிக்கு எதிரான அரசின் (பிரேமதாசா அரசாங்கம்) நடவடிக்கைகளும் மிகவும் கொடூரமானவை.

ஜே.வி.பியின் தோற்றுவாய் மற்றும் அதன் கடந்தகால வரலாற்றுப் பின்னணி சார்ந்து அது இந்தியாவின் பூகோள அரசியலின் போட்டி சக்தியான சீன ஆதரவு இயக்கம் கட்சி என்ற பார்வை நிலவுகின்றது. ஆனால் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான முனைப்புகளின் அடிப்படையில் பிராந்திய சக்தியான இந்தியாவுடன் நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதோடு அதன் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கான முனைப்பினை அநுர திஸாநாயக்க தரப்பு அண்மைக்காலமாக வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியிருக்கின்றது.

பொருளாதார நெருக்கடி - மக்கள் எழுச்சி - அரசியல் அதிகாரம்

இலங்கையின் பாரிய பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவாக கோத்தபாயவை பதவிவிலக்க கோரி காலிமுகத்திடலில் 2022ஆம் ஆண்டு மக்கள் எழுச்சிப் போராட்டம் நடைபெற்றது. (சிங்களத்தில் 'அரகலய' தமிழில்

'போராட்டம்'). அந்தப் போராட்டம் ராஜபக்ச சகோதரர்களை ஆட்சிக்கட்டிலிலிருந்து அகற்றியது. ரணில் விக்ரமசிங்க மேற்கின் ஆதரவுடன் ஜனாதிபதியாக அவ்வெற்றிடத்தைத் தற்காலிகமாக நிரப்பினார். அரகலய போராட்டம் தன்னெழுச்சியான மக்கள் போராட்டமாக ராஜபக்ச ஆட்சிப்பீடத்தினை வெளியேற்றியது, அப்போராட்ட ஒருங்கிணைப்பு அல்லது தலைமைத்துவத்திற்கு எந்த அமைப்பும் உத்தியோகபூர்வமாக உரிமை கோரவில்லை. ஆயினும் ஜே.வி.பி முக்கிய பங்கினை வகித்ததாக நம்பப்படுகின்றது. காலி முகத்திடலில் கூடாரங்களை அமைத்து, பொது வேலைநிறுத்தங்களை ஒழுங்கமைத்து, நாளாந்தம் போராட்டங்களை நடத்துவதில் ஜே.வி.பியின் பங்கு கணிசமாக உள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது.

அம்மக்கள் போராட்டத்தின் குழந்தைதான் தற்போதைய ஜனாதிபதித் தேர்தலின் அநுர குமார திஸாநாயக்காவினதும் தேசிய மக்கள் சக்தியினதும் வெற்றி. அரகலயவில் ஜே.வி.பி தனது வகிபாகத்தை மறுத்தாலும், தேசிய மக்கள் சக்தியில் அங்கம் வகித்து கடந்த இரண்டு வருடங்களாக, அரகலயாவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அதிருப்தி, விரக்தியை ஜே.வி.பி சாதுரியமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது. அந்த அரசியற்கூட்டு மிகவும் காத்திரமான பரப்புரைகள் மூலம் மக்கள்திரளை தம்வசப்படுத்தியுள்ளது. அரகலய வெகுஜன எதிர்ப்பியக்கத்தின் பின்னர், திஸாநாயக்கவின் புகழும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

அரகலய போராட்டமும் அதன் நேரடி மற்றும் உடனடி அறுவடையான ராஜபக்ச சகோதரர்கள் பதவியிறக்கத்தினால் உருவான அதிகார வெற்றிடம், தேசிய மக்கள் சக்தியின் மாற்றத்திற்கான அழைப்பினைப் பரந்த அளவில் விரிவுபடுத்துவதற்கான பாதையை அமைத்துக்கொடுத்தது. சமூகநீதி, ஊழலுக்கு எதிரான அவர்களின் கருத்துகள் பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் முன்னைய ஆட்சிப்பீடத்தின் மீது நம்பிக்கையிழந்தும் ஏமாற்றமடைந்துமிருந்த நாட்டு மக்களை இயல்பாக ஈர்த்தது. விளிம்புநிலையிலிருந்த ஜே.வி.பி நம்பகமான, பெரிய அரசியல் சக்தியாக வளர்வதற்கு வழிகோலியுள்ளது.

2022இல் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு இட்டுச்சென்ற ராஜபக்ச குடும்பத்தின் கட்சியினது (பொதுஜன பெரமுனவின் - SLPP) ஆதரவுடனேயே ரணில் விக்ரமசிங்க ஆட்சி நடந்தது. நாட்டின் பொருளாதார மீட்சிக்கான சமையை, சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினர் மீது சுமத்துவதாக விக்கிரமசிங்கவின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள்

உள்ளன. அதாவது நலிந்த மக்களைப் அதிகம் பாதிக்கின்ற வகையிற் சமூக நலத்திட்டங்களில் வெட்டுக்களை அமுல்படுத்தியுள்ளமை மீது விமர்சகர்கள் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்கு சர்வதேச நாணய நிதியத்துடன் (International Monetary Fund - IMF) விக்கிரமசிங்க செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளதாகத் துர திஸாநாயக்காவும் விமர்சித்துள்ளார்.

அநுர குமார திஸாநாயக்காவின் பின்னணி

அநுர ஒருசாதாரண குடும்பப்பின்னணியிலிருந்து வந்தவர். இம்முறை ஜனாதிபதித் தேர்தலிற் போட்டியிட்ட முதன்மை வேட்பாளர்களில் அநுர தவிர்ந்த அனைவரும் இலங்கை அரசியலில் மேலாண்மை செலுத்திய பாரம்பரியம்மிக்க குடும்பங்களின் பின்னணிகளைக் கொண்ட முகங்கள். முன்னாள் ஜனாதிபதி ஆர் பிரேமதாசுவின் மகன் சஜித் பிரேமதாசா, ரணில் விக்கிரமசிங்க (ஐக்கிய தேசியக் கட்சி) ஆறு முறை பிரதமராகப் பதவி வகித்தவர். அத்தோடு நாட்டின் முதலாவது நிறைவேற்று ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனவின் மருமகன் ஆவார். நாமல் ராஜபக்சு, (இலங்கை பொதுஜன முன்னணி) முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்சுவின் மூத்த மகன். ரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து உருவான கட்சியே சஜித் தலைமையிலான 'ஐக்கிய மக்கள் சக்தி'. ரணில் அரசாங்கத்தின் எதிர்க்கட்சியும் அதுவே.

அநுர ஒரு சிங்களக் கிராமத்தின் (அனுராதபுர மாவட்டத்தில் தம்புத்தேகம கிராமம்) நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். களனி பல்கலைக்கழகத்தில் அறிவியல் பட்டப்படிப்பை முடித்தவர். தந்தை ஒரு சாதாரண அரச அலுவலக ஊழியர். பல்கலைக் கழகப் பட்டப்படிப்பின் போது, ஜே.வி. பியின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு, ஜே.பி.வியின் ஆயுதக்; கிளர்ச்சி மற்றும் படுகொலைகள் தொடர்ந்த 1980 களின் இறுதியில் அதன் மாணவர் பிரிவிற்கு சேர்ந்தார். கட்சி ஆயுத வன்முறையைக் கைவிட்டு தேர்தல் ஜனநாயகத்தை நோக்கிய பாதைமாற்றத்தின் போது திஸாநாயக்க அதன் மத்திய குழுவின் கொள்கைவகுப்புப் பிரிவிற்கு நியமிக்கப்பட்டார். 2000ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார். 2014இல் கட்சியின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார், அதன் பின்னர் கட்சியின் வன்முறைசார் கடந்த காலத்திலிருந்து புதிய போக்கில் அதன் பிம்பத்தை மறுவடிவமைப்பதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டுள்ளார்.

வரலாற்று ரீதியில் ஜே.வி.பி ஒரு தீவிர சிங்கள பௌத்த கட்சியே

வரலாற்று ரீதியில் ஜே.வி.பி ஒரு தீவிர சிங்கள பௌத்த கட்சியாக இருந்து வந்துள்ளது. தமிழர்களின் உரிமைகளுக்கு எதிரான பல செயற்பாடுகளிலும் கடந்த காலத்தில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. வடக்கு கிழக்குத் தமிழர்கள் மற்றும் மலையகத் தமிழர்கள் தொடர்பான எந்தவொரு சாதகமான முன்மொழிவுகளையும் எதிர்த்து வந்துள்ளது. ஈழத் தமிழர்கள் விடயத்தில் (1987 ஜூலை) இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்டது. அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தச்சட்டம் பிரிவினைக்கு வழிவகுக்கும் என்றும் இந்திய விரிவாக்கத்திற்கு வழிசமைக்கும் என்றும் பிரச்சாரங்களை முன்னெடுத்துவந்தது.

இலங்கைத் தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கினை உள்ளடக்கிய தமிழர் தாயகத்தை நீதிமன்றத் தீர்ப்பு மூலம் சட்ட ரீதியாகப் பிரித்ததில் (2006) ஜே.வி.பியினரின் கரங்கன் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டுள்ளன. 2004 டிசம்பரில் ஏற்பட்ட சுனாமி பேரழிவிற்கு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான மனிதாபிமான உதவிகள் மற்றும் புனர்வாழ்வு உட்பட்ட மீள்குடியேற்றச் செயற்பாடுகளுக்கான கட்டமைப்பு ஒன்று நோர்வேயின் அனுசரனையுடன் 2005 பெப்ரவரியில் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஏற்படுத்தப்பட்டது. சுனாமிக்குப் பின்னான மீள்கட்டமைப்புச் சார்ந்த உடன்படிக்கை அது (Post - Tsunami Operational Management Structure : P - TOMS). அந்த ஒப்பந்தம் சட்டவிரோதமானது என உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்து அதனைச் செயலிழக்கச் செய்தது ஜே.வி.பி. மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கான குடியுரிமை வழங்கலையும் எதிர்த்திருக்கின்றனர்.

இலங்கையின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் இந்தியாவின் தலையீட்டுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டினை ஜே.வி.பி நீண்ட காலமாகக் கொண்டிருந்தது. தமிழர்களின் அரசியல் உரிமைசார் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தினையும் 'பிரிவினைவாதம்' என்ற ஒற்றைப் புரிதலோடு அணுகியதோடு மட்டுமல்லாமல், அதனை இந்தியாவின் செல்வாக்குடன் தொடர்புடையதாகவும் அது கருதிவந்துள்ளது. இந்தியா (1987 - 1990) தனது படைகளை (இந்திய அமைதி காக்கும் படைகள்) இலங்கைக்கு அனுப்பி, தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்களை அழிக்க முனைந்ததோடு பல்லாயிரக் கணக்கான அப்பாவித் தமிழ்மக்களையும் படுகொலை செய்தது. தமிழீழ

மக்களின் தனிநாட்டுக்கான தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தினை இந்தியா ஆதரிக்கவில்லை என்பதை அதன் பொருள்.

தமிழர் விடுதலைக்கு எதிரான கடுமையான நிலைப்பாடு

சிறிலங்கா அரசு மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக ஆயுமேந்திய கிளர்ச்சியை நடாத்தியபோதும், கொள்கை சார்ந்தும் நடைமுறை சார்ந்தும் ஜே.வி.பி தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எதிரான கடுமையான நிலைப்பாட்டினையே கொண்டிருந்தது. 2005இல் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மகிந்த ராஜபக்ஷவிற்கு ஆதரவளித்தனர். நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையைப் பாதுகாக்கவும் போரை நடத்தவும் மகிந்தவிற்கு ஆதரவளித்தது ஜே.வி.பி என்பதும் அதன் அண்மைய வரலாறு. புலிகளுக்கு எதிரான ராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் போரை ஆதரித்ததற்காகத் தாம் வருத்தப்படவில்லை என்று திஸாநாயக்க கூறியுள்ளார்.

அத்தோடு உள்நாட்டுப் போரின் போது நடந்ததாகக் கூறப்படும் போர்க்குற்றங்கள், இன அழிப்பு, மனிதத்திற்கு எதிரான குற்றங்களுக்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டும், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும், பாதிக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழ் மக்களுக்குப் பரிகார நீதி வழங்கப்படவேண்டும் என்று ஈழத்தமிழர்களும் ஐ.நா மனித உரிமைகள் ஆணையம் உட்பட சில சர்வதேச தரப்புகளும் கடந்த ஒன்றரைத் தசாப்தங்களாகக் கோரி வருகின்றனர். ஆனால் ஜேவிபி தலைமையிலான தேசிய மக்கள் சக்தி அத்தகைய விசாரணையை நிராகரித்துள்ளது. உரிமை மீறல்கள் மற்றும் போர்க்குற்றங்கள் தொடர்பாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீதான தண்டனையை நிராகரித்துள்ளார் திஸாநாயக்கா. மாறாக, உள்நாட்டுப் போரின் போது என்ன நடந்தது என்பதைக் கண்டறிய தென்னாப்பிரிக்காவின் 'உண்மை மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு'வினை ஒத்த ஒரு பொறிமுறையை நிறுவுவதையே அவர் பரிந்துரைத்துள்ளார்.

1987இல் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு அமைய அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தம் நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பான இணக்கம் எட்டப்பட்டது. அது மாகாணங்களுக்கு சில அதிகாரங்களைப் பகிர்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் இலங்கை அரசியலில் தேசிய இனப் பிரச்சினை தொடர்பான தீர்வு குறித்த ஒவ்வொரு பேச்சுகள், தேர்தல் காலங்கள் உட்பட்ட பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் 13வது திருத்தம் பேசப்போனதாக

இருந்து வருகின்றது. ஈழத் தமிழருக்கான தீர்வு சார்ந்து அதிகம் உச்சரிக்கப்பட்ட அரசியற் சொல்லாடல் அதுவாகத்தான் இருக்கும். தமிழர் தாயகப் பிரதேசங்களுக்கான (வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள்) காவல்துறை, காணி அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிப்பது 13வது திருத்தத்தின் மையம். ஆனால் அதனை நடைமுறைப்படுத்தினால் அது தமிழீழத் தனிநாடு உருவாக்கப்படுவதற்கான அடிகோலாக அமைந்துவிடுமென்ற அச்சத்தில் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் எந்தவொரு அரசாங்கமும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

மாற்றம் குறித்த வாக்குறுதிகள்

பொருளாதாரம், வாழ்க்கைச் செலவு சார்ந்த அதிருப்திகள் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் மேலோங்கியுள்ளன. இந்தப் புறச்சூழலில், அரசாங்கத்திலும் அதன் ஆட்சிநிர்வாக அலகுகளிலும் ஊழலை இல்லாதொழிக்கப் போவதான திஸாநாயக்காவினதும் தேசிய மக்கள் சக்தியினதும் வாக்குறுதிகள் சிங்களச் சமூகத்தின் பெரும் பகுதியினர் மத்தியில் கவனிப்பினைப் பெற்றிருக்கின்றது.

குடும்ப அரசியல் அல்லது பாரம்பரியக் கட்சி அல்லது அரசியல் உயரடுக்குப் பின்னணிகள் எதுவுமில்லாத, ஆனால் கல்விப் பின்னணியுடைய பெண்ணான ஹரினி அமரகுரியவைப் பிரதமராக நியமித்திருக்கின்றார். அவர் ஜே.வி.பி.யின் உறுப்பினரும் அல்ல. மிதவாத இடதுசாரி கூட்டணியான தேசிய மக்கள் சக்தியின் உறுப்பினர்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இலங்கை வரலாற்றில் சிங்களப் பெருந்தேசியவாதம் மேலாண்மையும் இனவாதமும் கோலோச்சியபோதும் சிங்களத் தரப்பு இருபெரும் அரசியல் முகாம்களாகப் பிளவுபட்டே இயங்கின. 2022இன் மக்கள் எழுச்சி ஆட்சிபீடத்திற்கு எதிரான கொந்தளிப்பான சூழலை உருவாக்கியதோடு சிங்கள மக்களை அரசியல் ரீதியாக மாற்றத்திற்கான அணியாகத் திரட்டியுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியே தேசிய மக்கள் சக்தியும் அதன் தேர்தல் வெற்றியும்.

தமிழ்த்தரப்பு அரசியல் என்பது உள்ளடக்கப் பெறுமதியின்றி கோசம் மேவிநிற்கின்ற போக்கினையே அதிகம் கொண்டிருக்கின்றது. தேசியம் என்ற சொல்லைத் தமிழர்களைப் போன்று அர்த்தமற்றதாக ஆக்கிய மக்கள் உலகில் வேறெங்கும் இருக்க வாய்ப்பில்லை. அரசியல்

உரையாடல், கோரல், நிர்ப்பந்தித்தல், ஜனநாயக வழிமுறைகளிற் போராடுதல் முதலான தொலைநோக்குப் பார்வையுடனான அரசியற் செயற்திட்டம் தமிழர் தரப்பிடம் போதாமையாகவுள்ளது. அரசியல் வெளி, வாய்ப்புகளை எவ்வாறு மாற்றத்தை நோக்கிய சாத்தியம்மிக்க கருவிகளாகக் கையாள்வது - வசப்படுத்துவது - செயற்திட்டங்களை வகுப்பது - நிறைவேற்றுவது - இலக்கை நோக்கி நகர்வது என்பதற்கு ஜே.வி.பி மற்றும் தேசிய மக்கள் சக்தியின் சமகால நடவடிக்கைகள் பாடமாக அமைந்துள்ளன. தமிழ்த் தரப்பு அதிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள நிறையப் பாடநுணுக்கங்கள் உள்ளன.

ஒரு தேசமாக இலங்கைத் தீவினை முன்னிறுத்தும் அணுகுமுறை

‘இனம், மதம், வர்க்கம், சாதி எனவாகப் பிளவுபட்டுள்ள சகாப்தத்தை முற்றிலும் முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டும், இலங்கையின் பன்முகத்தன்மையை உள்ளடக்கிய வேலைத்திட்டங்களை நாங்கள் தொடங்குவோம்’ என்று அண்மைய உரையொன்றில் தெரிவித்துள்ளார். திஸாநாயக்கா பொதுவெளிப் பிரசன்னம் எளிமையும் தன்னடக்கமுமாக வெளிப்படுகின்றது. புதிய தலைவர்கள் இவ்வாறான ஒருமைப்பாட்டுச் சொல்லாட்சியிற் பேசுவது புதிய விடயமல்ல. ஆயினும் 2019இல் ஜனாதிபதி கோத்தபய ராஜபக்ச, தனது பதவியேற்பு உரையில் சிங்களப் பேரினவாதத்தை உமிழ்ந்தார் என்பதோடு ஒப்பிடுகையில் அநுர அரசியல் நாகரீகத்தோடு மட்டுமல்லாமல் அவனைப்பு மொழியிலும் பேசுகின்றார். இத்தகு அணுகுமுறைகள் அரசியற் கலாச்சாரத்தில் நேர்மறையான புதிய மாற்றமாகவும், பல்லின ஒருமைப்பாடு, பன்மைத்துவம் உள்வாங்கல் போன்ற தோற்றப்பாடுகளைக் கொடுக்கக்கூடியன. ஜனவசீகரம் மிக்கமையும்கூட.

பல்லின மக்களைக் கொண்ட ஒரு தேசமாக இலங்கைத் தீவினை முன்னிறுத்துகின்றமை முற்போக்கான, ஜனநாயகத்துவமான, கவர்ச்சிகரமான கொள்கையாகவும் ஏற்புடையதாகவுமே வெளிப்பார்வைக்குத் தோன்றும். ஆனால் இலங்கைத்தீவின் இனத்துவ அரசியல் வரலாற்று அனுபவங்களுடன் பார்க்கையில் இது சிக்கலானது. தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, அதிகாரப் பரவலாக்கம், அரசியலமைப்பிலும் அரசிலும் கட்டமைப்பு ரீதியான மறுசீரமைப்புகள்

கொள்கைசார், நடைமுறைசார் திட்டங்கள் இல்லாதவிடத்து இலங்கையின் ஜனநாயக அமைப்பு முறையானது பௌத்த சிங்களப் பெருந்தேசியவாதத்தின் மேலாண்மையைப் பேணுகின்ற விளைவுகளுக்கே இட்டுச் செல்லும்.

ஒடுக்குமுறையின் கொடூர வரலாறும் அதன் வடுக்களும்

இன, நில, மொழி, அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு ரீதியாகப் பெருமெடுப்புகளில் ஒடுக்கப்பட்ட, இன அழிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்ட, இரத்தக்களரியை ஏற்படுத்திய போர் இயந்திரம் ஏவிவிடப்பட்ட, அரசு பயங்கரவாதம் பிரயோகிக்கப்பட்ட மக்களை ஒரு தேசம், ஒரு மக்கள் என்ற வெற்றுச் சொற்கட்டுகளின் கீழ் வென்றெடுக்க முடியாது. அது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது. ஒடுக்குமுறையின் கொடூர வரலாறும் அதன் வடுக்களும் கோசங்களால் ஆற்றமுடியாதவை. சுயநிர்ணய உரிமை, அதிகாரப் பரவலாக்கம் உட்பட்ட உகந்த அரசியல் உரிமைகளுக்கான உறுதியான தீர்வுத் திட்டங்களைக் கண்டடையும் அணுகுமுறைகளே அதற்கு அவசியமானவை. இலங்கைத் தீவின் அரசியல் வரலாற்றுப் போக்கிலும் சமகால யதார்த்தத்திலும் நோக்கும் போது ஒற்றையாட்சி அரசுக் கட்டமைப்பில் ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்கான தீர்வுகள் சாத்தியமற்றவை. அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை உரிய முறையிற் சாத்தியப்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாகக் கட்டமைப்பு சார்ந்த மாற்றமே அவசியமானது.

தமிழ் மக்களின் அரசியற் பிரச்சினைக்குரிய தீர்வுசார் திட்டங்கள் முன்வைப்பதற்கு இடம்பெற்று முடிவடைந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலோ, இடம்பெறவுள்ள நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகளோ உந்தித் தள்ளப் போவதில்லை. அதற்குரிய சமீக்கைகள் ஏதும் தென்படவில்லை. நிலமைகள் மேற்சொன்னவாறிருக்க இம்மாதம் (நவ.14) நாடாளுமன்றத் தேர்தல் இடம்பெறவுள்ளது. அதன் பெறுபேறுகள் திசாநாயக்காவை எந்தவகையிற் பலப்படுத்தப் போகின்றது, எத்தகைய அரசாங்கம் அமையப் போகின்றது என்பதிலும் பல விடயங்கள் தங்கியிருக்கின்றன. நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் பின்னர் அமையவுள்ள அரசாங்கம், அதன் ஆட்சிநிர்வாகப் போக்கு, ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு முன் வழங்கப்பட்ட ‘மாற்றம்’ எனும் வாக்குறுதிகளுக்கு நேரவுள்ள விளைவுகளை வைத்துமே புதிய ஜனாதிபதியை முழுமையாக மதிப்பீடு செய்ய முடியும்.

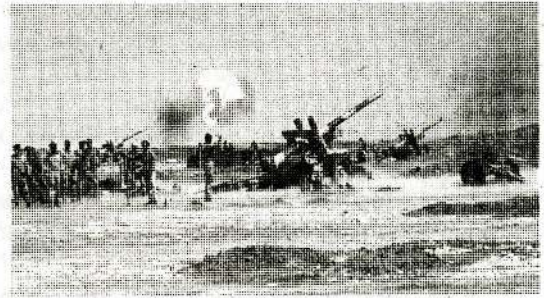
கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

அடங்க மறுக்கும் ஈரான்... அடக்கத் துடிக்கும் அமெரிக்கா, இஸ்ரேல்!

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவில் தங்களுக்கென்று நாடற்று அலைந்துத்திரிந்த யூதர்களுக்கு அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் இணைந்து, பாலஸ்தீனத்தை வெட்டிப்பிழந்து இஸ்ரேல் என்னும் நாட்டை மத்திய கிழக்கில் உருவாக்கினர். அன்று முதல் இன்று வரையிலும் அப்பகுதியில் அமைதி இல்லை. வந்தவன் வலுத்தான், இருந்தவன் இளைத்தான் என்னும் சொல்வடைக்கிணங்க இஸ்ரேல் பக்கத்து நாடுகளை ஆக்கிரமித்துத் தனது நிலப்பரப்பை அதிகரித்துவிட்டது. 'பாலஸ்தீனியர்கள் நாடற்று ஏதிலிகளாக்கப்பட்டு தொடர்துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டுவிட்டனர். இஸ்ரேல் காசாப்பகுதியில் குண்டுமழை பொழிவது இன்றும் தொடர்கிறது.

அரபு நாடுகளும் ஒற்றுமை இன்றி அவர்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதனை நல்வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறது அமெரிக்கா. அவர்கள் ஒருங்கிணைந்துவிடக்கூடாது என்பதில் அமெரிக்கா பெரிதும் கவனம் செலுத்திவருகிறது. மத்தியகிழக்கில் மிகுதியாக இருக்கும் எண்ணை வளம் அதற்கான முதன்மைக்காரணம் ஆகும்.

இஸ்ரேலுக்கும், இஸ்லாமியப் போராளிக்குழுக்களுக்கும் இடைவிடாத போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு ஹமாஸ் அமைப்பினர் இஸ்ரேலுக்குள் புகுந்துத் தாக்குதல் நடத்தி, சிலரைப் பணையக் கைதிகளாகவும் பிடித்துவந்தபிறகு இஸ்ரேலின் ஆட்டம் ஆதிகமாகிவருகிறது. போராளிகளை வேட்டையாடுவதாகச் சொல்லும் இஸ்ரேலிய இராணுவம். அப்பாவிப் பொதுமக்களை ஈவு இரக்கம் இன்றி கொன்றுவருகிறது அதன் தொடர்ச்சியாக லெபனானில் பேஜர்களை (paggers) வெடிக்கச் செய்து ஹிஸ்புல்லா (Hezbollah) போராளிகள் 5,000 பேரை ஒரே நேரத்தில் கொன்றது. ஹிஸ்புல்லா அமைப்பின் தலைவர்

நஸ்ருல்லாவை இஸ்ரேல் விமானங்கள் குண்டுவிசித்தாக்கிக் கொன்றன. இவற்றிற்கு எதிர்வினையாக ஈரான் இஸ்ரேலின் பாதுகாப்பு அரண் 'இரும்புக்கூண்டை' (iron dome) ஊடுருவித் தலைநகர் டெல் அவிவ் நகரில் ஏவுகணைத் தாக்குதல் நடத்தி இஸ்ரேலுக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. யாராலும் இஸ்ரேலைத் தொடமுடியாது என்னும் மாயையை (myth) உடைத்திருக்கிறது.

ஈரானின் தாக்குதலுக்குப் பதிலடியை இஸ்ரேல் தரும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஈரானின் அணுக்கருத்தளங்களைத் தாக்கி அழிக்கவேண்டும் என்று முன்னாள் அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவரும், குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் வேட்பாளருமான டொனால்ட் ட்ரம்பு ஆவேசமாகக் கூறியுள்ளார்.

**ஈரான் அணுக்கரு உலைகளும்,
அவற்றிற்கான தடைகளும், தடங்கல்களும்**

அமெரிக்காவும் அதன் செல்லப்பிள்ளையான இஸ்ரேலும் மட்டுமே ஈரானின் அணுக்கருத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியைக்கண்டு அச்சம்கொள்ளவில்லை. மத்தியகிழக்கு அரேபிய நாடுகளான எகிப்து, ஜோர்டான், வளைகுடா நாடுகள் (gulf countries) ஆகியவையும் பேரச்சத்தில் இருக்கின்றன. அவை நேரடியாக ஈரானுடன் மோதாமல் அமெரிக்கா, அல்லது இஸ்ரேல் நாடுகள் ஈரானின் அணுக்கருத்தளங்களை அழிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றன. ஈரான் அணுக்கரு ஆயுதம் உருவாக்கும் திறன் பெற்றுவிட்டால் அது இஸ்ரேலுக்கும், சில அரேபிய நாடுகளுக்கும் அச்சுறுத்தல் ஆகிவிடும் என்பதன் காரணமாகவும், ஈரானின் கை ஓங்கிவிட்டால் மத்தியகிழக்கில் எண்ணைவளங்களைத் தங்கள்விருப்பம்போல் சுரண்டிப்பிழைக்கமுடியாது என்பதாலும் அமெரிக்காவும், இஸ்ரேலுடன் சேர்ந்து எதிர்க்கின்றது.

அரபு நாடுகளும் ஒற்றுமை இன்றி அவர்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதனை நல்வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறது அமெரிக்கா. அவர்கள் ஒருங்கிணைந்துவிடக்கூடாது என்பதில் அமெரிக்கா பெரிதும் கவனம் செலுத்திவருகிறது. மத்தியகிழக்கில் மிகுதியாக இருக்கும் எண்ணை வளம் அதற்கான முதன்மைக்காரணம் ஆகும்.

அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளிகளும், ஈரானைப் பணியவைக்கத் திட்டமிட்ட ஐந்து வழிமுறைகள்

நேரடித்தாக்குதல் (A pre-emptive strike)

ஈரான் எப்போதுமே அடக்குமுறைக்கு அஞ்சாது. அதனால் நேரடியாகப் போர்தொடுத்தால் அது வேறுசிலப் பக்கவிளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இராக்கில் அமெரிக்க ஊடுறுவல் என்ன மாதிரியான எதிர்விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது என்பதையும் அவர்கள் கவனம்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. அதனால் ஈரான்மீது நேரடித்தாக்குதல் நடத்தி, அணுக்கருத்திட்டங்களை நாசப்படுத்தும் திட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டது.

பொருளாதாரத்தடையும் அதன் விளைவுகளும்

ஈரான்மீது பொருளாதாரத்தை விதிப்பதனால், அதன் அணுக்கருத்திட்டங்களின் வளர்ச்சியை முடக்கலாம் என்று திட்டமிடப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டது. பொருளாதாரத்தை காரணமாக ஈரானிய மக்களிடையே குழப்பத்தை விளைவிக்கலாம் என்றும் அதனைப் பயன்படுத்தித் தங்கள் சொல்கேட்கும் பொன்மைத் தலைமையைக் கொண்டுவரவும் திட்டமிடப்பட்டது. 1979 முதல் ஈரானின்மீது பொருளாதாரத்தை விதிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஆனாலும் அமெரிக்கா எதிர்பார்த்ததுபோல் பெரிதாக எதுவும் நடந்துவிடவில்லை.

பொருளாதாரத்தை குறிந்து முன்னாள் அமெரிக்கத் தூதர் (American ambassador) ஒருவர் கூறிய கருத்தை இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். “வரலாற்றின் பக்கங்களைப் புரட்டிப்பார்த்தால், பொருளாதாரத்தை விதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் ஒன்றில்கூட எதிர்பார்த்த பயன் விளையவில்லை. பொருளாதாரத்தை விதிக்கப்பட்ட சோவியத் ஒன்றியம் ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து வெளியேறவில்லை, பாகிஸ்தான் அணுக்கரு ஆயுத உற்பத்தி முயற்சியைக் கைவிடவில்லை, சதாம் உசேன் குவைத்திலிருந்து வெளியேறவில்லை, தாலிபான்கள் ஓசாமா பின்லேடனை வெளியேற்றவும் இல்லை. அதனால் வெளியிலிருந்து ஒரு இராணுவத்தலையீடு அல்லது உள்நாட்டுமக்களின் எதிர்ப்புகாரணமான

கிளர்ச்சியால் மட்டுமே ஈரானில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரமுடியும்”.

தந்திரவழிகளைப் பயன்படுத்திப் பாழாக்குதல் (covert action)

அமெரிக்கா 1953 முதற்கொண்டே, ஈரானில் அரசியல் நிலைத்தன்மையைக் குலைக்க பல மில்லியன் டாலர்களை செலவுசெய்துவருகிறது. 2009-இன் தொடக்கத்தில் New York Times இதழ் வெளியிட்ட செய்தியின் சுருக்கம் இது. ‘ஜார்ஜ் புஷ் தலைமையிலான அமெரிக்க அரசு 2008-இல் ஈரானின் அணுக்கருத்திட்டத்தை அழிக்க முடிவுசெய்தது. அதன் காரணமாக இஸ்ரேல் வேண்டிக்கொண்டபடி புதியவகை ‘ஆழ்-குழி அழிப்புக்குண்டுகளை’ (bunker-buster bombs) தர இயலாது என்று இஸ்ரேலுக்குக் கடிதம் எழுதியது. அதற்கான காரணமாக மறைமுகத் தந்திரவழிகளில் (covert actions) ஈரானின் அணுக்கருத்திட்டங்களை எவ்விதத் தடயமும் இன்றி அழிக்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும் இஸ்ரேலுக்கு அமெரிக்கா எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதாரத்தை இருப்பதால் ஈரான் நேரடியாக பொதுச்சந்தையில் தனது அணுக்கருத் திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருட்களைப் பெற இயலாது. கள்ளச்சந்தையில்தான் பெறவேண்டும். இதனை அமெரிக்கா தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஈரானின் திட்டங்களில் மண் அள்ளிப்போடலாம். யார் போட்டார்கள் என்பதை மறைத்தும் விடலாம் என்று கருதியது. ஏறத்தாழ 5,000 பேஜர்கள் வெடித்து ஹிஸ்புல்லாப் போராளிகள் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம். காரணம், ஹிஸ்புல்லா அமைப்பினர் கள்ளச்சந்தையில்தான் அவற்றை வாங்கியிருக்கின்றனர்.

அணுக்கருஉலை அல்லது அணுக்கரு ஆயுத உற்பத்தி எதுவாக இருந்தாலும் இயற்கை யுரேனியத்திலிருந்து (92U238), பிளவைத்தனிமமான யுரேனியத்தைத் (92U235) தனியே பிரித்தெடுக்கவேண்டும். இதனை ‘யுரேனியம் செறிவூட்டல்’ (enrichment of Uranium) என்று சொல்வார்கள். யுரேனியம் செறிவூட்டலுக்கான

மிகப்பெரியக் கட்டமைப்பு (enrichment plant) ஈரானின் நடான்ஸ் (Natanz) நகரில் அமைந்திருக்கிறது. 2010-இல் அக்கட்டமைப்பு முழுவதையும் கட்டுப்படுத்தும் கணினியில் Stuxnet என்னும் கணினி புழுவை (computer worm) பரப்பி செயலிழக்கச் செய்தது அமெரிக்கா. இது ஈரான் மீதான அமெரிக்காவின் மறைமுகத்தாக்குதல்களில் ஒன்று.

அமெரிக்காதான் அதனைச் செய்தது என்பதை 2011-இல் New York Times வெளியிட்ட அறிக்கை உறுதிசெய்தது. அமெரிக்காவும் இஸ்ரேலும் இணைந்து கூட்டாக உருவாக்கிப் பரப்பியதே Stuxnet கணினிப் புழு. டினோமா (Dinoma) என்னும் இஸ்ரேலிய அணுக்கரு உலையில் Stuxnet சோதனை செய்யப்பட்ட பிறகே ஈரானுக்குள் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்கிடையில் ஈரான் அணுக்கருத்திட்டத்தோடு தொடர்புடைய அறிவியலாளர்கள் தபால் குண்டுகளாலும், நச்சுத் தடவப்பட்ட தபால் உறைகளாலும் கொல்லப்படுவர் என்னும் இஸ்ரேலின் அறிவிப்பை பன்னாட்டு ஊடகங்கள் செய்திகளாக வெளியிட்டன. அது ஒருவித உளவியல் தாக்குதல் என்றும் பார்க்கப்பட்டது. ஆனாலும் அதன்பிறகு ஈரானில் அணுக்கருத் தொழில்நுட்பத்தோடு தொடர்புடைய பல அறிவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டதற்குப் பின்னால் அமெரிக்காவும், இஸ்ரேலும் இருந்தன என்பது உறுதிசெய்யமுடியாத உண்மை.

ஈரானின் அணுக்கரு ஆயுதங்களுடன் வாழப்பழிக்கின்றன

முன்னாள் அமெரிக்கத்தூதர் ஜேம்ஸ் டப்பின்ஸ் (James Dobbins, American Ambassador) கூற்று கவனம் ஈரப்பதாக உள்ளது. அவர் கூறுகிறார், “ஈரான் நாடு அணுக்கரு ஆயுதங்களை உருவாக்கி வைத்துக்கொள்வது தர்க்கரீதியாக ஏற்புடையதும், சரியானதும் ஆகும். அந்தப்பகுதியில் ஈராணைச் சுற்றிலும் இஸ்ரேல், இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் அணுக்கரு ஆயுதங்களை உருவாக்கி வைத்திருக்கின்றன. எனில், ஈரானுக்கும் அந்த உரிமையும், தேவையும் இருக்கத்தானே செய்கிறது. அதுமட்டும் அல்ல, ஈரான் அணுக்கரு ஆயுத வல்லமைபெற்றுவிட்ட உடன் இந்த உலகம் முடிந்துவிடப்போவதும் இல்லை. ஆகவே, ஈரானின் அணுக்கருத் திட்டங்களை முடக்குவதற்குப் பதிலாக அந்நாட்டுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண்பதுதான் சரியாக இருக்கும்”. இது, இஸ்ரேல், அமெரிக்கா அவற்றின் நட்புநாடுகள் தவிர்த்து மற்றவர்களின் கருத்தாக உள்ளது.

அரசியல் தீர்வு (Diplomatic Solution)

ஈரானின் அணுக்கரு சிக்கல்களுக்குறித்து நூல் எழுதியிருக்கும் சையத் ஹுசேன், ஈரானின் நோக்கம் மேற்குலக நாடுகளுக்கு இணையாக அறிவியல், தொழில்நுட்பத்தில் வளர்ச்சிபெறுவது மட்டுமே. தவிர அணுக்கரு ஆயுதங்களை உருவாக்குதல் அல்ல என்று சொல்கிறார். அணுக்கரு ஆயுத வலிமையைப் பெறுவது நீண்டகாலப் பயனை தராது என்று ஈரான் நம்புகிறது.

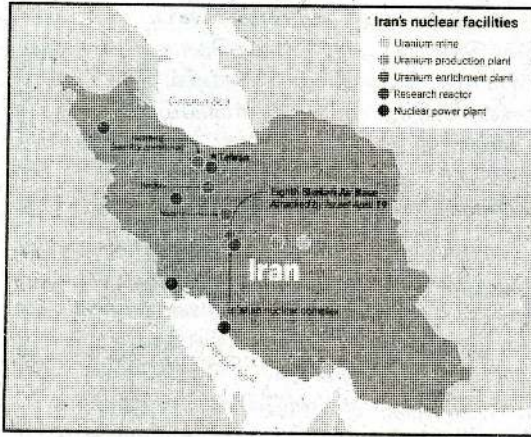
அணுக்கருத் தளங்களை உருவாக்கி, அணு உலைகளைக் கட்டி மின்னாற்றல் பெற்று, ஜப்பான், ஜெர்மனி, பிரேசில் நாடுகளைப்போன்று ஆக்கப்பூர்வமானப் பயன்பாட்டிற்கு அணுக்கரு ஆற்றலைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் ஈரானின் முதன்மையான நோக்கமாக உள்ளது என்று அவர் மேலும் கூறுகிறார்.

ஈரான் அணுக்கரு ஆயுத உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறது என்னும் சந்தேகம் இஸ்ரேலுக்கு வருமானால் அந்நாடு ஈரானின் அணுக்கருத் தளங்களைத் தாக்கி அழிக்கும் சாத்தியக்கூறுகளை ஈரான் உணர்ந்தே இருக்கிறது.

ஈரானின் அணுக்கரு ஆற்றல் திட்டமிடலும், தொடர்பயணமும்

ஈரான் அன்றைய காலகட்டத்தில் ‘பெர்சியா’ (Persia) என்று அழைக்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப்போர் காலகட்டத்தில் 1941-இல் மன்னர் ரேசா ஷா (Reza Shah) மரணம் அடைந்ததால் அவரது மகன் மொகமெட் ரேசா ஷா ஃபால்வி (Mohammed Reza Shah Pahlavi) பெர்சியாவின் மன்னராக அரியணை ஏறினார். அவர்தான் ஈரானின் கடைசி மன்னரும்கூட. ‘உயர்-நாகரிகம்’ (Great civilization) என்பது அவரது கனவாக இருந்தது. இராணுவத்தையும், தொழில்துறையையும் விரைந்து நவீனமயமாக்குதலும், பொருளாதார, சமூகமாற்றங்களை உருவாக்குவதும் அவரதுத் திட்டமிடுதலில் இருந்தன. இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்து, பனிப்போர் (cold war) காலகட்டத்தில் ஈரான், அமெரிக்காவின் நட்புநாடாக இருந்தது.

ஷா மன்னராக இருக்கும் காலகட்டத்தில், ‘1956’ ஈரானின் அணுக்கரு ஆற்றலில் ஆர்வம் காட்டிய ஆண்டாக கருதப்படுகிறது. அமைதிவழியில் மட்டுமே அணுக்கரு ஆற்றலைப் பயன்படுத்தும்வகையில் கட்டமைப்புகளை உருவாக்க நட்புநாடான அமெரிக்காவுடன் ஈரான் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டது. அதற்கு

அமெரிக்காவும் ஒப்புக்கொண்டது. யுரேனியம் செறிவூட்டும் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்பதாக கூறிய அமெரிக்கா புளூட்டோனியம் மறுசுழற்சிக்கு (platinum re-processing) ஆதரவும், எதிர்ப்பும் இன்றி அமைதிகாத்தது. ஆனால், மன்னர் ஷா இரண்டு தொழில்நுட்பங்களையும் வளர்த்தெடுக்க தனது அறிவியலாளர்களை முடுக்கிவிட்டார்.

அமெரிக்காவிற்கும், ஈரானுக்கும் அணுக்கரு ஆற்றல் தொடர்பில் ஒருங்கிணைவு ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து, 1957இல் CENTO-வின் (Central Treaty Organization) அணுக்கரு அறிவியல் நிறுவனம் (Nuclear Science Institute) ஈராக் தலைநகர் பாக்தாத்திலிருந்து, ஈரான் தலைநகர் டெஹ்ரானில், டெஹ்ரான் பல்கலைக்கழக வளாகத்திற்கு இடம் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

‘அணுக்கரு ஆயுதத்தடை ஒப்பந்தம்’ (NPT - Treaty on the Nonproliferation of Nuclear weapons) கையெழுத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட 1968-இலேயே ஈரானும் அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது. ஆறு ஆண்டுகள் கட்டமைப்புப்பணி முடிந்து ஈரானின் முதல் டெஹ்ரான் அணுக்கரு உலை (Tehran Nuclear Reactor) நவம்பர் 1967-இல் செயல்படத்துவங்கியது. செப்டம்பர் 1967-இல், 5.64 கி.கி. உயர்தர செறிவூட்டப்பட்ட யுரேனியமும் (highly enriched uranium), 112 கிராம் புளூட்டோனியமும் (plutonium) அமெரிக்கா டெஹ்ரான் அணுக்கரு உலைக்கு வழங்கியது. இவற்றை வைத்துக்கொண்டு டெஹ்ரான் அணுக்கரு உலை செயல்பட ஆரம்பித்தாலும், அணுக்கருத் தொழில்நுட்பத்தின் அத்தனை பரிமாணங்களையும் கற்றுப் பயன்படுத்தும் நீண்டகாலத்திட்டம் மன்னர் ஷா தலைமையிலான ஈரானுக்கு இருந்தது.

துகள்வேக முடுக்கிகளையும் (particle accelerators), அணுக்கரு மருத்துவ மையத்தையும் (Nu-

clear Medical Center) டெஹ்ரான் பல்கலைக்கழகத்தில் நிறுவும் திட்டமும் ஷா தலைமையிலான ஈரானுக்கு இருந்தது. உள்நாட்டிற்குத் தேவையான மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதும் திட்டத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது. 20 ஆண்டுகளுக்குள் 23,000 மெகாவாட் மின்நிறுவன ஈரான் பெறும்விதத்தில் அணுக்கரு உலைகள் கட்டி எழுப்பப்படும் என்று மார்ச் 1974-இல் ஈரானின் மன்னர் ஷா தனது திட்டத்தை வெளிப்படுத்தினார். அப்போதைய அமெரிக்காவின் குடியரசுத்தலைவர் நிக்சன் உடனடியாக அத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கியதுடன் ஆதரவும் அளிப்பதாகக் கூறினார்.

அமெரிக்காவின் எம்.ஐ.டி (MIT) - யுடன் ஈரான் ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒப்பந்தம், ஈரானைச் சேர்ந்த பலநூறு மாணவர்கள் அக்கல்வி நிறுவனத்தில் சேர்ந்து அணுக்கரு தொடர்புடைய தொழில்நுட்ப அறிவைப்பெறுவதற்கு வகைசெய்தது. 1979-இல் மன்னர் ஷா-வுக்கு எதிராக நடந்த இஸ்லாமியப் புரட்சிக்கு முன்னதாக அமெரிக்கா, ஃப்ரான்ஸ், ஜெர்மனி, பிரிட்டன், கனடா ஆகிய நாடுகள் அனைத்தும் ஈரானின் அணுக்கரு உலைக்கட்டமைப்புக்கு உறுதுணையாக இருந்தன.

ஈரான் நாடு அணு ஆயுதம் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபடுமா என்று 1974-ஆம் ஆண்டில் ஈரான் மன்னர் ஷா-விடம் கேட்கப்பட்டது. அதே ஆண்டில் இந்தியாவில் முதல் அணுகுண்டு சோதனை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை மேற்கோள்காட்டிப் பேசிய ஈரான் மன்னர் ஷா, “இந்தப்பகுதியில் மற்ற நாடுகள் அணு ஆயுதம் வைத்திருக்கும்போது, எந்த ஒரு நாடும் அதன் நலன் கருதி அணுக்கரு ஆயுத உற்பத்தியைநோக்கி நகர்தல் இயல்பு மட்டுமல்ல உரிமையும்கூட” என்றார்.

1979-இஸ்லாமியப் புரட்சி வெற்றிபெற்று மன்னர் ஷா தனது குடும்பத்துடன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய பிறகு, ஈரான் நாட்டின் அணுக்கரு உலைகளைக் கட்டமைப்பது, அவற்றில் அணுக்கரு ஆயுதங்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களைத் தயாரிப்பது போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈரான் ஈடுபடுவதற்கு அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளி நாடுகளும் கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க ஆரம்பித்தன. ஈரான் அணுக்கரு ஆயுத வல்லமை பெற்றால், மத்தியகிழக்கில் இஸ்ரேலுக்கு எதிராகப் போராடும் தீவிரவாதக் குழுக்களின் கைகளில் அவை சென்றுவிடும் ஆபத்து இருப்பதாகச் சொல்லியும், மத்தியகிழக்கில் மற்ற நாடுகளுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் என்று கூறியும் ஈரான் அணுக்கருத் திட்டங்களை முடக்க அந்நாடுகள் அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்தலாயின.

ஈரான் அணுகுண்டு சோதனை செய்ததா?

2024 அக்டோபர் 1 அன்று, இஸ்ரேல்மீது ஈரான் நிகழ்த்திய நேரடித்தாக்குதலுக்கு வட்டியும் முதலுமாகத் திருப்பித்தரப்படும் என்று இஸ்ரேல் பிரதமர் நெதன்யாகு சபதம் செய்தார். அது முதற்கொண்டு ஈரான் எதிர்த்தாக்குதலை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது. இந்தச் சூழலில்தான் அக்டோபர் 5 அன்று இரவு ஈரான் தனது விமானங்கள் அனைத்தையும் தரை இறக்கியது. அன்றைய இரவு இஸ்ரேல் தாக்கக்கூடும் என்ற அச்சத்தில் எடுக்கப்பட்ட முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக அது பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் 5 அக்டோபர் அன்று இரவு 10.45 மணி அளவில் டெஹ்ரானிலிருந்து 110 கி.மீ. தொலைவில் ரிச்சர் அளவில் (richter scale) 4.6 அளவுகொண்ட நில அதிர்வு உணரப்பட்டது. அதன் மெல்லிய தாக்கம் இஸ்ரேலிலும் இருந்தது. 'வெடிப்பு மையம்' (epi-center) 12 கி.மீ. ஆழத்தில் உணரப்பட்டதால், அது நிலஅதிர்வாக இருக்க வாய்ப்பில்லை என்றும், ஈரான் தனது முதல் அணுகுண்டு சோதனையை நிகழ்த்தியிருக்கலாம் என்றும் கருதப்படுகிறது. இஸ்ரேலின் மையப்பகுதியைக் குறிவைத்து ஈரான் தாக்கியபிறகும், அதற்கு எதிர்வினையாக ஈரானைத் தாக்குவதில் இஸ்ரேல் காலதாமதம் செய்வதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என்று நம்பப்படுகிறது.

அப்படியான வாய்ப்பு உள்ளதா? ஈரானுக்கு அணுகுண்டு செய்யும் வலிமை வந்துவிட்டதா? என்னும் கேள்விகளுக்கு, அது கடந்துவந்த பாதையை உற்று நோக்கினால், ஆம் என்னும் பதில்தான் கிடைக்கிறது. மன்னர் ஷா காலத்தில் ஈரான் நாட்டில் அணுக்கரு உலைகளுக்கான அனைத்துக் கட்டமைப்புகளுக்கும் துணைநின்ற, வளர்த்தெடுத்த அதே அமெரிக்காதான், இஸ்லாமியப்புரட்சிக்குப்பின்பான காலகட்டத்தில் நேர்எதிராக மாறி ஈரான் நாட்டின் அணுக்கருத் தளங்களை அழிக்கவேண்டும் என்று துடியாய்த்துடிக்கிறது என்பது வரலாற்று நகைமுரண்.

ஈரான் அணுக்கருத்தளங்களமீது தாக்குதல் நடத்த முடியுமா?

ஈராக் அதிபர் சதாம் உசேன் அணுக்கரு ஆயுதம் உருவாக்கத் திட்டமிடுவதாக இஸ்ரேலுக்கு சந்தேகம் எழுந்தது. 7 ஜூன் 1981-இல் 'பாபிலோன்' (operation opera or operation Babylon) என்று பெயரிடப்பட்ட இஸ்ரேலின் இரகசிய திட்டம், F-15, F-16 ஜெட் விமானங்களைப் பயன்படுத்தி ஓசிராக் அணுக்கரு உலையைத் (Osirak nuclear reactor) தாக்கித் தரைமட்டமாக்கியது.

27 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 6 செப்டம்பர் 2007-இல் இஸ்ரேல் அதுபோன்றதொரு தாக்குதலை சிரியாமீது நிகழ்த்தியது. சிரியாவில் இரகசியமாக உருவாகிவந்த புளூட்டோனியம் அணுக்கரு உலையைத் தாக்கி அழித்தது. அந்த இரகசியத் தாக்குதல் 'ஆர்ச்சர்ட்' (operation outside the box or operation orchard) என்று பெயரிடப்பட்டிருந்தது.

அதுபோலவே ஈரான் அணுக்கருத்தளங்களையும் நேரடித்தாக்குதலால் அழிக்கமுடியுமா என்னும் கேள்வி எழுந்துள்ளது. அதற்கான காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. ஈரான், இஸ்ரேலில் இருந்து 1,000 கி.மீ. என்னும் அளவு நெடுந்தொலைவில் உள்ளது. அத்தனை எளிதில் விமானத்தாக்குதலை மேற்கொள்ள முடியாது. மற்ற அரபுலக நாடுகள் தங்கள் வான்வெளியை இஸ்ரேலியப் போர்விமானங்களுக்குத்திறந்துவிடுமா என்னும் ஐயமும் உள்ளது. மாத்திரமல்ல ஈரானின் வான்தற்காப்புப் பலம்பொருந்தியது. அமெரிக்காவின் துணை இன்றி இஸ்ரேலால் மட்டுமே இரானைத் தாக்கமுடியாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இணைந்தாலும்கூட அத்தனை எளிதில் ஈரானின் அணுக்கருத்தளங்களைத் தாக்கமுடியாது என்பதற்கும் சில காரணங்கள் இருக்கின்றன.

அமெரிக்கா, இஸ்ரேல் நாடுகளிடம் இருந்து எப்போது வேண்டுமானாலும் தனது அணுக்கருத்தளங்களுக்கு ஆபத்துவரலாம் என்பதை ஈரான் உணர்ந்தே இருந்தது. அதனால் நீண்டகாலப் பயன்தரும்வகையில் மிகவும் பாதுகாப்பாக மலைப்பகுதிகளில் தரைக்குக்கீழ் பல நூறு அடிகள் ஆழத்தில் அணுக்கருத்தளங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்பதற்கு சாதாரணமாகத்தெரியும் அணுக்கருத்தளங்கள், உண்மையில் மிகவும் கடுமையான இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிலும், பாதுகாப்பிலும் உள்ளன.

ஈரான் நாடு பரந்துவிரிந்த நிலப்பரப்பைக்கொண்டது. ஃபோர்டோ-வில் (Fordo) அமைந்திருக்கும் 'யுரேனியம் செறிவூட்டல் தளம்' ஒரு மலைக்குக்கீழ் 80மீ (260 அடி) ஆழத்தில் புதைந்துள்ளது. அமெரிக்காவின் 'ஆழ்-துணை அழிப்புக்குண்டு' (bunker-bursting bomb) கூட ஊடுருவி அதனை அழிக்கமுடியாது என்று 2012-இல் வல்லுநர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தனர்.

மறைமுகத் தந்திர வழிகளில் மனித உளவாளிகளைக்கொண்டு அணுக்கருத்தளங்களை அழிக்கத்திட்டமிடலாம். இஸ்ரேல் ஏற்கனவே இதனைச் செய்துவருகிறது. இஸ்ரேலின் உளவு அமைப்பான மொசாத்தைச்சேர்ந்த பலர் ஈரானில் ஊடுருவியுள்ளனர். இப்போதைய இஸ்ரேல் X

போரும், ஆயுதமும் அற்ற அமைதியான உலகையே அனைத்து மக்களும் விரும்புகின்றனர். போர் தவிர்க்கமுடியாதது என்னும் நிலை வருமானால் இன்ன ஆயுதத்தை இவர்கள் மட்டுமே வைத்திருக்கலாம் என்று யாரும் யாருக்கும் கட்டளை இடமுடியாது. அணுக்கரு ஆயுதத்தை அமெரிக்கா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் ரஷ்யாவும் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்தியா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் பாகிஸ்தானும், சீனாவும் வைத்துக்கொள்ளலாம். இஸ்ரேல் அணு ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும்போது அதே உரிமை இராக்கிற்கும், ஈரானிற்கும் இருக்கவே செய்கிறது.

ஹிஸ்புல்லா போரில் சில ஹிஸ்புல்லா தலைவர்கள் குறிவைத்துக் கொல்லப்படுவதும் அப்படியான ஐயத்தை எழுப்புகிறது.

இஸ்ரேல்மீதான ஈரானின் தாக்குதலுக்குப் பதிலடியை உடனடியாகத் தராமல் இஸ்ரேல் காலம்தாழ்த்தியது ஏன் என்பதும் இப்போது தெரியவந்திருக்கிறது. 12-10-2024 அன்று இஸ்ரேல், ஈரான் முழுவதும் உள்ள கணினிகளில் 'கணினித்தொற்றை'ப் பரப்பி, செயல்பாடுகளை முடக்கி மிகப்பெரிய அச்சத்தை ஈரானுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அரசுத்துறை, நாடாளுமன்றம், நீதித்துறை ஆகியவற்றைக் குறிவைத்துத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாடெங்கும் உள்ள பணம் எடுக்கும் இயந்திரங்களும் (ATM) முடங்கியிருக்கின்றன. அணுக்கருக் கட்டமைப்புகளும் கணினித்தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன என்று செய்திகள் சொல்லுகின்றன. அணுக்கருத்தளங்கள் தொடர்பிலான இரகசிய கோப்புகளும் திருடப்பட்டிருக்கின்றன.

2010-இல் நடான்ஸ் 'யுரேனியம் செறிவூட்டல் மையத்தின்' கணினிகளில் 'கணினிப் புழுவை'ப் பரப்பியதால், அதன் செயல்திறன் ஐந்து ஆண்டுகள் பின்னோக்கிச் சென்றுவிட்டது. அதற்குப்பிறகு இதுவே ஈரான்மீது இஸ்ரேல் நடத்தும் மிகப்பெரிய 'கணினித்தொற்றுத் தாக்குதலாகும்' (cyber space attack). சீனா, ஈரானுக்குக் கொடுத்திருந்த கணினி - எதிர்த்தொற்றையும் (computer anti-virus) மீறி இஸ்ரேல் இக்கணினித் தாக்குதலைச் செய்திருக்கிறது. இதில் அமெரிக்காவிற்கும் பங்கு உண்டா என்பது சிலகாலம் கழித்தே தெரியவரும். இத்தாக்குதலுக்குப் பிறகு, இஸ்ரேல் ஈரான்மீது நேரடித்தாக்குதல் நடத்துவதற்கான வாய்ப்பையும் மறுப்பதற்கில்லை.

இப்படிப்பட்டத் தாக்குதல்கள் இனியும் தொடரும். இவை எல்லாமே, இன்றைய 'செயற்கை அறிவு' (AI - Artificial Intelligence) தொழில்நுட்பக் காலகட்டத்தில் ஜேம்ஸ்பாண்ட் திரைப்படங்களில் நாம் பார்த்து சிலிர்த்ததைவிடவும் கூடுதல் திருப்பங்கள் நிறைந்த, மெய்யான வல்லரசு நாடுகள் ஆடும் கண்ணாமூச்சி (ஆடு-புலி) ஆட்டம்.

எந்தேரம், எங்கு, என்ன திருப்பம் ஏற்படும் என்று யாரும் எதுவும் கணிக்கமுடியாது என்பதே இன்றைய இஸ்ரேல் x ஈரான் களச்சூழல்.

அமெரிக்கா வெளிப்படையாக இஸ்ரேலை ஆதரிக்கிறது. ஆனால் ஈரானின் நட்பு நாடுகளான ரஷ்யா, சீனாவின் நிலை என்ன என்பது வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. அவை, ஒருவேளை, ஈரான்பக்கம் வெளிப்படையாக நின்றால் மற்றொரு உலகப்போர் மூளும் ஆபத்தும் உள்ளது. ஈரான் தாக்கப்பட்டால், உலகம் மீண்டும் இருசக்கரவண்டி (cycle) காலகட்டத்திற்குச் சென்றுவிடும் என்று ஈரான் எச்சரித்திருப்பதை இதனோடு பொருத்திப்பார்க்கலாம்.

போரும், ஆயுதமும் அற்ற அமைதியான உலகையே அனைத்து மக்களும் விரும்புகின்றனர். போர் தவிர்க்கமுடியாதது என்னும் நிலை வருமானால் இன்ன ஆயுதத்தை இவர்கள் மட்டுமே வைத்திருக்கலாம் என்று யாரும் யாருக்கும் கட்டளை இடமுடியாது. அணுக்கரு ஆயுதத்தை அமெரிக்கா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் ரஷ்யாவும் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்தியா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் பாகிஸ்தானும், சீனாவும் வைத்துக்கொள்ளலாம். இஸ்ரேல் அணு ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும்போது அதே உரிமை இராக்கிற்கும், ஈரானிற்கும் இருக்கவே செய்கிறது.

ஈரான் அணு ஆயுதம் தயாரிப்பதை இஸ்ரேலும், அமெரிக்காவும் தொடர்ந்து எதிர்த்துவருகின்றன. இராணை முடக்க வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகத் தந்திரங்கள் செய்தும் பல்வேறுவழிகளில் முயன்றும் வருகின்றன. இன்றைய காலகட்டத்தில் போர் என்றால் இவை எல்லாம்தான் என்று ஒப்புக்கொண்டால், இராணை மட்டுமே குறைகூறுவதும் சரியாக இருக்காது. அமெரிக்காவும், இஸ்ரேலும் அடக்க முயற்சித்தாலும், இன்றுவரையிலும் ஈரான் அடங்க மறுத்தே வருகிறது. நாளை என்ன நடக்கும் என்பதைக் காலம்தான் சொல்லவேண்டும்.

பயன்பட்ட நூல் : Iranian Nuclear Crisis - A Memoir,
written by Seyed Hossein Mousavian

சகும் ஒன்றியம்... சுடாத சூரியன்!

தி. மு.கழகத்தின் பவள விழா செப்டம்பர் மாதம் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. காஞ்சிபுரத்தில் கூட்டணிக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து நடத்தப்பட்ட பவள விழா கூட்டத்தில் பேசிய முதல்வரும் திமுக தலைவருமான மு.க.ஸ்டாலின், “மாநில சுயாட்சி திமுக கழகத்தின் உயிர் நாடிக் கொள்கை. கட்சி நூற்றாண்டு கொண்டாடுவதற்குள் மாநில சுயாட்சியை வென்றெடுப்போம்” என்று சபதமிட்டுள்ளார். அதாவது மாநில சுயாட்சி தீர்மானம், 1974 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு 50 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. தமிழ்நாட்டில் நீதிபதி ராஜ மன்னார் குழு மூலம் நன்கு ஆராய்ந்து செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகள் அந்தத் தீர்மானத்தில் இடம்பெற்றிருந்தன. இந்த 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மாநில சுயாட்சியின் எதிர்காலம் என்ன என்பது குறித்து கருத்தரங்கங்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. அதில் ஒன்றிய அரசு, மாநில அதிகாரங்களை 1975 நெருக்கடி நிலையின் போது பறித்த போக்கு தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்துள்ளது என சுட்டிக்காட்டுப்பட்டுள்ளது தேசப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் மாநிலங்களுக்குள் அத்துமீறி விசாரணை செய்கின்ற, கண்காணிக்கிற நிர்வாக அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. அதேபோல் ஜிஎஸ்டி வரி மூலம் மாநில வரி உரிமையை பறித்துள்ளது. மாநிலங்களை பிரிக்கின்ற அதிகாரம் மூலம் ஜம்மு, காஷ்மீர் மாநிலத்தையே இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களாக மாற்றியுள்ளது. குடியுரிமைச் சட்டம் மூலம் சிறுபான்மை மக்களின் குடியுரிமையை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. கவர்னர் மூலம் மாநில அரசுகள் மிரட்டப்படுகின்றன.

ஒன்றிய அரசின் பாரபட்சம்!

உச்சநீதிமன்றமும் ஒன்றிய அரசின் அதிகாரக் குவிப்பை ஆதரிக்கிறது. தேசிய கல்விக் கொள்கையை ஏற்க மறுப்பதால் பள்ளிப் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிக்காக தரப்படும் நிதியைத் தடுக்கிறது. நிதியைத் தர இந்தி மொழியைத்

திணிக்கும் உரிமையை நிபந்தனையாக முன் வைக்கிறது. வெள்ள நிவாரணம் தராமல் ஒன்றிய அரசு துணிச்சலாக அரசியல் செய்கிறது. நிதி ஒதுக்கீட்டில் வஞ்சனை செய்வதை நேரத்திர மோடி அரசு ஓர் ஆயுதமாகவே பயன்படுத்துகிறது. உதாரணமாக 2024 அக்டோபர் மாதத்துக்கு தமிழ்நாட்டுக்கு ரூ.7268 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு என்றால் உத்தரப்பிரதேசத்துக்கு ரூ.31,962 கோடி நிதியை கொட்டி கொடுத்துள்ளது. மொத்தமாக தென் மாநிலங்களுக்கு கிடைத்ததைவிடக் கூடுதலாக உத்தரப்பிரதேசம் பெற்றுள்ளது

இந்தச் சூழ்நிலையில் தமிழ்நாடு அரசு நிறைவேற்றிய மாநில சுயாட்சி லட்சிய முழுக்கம், முழுக்கமாகவே நிற்கிறது. மக்களாட்சி விழுமியங்களை நாட்டிற்கே நன்கு விளக்கிய அறிஞர் அண்ணா திராவிட நாடு கோரிக்கையை கைவிடும் போது பிரிவினைக்கான காரணங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன என்று சொன்னார். 16ஆவது சட்ட திருத்தத்தின் மூலம் தனிநாடு கோரும் கட்சிகளை தடை செய்யும் அதிகாரத்தை ஒன்றிய அரசு பெற்றது. அதாவது எம்.எல்.ஏ அல்லது எம்.பி பதவி ஏற்கும் போது நாட்டின் இறையாண்மையையும் ஒற்றுமையையும் பாதுகாப்பேன் என்று உறுதிமொழியில் கூற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

அறவழிப்பாதை

தமிழ்நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட மாநில சுயாட்சி கோரிக்கைகள் இந்தியாவுக்கே வழி காட்டக் கூடிய சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்டவை. நாகாலாந்தில் நாகாலிம் என்ற தனிநாடு கோரிக்கை இன்றும் தொடர்கிறது. வட கிழக்கில் சில மாநிலங்களிலும் இந்தப் பிரச்சனை நீடிக்கிறது. காலிஸ்தான் கோரிக்கை காரணமாக புல இழப்புகளை பஞ்சாப் மக்கள் சந்தித்தனர். ஜம்மு, காஷ்மீர் சுயாட்சி கோரிக்கையும் ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகிவிட்டது. இந்த மாநிலங்களில் ஆயுதப் போராட்டக் குழுக்களும்

செயல்படுகின்றன. இதற்கு மாறாக தமிழ்நாட்டில் அறவழிப் போராட்டம் மூலம் உரிமைகளை பெறும் வழிமுறை பின்பற்றப்பட்டது. மக்களுக்கு இழப்புகளை ஏற்படுத்தாத தமிழ்நாட்டுப் பாதை தான் சரியானது என்று மாநில சுயாட்சி கோரிக்கை பற்றி விவாதம் நடத்திய கருத்தரங்குகளில் சிலர் வாதங்களை முன் வைத்தனர்.

‘திமுக கழகத்தை அல்லது ஆட்சி அதிகாரத்தை கலைஞர் வாளாகவும் பயன்படுத்தினார். கேடயமாகவும் பயன்படுத்தினார். உரிமைகளுக்காகப் போராடி கட்சிக்கு அழிவை ஏற்படுத்தாமல் கட்சியையும் காப்பாற்றினார் என்று திமுக ஆதரவாளர்கள் விளக்கம் தந்தனர். “தலைகளை எண்ணுவதுதான் ஜனநாயகம். தலைகளை உடைப்பது அல்ல” என்ற கலைஞரின் வழி சரியானது. வன்முறை தவிர்த்து சமத்துவம் சாதிப்போம் என்பதுதான் கலைஞரின் பாதை. ஆட்சியில் இல்லாத காலங்களிலும் கட்சியை தொய்வின்றி நடத்தி கட்சியை உயிர்ப்புடன் இருக்கச் செய்தவர் கலைஞர்.

இந்தியா ஒரு கூட்டாட்சி நாடு என்ற கருத்தை ஏற்காத ஒன்றிய அரசு மூர்க்கத்தனமாக மோத்த தயாராக இருக்கிறது. ஜனநாயக உரிமைக் குரலுக்காக 1976-ல் ஆட்சியை இழந்தார் கலைஞர். அது வரலாற்றில் குறிக்கத்தக்கது. அதன்பின் காங்கிரஸ் ஜெயலலிதா கூட்டணி லாப நோக்கத்துக்காக 1990-ல் கலைஞர் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது. ஆனால் விடுதலைப் புலிகளுக்கு தகவல் பரிமாறியாக சந்திரசேகர் அரசு பழி சுமத்தியது. மாநில உரிமை என்று பேசினால் பிரிவினை கோருகிறார்கள் என்று சொல்வது தேச ஒற்றுமைக்கு எதிரானவர்கள் என்று முத்திரை குத்தி அவதூறு பரப்பி தி.மு.க-வுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுகிறது.

அதேபோல் 1996 க்கு பின் ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சி இருந்த போது ராஜீவ் காந்தி படுகொலையை விசாரித்த ஜெயின் கமிஷன் இடைக்கால அறிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டி அந்த ஆட்சியில் இருந்து திமுக கழகத்தை வெளியேற்றச் சொன்னது காங்கிரஸ். ஆனால் அத்தகைய காங்கிரஸ் கட்சி இந்தியா கூட்டணி என்ற உருவாக்கத்தின் மூலம் மாநில உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறேன் என்று சொல்ல முன் வந்துள்ளது. அதன் வலிமை குன்றி இருப்பதும் அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம்.

புகழ்ச்சியில் மயக்கம்

அதிகார ஆசை காரணமாக தி.மு. கழகம் தனது கொள்கையை கைவிடச் செய்து

சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. 1980 ல் எம்ஜிஆர் ஆட்சி சட்டப்பிரிவு 356 மூலம் கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பாக டெல்லியில் கலைஞர் நான்கு நாட்கள் தங்கி இருந்து அதைச் சாதித்து விட்டுத்தான் திரும்பினார். பவன விழா கொண்டாட்ட நேரத்தில் இனிப்பான அதன் சாதனைகளைப் பாராட்டுவது அவசியம். அதே சமயத்தில் அதீதமான புகழ்ச்சி அந்தக் கட்சிக்கு நன்மை பயக்காது. இடிப்பாரில்லா ஏமரா நிலையில் தி.மு.க இருக்கிறது. தனது தவறுகளைத் திருத்த வாய்ப்பு இல்லாத நிலைக்கு இது தி.மு.க-வை தள்ளிவிடும்.

இட ஒதுக்கீட்டு உரிமை மூலம்.. மக்கள் நலத் திட்டங்கள் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தை தி.மு.க அரசு செய்துள்ளது. பல மாநிலங்கள் பின்பற்றக்கூடிய திட்டங்களை திமுக அரசு உருவாக்கியுள்ளது. அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சராகும் சட்டத்தின் நடைமுறை, சமத்துவபுரம் போன்ற சாதி சமத்துவத்துக்கான போற்றத்தக்க முயற்சிகள். ஆனால் இதை சமூகத்தில் உரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாதது வேதனை தரத்தக்கது.

தடுமாற்றங்கள்..

தி.மு. கழகத்தின் மீது வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றான குடும்ப அரசியல். ஜனநாயகத்தை நிர்மூலமாக்கும் பாசிசச் சூழலில் குடும்ப அரசியல் பெரிது படுத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அதோடு துணை முதல்வர் ஆகியுள்ள உதயநிதி, திமுகவின் கொள்கைத் தொடர்ச்சியை.. லட்சிய தீபத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வார் என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. மாநில அளவிலும் மாவட்ட அளவிலும் வாரிசு அரசியல் தான் இனி மதிக்கப்படும் என்ற நிலை நல்லதல்ல. புதிய இளைஞர்களை ஈர்க்க கட்சிக்கு இப்போக்கு தடையாக வரக்கூடும்.

கட்சியின் 75 ஆண்டுகளில்.. மாநில சுயாட்சி தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பின் ஐம்பது ஆண்டுகளில் சுமார் 17 ஆண்டுகள் மத்திய ஆட்சியில் திமுகுகம் அங்கம் வகித்துள்ளது. இந்தக் காலகட்டத்தில் மாநில உரிமைக்காக திமுகுகம் பெற்றுத்தந்தது என்ன என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். இந்திரா காந்தி பிரதமராக இருந்தபோது சுதந்திர தின கொடியேற்றும் உரிமையை கலைஞர் பெற்றார். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அந்த உரிமை கிடைத்தது.

குறிப்பாக 1999-ம் ஆண்டு பாரதிய ஜனதா கட்சியுடன் திமுக கூட்டணி வைத்தது தவறு

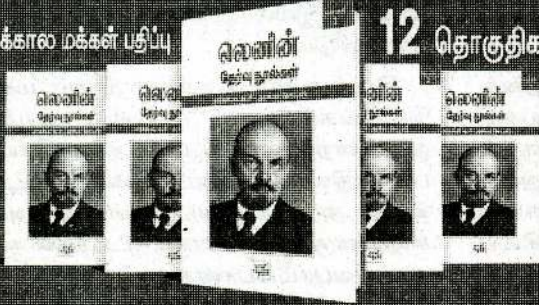
நியு செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்

முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

லெவின் தேர்வு நூல்கள்

இக்கால மக்கள் புதிப்பு

12 தொகுதிகளில்

107 துவது கோவியத் புரட்சி நூல்கள் (நவம்பர் 7, 2024) வெளியிடப்படும்.

மொழிபெயர்ப்பு மெய்ந்நிதி இக்கால மொழிநடை, இக்கால எளிய மொழிநடைக்கு மாற்றி தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது.

3800
பக்கங்கள்

• கங்குல் நெட்டை, எழுவாள், தூதர், ஆதிக்கம், உறுதி
• முயற்சிக்கு முன்பு கங்குலின் உறுதி, தூதர், எழுவாள், உறுதி
• முயற்சிக்கு முன்பு கங்குலின் தூதர், எழுவாள், உறுதி

A5 அளவு,
தூரமான தூள்,
அழகிய வடிவமைப்புடன்

விலை ரூ.4275/- முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூ.3000/- மட்டுமே!

(செப்டம்பர் 1 முதல் அக்டோபர் 15க்கு மேல் வரை முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் பணம் செலுத்தி பதிவு செய்கின்றோம்)

நியு செஞ்சுரி புக் வுஷன் (பி) லிட்

41, J.K. Road, Noolaham, Chennai - 600 036

© 2004 - நூலாஹ், புத்தகங்கள், 404/78954, மலர்ச்சி, கிளப்புகள் | எலிமினேஷன்

முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்திற்கான கடைசி நாள்: 31-10-2024

என்ற நிலையை காங்கிரஸ் எடுத்தது. 2009 மே 22 ல் மன்மோகன் சிங் மற்றும் அமைச்சர்கள் பதவியேற்பு நிகழ்வில்திமுகபங்கேற்கவில்லை. உரிய இடங்கள், கோரிக்கை ஏற்கப்பட்ட பின்னர் தான் ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி ஆட்சியில் திமுக இணைந்தது. அதுபோன்று மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் உரிமைக்காக கலைஞர் என்ன நிற்பந்தம் கொடுத்தார் என்று கேள்வி கேட்பவர்கள் உள்ளனர்.

ஜனநாயக வழியில் சாமானியர்களுக்கு அதிகாரம் பெற்றுத் தந்தவர் அறிஞர் அண்ணா. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு சாதி ஆதிக்க எதிர்ப்புணர்வு, தமிழ் ணர்வு, பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை ஊட்டிய கட்சி தி.மு.க. ஆனால் இப்போது பணக்காரர்கள் கட்சியாக.. எஜமானத்துவ மனப்பான்மை உள்ளவர்களின் கட்சியாக மாறி வருகிறது.

இந்நிலையில் திராவிடக் கொள்கை பிரச்சாரத்துக்கு மு.க.ஸ்டாலின் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார். முதல்வரான

என்று கட்சிக்குள் சொல்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி கூட்டணி வைப்பதற்கும் ஜெயலலிதா கொடுத்து வந்த நெருக்கடி தான் காரணம் என்று அதை நியாயப்படுத்தும் தி.மு.க அனுதாபிகளும் உள்ளனர். அதேபோல் குஜராத்தில் 2002-ல் நரேந்திர மோடி ஆட்சியில் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக கலவரம் நடந்த போது அது வேறொரு மாநிலத்துப் பிரச்சனை என்று கலைஞர் கருத்துச் சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்.

2009 மக்களவைத் தேர்தலுக்குப் பின் டெல்லி சென்று இருந்த கலைஞர் தனது கட்சிக்கு போதுமான பதவிகள் மற்றும் உரிய இலாகாக்கள் ஒதுக்கப்படாததை ஆட்சேபித்து சென்னைக்குத் திரும்பி விட்டார். டி ஆர் பாலு, ஆ ராசா போன்றோருக்கு மீண்டும் பதவி தரக்கூடாது

பின் மத்திய அரசை ஒன்றிய அரசு என்று அழுத்தம் திருத்தமாக அழைக்கிறார். நீட் விலக்கு பிரச்சனைக்கு ஆதரவு கேட்டு கேரளம் உள்ளிட்ட தென் மாநில முதல்வர்கள், மேற்குவங்க முதல்வர், காங்கிரஸ் முதல்வர்களுக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார். எனினும் இதுவரை பாம்பும் சாகாமல் தடியும் நோகாமல் அணுகுமுறையைத் தான் திமுக பின்பற்ற முடிந்துள்ளது. கூடுதல் அதிகாரம் இல்லாமல் மாநில மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாது. பெருகி வரும் படித்த இளைஞர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க முடியாது. இந்த இக்கட்டான நிலையில்.. பவள விழா ஆண்டில் தி.மு.க தனது பயணத்தைத் தொடர்கிறது.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

சமூக நீதியும் சனாதனக் கல்விக்கொள்கையும்

இந்தியாவில், மக்கள்நல அரசு காலகட்டத்தில் கல்வியானது ஜனநாயகம், மதச்சார்பின்மை மற்றும் சமூக நீதியோடு தொடர்புடையதாகவும், தனிநபரின் முன்னேற்றம் மட்டுமல்லாது சமூக விடுதலைக்குமானதாகவும் இருந்து வந்தது. இதனோடு, கல்வியினூடாக குடிமைப்பண்புகள்: விமர்சனச் சிந்தனை; அறநெறிகளை வளர்த்தெடுப்பதாகவும் இருந்தது. அதன்பிறகான சந்தைமயக்காலத்தில், கல்விக்கான அரசின் நிதி குறைக்கப்பட்டதுடன், தனியார் மயத்தினையும் அனுமதித்தது. பள்ளிகளில் தனியாரும் தொழில்நுட்பமும் பெருகப்பெருக, கல்வியானது ஏற்றத்தாழ்வுக்கு வித்திட்டு ஆதிக்கத்திற்கான கருவியாக மாறியதுடன் நல்லாது, கண்காணிப்பு மையங்களாகவும், அடக்குமுறைக்கான களமாகவும் ஆகிப்போனது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் விதமாகவே தற்போது அமலாகியுள்ள புதியக்கல்விக்கொள்கை- 2020 ம் அமைந்திருக்கிறது.

2020 ஜூலையில் ஒன்றிய அரசின் புதிய கல்விக்கொள்கை-2020 அமலானதற்குப்பிறகு சந்தை மயத்திற்கு உகந்த உற்பத்தி - விநியோகம் - நுகர்வும்; வலதுசாரி அடையாள அரசியலின் சனாதனமிகக் கருத்தியலும் கைகோர்த்து, தங்க்ளது அதிகாரமிருந்தக் கட்டமைப்பை வலுப்படுத்தும் விதமாகச் செயல்பட்டு வருவதைக்காண முடிகிறது.

சனாதனம் எனும்போது, அது என்றும் மாறாதது என்று பொருளாகிறது. அப்படியெனில் இந்துமதத்திற்கு ஆதாரமாகவுள்ள சாதியப்படிநிலை ஏற்றத்தாழ்வு முதல் நான்கு வர்ணம் வரை எதுவுமே மாறப்போவதில்லை என்றாகிறது. தகவல் தொடர்பும், தொழில் நுட்பமும் பெருகியுள்ள இன்றையக் காலத்திலும் கூட சனாதனத்தினை கல்வியின் வழியாக உயர்த்திப்பிடிக்கும்போது, சாதியப்படிநிலையின் கீழுள்ள அதிகாரமற்றவர்களும், மாற்று மதத்தினரும்,பெண்களும் மேலாதிக்கம் மிக்க சனாதனக்கல்வியை ஏற்றுக்கொண்டு பயில் வேண்டியுள்ளது.

சனாதனத்தை உயர்த்திப்பிடிக்கும் இப்புதிய

கல்விக்கொள்கை அமலுக்கு வந்து இந்த நான்கு வருடங்களில், நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மாநிலங்கள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்நாடு, மேற்கு வங்கம், கர்நாடகா உள்ளிட்ட சில மாநிலங்கள் மட்டும் இக்கல்விக்கொள்கையானதுபன்முகத்தன்மையற்று அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருப்பதாகவும், மாநில அரசின் உரிமைகளைப்பறிப்பதாகவும், அம்மாநில மக்களின் தனித்த கலாச்சாரம், இனம், மொழி ஆகியவற்றினைப் புறக்கணிப்பதாகவும் கூறி, இக்கல்விக்கொள்கையினை அமல்படுத்துவதிலிருந்து விலகி, மாநில அரசுப் பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் பயிற்றுவித்து வருகிறது.

அரசியல் சட்டம் உறுதி செய்துள்ளபடி, கல்வியானது பொதுப்பட்டியலிலும், மாநில அரசின் பட்டியலிலும் உள்ளது. அப்படியிருந்தபோதிலும் ஒன்றிய அரசானது தனது அதிகாரத்தைப்பயன்படுத்தி, “ஒரேநாடு-ஒரே கல்வி” எனக்கூறி புதிய கல்விக்கொள்கையை அமல்படுத்த ஒருபக்கம் மாநிலங்களை நிர்ப்பந்திக்கிறது. இன்னொருபக்கம் ஒன்றிய அரசின் சி.பி.எஸ்.சி பாடத்திட்டத்தை ஏற்று நடத்தும் பள்ளிகள் மற்றும் தங்களது பிரதிநிதிகள் வழியாக, இக்கல்விக்கொள்கையினை ஏற்கச்செய்ய பல்வேறு வழிகளில் அழுத்தம் கொடுத்துக்கொண்டே இருப்பதையும் கவனிக்கமுடிகிறது.

கல்வியானது பொதுப்பட்டியலில் இருந்து வருவதால், ஒன்றிய அரசானது தான் செயல்படுத்த விரும்பும் திட்டங்களை மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள கல்வித்துறையின் வழியாகவும் அமல்படுத்திடுகிறது. இதற்கென ஆகும் நிதியினையும் அளித்து அத்திட்டத்தினைக் கண்காணிக்கவும் செய்கின்றது. அவ்வாறாக நிதியுதவி அளிக்கும் திட்டங்களில் ஒன்றுதான் “சமக்ரா சிக்ஸா”(ஒருங்கிணைந்த பள்ளிக்கல்வி) ஆகும்.

ஒருங்கிணைந்த பள்ளிக்கல்வி (சமக்ரா சிக்ஸா) யானது மழலையர் பள்ளி முதல் +2 வரையிலான பள்ளிக்கல்வியுடன் ஒருங்கிணைந்ததாகும். இத்திட்டமானது நாடு முழுக்க உள்ள 1.16

மில்லியன் பள்ளிகளில் 5.7 மில்லியன் ஆசிரியர்களைக்கொண்டு 156 மில்லியன் மாணவர்கள் பயனும் வகையில் செயல்படுத்தப்பட்டுவருகிறது. இத்திட்டமானது பள்ளிச் சிறுவர்களின் இலவச மற்றும் கட்டாயக்கல்விச்சட்டம்-2009; மற்றும் புதியக்கல்விக்கொள்கை-2020; கல்வியில் நிலையான வளர்ச்சி இலக்கு-2030; ஆகியவற்றினை சமக்ரா சிக்ஸாவுடன் ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படுத்துவதில் மாநிலங்களுக்கு ஆதரவளிப்பதை நோக்கமாகக்கொண்டதாகும்.

இத்திட்டத்தின் தொலைநோக்குப்பார்வை எனும்போது, அனைத்துப் பள்ளிச் சிறுவர்களும் சமமான மற்றும் உள்ளடக்கிய வகுப்பறைச்சூழலில் தரமானக்கல்வி கிடைப்பதை உறுதி செய்கிறது. மேலும் பள்ளிச் சிறுவர்களின் மாறுபட்டப் பின்னணி, பல்வகை மொழித் தேவைகள் மற்றும் கல்வித்திறன்களைக் கவனித்து, கற்றல் செயல்பாட்டில் அச்சிறுவர்களை சுறுசுறுப்பான பங்கேற்பாளராக ஆக்குவது என்பதாக இருக்கிறது. தமிழகத்தில் ஒருங்கிணைந்த பள்ளிக்கல்வித் திட்டத்தினை அமல்படுத்துவதற்கென சுமார் 20,000 நிரந்தர மற்றும் 15,000 பகுதிநேரப் பணியாளர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். இத்திட்டத்திற்காக ஆகும் நிதியினை ஒன்றிய அரசும் மாநில அரசும் ஆண்டு ஒன்றிற்கு 65:35 விகிதத்தில் பகிர்ந்துகொள்கிறது. இதில் ஒன்றிய அரசானது தனது பங்கு நிதியை நான்கு தவணைகளாகச் செலுத்தவும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

ஒன்றிய அரசு உறுதியளித்தபடி, 2024-25 கல்வியாண்டில் முதல் காலாண்டுத்தொகையான ரூ 573 கோடி நிதியினை இதுவரை தமிழகத்திற்கு அளிக்கவில்லை. இந்நிதியினை அளிக்காததற்கு காரணமாக ஒன்றிய அரசு கூறும்போது, "பி. எம். ஸ்ரீ (PRIME MINISTER SRI) பள்ளிகள் திட்டத்தில் சேருவதற்கு முதலில் தமிழக அரசு ஒப்புக்கொண்டு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது எனவும் தற்போது அப்பள்ளிகளை ஏற்க மறுக்கிறது" என்கிறது. இதற்குப்பதிலளிக்கும் விதமாக தமிழக அரசு கூறும்போது, "பி.எம். ஸ்ரீ பள்ளியானது புதியக்கல்விக்கொள்கையின் அடியொற்றி மும்மொழிப்பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறதெனவும் எனவே இப்பள்ளிகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது" எனக்கூறுகிறது.

கடந்த 2020-21 ஆண்டு முதல் 2023-24 ஆண்டு வரை ஒருங்கிணைந்த கல்வித்திட்டத்திற்கு ஒன்றிய அரசு அளித்துவந்த நிதியினை பி.எம். ஸ்ரீ பள்ளியில் சேர மறுத்ததற்காக நிறுத்திவைத்திருப்பதென்பது

ஒருங்கிணைந்த பள்ளிக்கல்வி திட்டத்தின்கீழ் தமிழகத்தில் பயன்டைந்துவரும் லட்சக்கணக்கான சமூகநீதி கோரும் மாணவர்களின் எதிர்காலத்தினை உதாசினப்படுத்துவதாகவே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மாநில அரசின் உரிமைகளை மறுப்பதுடன் நில்லாது, மாணவர்களின் எதிர்காலம் பற்றிய எந்தக்கவலையுமின்றி எந்தவகையிலாவது பி. எம்.ஸ்ரீ பள்ளிகளை தமிழகத்திற்குள் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு ஒன்றிய அரசு செயல்படுவதென்பது மேலாதிக்க மனோபாவத்தைத்தவிர வேறில்லை என்றே தோணுகிறது. ஒன்றிய அரசானது, நாடுமுழுக்க 14,500 பி.எம். ஸ்ரீ பள்ளிகளை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக்கொண்டு, இதற்கென 2022 ஆண்டுமுதல் 2026-27 வரை ரூ 27,360 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. புதிய கல்விக்கொள்கையும் சரி, இக்கொள்கையை பின்பற்றி உருவாகியுள்ள பி.எம். ஸ்ரீ பள்ளிகளும் சரி, வலதுசாரி அடையாள அரசியல் கருத்தியல்களை மேலும் பரவலாக்கும் நோக்குடனேயே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதற்குச்சான்றாகக் கூறவேண்டுமெனில், '2024 அக்டோபர் 9ந் தேதிமுதல் 11ந் தேதிவரை நாடு முழுக்கவுள்ள பி.எம். ஸ்ரீ பள்ளிகளில் ஒன்றிய ஆட்சியிலிருக்கும் பா.ஜ.கவின் திட்டங்களான 'ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல்' 'விக்ஷித் பாரத்' என்கிற தலைப்புகளின் கீழ் விவாதப்போட்டி நடத்த சுற்றறிக்கை ஒன்றினை அனுப்பி அறிவுறுத்தியிருக்கிறது. உலகின் பணக்கார நாடுகளில் ஒன்றான அமெரிக்காவில் கூட இன்னும் கல்விப்பாடத் திட்டத்தில் மதத்தினை கலந்திடவில்லை. ஆனால் பன்முகத்தன்மை கொண்ட இந்தியாவிலோ பெரும்பான்மையினரின் மதக்கலப்பு வேகவேகமாக நடந்தேறி வருகிறது. இதிலிருந்து, இளவயது மாணவர்களின் மனதில் நச்சை விதைத்து பிளவினை உண்டாக்குகிற வேலையை இப்பள்ளிகளின் வாயிலாக துவக்கப் பட்டிருப்பதனை புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒரு மதச்சார்பற்ற நாட்டில் இருந்துகொண்டு, அதுவும் அதிகாரத்தில் இருந்துகொண்டு, கல்வியில் மதச்சார்பு அரசியலினை புதிய கல்விக்கொள்கை மற்றும் பி.எம். ஸ்ரீ பள்ளிகளின் வழியாக கீழ்மட்டம் வரை கொண்டு செல்வதென்பது அப்பட்டமான அரசியல் சட்ட மீறலேயாகும்.

மதச்சார்பற்றக் கல்வியென்பது ஜனநாயகத்திற்கு ஈடாக, கேள்வி கேட்பதற்கும், மறு பரிசீலனை செய்வதற்கும் மற்றும் நிராகரிப்பதற்கும் முழுமையான ஒரு விமர்சன மனப்பாங்கினை

சமூகநீதியும் சனாதனமும் நடைமுறையில் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவையாகும். சந்தைமயமும் வலதுசாரி அடையாளக்கருத்தியலும் இணைந்த சனாதனமிக்க கல்வியானது, கல்வி, உயர்கல்வி மட்டுமல்லாது சுதந்திரம், சமத்துவம் மதச்சார்பின்மை சமூக நீதிக்கு ஒரு பயங்கரமான அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

வளர்த்தெடுப்பதை நோக்கமாகக்கொண்டதாகும். புதிய கல்விக்கொள்கை நடைமுறைக்குவந்து இந்த நான்கு ஆண்டு காலத்தில் ஒன்றிய பா.ஜ.க அரசானது மதச்சார்பற்றக் கல்விமுறையிலிருந்து விலகி மதம் சார்ந்த கல்வியினை எடுத்துச்செல்வதாக இருக்கிறது. இக்கல்விக்கொள்கையானது, உள்ளுணர்வுக்கு மாறானவற்றை அறிவியல் எனக்கூறி மாணவர்களிடம் உட்செலுத்துகிறது. கற்பனைக்கு அப்பால் உள்ள விஷயங்களைக் கண்டமையெனக் கட்டமைப்பதாக இருக்கிறது. தொழில் நுட்பத்தைப்பயன்படுத்தி வேத காலத்தை மீட்டெடுக்க முயலுகிறது. போலி அறிவியலை உண்மையான அறிவியலாக மாற்றுகிறது. சரி பார்க்கப்படாத தகவல்களை வரலாறு எனக் கட்டமைக்கிறது. புதிய கல்விக்கொள்கையானது, ஒருபக்கம் கல்வியை காலனிய நீக்கம் செய்வதாகக்கூறிக்கொள்கிறது. இன்னொருபக்கம், பண்முகத்தன்மைக்கு எதிராக, பல்லாயிரம் ஆண்டு பழமைமிக்க வலதுசாரி அடையாளக்கருத்தியலை கல்வியில் வலிந்து திணிப்பதாக இருக்கிறது. இன்றைய நவீன உலகிற்கு ஏற்ப, இப்படியான கருத்தியல்களெல்லாம் பொருந்தக்கூடியதா இல்லையா என்பதைப்பற்றிய எந்தக்கவலையுமின்றி பாரம்பரிய அறிவியலையும், பாரம்பரிய அறிவுத்தத்துவங்களையும் இக்கல்விப் பாடத்திட்டத்தின் வாயிலாக மாணவர்களிடையே புகுத்துகிறது.

புதிய கல்விக்கொள்கையின் குறிக்கோள் என்பதே இந்துக்களின் பெருமையை வளர்ப்பது மட்டுமல்லாது, அதனோடுகூட, பாரம்பரியம் மற்றும் இந்து பாரம்பரியக் கோட்பாடுகளின்படி ஒவ்வொரு மாணவரும் சிந்திக்கவும், வாழவும், தேசபக்தி, தர்மம், கடமைகளை கடைபிடிக்கவும் பழக்கப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இன்றைய உலகளாவிய சூழலுக்கேற்றவாறு மழலையர் பள்ளி முதல் மேனிலைப்பள்ளி வரை கல்வியினைச் சீர்திருத்துவதற்குப்பதிலாக, நூற்றாண்டுப் பழமைவாய்ந்த இந்து அறிவியல் மற்றும் தத்துவத்தினை பிஞ்சுமனத்தில் பதியவைப்பது ஒருவகை வன்முறையைத்தவிர வேறில்லை. கல்வியென்பது சமத்துவம், சுதந்திரம், சகோதரத்துவம்; அறநெறி; விமர்சனச்சிந்தனை; பொருளாதார வளம் சமூகநீதியை உறுதிப்படுத்துவதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் போகும்போது

மேற்சொன்னவற்றிற்கெல்லாம் எதிர்மறையான போக்கிற்கே வழிவகுக்கும்.

இந்தியாவில் கடந்த பத்து ஆண்டுகால பா.ஜ.க ஆட்சியில் கல்விச்சுதந்திரமானது பறிபோய் இருக்கிறது என்பதை தற்போது ஆய்வு மூலம் வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கிறது. 'ஆபத்தில் அறிஞர்கள்' (SCHOLARS AT RISK) என்பது உலகளவில் 665 பல்கலைக்கழகங்கள் இணைந்து உருவாக்கியுள்ள ஒரு கூட்டமைப்பாகும். இந்தக்கூட்டமைப்பில் இந்தியாவும் அங்கம் வகிக்கிறது. இந்த 'ஆபத்தில் அறிஞர்கள்' (SCHOLARS AT RISK) (SAR) சார்பில் 'கல்விச்சுதந்திர கண்காணிப்பு' எனும் திட்டத்தின்கீழ் தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கிற 'சிந்திக்கச்சுதந்திரம்'-2024 (FREEDOM TO THINK-2024) ஆய்வறிக்கையானது, "இந்தியப்பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மற்றும் கல்வியறிஞர்கள் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்வதாகவும், அரசியல் ரீதியாகக் கட்டுப்பாடுகள் அதிகரித்திருப்பதாகவும், இந்துத்துவ தேசியவாத நிகழ்ச்சிநிரல்களைத் திணித்து வருவதாகவும், மாணவர்களின் போராட்டத்தை ஒடுக்குவதுமாக இருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளது." இதனையொட்டி, இந்தியாவானது கல்விச்சுதந்திர அட்டவணைக் குறியீட்டில் பாதாளத்திற்கு சரிந்திருப்பதைக் கண்டறிந்துள்ளது. அதாவது, 2013 ஆம் ஆண்டில் 0.6 ஆக இருந்தது 2023 ஆம் ஆண்டில் 0.2 ஆகக் குறைந்திருக்கின்றது.

சமூகநீதியும் சனாதனமும் நடைமுறையில் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவையாகும். சந்தைமயமும் வலதுசாரி அடையாளக்கருத்தியலும் இணைந்த சனாதனமிக்க கல்வியானது, கல்வி, உயர்கல்வி மட்டுமல்லாது சுதந்திரம், சமத்துவம் மதச்சார்பின்மை சமூக நீதிக்கு ஒரு பயங்கரமான அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இச்சூழலில், வலிந்து திணிக்கப்படுகிற சனாதனக்கருத்தியலை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு, சமூகநீதியை உயர்த்திப்பிடிப்பது அவசியம்.

இக்கட்டுரை எழுத உதவியவை : நன்றி!

THE WIRE Dated 27.07.2024 Article : 'Big Lies, Deep Lies and India's National Education Policy' -By Meera Nanda.
The Hindu Dated 08.10.2024
தினமணி 04.10.24

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

லட்டு அரசியல்!

“கண்ணா... லட்டு திங்க ஆசையா!” என்றொரு தொலைக்காட்சி விளம்பரம் சிறிது காலத்திற்கு முன்பு பிரபலமாக இருந்தது. அது என்ன பொருளுக்கான விளம்பரம் என்பதெல்லாம் மறந்து போய் லட்டு விரும்பிகளுக்கு லட்டுமட்டுமே நினைவில் வந்து போனது. குறிப்பாக லட்டு என்றால் அது திருப்பதி லட்டுதான் என்பது அதை விரும்பி சாப்பிட்டவர்களுக்கு நாவில் நிற்கும். இனிப்பகங்களில் அசல் நெய்யினால் செய்யப்பட்டது என்று எழுதி வைத்திருப்பார்கள். அது என்ன அசல் நெய் என்று வியப்பாக இருக்கும் மற்ற எல்லாம் போல நெய்யால் அல்லது நெய் போன்ற பொருட்களால் செய்யப்பட்டதா என்ற கேள்வி தவிர்க்க இயலாமல் எழும். இன்றைக்கு திருப்பதி லட்டு குறித்த மயிர் பிளக்கும் விவாதங்கள் அசல் நெய் என்றால் என்னவென்று ஒருவாறு புரிந்து கொள்ள உதவியிருக்கிறது.

கடந்த காலங்களில் திருப்பதி லட்டில் அவ்வப்போது துருபிடித்த ஆணிகள் போன்றவை பக்தர்களின் லட்டில் சிக்கின. அப்போதெல்லாம் லட்டில் கொழுப்புக்குப் பதில் அதன் சத்துக்குறைப்பாட்டிற்கு இரும்பு சத்து தேவை என்று சேர்க்கிறார்களோ என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டதுண்டு. பிறகு கை கால், பூதூல் அழுக்கு, வியர்வை படாமல் இயந்திரம் கொண்டு தயாரிக்கும் முயற்சிகள் திருப்பதி லட்டு வரலாற்றில் உண்டு. ஆனால் குறிப்பிட்ட பார்ப்பனச் சாதியினரே லட்டுத் தயாரிப்பதில் அதன் புனிதத்தைக்(!) காப்பதற்கு பரம்பரை உரிமை பெற்றிருந்தனர். இந்தக் குறிப்பிட்ட லட்டு, பார்ப்பனச் சாதியினர் அல்லது பார்ப்பன லட்டு சாதியினர் மட்டுமே லட்டு தயாரிப்பில் ஈடுபட வேண்டும் என்று உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பும் உள்ளது. இந்தச் சாதியினர் சுத்த சைவப் பேர்வழிகள் அவர்கள்தாம் இப்போது லட்டில் குட்கா பொதிகளையும், பன்றி மற்றும் மாட்டின் கொழுப்புகளையும் சேர்த்து லட்டைப் பிடி பிடியென்று பிடித்துள்ளனர்.

பன்றி மற்றும் மாட்டின் கொழுப்புத் தடவிய

துப்பாக்கிகளைப் பயன்படுத்த மாட்டோம் என்ற புனிதப் புரட்சியின் வழியேதான் இந்தியா படைபணி பிரித்தானியருக்கு எதிரான கலகத்தைத் தொடங்கினர். அந்த புனிதமாவது உதட்டுடன் நின்றுவிட்டது. இது சைவ குடலுக்குள் புகுந்து செரிமானக் கோளாறுகளை உண்டாக்கியிருக்கும் போது இன்றைய பொழுதில் மக்கள் புரட்சி வெடித்திருக்க வேண்டாமா? அல்லது ஆந்திர முதல்வர் சந்திரபாபுவின் லட்டுப் பிராத்தனையை நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டாமா? ஜெகன் மோகன் ரெட்டி ஆட்சியில் தரமற்ற நெய்யைக் குறைந்த விலைக்கு கொள்முதல் செய்து லட்டுகளின் தரத்தைக் குறைத்துவிட்டனர். லட்சக்கணக்கானப் பக்தர்கள் வரும் சிறிவெங்கடேசுவரா கோவிலை நிர்வகிக்கும் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் புனிதத் தன்மையையும் அவர்கள் சீரழித்துவிட்டனர். என்று அவர் தனது அரசியல் எதிரியைக் குற்றம் சாட்டினார். ஆனால் தெலுங்கு தேசம் ஆட்சியில் தற்போது கர்நாடக மாநிலம் நந்தினி நெய் நிறுவனத்தின் தரமான நெய்யில் லட்டு தயாரிக்கப்படுகிறது என்றார். தற்போது சந்திரபாபு நாயுடு திருப்பதி லட்டின் புனிதத்தை மீட்டுக்கும் நடடிவடிக்கையாக பார்ப்பனர்களைக் கொண்டு யாகங்கள் மற்றும் பூஜைகள் செய்து அதன் புனிதத்தை மீட்டெடுத்துள்ளதுடன்(!) ஜெகன்மோகன் தனது கடவுள் நம்பிக்கையை நிரூபிக்கத்தயாரா என்றும் கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டுள்ளார்.

கடந்த செப்டம்பர்-16 ஆம் திகதி அமராவதியில் நடந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியின் சட்டப்பேரவைக் குழு கூட்டத்திலேதான் இந்த லட்டுச் சர்ச்சையை சந்திரபாபு நாயுடு கிளப்பியிருந்தார். இது குறித்து தேவஸ்தானத்தின் விசாரணை அமைப்பு ஒன்றும் மாநில அரசின் சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு ஒன்றும் விசாரணை செய்யும் என்றும் சந்திரபாபு அறிவித்தார். திருப்பதி தேவஸ்தானத்தைப் பொறுத்தவரை ஆய்வகங்கள் குறைவு என்று அது சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்தியே லட்டுத் தயாரிப்பதற்கானப் பொருட்கள் தரமற்ற

இந்தியாவிலுள்ள பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு தலங்கள், கோவில்கள் மிகப்பெரிய மூலதனம். சமூக பொருளாதார, அரசியல் அதிகார நடுவமாக அவை இருப்பதில் வியப்பில்லை. எனவே அந்த மூலதனத்தைக் கைப்பற்றும் இலக்கின் பகுதி அரசியலே லட்டுச் சர்ச்சையாகும்.

வகையில் பயன்படுத்தப்படுவதாக குற்றம்சாட்டிக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் இதை மறுத்துள்ள திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் மேனாள் தலைவரும் ஓய்.எஸ்.ஆர்.காங்கிரசின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான சுப்பாரெட்டி ஆந்திர உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கொன்றும் தாக்கல்செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

லட்டுப் பிரச்சனை எழுந்த உடனேயே பாஜக உள்ளிட்ட எதிர்க்கட்சிகள் கோடிக்கணக்கான இந்துக்களின் மனங்களைப் புண்படுத்திவிட்ட இந்த விவகாரத்தை சிபி.ஐ. விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கை எழுப்பியிருக்கின்றன. இதனிடையே குஜராத்திலுள்ள தேசிய பால்வள மேம்பாட்டு வாரியத்தின் சி.ஏ.எல்.எப்.ஓ ஆய்வகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் பன்றி கொழுப்பு மற்றும் மீன் எண்ணெய் உள்ளிட்டவை லட்டுத் தயாரிப்பில் கலந்துள்ளதை உறுதிபடுத்தும் ஆய்வறிக்கை ஒன்றை தெலுங்கு தேசம் கட்சியின் செய்தி தொடர்பாளர் அன்னம் வெங்கடரமணா ரெட்டி செய்தியாளர்கள் சந்திப்பில் வெளியிட்டார் இது குறித்து சந்திரபாபு நாயுடோ திருப்பதி தேவஸ்தானமோ அதிகாரபூர்வமாக எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை என்பது முக்கியமானது.

லட்டுத் தயாரிப்பதற்கான நெய் உள்ளிட்ட பொருட்கள் தமிழகத்தின் திண்டுக்கல்லில் உள்ள ஒரு பிரபல நெய் நிறுவனத்திடமிருந்தே வாங்கப்பட்டுவந்தது. லட்டில் கலப்பட சாச்சை எழுந்த நிலையில் ஒன்றிய மற்றும் மாநில அரசின் தரக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள் அந்த நிறுவனத்தில் சோதனை மேற்கொண்டனர்.

லட்டுவில் கலப்படம் செய்யப்பட்டதாக எழுந்த, எழுப்பப்பட்ட முறைப்பாடுகளை அடுத்து உச்சநீதிமன்றத்தில் ஏகப்பட்ட பொது நல வழக்குகள் குவிந்தன இவற்றை கவனத்தில் எடுத்த நீதிமன்றம் சந்திரபாபு நாயுடுவின் ஆன்மிக லட்டில் அரசியல் லட்டைக் கலக்க வேண்டாம் என்று அதிரடியாகக் கண்டித்துக் கொண்டுள்ளது. சந்திரபாபு நாயுடு வெளியிட்ட ஆய்வறிக்கை தெளிவாக இல்லை என்று அது குற்றம் சாட்டிக் கொண்டுள்ளது. லட்டு தயாரிக்க வேண்டாம் என்று நிராகரிக்கப்பட்ட நெய்யே பரிசோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஆய்வுக்கு அனுப்பப்பட்ட நெய் லட்டுத் தயாரிக்கப்

பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் அறிக்கையின் வழி தெளிவாகத் தெரிவதாக அது சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. ஜுலையில் கிடைத்த இந்த அறிக்கையை செப்படம்பர் 18 இல் பொதுவெளியில் வைத்து முதல்வர் பேசியிருக்கிறார் என்றும் உச்சநீதிமன்றம் கூறுவதுடன் சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு அறிக்கை வருவதற்குள் ஊடகத்திடம் பேச என்ன அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. லட்டுவில் விலங்கின் கொழுப்புதான் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதற்கான ஆதாரம் எங்கே என்றும் அது கேள்வி எழுப்பியுள்ளது. மேலும் அரசியலுக்குள் கடவுளை இழுக்க வேண்டாம் என்றும் சந்திரபாபுவின் தலையில் குட்டு வைத்துக் கொண்டுள்ளது.

பொதுவுடைமைப் பேசி ஆட்சியைப் பிடித்தது தமிழக வரலாறு என்றால் ராமர் வேடம் போட்டு ஆட்சியை பிடித்தது, பிடிப்பது ஆந்திர அரசியல் வரலாறு. தெலுங்கு தேசம் கட்சி அப்படித்தான் ஆட்சியைப் பிடித்தது. எனடி-ஆர் ராமர் வேடம் தரித்து அப்படித்தான் முதல்வர் ஆனார். அந்த கட்சியின் அரசியல் வாரிசுதான் சந்திரபாபுநாயுடு. ஆன்மிக லட்டு அரசியல் லட்டாக மாற்றுவதற்கு அவரளவில் சந்திரபாபு நாயுடு முயற்சித்துக் கொண்டுள்ளார். லட்டில் பன்றி கொழுப்பு, மாட்டுக் கொழுப்பு, மீன் எண்ணெய் கலந்திருக்கிறதோ இல்லையோ. அவர் பிடிக்கும் அரசியல் லட்டில் பார்ப்பனிய அரசியல், பாஜக, ஆர்.எஸ்.எஸ். சங்கபரிவார் அரசியல் கலந்திருப்பது மட்டும் உறுதி.

இது ஒரு பக்கம் இருக்க இந்த அரசியல் லட்டுக்கான மூலப்பொருள் எங்கியிருந்து விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பதையும் அறியத்தான் வேண்டும். ஆன்மிக லட்டு பலத்த ஓசையுடன் பேசுபொருளான ஏக காலத்தில் ஓசையின்றி அரசியல் லட்டின் மூலப்பொருள் விசுவ இந்து பரிசத்திடமிருந்து வருகிறது. கடந்த செப்டம்பர் 24 ஆம் திகதி அன்று வி.எச்.பி.யின் இணைப் பொது செயலாளர் சுரேந்திர ஜெயின், தில்லியில் செய்தியாளர்களைச் சந்தித்தார். நாடு முழுவதும் அரசுக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள இந்துக் கோவில்களின் நிர்வாகத்தை இந்துக்களிடமே ஒப்படைக்கக் கோரி நாடு தழுவிய இயக்கத்தை தொடங்க இருப்பதாகக் கூறினார். இந்து

கோவில்களை இந்துக்களிடம் ஒப்படைப்பதே தங்கள் நோக்கம் என்றார்.

கோவில்களை ஒப்படைக்கக் கோரி அந்தந்த மாநில முதல்வர்கள், ஆளுநர்களை சந்திப்போம் எங்கள் கோரிக்கை ஏற்கப்படவில்லை எனில் நீதிமன்றத்தை அணுகுவோம் என்றார். மேலும் அரசமைப்புச் சட்டம் மற்றும் நீதிமன்றங்களை மீறி இந்துக் கோவில்கள் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதாகக் கூறினார். சிறுபான்மையினர் அவர்களின் மதத்தலங்களை நிர்வகிக்கும் போது ஏன் இந்துக்களால் அது முடியாது என்றார். (தினமணி-25.09.24) வி.எச்.பி. மற்றும் இதர சம்பரிவாரங்கள் ஏன் ஆளும் பாஜக போன்றவர்கள் கடந்த காலங்களிலும் இதே கருத்தைத்தான் கொண்டிருக்கிறார்கள் அதைத்தான் ஜெயினும் பிரதிபலிக்கிறார். திருப்பதி ஆன்மிக அரசியல் லட்டும் பிரதிபலிக்கிறது.

ஜெயின் கூற்றிலும் திருப்பதி லட்டிலும் அவர்களது கடந்த கால கசப்பு ஒட்டிருக் கொண்டிருக்கவே செய்கிறது. சிறுபான்மை தலங்கள் சிறுபான்மையினரிடம் இருப்பது எவ்வளவு மெய்யோ அதே அளவிற்கு பெரும்பான்மையினர் என்று சொல்லப்படும் இந்து கோவில்கள் சிறுபான்மை பார்ப்பன இந்துக்களிடம்தான் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்துக்கள் தலித், பழங்குடிகள் என பெரும்பான்மையினராக இருக்கும் போது சட்டத்தில் அதற்கு இடமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சிறுபான்மையினர் தலங்கள் சிக்கலுக்குள்ளாகும் போது அதை யாரிடம் ஒப்படைப்பது என்பது தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்துக் கோவில் நிர்வாகத்தை பார்ப்பனரிடம் ஒப்படைப்பது இதர சாதிகளிடம் ஒப்படைப்பது என்ற கேள்விக்கு என்ன பதில் இருக்கிறது?

பெரும் வருவாய் உள்ள பெருந்தெய்வ வழிபாடுகள் உள்ள இந்துக் கோவில்களின் சகல அதிகாரங்களும் பார்ப்பனர்களிடம்தான் இருக்கிறது. நிர்வாகம்தான் அரசிடம் இருக்கிறது. இந்து சமயப் பரப்பிற்குள் கொண்டு வரப்பட்ட ஊர்புறக் கோவில்கள் பல இந்து சமய அறக்கட்டளையிடம் இருக்கிறது. பரம்பரை அறங்காவலர்கள் இடைநிலைச் சாதி இந்துக்களிடம் இருக்கிறது. பூசுக்களாக பார்ப்பனர்களே இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் தற்போதே அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகராகும் வாய்ப்பு பரவலாகியிருக்கிறது. இந்துக்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கோவில்களை நிர்வகிப்பார்களேயானால் இதர சாதியினர்

அர்ச்சகராகும் வாய்ப்பும், அனுமதியும் பறிபோய்விடும். இந்துக்கள் என்றால் பார்ப்பனர்கள் மட்டுமே என்பது இதன் வழி மேலும் உறுதிபடுத்தப்படும். இந்துக்கள் நிர்வகிக்கக் கோருவது என்பதும் பார்ப்பனர் நிர்வகிக்கக் கோருவதும் வேறு வேறு அல்ல.

வாடிசனுக்கு அடுத்து ஏராளமான நிதி குவிவது திருப்பதி ஏழுமலையான் கோவிலில்தான். லட்டு உள்ளிட்ட பூசைக்கான பொருட்களின் ஒப்பந்தத்தில் பல கோடிகள் புரளுகின்றன. ஒப்பந்ததாரர் குடும்ப உறுப்பினர்கள் தெர்டங்கி ஏழுமலையான் பூசுக்களின் வரை கழுத்தில் தொங்கும் நகைகள் தேர்வடம் போல் காட்சி அளிக்கின்றன. நகைக் கடைகள் போல காட்சியளிக்கின்றன. சிறிரங்கம் தொடங்கி மன்னை ராஜகோபால்சாமி கோவில் வரை வருமானத்திற்குத் தக்க தேர் வடம், பூசுக் கழுத்து நகை வடம் கூடவோ, குறைவாகவோ இருக்கிறது அவ்வளவுதான். அறநிலைத்துறையின் கீழ் இருக்கும் போதே பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. இதில் இந்துக்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு சிலர் கைகளுக்குப் போகும்போது ஏழுமலையானையே ஆண்டியாக்கிவிடுவார்கள். நவபாசான சிலை என்று சொல்லி பழனியாண்டவர் கோவணம் வரை உருவிக் கொண்டவர்கள். லட்டைக் காட்டி நிர்வாகக் குழுவாடிகளை சரி செய்யக் கோருவதை விட்டுவிட்டு இந்துக்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று பேசுவது ஆன்மிக அரசியல் அயோக்கித்தனம். கோவில்கள் தங்கக் கருவூலமாக இருந்தது என்பதனாலேயே கஜினிமுகமது கோவில்களைக் குறிவைத்து கொள்ளையடித்தாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது நேரடியான கொள்ளை. இது மறைமுகக் கொள்ளை இந்துக்கள், இந்துக்களின் கோவில்களில் கொள்ளையடிப்பது கொள்ளையில் வராது போலும்.

இந்தியாவிலுள்ள பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு தலங்கள், கோவில்கள் மிகப்பெரிய மூலதனம். சமூக பொருளாதார, அரசியல் அதிகார நடுவமாக அவை இருப்பதில் வியப்பில்லை. எனவே அந்த மூலதனத்தைக் கைப்பற்றும் இலக்கின் பகுதி அரசியலே லட்டுச் சர்ச்சையாகும்.

திருப்பதி லட்டுக்குள் பன்றி மாட்டுக் கொழுப்பு இருக்கிறதோ இல்லையோ அந்த லட்டுக்குள் மறைந்திருக்கும், மறைக்கப்பட்டிருக்கும் விடயங்கள் ஏராளமாக இருக்கக்கூடும். லட்டுக்குள் விலங்கு கொழுப்பைத் தேடிக் கொண்டிருந்த ஏக காலத்தில் பெருமான் கோவிலின் முக்கியமான பூசுக்கள் 16 பேரின் வீடுகளில் வருமானவரி

திருப்பதி கோவில் வருவாய் மீதும் அது அரசிடம் இருப்பது குறித்தும் விடுதலைக்குப் பிந்தய காலம் தொடங்கி ஒரு சிலருக்கு கண்களை உறுத்திக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. மறைமுக சுரண்டலை சட்டவழியிலான சுரண்டலாக மாற்றவும், கைப்பற்றிக் கொள்ளவுமே அவர்கள் அரசிடமிருந்து கோவில்களை விடுவிக்கக் கோருகிறார்கள்.

சோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டதாக செய்திகள் வருகின்றன. பூசகர் ஒருவரின் வீட்டில் மட்டும் 150கோடி ரொக்கம், 128கிலோ தங்கம், 77கோடி வைரங்கள் சிக்கியுள்ளது. பெருமானுக்கே நாமம் பேர்ட்டுள்ளனர். இன்னும் எத்தனை எத்தனை நாமங்களோ. கோவிந்தா..கோவிந்தா.. என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

லட்டில் விலங்கின் கொழுப்பு இருக்கிறது என்பது அதிர்ச்சி அளிப்பதாக இருப்பதாகவும் நாடுதழுவிய அளவில் சனாதனத்தைக் காக்க அழைப்பு விடுக்கிறார் ஆந்திர துணை முதல்வரும் புதிய சனாதனக் காவலருமான பவன்கல்யாண். அவர் தேசிய சனாதன பாதுகாப்பு வாரியம் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். நேற்றுவரை எதிர்கட்சி வரிசையில் இருந்த போது பவன்கல்யாணுக்குப் பெரியார் தேவைப்பட்டார். இன்று சனாதனம் அவருக்குத் தேவைப்படுகிறது. ஒரு துணை முதல்வர் சனாதன ஒழிப்பு பற்றி பேசுகிறார் ஒரு துணை முதல்வர் சனாதன பாதுகாப்பு பற்றி பேசுகிறார் என்று திரைக்கலைஞர் பிரகாஷ்ராஜ் சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஆந்திர அரசியல் சனாதன அரசியலாகி, அது பாஜக அரசியலுக்குள் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒட்டு மொத்த ஆந்திர அரசியலுக்கு பாஜக 'லட்டு கொடுக்கப்போதென்னவோ மெய்'.

திருப்பதி கோவில் வருவாய் மீதும் அது அரசிடம் இருப்பது குறித்தும் விடுதலைக்குப் பிந்தய காலம் தொடங்கி ஒரு சிலருக்கு கண்களை உறுத்திக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. மறைமுக சுரண்டலை சட்டவழியிலான சுரண்டலாக மாற்றவும், கைப்பற்றிக் கொள்ளவுமே அவர்கள் அரசிடமிருந்து கோவில்களை விடுவிக்கக் கோருகிறார்கள். பெருந்தெய்வ கோவில்கள் இந்து அறநிலையத் துறையின் கீழ் வந்த வரலாற்றை தமிழக அரசின் அதிகாரபூர்வ அறநிலையத்துறை இணையத்தைப் பார்க்கலாம். அல்லது சென்ற அக்டோபர் இதழில் ஜமாலன் எழுதிய கட்டுரையை(முத்தமிழ் முருகன் மாநாடும் திராவிட மாதிரி அரசும்) இத்துடன் இணைத்து வாசித்துக் கொள்ளலாம்.

திருப்பதி ஏழுமலையான் கோவில் ஆந்திர அரசின் கீழ் 1932 இல் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஒருங்கிணைந்த மதராஸ் மாகாணத்தில் சித்தூர் மாவட்டத்தில் திருப்பதி இருந்தது. மொழிவாரி

மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டபோது திருப்பதியை தமிழகத்துடன் சேர்க்கக் கோரி மா.பொ.சி. போன்றவர்கள் வட எல்லை பேராட்டத்தை நடத்தினர். ஆந்திரர்கள் பதிலுக்கு மதராஸ்பட்டினத்தைக் கேக்கவே ஒருவழியாக போராட்டம் கைவிடப்பட்டது. மாநிலத்தின் பகுதி வருவாயைக் கொண்ட திருப்பதி ஆந்திராவிற்கு சென்றது.

ஒருங்கிணைந்த மதராஸ்மாகாணத்தில் திருப்பதி இருந்தபோதே அதை அரசின் கீழ் கொண்டுவரும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதனை வைதீக பார்ப்பனர்கள், கோவிலை தம் சொத்தாகக் கருதியோர் மிகக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். நீதி மன்ற முறையீட்டுக்கும் முயற்சித்தனர். இது தொடர்பாக பெரியார் குடியரசில் தொடர்ந்து தமது கருத்தை பதிவு செய்திருக்கிறார். மேலும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில், அறநிலையத்துறையின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்போர் குறித்தும் தமது கடும் வாதத்தை உறுதியாக முன்வைப்பவராக இருக்கிறார்.

சென்னை மாகாணத்தில் தேவஸ்தானங்களும் தர்மஸ்தாபனங்களும் இந்து மத ஸ்தாபனங்களும் மொதத்தில் கோடிக்கணக்கான வரும்படி. உடையவைகளாகவிருந்தும் அவை குறிப்பிட்டக் காரியங்களுக்கு உபயோகப்படாமல் பொதுவாக பிராமணர்கள், தாசி, வேசி முதலிய விபச்சாரிகளும் வக்கீல்களும் அனுபவிக்கவும்-தேவஸ்தான டீடிரஸ்டி என்போர்களும் லோககுரு என்போர்களும் மகந்துக்கள் என்போர்களும் சுயமாய் தங்கள் இஷ்டம்போல் அனுபவிக்கவும்-கொலை, களவு, கன்குடி விபச்சாரம் முதலிய பஞ்சமா பாதங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவும், சோம்பேறிகளுக்கும், விபசாரத் தரகர்களுக்கும் பொங்கிப் போடவும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருவதை தென்னிந்தியர்கள் வெகுகாலமாய் அறிந்து வந்திருக்கிறார்களென்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை.

.....இதனால் இக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த பிராமணர்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இந்தச் சட்டமானது மதத்திற்கு விரோதமானது என்றும் மதமே போய்விட்டதென்றும் சர்க்கார் இந்துமதத்தில் பிரவேசித்துவிட்டார்கள் என்றும் ஜஸ்டிஸ் கட்சி மெம்பர்களும், மந்திரிகளும் இச்சட்டத்தை உண்டாக்க அனுகூலமாயிருந்தார்கள்

என்றும் பொய்யழகை அழுதும் பொய்ப்பழி சுமத்தியும் தங்கள் ஜாதிப் பத்திரிகைகளான சுதேசமித்திரன், சுயராஜ்யா முதலிய பிராமணப் பத்திரிகைகள் மூலமாய் சூழ்ச்சிப் பிரச்சாரம் செய்தும், பிராமணல்லாதாரான சில அப்பாவினை ஏமாற்றியும் பிராமண கீர்த்திக்கு ஆசைப்பட்ட சில பயந்தாங்கொள்ளிகளைச் சுவாதினம் செய்து கொண்டும் இச்சட்டத்தை தொலைத்து விடத் தங்களாலான முயற்சிகளையெல்லாம் செய்து பார்த்தார்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சி மெம்பர்கள், முதலானவர்களுடைய உறுதியினாலும் முயற்சியினாலும் சிறிமான்களான ஈ.வெ. ராமசாமிநாயக்கர், வரதராஜுலு நாயுடு முதலியவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் அனுகூலத்தைப் பொது ஜனங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி இந்து மதத்திற்கும். இந்துமத பரிபாலனத்திற்கும் இச்சட்டத்தினால் யாதொரு கெடுதியும் உண்டாகாது என்றும், ஆனால் ஊரால் முதலைத் தின்று வாழ்வதுதான் தர்மமென்று கொள்கையை உடைய பிராமண மதத்திற்குத்தான் ஒரு சமயம் ஆபத்து வந்தாலும் வரலாம் என்றும் பத்திரிகை மூலமாகவும் பிரசங்கம் மூலமாகவும் பொதுஜனங்களுக்கு வெளிப்படுத்தியதன் பேரில் பிராமணர்களின் விசம்ப பிரசாரம் ஒருவழியாய் வெளிப்படையாய் குறைந்தது என்றாலும் இன்றைக்கும் ரகசியத்தில் எவ்வளவோ தந்திரங்களும், மந்திரங்களும் நடந்து கொண்டான் வருகின்றன. (தேவஸ்தான மசோதா, குடியரசு இதழ்-22.11.1925)

அடுத்துப் பெரியார் திருப்பதி ஏழுமலையான் கோவிலை அரசு ஏற்றபிறகு அதற்கு எதிர்ப்பு எழுந்த நிலையில் அதுகுறித்து எழுதிய கட்டுரை ஒன்றினைப் பார்க்கலாம்.

...திருப்பதி தேவஸ்தான நிதியிலிருந்து சந்திரகிரியில் ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தப் போவதாக பனகல் ராஜா சமீபத்தில் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டத்தைக் கேட்டதும் இச்சட்டத்தின் விரோதிகள் அவா மேல் சீறி விழ ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். 5 வது சட்டம் இப்படிச் சொல்கிறது. 76 சட்டம் அப்படிச் சொல்லவில்லை. என்றவாறு சிற்சில பத்திரிகை நிருபங்கள் நாளுக்கு நாள் குவிந்து கொண்டுருக்கின்றன. சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்துவதைக் காட்டிலும் முதலில் திருப்பதி கோயில் கோபுரத்தையும், ஏழுமலைப் படிக்களையும் ஏன் பழுது பார்க்கவில்லையென்று கேள்விகளை இச்சமயத்தில் கிளப்பிவிடுவது ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. இந்தவிதண்டாவாதக்காரர்கள் இவ்வளவு நாள் எங்கு பதுங்கிக் கிடந்தார்களோ

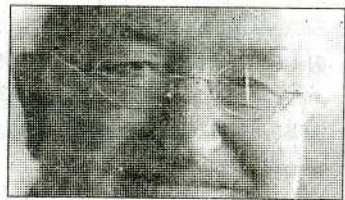
தெரியவில்லை. திருப்பதி தேவஸ்தானத்திற்கு சுமார் 17-18 இலட்சம் ரூபாய் வருச வரும்படி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதில் 7 அல்லது 8 இலட்ச ரூபாய் செலுவாகிறபடியால் வருசா வருசம் பத்து லட்சரூபாய் மீதப்படுகிறது. இந்த மீதப் பணம் சிற்சில ஆடம்பர செலவுகளுக்கும், சிற்சில பள்ளிக்கூடங்களை நடத்தவும் செலவு செய்யப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் இன்னும் நாற்பது இலட்சம் மொத்தம் மீதியிருக்கிறது. இந்தத் தொகையைக் கொண்டு ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தப் போவதை கல்கத்தா பாபு ரமானாந்தா சட்டர்ஜி அவர்கள் மார்டன்ரெவ்யூ என்ற தம் சஞ்சிகையில் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்திருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல சென்னையில் இருப்பது போல ஒவ்வொரு ராஜதானியிலும் தேவஸ்தானாச் சட்டம் ஏற்பட வேண்டும் என்றும் அப்பெரியார் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அவரது அபிப்பிராயத்தைச் சந்தேசத்துடன் ஆமோதிக்கிறேன். பனகல் ராஜாவின் நல்ல யதனத்திற்கு விரோதமாகச் சூழ்ச்சி செய்யும் சுயநலப்பிலிகள் ஒரு பக்கமிருக்க சிறந்த தேசபக்தர்களில் ஒருவராகிய ராமானந்த பாபுவின் பாரபட்சமில்லாத அபிப்பிராயத்தை பொதுமக்கள் கவனிக்க. (குடியரசு இதழ் 12.07.1925)

கடவுளில் அசைவக் கடவுள், சைவக் கடவுள் என இரண்டு கடவுள்கள் இருக்கிறார்கள். ஊர்ப்புற தெய்வங்கள் அசைவ சாமிகள் அவைகள் விலங்குகளைப் பலி ஏற்கின்றன. சைவக் கடவுள்களை பாப்பார சாமி என்று கிராமப்புறங்களில் அழைப்பதுண்டு. பார்ப்பனர்கள் சைவமானபோது வேறுவழியே இல்லாமல் அவர்களது சாமியும் சைவமாகிவிட்டன. பவுத்தமும், சமணமும் உயிர் கொல்லாமையை வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்த காலத்தில் மக்களிடையே அவர்களது செல்வாக்கு அதிகரிப்பது கண்டு வேத மதங்களும் அதுவரையிலான அசைவத்தைக் கைவிட்டு சைவத்தை ஏற்றன. அசைவ உணவால் அவர்களது கால்நடை செல்வங்கள் குறைந்துவந்ததும் ஒரு இயல்பான இயங்கியல் காரணம்.

லட்டில் பன்றி, மாட்டு கொழுப்புகள் சேர்க்கப்படுவதும், மின் எண்ணெய்கலந்திருப்பதாக சொல்லப்பட்ட நிலையிலும் லட்டு விற்பனை திருப்பதியில் கொஞ்சமும் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது ஜெயமோகன் எழுதிய நாக்கு என்ற சிறுகதைதான் நினைவுக்கு வந்து தொலைக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மானிடவியல் வரலாற்றறிஞர் தாமஸ் ஆர்.டிரவுட்மேன்

Anthropological Historian: Thomas R. Trautmann

01. தற்போது பல புலங்கள் (disciplines) வாயிலாக வரலாற்றறினைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அவற்றுள் மானிடவியல், மொழியியல், தொல்லியல் போன்றவை தரமான பங்குவகிக்கின்றன. இவற்றுள் மானிடவியல் அனைத்துப் புலங்களையும் உள்வாங்கியதாக அமைகிறது. இப்புலம் (மானிடவியல்=anthropology) 18-19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரும்பி 20 ஆம் நூற்றாண்டில் நுணுக்கமாக வளர்ந்தது. ஒரு மனிதக்குழுதன்னையும் பிற்தொருமனிதக்குழுவின் இயல்புகளையும் அவர்களிடையிலான உறவுகளையும் அறிவியல்பூர்வமாக அறிவது மானிடவியல் என்று புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. இப்புலத்தினைத் தொடக்கத்தில் மேற்கத்திய அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும் அடுத்து ஆட்சியாளர்களும் தொடங்கிவைத்தனர். மேற்குநாடுகளுக்கும், அமெரிக்காவிற்கும் கிழைநாடுகளை அறிந்துகொள்ளும் தேவை இருந்தது. இந்தியாவில் கிடைக்கின்ற வளமையான மூலப்பொருள்கள் அவர்களின் அன்றாடத் தேவைக்கு வேண்டுமென்று அறிந்திருந்தனர். கிழைத்தேயம் (oriental countries) பற்றிய பார்வை அரிஸ்டாடில் (Aristotle) காலத்திலேயே தொடங்கிற்று. இப்பின்னணியில் இந்தியத் துணைகண்டத்தின் சமூகத்தினையும் குறிப்பாகத் திராவிட/தமிழ்ச் சமூகத்தினையும் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க மானிடவியல் அறிஞர்கள் எவ்வாறு புரிந்திருந்தனர், அவர்கள் இப்புலத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் என்ன என்பதைத் தம் அனுபவம், ஆய்வுகள் வாயிலாக Thomas R. Trautmann (இனி TT) வழங்கியுள்ளார். அவர் வெளியிட்ட மிக நுணுக்கமான ஆய்வுநூல் Dravidian Kinship. இந்நூல் தெற்காசியாவின் அரச வம்சங்களின் இரத்தவுறவு பற்றியும் அவர்களின் உளவியல் பற்றியும் அறியவுதவும். இந்நூல் பற்றி தனியே ஒரு கட்டுரை எழுதலாம்.

02. TT 1940 இல் அமெரிக்காவில் விஸ்கான்சின் (Wisconsin) என்ற இடத்தில் பிறந்தார். A.L. Basham அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

இந்தியவியலாளர், வரலாற்றாய்வாளர், மானிடவியலாளர் என்று பெரிதும் அறியப்படுகிற TT சம்ஸ்கிருத மொழியில் நன்கு பாண்டித்தியம் பெற்றவர். Michigan பல்கலைக்கழகத்தில் இரு வெவ்வேறு துறைகளுக்குத் தலைமையேற்றிருந்தார் (Director: Department of History; Head of the Centre for South Asian Studies). A.L. Basham அவர்களின் நூல் பற்றியும் (Wonder that was India) அவரது இயல்பு பற்றியும் TT தரும் மதிப்பீடு கவனிக்கத்தக்க ஒன்று. Wonder that was India என்ற பெருநூல் 1954 இல் Sindwick and Jackson என்ற நூல் வெளியீட்டாளர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இவர்களே, அந்நூலுக்கான தலைப்பினைத் தேர்வு செய்தனர் என்கிறார் TT. அப்போது இதுபோன்ற தலைப்புகளுக்குப் பெரிதும் வரவேற்பு இருந்ததாம். ஒரு மாறுபட்ட அணுகுமுறையுடன் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் 1959 இல் அமெரிக்காவிற்கு அறிமுகமானது. இந்நூல் பிரிட்டிஷாரின் கல்விப்புலத்திற்கு வெளியே தாமே கற்பவர்களுக்காக (self-learners) எழுதப்பட்டது. இருந்தும், இந்நூலுக்கு அமெரிக்காவில் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. A.L. Basham அவர்களுக்கு இயல்பாகவே கவிதை, நாவல், இசை போன்றவற்றில் ஆர்வம் இருந்ததால் கலை, மொழி, இலக்கியம், இசை பற்றிய இயல் இவரது நூலில் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும். Sanskrit, Pali, Tamil ஆகிய மூன்று மொழிகளுக்கும் அவ்வியலில் அதிமுக்கியத்துவம் தந்திருந்தார். அவர், ஒரு வரலாற்றாசிரியராக எழுமூன் ஒரு கவிஞராகவே இருந்தார். Proem என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலினை 1935 இல் வெளியிட்டார். Sunday Referee போன்ற இதழ்களுக்கு எழுதப்பட்ட அவரது கவிதைகள் பரிகசன் பெற்றன. A.L. Basham இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தினை ஆதரித்ததாக TT கூறுகிறார். பொதுவுடைமைக் கட்சியின்மேல் அவருக்கு ஒரு மோகம் இருந்ததாம். அது இந்தியாவிற்குச் சார்பாகவும் வல்லாதிக்கத்திற்கு எதிராகவும் இருந்தது. இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் School of Oriental and African Studies துறையில் இளங்கலைப் பட்டமும் நிதிநல்கையில் முதுகலைப் பட்டமும்

கீழைத்தேயம் பற்றிய பார்வை அரிஸ்டாடில் காலத்திலேயே தொடங்கிற்று. இப்பின்னணியில் இந்தியத் துணைகண்டத்தின் சமூகத்தினையும் குறிப்பாகத் திராவிட/தமிழ்ச் சமூகத்தினையும் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க மானிடவியல் அறிஞர்கள் எவ்வாறு புரிந்திருந்தனர், அவர்கள் இப்புலத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் என்ன என்பதைத் தம் அனுபவம், ஆய்வுகள் வாயிலாக Thomas R. Trautmann வழங்கியுள்ளார்.

பெற்ற A.L. Basham ஒரு கவிஞராக, நாவலாசிரியராக, சம்ஸ்கிருத அறிஞராக முதிர்ந்த பிற்குதான் ஒரு வரலாற்றாசிரியராக மிளிர் முடிந்தது. அவர், பிரிட்டிஷ் அரசின் வீழ்ச்சியினை விரும்பினார். ஆனால், இந்தியவரலாற்றினை எழுதிய பிரிட்டிஷ் அறிஞர்களைப் போற்றினார். Sir William Jones, Charles Wilkins, Alexander Cunningham, Vincent Smith, Sir John Marshall போன்றோரை வியந்தார். இருப்பினும் Vincent Smith அணுகுமுறையினை விமர்சித்தார். புதிய உலகம்பற்றி எழுதினார். பிரிட்டிஷ் அறிஞர்கள் புதிய இந்தியாவுடன் உறவு கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதினார்.

03. A.L. Basham அவர்களின் நூலில் The Glory of Ancient India என்ற இயல் புதுமையானது. அவரின் வழிகாட்டுதலில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற இந்தியாவின் பொறுப்பான வரலாற்றாசிரியர்கள்: R.S. Sharma, Romila Thapar, A.K. Narain, A.H. Dani. அவர் 100க்கு மேலான முனைவர் பட்டத்து மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தார். இவரின் நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக 1959 இல் வெளியானது. 1968 இல் மூன்றாம் பதிப்பு வெளியானது. இந்நூல் இந்தி, உருது, பஞ்சாபி, தெலுகு, சிங்களம், பிரஞ்சு, ஸ்பானிஷ், போலிஷ் போன்ற மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டது. தமிழிலும் வெளியானது. வரலாறு என்ற இயலுக்குக் குறைவான பக்கங்களை ஒதுக்கி மொழி, இலக்கியம் என்ற இயலுக்கு மேலதிகப் பக்கங்களை ஒதுக்கினார். காரணம், A.L. Basham தாமதமாக வரலாற்றிற்கு வந்தார் என்கிறார் TT. இருந்தாலும், அனைத்து இயல்களிலும் வரலாற்றுச் சிந்தனையே பொதிந்திருக்கிறது என்கிறார்.

04. Thomas R. Trautmann மேற்சொன்னபடி A.L. Basham அவர்களின் வரலாற்றுச் சிந்தனை சிலவற்றினை அறியவேண்டும். அவர், அரசு (state) பற்றிப் பேசுகையில் மேற்குலகில் Plato தொடங்கி அரசு பற்றி ஒரு தத்துவப்பள்ளி தோன்றியதுபோல் இந்தியாவில் ஒரு சிந்தனைப்பள்ளி இல்லை என்கிறார். ஆனால், தமிழில் திருக்குறளும் சம்ஸ்கிருதத்தில் அர்த்தசாஸ்திரமும் அரசு பற்றிப் பேசுகின்றன என்பதனைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆனால், அசோகரின் கல்வெட்டுகளிலும் பாலி இலக்கியங்களிலும் பதியப்பட்டுள்ளன.

பற்றிய சொற்கள் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் இல்லையென்பதால் இந்நூல் குப்தர் காலத்திற்குச் சற்று முந்தியது என்கிறார். மகாபாரதத்தில் 12 ஆம் அத்தியாயம் சாந்திபர்வம் statecraft பற்றிப் பேசுகிறது. ஸ்மிருதி sacred law பற்றிப் பேசுகிறது. கடவுளர்களுக்கும், பிறருக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த போரில் கடவுளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதால் தங்களுக்கு ஒரு ராஜா தேவை என்று நினைத்தனர். இது பற்றிய குறிப்பு கி.மு. 7-8 ஆம் நூற்றாண்டின் ஐத்ரேயப்பிராமணத்தில் உள்ளது. இதுவே, அரசன் பற்றிய முதல் குறிப்பாகும். எனவே, சோமா அரசனாகக் குறிக்கப்பட்டார். இதே கருத்தினைத் தைத்ரேய உபனிஷத் சற்று உருமாற்றிச் சொன்னது. தொடர்ந்து பிரஜாபதியின் மகன் இந்திரன் அரசனானான். புத்தரின் காலத்திற்கு முன்புவரை அரசனுக்கு அமானுஷ்ய சக்தியும் மந்திர சக்தியும் உண்டு என்றும் அதனை இராஜகுயச் பலிச் சடங்குகளில் பெறலாம் என்றும் நம்பிக்கை வழக்கில் இருந்தது. அச்சடங்கின்போது ராஜன் இந்திரனுக்கு நிகரானவன் என்று காட்டப்பட்டான். ஆனால், பலிச்சடங்குகள் செய்யாமலே தமிழகத்தில் அரசர்கள் மகேந்திரன் என்றும் ராஜேந்திரன், ராஜராஜ-நரேந்திரன் என்றும் நிலைத்தனர். அரசன் கடவுளாக இல்லையென்றாலும் கடவுளைப் போன்றவன் என்று நம்பப்பட்டான். பிராமணர்கள் அறிமுகப்படுத்திய வாஜபேய, அஸ்வமேத சடங்குகள் மூலம் ஆற்றல், வலிமை, வளம் போன்றவற்றைப் பெறுகிறான். அடுத்து, இச்சடங்கு அபிஷேகம் என்ற அளவில் நின்றுவிடுகிறது. ராஜா என்ற பெயர் போதாமல் மகாராஜா, ராஜாதிராஜா என்றும் ஆகிறான். குஷானர்கள் சீனரைப் பின்பற்றித் தம்மை தேவபுத்ர என்று அழைத்துக்கொண்டனர். அரசு வம்சத்தினர் வெவ்வேறு இனத்திலிருந்து வந்தனர். சுங்கர்களும், கன்வர்களும் பிராமணர்கள். ஹர்ஷர், வைசியப் பின்னணியில் இருந்து வந்தவர் என்கிறார் யுவான்-சுவாங்க். நந்தர்களும், ஒருவேளை மௌரியரும் சூத்திரர்களாக இருக்கலாம் என்கிறார். இந்திய வரலாற்றில் பெண்களும் அரசுப் பொறுப்பேற்றிருந்தனர் என்பதனை நம் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார். இவருடைய தாக்கத்தினை, இவரின் மாணவர்கள் இந்தியா பற்றி எழுதிய நூல்களில் காணலாம். இவ்வரிசையில்

R.S.Sharma, Romila Thapar என இருவரும் உண்டு. Thomas R.Trautmann, தம் பங்கிற்கு India: Brief History of Civilization என்ற தலைப்பில் இந்தியாபற்றி ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். மேற்குலகத்து அறிஞர்கள் இந்தியாவின் வரலாற்றுக் காலத்தையும் வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தினையும் எவ்வாறு பார்க்கத் தலைப்பட்டனர் என்று விளக்குகிறார்.

05. மேற்கட்டப்பட்ட நூல் (India: Brief History of Civilization) முன்னுரை உட்பட 12 தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டது. இந்நூல் 5 பக்கங்களில் post-script கொண்டுள்ளது. இதில், இந்திய நாகரிகம் பற்றிய வரலாற்றில் இதுவரை சாதிக்கப்பட்டது, சாதிக்கப்பட வேண்டியது பற்றிக் கூறுகிறேன் என்கிறார் TT. வரலாறு பற்றிய இவரது கருத்து: அனைத்து வரலாறும் தற்காலிகமானவை. அவை வரலாறுகள்; முடிவான உண்மையன்று. மூன்று வகைகளில் அவற்றைத் தற்காலிகமானவை எனலாம்: (1) புதிய சான்றுகள் கிட்டும்போது பழைய கருத்துகள் புதிதாக விளக்கப்பட வேண்டும் (2) பழமையினைப் பொதுமைப்படுத்துவதிலிருந்து விலக வேண்டும் (3) வரலாறு எழுதுவது நிலையற்றது; மாறிலரும். வரலாறு எழுதுவதில் முழுமையான உண்மையினைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையென்றாலும் தற்காலிகமான உண்மையினையாவது கண்டுபிடிக்கவேண்டும். இக்கூற்று இவரின் வரலாறு எழுதும் முறையில் பளிச்சிடுகிறது. இந்திய வரலாறு எழுதத் தொடங்குவதில் மூன்று ஆண்டுகள் முக்கியமானவை என்கிறார். அவை: (1) 1786 இல் இந்தோ-ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தினை William Jones கண்டறிதல் (2) 1816 இல் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினை Francis Whyte Ellis கண்டறிதல் (3) 1924 இல் சிந்துவெளி நாகரிகத்தினை Mortimer Wheeler வெளிப்படுத்துதல். இம்மூன்று கண்டுபிடிப்புகளும் இந்திய வரலாற்றினை அறிவதில் புதிய பாடங்களை வகுத்தன என்கிறார். இவை ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றிப் பிற்தொரு நூலில் விளக்கியுள்ளார். ஆனால், இம்மூன்று பாதைகளும் காலனியக் காலத்தில் அதாவது பிரிடிஷ் இந்தியாவின் காலத்தில் அதன் அலுவலர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. இதன்பிறகு இந்தியா பற்றிய புரிதல் உலக அறிஞர்களை மாற்றியது. இதில், ஒரு கோட்பாடு உருவானது. அது பேரினத்தின்வழி இந்திய நாகரிகம் (racial theory of Indian civilization). அதாவது இந்திய வரலாற்றில் வெள்ளைத் தோல் கொண்ட சம்ஸ்கிருத மொழி பேசும் மக்களும் திராவிட மொழி பேசும் கருப்புநிற மக்களும் மோதிக்கொண்டதன் விளைவில் உண்டானதே சாதி என்ற கருத்து. இக்கொள்கை 19 ஆம்

நூற்றாண்டில் உருவானது. ஆனால், சிந்துவெளி நாகரிகம் வெளிப்பட்ட பின்பு இக்கருத்து மாறிற்று. இந்திய நாகரிகம் வேதகாலத்திற்கு முந்தியது என்றானது என்கிறார் TT. சம்ஸ்கிருதச் சான்றுகள் வழியே சிந்து நாகரிகத்தினையும் அடுத்து வந்த இந்திய நாகரிகத்தினையும் இணைத்துப் பார்ப்பது சற்றும் இயலாத ஒன்று (தேவையற்றது), வரலாற்றினைத் திசைதிருப்புவது. சம்ஸ்கிருதச் சான்றுகள் வழியே சிந்து நாகரிகம் இந்திய நாகரிகத்தின் முன்னேர் என்று சொல்லும் முயற்சி பலிக்கவில்லை. காரணம்: அங்கு இரும்பு இல்லை; குதிரை இல்லை; தேர் இல்லை (இதுவே போதும்). சிந்துவின் வெளி சம்ஸ்கிருதம் அல்ல என்பது உறுதியானது.

06. அடுத்துவரும் காலகட்டத்திற்கு இந்திய மொழிகளின் இலக்கியச் சான்றுகள் பெரிதும் பயன்படும் என்கிறார் TT. இந்திய வரலாற்றில் பெண்களின் குரலைக் கேட்பதற்குத் தமிழ் இலக்கியங்களே பெரிதும் உதவும் என்கிறார். மேலும் படிக்க என்ற நூற்பட்டியலில் A.L.Basham முதல் Ramachandra Guha வரை தருகிறார். 12 தலைப்புகளில் எழுதப்பட்ட இந்நூலில் சமயம், சட்டம், அறிவியல் போன்றவற்றை Mentalities என்ற இயலுக்குள் வைக்கிறார். இது ஒரு புதுப் பார்வை. இக்கருத்து, அன்னல் சிந்தனைப் பள்ளியினை நினைவூட்டுகிறது. இந்தியாவில் தோன்றிய சமயங்கள் பிற நாடுகளுக்கும் பரவி international community யினை உருவாக்கின என்கிறார். ஐரோப்பாவில் தோன்றிய சமயங்கள் அறுபட்ட தொடர்ச்சியினைக் கொண்டவை என்றும் மாறாக இந்தியாவில் தோன்றிய சமயங்கள் அறுபடாத தொடர்ச்சியினைக் கொண்டவை என்றும் கூறுகிறார். கிறித்தவத்தில் Christmas-tree மட்டுமே அறுபடா தொடர்ச்சியாக எஞ்சியுள்ளது என்கிறார். இந்தியாவில் அரசு நிறுவனமயப்பட்ட சமயமும் அரசு சாரா நிறுவனமயப்பட்ட சமயமும் அருகருகே இயங்குவன என்று இவர் கூறுவது, ஒரு புதிய பார்வை. இந்தியச் சமயங்கள் கதம்பம் போன்றவை. வேத சமயம் பலியிடுதலையும், சமண-பௌத்தம் துறவினையும், பக்தி சமயம் தொண்டினையும் வலியுறுத்துவன என்பது இவரது கூற்றாகும்.

07. அறிவியல் என்ற உள்தலைப்பில் TT விளக்கும் வேத இலக்கியத்தின் கூறுகள் முக்கியமானவை. வேதத்தின் 6 பிரிவுகளில் 4 பிரிவுகள் 'மொழி தொடர்பானவை. அவை: ஒவியியல், பாவரி, வேர்ச்சொல் மற்றும் இலக்கணம். அடுத்து, வானியலறிவு முக்கியமானது. இது சோதிடத்தோடும் கணக்கியலோடும் தொடர்புடையது. இம்மூன்று இயல்களும்

மெசபடோமியன் அறிவியல்களோடு ஒத்துள்ளன என்கிறார். குப்தர் காலத்திய வானநூல் பொதுவாக *sidhantas* என்று அழைக்கப்படும். அத்தொகுப்பில் உள்ள இரு நூல்களின் பெயர்கள் மத்தியதரைக்கடல் பகுதியினை நினைவூட்டுவன என்கிறார். ஒன்று: *Romaka*; மற்றொன்று: *Paulisha*. இப்பெயர் *Paul of Alexandria*-வினை நினைவூட்டுவதாகச் சொல்கிறார். கேந்த்ரம், கோணம் போன்ற சொற்கள் கிரேக்கத் தாக்கம் என்கிறார். இந்திய மருத்துவமுறை கபம், வாயு, பித்தம் போன்றவற்றின் அடிப்படையிலானது. இது, கிரேக்க மருத்துவமுறையுடன் ஒத்தது என்கிறார். இந்தியாவின் முதல் எழுத்துவடிவம் பிராமி. அது சம்ஸ்கிருத மொழிக்கானது என்று TT சொல்கிறார். ஆனால், அண்மையில் அசோகன் கல்வெட்டிற்கு முந்தியது தமிழ்மொழிக் கல்வெட்டுகள் என்று கல்வெட்டாய்வாளர்கள் பதிவுசெய்த கருத்தினை இங்கு கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இந்திய நாகரிகம் போர், புலப்பெயர்ச்சி வாயிலாகப் பரவவில்லை என்கிறார் TT. ஆனால், தெற்காசிய நாடுகளின்மேல் சோழர்கள் போர் தொடுத்தது இக்கருத்திற்கு எதிராக உள்ளது. இந்நாடுகளில் உள்ள கோயில் சிற்பங்களின் இதிகாசப் போர்க் காட்சிகாட்சிகள் இதனை உறுதிசெய்கின்றன. போரும் புலப்பெயர்ச்சியும் வணிகமும் கடல்சார் தொழில்நுட்பமும் இதற்குத் துணைபுரிந்தன என்பதனையும் ஏன் மறந்தார்? தெரியவில்லை.

08. இந்திய வரலாற்றில் மத்திய ஆசியாவின் பங்குபற்றி TT பேசுவது முக்கியமானது. மத்திய ஆசியாவிலிருந்து மூன்று அலைகளாக இந்தியாவிற்குள் வந்தவர்கள் இந்தியாவில் மாற்றத்தினை உருவாக்கினர் என்ற கருத்து வைக்கப்படுகிறது. முதல் அலையில் சாகர்கள், பஹலவர்கள், குஷானர்கள் வந்தனர். இரண்டாம் அலையில் ஹுனர்கள், துருக்கியர்கள் வந்தனர். மூன்றாவதாக வந்தது இஸ்லாத்தினைத் தழுவிய துருக்கிய கல்தானியர்கள். இவருடைய இன்னொரு பார்வை: Austro-Asiatic மொழி பேசும் மக்கள் தென்கிழக்காசியாவிலிருந்து வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் கிழக்கிலிருந்து மேற்காக இந்தியா நோக்கி நகர்ந்தனர்; வரலாற்றுக் காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து கிழக்காக நகர்ந்தனர். இப்படி, தென்கிழக்காசியா இந்தியமயமானது என்கிறார்.

09. இந்தியா உலகிற்குக் கொடுத்தது. இந்தியர் உலகிற்கு 3 முக்கியமானதை வழங்கியதாக அபுல்பசல் சொல்வதனை TT வழிமொழிகிறார். அவை: செஸ் விளையாட்டு; பஞ்சதந்திர கதைகள்; சைபர். இம்மூன்றினையும் ஐரோப்பா இந்தியாவிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டது. இது

இந்தியப் பெருமை என்கிறார். இவருடைய இந்நூலின் கருத்துகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இவரது மற்றொரு நூல் (*The Clash of Chronicles: Ancient India in the Modern World*, 2009) பெரிதும் உதவும். அந்நூலின் சில கட்டுரைகள் இந்தியாவினைப் புரிந்துகொள்வதற்குப் புத்தொளியளிக்கின்றன. இந்தியா பற்றிய மொழியியல் ஆய்வும் மானிடவியல் ஆய்வும் எப்படி வளர்ந்தன என்பதை நுண்ணறிவுடன் விளக்குகிறது. இந்திய அரச வம்சத்தினர்பற்றி அந்நூலின் இறுதிக் கட்டுரை நுட்பமாகப் பேசுகிறது. இது, ஒரு புள்ளிவிவரக் கட்டுரை, முன்மாதிரிக் கட்டுரை. அடுத்தபத்தி அந்நூலினைப் பேசுகிறது.

10. *The Clash of Chronicles: Ancient India in the Modern World* போன்று ஒரு நூலினை நான் எழுதுவேன் என்று நினைக்கவில்லை என்கிறார். இதில் A.L. Basham பற்றிய ஒரு கட்டுரை தவிர பிற அனைத்தும் முன்பே வெளியிடப்பட்டவை. இதிலுள்ள 10 ஆம் இயல் ஓர் உரையின் அச்ச வடிவம். இயல் ஒன்று *Languages and Nations: the Dravidian Proof in Colonial Madras* (2006) என்ற தலைப்பில் நூல் எழுதுவதற்குக் கால்கோளாக அமைந்தது என்கிறார் TT. இந்நூல் இந்தியாவின் வரலாற்று அறிஞர்களுக்கும் (Romila Thapar, Dilip Menon, A.R. Venkatachalapathy, Velcheru Narayanan) இன்னும் பிறருக்கும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்தகாலம் நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் ஊடுருவி வழிகிறது என்கிறார். கடந்தகாலம் நிகழ்காலத்தில் வசிக்கிறது என்கிறார் (*the past lives in the present*). அது கருத்துவடிவிலும், இலக்கிய வடிவிலும், பழைய கண்டுபிடிப்புகள் வடிவிலும் வாழ்கிறது என்கிறார். இவர் கடந்தகாலத்தினை அருகிலான கடந்தகாலம், ஆழ்ந்த கடந்தகாலம் (*near past x deep past*) என்று பிரிக்கிறார். ஆழ்ந்த கடந்தகாலம் தற்காலத்திற்குச் சான்றாகும். கடந்தகாலம் பற்றிய பார்வையினை நமக்களித்தவர் காலனியர் (*colonial invention*). ஆனால், அவர்களின் கணிப்பு அய்யத்திற்கிடமானது என்றும் கூறுகிறார். காலனியர்கள் வடித்த வரலாறு ஒதுக்கப்பட்டுப் புது வரலாறு இயற்றப்பட வேண்டும் என்கிறார். விமர்சனப்பூர்வமான காலனிய ஆட்சிதன்னாட்டு வரலாற்று ஆய்விற்குத் (*indigenist history*) தளம் அமைக்கிறது. அதர்வது ஒரு நாட்டின் வரலாற்றினை அந்நாட்டவரே எழுதுவது. காலனியக் காலத்தில் மொழியும் நாடுகளும் (*languages and nations*) என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் இருவித அறிஞர் மரபுகளை (*scholarly tradition*) உருவாக்கின. அதற்கான களமாக பிரிடிஷ் இந்தியா அமைந்தது.

இந்திய வரலாற்றில் மத்திய ஆசியாவின் பங்குபற்றி TT பேசுவது முக்கியமானது. மத்திய ஆசியாவிலிருந்து மூன்று அலைகளாக இந்தியாவிற்குள் வந்தவர்கள் இந்தியாவில் மாற்றத்தினை உருவாக்கினர் என்ற கருத்து வைக்கப்படுகிறது. முதல் அலையில் சாகர்கள், பஹ்லவர்கள், குஷானர்கள் வந்தனர். இரண்டாம் அலையில் ஹூனர்கள், துருக்கியர்கள் வந்தனர். மூன்றாவதாக வந்தது இஸ்லாத்தினைத் தழுவிய துருக்கிய கல்தானியர்கள்.

இதனைத் தொடங்கியவர் William Jones. இவர், கிரேக்க அரசர் Santracottus என்பவரை மௌரிய அரசர் சந்திரகுப்தரோடு ஒப்பிட்டுப் பண்டைக்காலத்து இந்தியாவினை மேலைநாட்டு வரலாற்றுடன் தொடர்புபடுத்துகிறார். தொடர்ந்து வந்த இன்றைய ஓரியண்டலிஸ்ட்கள் நம்பிக்கையூட்டும்படியான இந்திய வரலாற்றினை எழுதவில்லை என்கிறார். அவர்கள் நம்பும்படியான சான்றுகள் இல்லை என்றனர். இந்திய வரலாற்றினை fables என்றே குறித்தனர். மொழிவழியே தேசியவாதத்தினைக் கற்பது ஐரோப்பியப் பாணி என்கிறார் TT.

11. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மூவர் வெவ்வேறு அறிவுத் தளங்களில் ஐரோப்பாவினை இயக்கினர் என்கிறார். Charles Darwin இயற்கை அறிவியலிலும், George Wilhelm Friedrich Hegel தத்துவத்திலும், Karl Marx பொருளியல் துறையிலும் இயங்கினர் என்கிறார். இதே காலக்கட்டத்தில்தான் தொல்லியல், மொழியியல், மானிடவியல் என்ற துறைகளும் வளரத் தலைப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுவில் மானிடவியலில் இரத்தவுறுவு என்ற கருத்தியல் உருவானது. இரத்தவுறுவு என்ற கோட்பாட்டினைக் கண்டுபிடித்தது Henry Lewis Morgan போன்றோர். Morgan இரத்தவுறுவுச் சொற்களை (a new instrument for ethnology) இனவியல் ஆய்விற்கான ஒரு கருவி என்கிறார். இவை, மொழியின் தன்மையினை அறிவியல் பூர்வமாக மக்களிடையிலான உறவுகளை மாறாமல் வெளிப்படுத்துவன என்கிறார். மேலும், இச்சொற்கள் மக்களின் இதயம் என்கிறார். இச்சொற்களே மானிடவியலின் மையமாகும். மொழிகளிடையிலான இதுபோன்ற சொற்களின் அடிப்படையில் திராவிட மொழிகளின் தொடர்பினை Campbell வெளிப்படுத்தினார். குஜராத்தி Indo-Aryan family யைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் அதிலுள்ள இரத்தவுறுவுச் சொற்கள் திராவிடமாக உள்ளன. திராவிட முறை என்றொரு தொடர்பினை மானிடவியலார் பயன்படுத்துகின்றனர். இம்முறை பரவலாக ஆசிய, அமெரிக்க, பசிபிக் பகுதிகளில் வழக்கில் உள்ளது; ஐரோப்பிய, ஆப்பிரிக்க பகுதிகளில் இல்லை. இத்திராவிட முறை வட அமெரிக்காவின் ஒரு சிறிய வேட்டைச் சமூகம் முதல் நீர்ப்பாசன

வேளாண்மையோடு தொடர்புடைய தென்னிந்திய அரசர் குடும்பங்கள் வரை இருந்தாலும் அவற்றுக்கிடையிலான ஒற்றுமையினை அரிதாகவே காணலாம்.

12. பத்தாம் பத்தியில் சுட்டப்பட்டுள்ள நூலின் இறுதிக் கட்டுரை Length of Generation and Reign in Ancient India என்ற தலைப்பிலானது. இது இந்திய அரச வம்சங்களின் தலைமுறையின் ஆட்சியாண்டுகளைப் புள்ளியியல் முறையில் அணுகி எழுதப்பட்டதாகும். அரச வம்சங்களை இந்தியாவின் வடக்கிலும், தக்காணத்திலும் எனப் பிரித்துள்ளார் TT. வடக்கில் கி.பி.556-1425 காலக்கட்டத்தில் 11 அரச வம்சத்தில் 120 அரசர்கள் ஆண்டனர் என்றும் தக்காணத்தில் 566-1343 காலக்கட்டத்தில் 10 அரசவம்சத்தில் 122 அரசர்கள் ஆண்டனர் என்றும் கணக்கிட்டுள்ளார். தக்காணத்தினைச் சற்று நீட்டி தென்னிந்தியா என்று ஆய்வுக் களத்தினை விரித்திருந்தால் அப்பட்டியலில் தமிழ்நாட்டினை ஆட்சி செய்த பல்லவரும், பாண்டியரும் இடம்பெற்றிருப்பர். ஏனோ தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு அரச வம்சத்தினரையும் சேர்த்திருந்தால் தக்காணத்தில்/ தென்னிந்தியாவில் மொத்தம் 12 அரச வம்சங்கள். வடக்கில் 664 ஆண்டுகளும் தெற்கில் 766 ஆண்டுகளும் அரச வம்சங்கள் தொடர்ந்து ஆண்டுள்ளன. வடக்கில், பாலர்கள் வம்சத்தில் அதிக எண்ணிக்கையாக 17 அரசர்கள் ஆண்டனர். காரணம்: அவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகள் வளம்பெற்றவையாக இருக்கலாம். 327 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த தஞ்சாவூர் சோழர்கள் வம்சத்தில் இருவர் மட்டுமே 40 ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆண்டுள்ளனர். ஆனால், கிட்டத்தட்ட அதே அளவிலான ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்த பாண்டியர், பல்லவர் வம்சங்களில் 40 முதல் 65 ஆண்டுகள்வரை தலா 4 அரசர்கள் ஆண்டுள்ளனர். இக்காலக்கட்டம் தமிழ்நாட்டில் மகத்தானது. சமயம், கலை, சமூகம், வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பம், கோயில் கலைகள் போன்றவை நுணுக்கமாக வளர்ந்தன. 'இரும்பினை மையமாகக்கொண்டு கைவினைத் தொழில்கள் வளர்ந்தன. ஏற்கனவே இருந்த பல வேளாண் ஊர்கள் விரிவாக்கம் பெற்றன. தமிழ்ச் சமூகம் இந்தியாவின் மைய நீரோட்டத்தில் பிணைந்தது. மக்களின் இயக்கம்

(mobility) வலுப்பெற்றது எனலாம். தக்காணத்தில் அதிக ஆண்டுகள் ஆண்டவர் (66) முதலாம் அமோகவர்ஷன் ராட்டிரகூடர். கம்ப வம்சத்தில் ஒருவரும் ஹோய்ச்சாளர் வம்சத்தில் ஒருவரும் தலா 51 ஆண்டுகள் ஆண்டனர். கல்யாணி சாளுக்கியர் ஆறாம் விக்கிரமதித்தன் 50 ஆண்டுகள் ஆண்டுள்ளார். சோழர் வம்சத்தில் முதல் பராந்தகன் 49 ஆண்டுகளும், முதல் குலோத்துங்கன் 48 ஆண்டுகளும் ஆண்டனர். குறைவான காலம் ஆண்டவர் ஆதிராஜேந்திரன், 1 ஆண்டு. ஹோய்ச்சாளரில் இரண்டாம் பல்லாலன் 47 ஆண்டுகள் ஆண்டார். கோவாவின் கடம்பரில் இரண்டாம் சஷ்டதேவாவும் வாதாபி சாளுக்கியரின் இரண்டாம் புலிகேசியும் முறையே 45 ஆண்டுகள் ஆண்டனர். கீழைச் சாளுக்கியரில் மூன்றாம் விஜயாதித்தனும், ராஜராஜநேந்திரனும் கோவாவின் இரண்டாம் ஜெயகேசரியும் முறையே 43 ஆண்டுகள் ஆண்டனர். அதிகத் தொகையிலான ஆட்சியாளரைக் கொண்ட அரச வம்சம் கீழைச் சாளுக்கியர், மொத்தம் 27, மொத்த ஆட்சியாண்டு 437. குறைவான ஆட்சியாண்டு வாதாபி சாளுக்கியர், 189 ஆண்டுகள். வடக்கில் அரச வம்சத்தினர் மொத்தம் 386 ஆண்டுகள் ஆண்டனர். பாலர் வம்சம் அதிக எண்ணிக்கையாக 17 அரசர்களையும் சேனர்கள் குறைவான எண்ணிக்கையில் 5 அரசர்களையும் கொண்டுள்ளனர். கிழக்கு கங்கர்களின் ஆனந்தவர்மன் இந்தியாவிலேயே உச்சபட்சமாக 71 ஆண்டுகள் ஆண்டுள்ளார். சேனர்களின் விஜயசேனரும், சோலங்கி வம்சத்தின் இரண்டாம் பீமாவும் தலா 63 ஆண்டுகள் ஆண்டனர். சண்டேளர் வம்சத்தின் தங்கா 58 ஆண்டுகளும் பாலர்களின் நாராயணபாலர் 54 ஆண்டுகளும் ஆண்டனர். சோலங்கி வம்சத்தின் ஜெயசிமாவும், காலசூரியரின் யசகர்ணாவும் முறையே 50 ஆண்டுகள் ஆண்டனர். 40 விருந்து 49 வரையிலான ஆண்டுகளில் வெவ்வேறு வம்சத்தில் மொத்தமாக 10 பேர் ஆண்டனர். வடக்கில் பாலர் வம்சத்தில்தான் 40 முதல் 54 ஆண்டுகள்வரை அதிக எண்ணிக்கையிலான அரசர்கள் ஆண்டனர். அடுத்து சோலங்கிகள். தெற்கில் ஹோய்ச்சாளர் வம்சத்தில் மூவர் 41 முதல் 51 வரையிலான ஆண்டுகள் ஆண்டனர். Vincent Smith 1649-1901 காலக்கட்டத்தில் பிரிட்டனை 10 பேர் ஆட்சிசெய்தனர் என்றும் அவர்களின் சராசரி ஆட்சியாண்டு 25.2 என்றும் கண்டுபிடித்தார். இக்கட்டுரை TT யினை இதுபோன்ற ஆய்வனைச் செய்யத் தூண்டியது எனலாம். F.E.Pargiter என்பவர் இந்தியாவில் மனு முதல் மகாபாரதப் போர் வரை ஆள்பவரின் சராசரி ஆட்சியாண்டு

20க்கும் சற்றுமேல் என்று கணித்திருந்தார். சில அரசர்கள் மிகக் குறுகிய காலமும் சிலர் நெடிய காலமும் ஆட்சி செய்ததற்கு அங்கு அன்று நிலவிய அரசியல் பொருளியல் மற்றும் அரச குடும்பங்களில் நிகழ்ந்த (deep domestic policy) உள்ளீடான குடும்பக் கொள்கை காரணமாகலாம். இக்கட்டுரையின் புள்ளிவிவரத்தினை நுணுகிப் பார்த்தால் இடைக் காலத்து இந்தியாவில் நிகழ்ந்த வரலாற்றுப் போக்குகளை ஓரளவு துல்லியப்படுத்தலாம்.

13. TT தொகுத்த ஒரு நூல் The Aryan Debate: Debates in Indian History and Society (2005). இந்நூலில் 4 பிரிவுகளில் 19 கட்டுரைகளை Jones முதல் Kamil V.Zvelebil வரை பங்களித்துள்ளனர். பெரும்பாலான கட்டுரைகளின் மையக்கருத்து இந்திய/ஆரிய நாகரிகம் பற்றியது. இந்நூலின் முன்னுரை 'What is Aryan debate?' என்ற தலைப்பிலானது. இதன் மையம் ஆரியர்கள் இந்தியர்களா? சிந்து வெளியோடு தொடர்புடையவர்களா? என்பதே. முதல்நிலைக் கருத்து: ஆரியர்கள் கி.மு.1500 இல் இந்தியாவிற்கு வந்தனர். இரண்டாம்நிலைக் கருத்து: ஆரியர்கள் சிந்து நாகரிகத்தினை உருவாக்கினர். TT இங்கு ஒரு மாற்றுக் கருத்தினை முன்வைக்கிறார். முதல் கருத்து வலுப்பெற்றது; இரண்டாம் கருத்து புதிய ஒன்று. R.C.Majumdar முன்மொழிந்த ஆரியர் வருகையுடன் இந்தியாவின் வரலாற்றுக் காலம் தொடர்கிறது என்ற கருத்து ஏற்கப்படவில்லை. தற்போது சமூக ஊடகங்களில் வரலாறு, மொழியியல், தொல்லியல் போன்றவற்றில் பயிற்சியற்றவர்கள் இதுபற்றி பேசுகின்றனர். வரலாற்றின் அடிநாதம்தான் (deep past) சமூகப் பார்வையினை நிர்ணயிக்கும் சாசனமாக அமையும்; மறுத்தால் சிக்கலாகும். வரலாற்றாசிரியர்கள் எப்போதும் ஒரு வரலாற்று ஆவணத்தின் சமூக வரலாற்று இருப்பினை (socio-historical location) உறுதிப்படுத்தவேண்டும். வரலாற்றுக் காலத்து இலக்கியங்கள் அரசு, ஆட்சியர் சார்ந்தவை. அதிலிருந்து அரசுசாரா மக்களின் வரலாற்றினையும் அறியும் திறன் வரலாற்று ஆசிரியருக்கு இருக்கவேண்டும். ஆரியர் பற்றிய வாதம் சமய தேசியவாதிகள், மார்க்சியர்கள், போலி-சமயம்சாராவாதிகள் இடையே நிகழ்கின்றன.

14. இந்திய நாகரிகம் வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பங்களின் கலப்பினால் (fusion) உருவான பண்பாடாகும். Gobineau என்பவர்தான் முதலில் இனவியல் நோக்கில் உலக வரலாற்றின் ஆய்விற்கு (racial interpretation of world history) முன்மொழிந்தார். இந்தப் பார்வைதான் உலகிலேற்படும் பெரும்பாலான மாற்றங்களுக்குக் காரணிகள்.

அதாவது, நாகரிகங்கள் உருவாகவும் விழவும். இதுபோன்ற பார்வை ஜெர்மனியில் நாஜிகளுக்கு உதவியது. இன்றும் இதுபோன்ற கருத்து மேலை நாடுகளில் நிலைக்கிறது. மேற்கில் வளரும் இக்கருத்து இங்கும் சில தாக்கங்களை எழுப்புகிறது. அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் அடிமைமுறை ஒழிந்தபின் இந்தியாவில் இனக்கோட்பாடு (racial theory) உருவாக்கப்பட்டது. மேற்கில் அடிமைமுறை ஒழிந்தாலும் இனத்தின் அடிப்படையில் வேலைப் பிரிவு (racialised division of labour) உண்டானது. இன ஒதுக்கல் (segregation) என்ற கோட்பாடும் உருவானது.

15. திராவிடமொழி என்ற கருத்தியல் உருவானது பற்றி ஒரு கட்டுரை விளக்குகிறது. அதனைத் தொடங்கி வைத்தவர் Francis Whyte Ellis. இவர் ஒரு தெலுங்கு மொழி இலக்கண நூலிற்கு எழுதிய முன்னுரையில் முதன்முதலில் தெலுங்கு மொழி சம்ஸ்கிருத மொழியிலிருந்து வேறுபட்டது என்றார். தெலுங்கின் பல வேர்ச்சொற்கள் சம்ஸ்கிருதம் இல்லை என்றார். மேலும், தெலுங்கின் பல வேர்ச்சொற்கள் கன்னடம், தமிழோடு தொடர்புடையன என்றார். இச்சொற்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் இல்லை. எனவே, அம்முன்று மொழிகளும் வரலாற்றுத் தொடர்புடையன என்றார். மலையாளம், துளு போன்ற மொழிகளோடும் தொடர்புடையன என்றார். இந்தோ-ஆரியன் மொழிகள் தென்னிந்திய மொழிகளிலிருந்து பல சொற்களைக் கடன்பெற்றன என்றார். தொடர்ந்த ஆய்வில் மேற்சொல்லப்பட்ட மொழிகளின் தொகுப்பாக திராவிடமொழி இருந்தது என்றார் Robert Caldwell.

16. மொழியும் நாகரிகமும். சிந்துவெளிநாகரிகம் பற்றி *Finest Light on a long-forgotten Civilization* என்ற தலைப்பில் Sir John Marshall, *Illustrated London Times* என்ற வாரப் பத்திரிக்கையில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரியருக்கு முந்திய நாகரிகம், தற்போதைக்கு இதனைத் திராவிடத்துடன் அடையாளப்படுத்தலாம் (tentatively suggested a Dravidian identity) என்றார். அங்கு கிடைத்த முத்திரைகள், உருவங்கள், பட எழுத்துகள் மத்தியதரைக்கடல் பகுதியின் Mycenaean காலத்தினை ஒத்துள்ளன என்றார். இக்கட்டுரை வெளிவந்த ஓரிரு வாரங்களுக்குப்பின் D.J.Gadd என்பவர் *The New links between Indian and Babylonian Civilization* என்ற தலைப்பில் சிந்து நாகரிகம் சுமேரிய நாகரிகத்துடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருக்கவேண்டும் என்றார். சிந்துவெளி நாகரிகத்திற்கு இவர்கள் வரையறுத்த காலம் கி.மு.3000-2800. ஆரியன் நாகரிகத்தின் தொடக்கம்

கி.மு.1500. ஒரு நாகரிகத்தினை முழுவதும் அறிந்துகொள்வதற்குத் தொல்லியல், மானிடவியல், மொழியியல், புலங்கள் மூன்றும் ஒரே காலக்கட்டத்தில் அறிஞர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பின்னணியில் 1946இல் T.Burrow 13 திராவிடச் சொற்களை சம்ஸ்கிருதம் கடன்பெற்றிருந்தது என்று கண்டுபிடித்தார். ஆனால், அவற்றுள் பெரும்பாலானவை தமிழ்வேர்ச் சொற்களாக அமைந்துள்ளன. காட்டாக: ஏலம், பல்வி, மயில், புற்று, நீர், நல், மலை, களம், பழம், வல், மாலை போன்றவை.

17. பொதுவாக இந்தோ-ஆரியன் என்ற சொல் இந்தியாவின் வடபகுதியில் பேசப்படும் மொழிகளையும், இந்தியாவினைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளில் பேசப்படும் மொழிகளையும் குறிப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. இம்மொழி பேசுவோரின் முன்னோர்கள் கி.மு. இரண்டாயிரம் வாக்கில் ஈரானிலிருந்து இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியின் கனவாய் வழியே வந்தனர் என்று நம்பப்படுகிறது. இக்கூற்று, இருவிதத்தில் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது: (1) இவை பழைய இரானிய மொழியிலிருந்து (old-Iranian) தோன்றியவை (2) இவை இந்தியாவில் பேசப்படும் பிற மொழிக் குடும்பங்களில் இருந்து வேறுபடுகின்றன. Indo-Aryan என்ற சொல்லில் Aryan என்ற சொல் எந்த இனத்தையும் சுட்டவில்லை. ஆர்ய என்பது பல இனங்களின் கலப்பினத்தினைச் சுட்டும் சொல் (mixture of races). இது ஒரு மக்கள்கூட்டத்தின் தன்மையினைக் குறிக்கிறது; இனத்தினையல்ல. Arya என்ற சொல் தற்போது வட இந்தியாவில் சில மொழிகளில் மட்டும் திரிந்த வடிவில் வழக்கில் உள்ளது. Aja, Aji (தாத்தா, பாட்டி) என்று பயன்பாட்டில் உள்ளது. Arya எனும்சொல் இரானிய மொழியில் ஒரு நாட்டினைக் குறிக்கிறது. IT தொகுத்த நூலிலுள்ள கட்டுரைகளிலிருந்து சில கருத்துகள் மட்டுமே மேலிரு பத்திகளில் தரப்பட்டுள்ளன. அவருடைய Dravidian Kinship அடுத்த பத்தியில் பேசப்படுகிறது.

18. Dravidian Kinship, 1981. IT தம் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்விற்கு அர்த்தசாஸ்திரத்தினை எடுத்துக்கொண்டார். அதில் சுட்டப்பட்டுள்ள சமூகவியல் கூறுகள் இந்தியச் சமூகத்தின் இரத்தவுறவுச் சொற்களை அறிந்துகொள்வதற்கு இவருக்கு ஆர்வமுட்டியிருக்கும். பின்னர் அதுவே, திராவிடச் சமூகத்தின் இரத்தவுறவுச் சொற்களை ஆய்வதற்கும் வழிகாட்டியிருக்கும். திராவிடவுறவுச் சொற்கள்பற்றி முதலில் வெளிப்படுத்தியவர் முன்பே சொன்னது போல் Henry Lewis Morgan ஆவார். இவர் அமெரிக்காவின் பூர்வகுடிகளான Iroquois செவ்விந்தியரின் இரத்தவுறவுச் சொற்களை

ஆய்கிறபோது அவை திராவிடவுறவுச் சொற்களோடு ஒத்திருப்பதாகக் கூறினார். இக்கருத்து முழுமையாக ஏற்கப்படவில்லை. எனினும், இக்கருத்துரு மானிடவியல் ஆய்வில் நிலைபெற்றுள்ளது. *Levi Strauss, Dravidian Kinship* கோட்பாட்டினை *cross-cousin marriage* (முறைப்பையன்/பெண் திருமணம்) என்ற வழக்கத்தின் அடிப்படையில் அணுகினார். இத்திருமண முறையினைக் (*principles of reciprocity*) கொண்டு-கொடுத்தல் கொள்கை என்று கூறினார். 1950களில் *Louis Dumont* ஆய்வினைத் தொடர்ந்து *Dravidian Kinship* என்ற கருத்து ஒரு வலுவான ஆய்வுப்பொருளானது. இதனைத் தொடக்கப் புள்ளியாகக் கொண்டு *IT* இரத்தவுறவு பற்றி ஆய்வு செய்தார். அதற்கான மூலச் சான்றுகளாக இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள், சட்டமுறை நூல்கள், *chronicles* போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினார். 1861 இல் *Henry Maine*, 1864 இல் *Fustel de Conlare*, இந்தோ-ஐரோப்பிய குடும்பச் சட்டங்களை அறிவதற்கு *Greek, Latin, Sanskrit* சான்றுகளைப் பயன்படுத்தினார். அன்றைய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களுக்கு நிலவரி வசூலிப்பில் இவ்விரங்கள் தேவைப்பட்டன. இதன் நீட்சியாகவே *IT* இன் ஆய்வினைக் கருதவேண்டும். அவர், இந்தோ-ஆரிய மொழிகள், திராவிட மொழிகளுக்கு முன்பாக இந்தியாவில் பிறிதொரு மொழி வழக்கில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 1200 பேர் மட்டும் பேசும் *Nahali* என்ற மொழியினை மேற் சொல்லப்பட்ட எந்த மொழிக்குடும்பத்திற்குள்ளும் சேர்க்க முடியாது என்கிறார்.

19. இதுவரை 31 திராவிட மொழிகள் இனம்காணப்பட்டுள்ளன. இந்தி மொழியில் தாயிலிருந்து தாயின் மூத்த சகோதரியினை, இளைய சகோதரியினை வேறுபடுத்திக் காட்டும் உறவுச்சொற்கள் தெளிவாக இல்லை என்பது இவரது கூற்று. இதுபோன்று சமஸ்கிருதத்தில் தந்தையினை அவரின் சகோதரர்களிடமிருந்து தனைத்துச் சுட்டும் (*lexical marking*) சொற்கள் இல்லையாம். இவரது நூலில் (*Political Kinship*) அரசியல் இரத்தவுறவு என்ற இயல் மிக முக்கியமானது. இவ்வியலின் உள்தலைப்பில் (*Historical Geography of Dravidian Kinship*) கல்வெட்டுகள், *chronicles* போன்றவை உயர்குடிச் சமூகத்தினை மட்டும் பேசுவன என்கிறார். வழிவழியான இரத்தவுறவே அரசியல் இரத்தவுறவு என்கிறார் (*Hereditary kinship is political kinship*). திராவிட இரத்தவுறவு திராவிட அரசியல் முறையினை (*Dravidian Political System*)

உருவாக்கியது என்கிறார். இக்கருத்து, அரச குடும்பங்களிடையேயான மணவுறவுகள் பற்றிய இவராய்வில் புரிந்துகொள்ளலாம். இவரது மற்றொரு கருத்துரு கூட்டணிக் கோட்பாடு (*alliance theory*). இதன்படி, திருமணம் இரு நபர்களுக்குமான இணைப்பு என்பதைவிடவும் மேலானது என்கிறார். இது இரத்தவுறவுகொண்ட இரு குழுக்களிடையிலான பரிமாற்றம் என்கிறார். தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் முறைப்பையன்/பெண் திருமணம் (*perpetual activity*) தொடர்ச்சியாக உறவினைத் தக்கவைத்து என்கிறார். அர்த்தசாஸ்திரம் அரசர்கள் ஒரே சாதியில் மணம் முடிக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரைக்கிறது என்கிறார். தொல்காப்பியம் ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் என்று வேறு பாணியில் பரிந்துரைக்கிறது என்பதனை இங்கு நினைவுகூர வேண்டும்.

20. அரச குடும்பத்து முறைப்பையன்/பெண் திருமணம் பற்றிய சான்றுகளுக்கு சமஸ்கிருத இலக்கியங்களைவிட தென்னிந்தியாவின் ஸ்ரீலங்காவின் கல்வெட்டுகளும் *chronicles* பெரிதும் பயன்படுவன என்கிறார். கல்வெட்டுகளில் சாதவாகனர்கள் குலத்தினர் என்றும் புராணங்களில் ஆந்திரர் என்றும் சுட்டப்பட்டுள்ளனர். முதலில் சுட்டப்பட்டது மானிடவியல் சொல்; இரண்டாவது மண்சார்ந்த இனவியல் சொல். சாதவாகனரின் இனவியல் பெயரான ஆந்திரர் என்ற சொல்லிலிருந்து ஆந்திர தேசம் என்ற தொடர் வந்ததா? ஆந்திர தேசம் என்ற தொடரிலிருந்து அவர்களுக்கு ஆந்திரர் என்ற பெயர் வந்ததா? தெரியவில்லை. ஆனால், சாதவாகனர்களின் கல்வெட்டுகளும் காசுகளும் பெரும்பாலும் தக்காணத்தின் மேற்குப் பகுதியில் கிடைத்துள்ளன. இது, மகாராஷ்டிரத்தின் பகுதியாகும். கல்வெட்டுச் சான்றுகளின்படி *Iksavaku* அரசர்கள் மூன்று தலைமுறைகளாக தந்தைவழி அத்தை மகள்களை மணந்தனர். இது திராவிடமுறைத் திருமணம். இக்குலத்தினைச் சார்ந்த ஓர் அரசனின் நினைவுத் தூணை அவனுடைய தாய்மார்கள், சகோதரிகள், மனைவியர்கள் நாட்டினர் என்று அறியமுடிகிறது. மற்றொரு அரசன் மூன்று வழிகளில் முறைப்பெண்களை (*cross-cousins*) மணந்தான். ராட்டிரகூடர்களும் காலச்சூரியர்களும் 4 தலைமுறைகளாக 6 தடவை முறைப்பையன்/பெண் திருமணம் செய்தனர். இதில் காலசூரிகள் ராட்டிரகூடர்களுக்கு 3 தலைமுறைகளாகப் பெண்கொடுத்தனர். இது தாய்வழி மாமன்கள் மணமுறை (*cross-cousin marriage of patrilineal type*). இதுபோன்ற மணமுறை தக்காணத்தில் சட்டப்பூர்வமானது, பெரிதும் அனுமதிக்கப்படுவது.

அக்கினி பரீட்சை

முன் வெளியீட்டு திட்டம்!

சோவியத் ரஷ்யா மானுட சமூகத்தின் ஒரு மகத்தான கனவு. முதலாளிகள் இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க நினைத்த வெளின் அவர்களின் மகத்தான முயற்சி. முதலாம் உலகப் போர், இரண்டாம் உலகப் போர் என்ற முதலாளித்துவ சண்டைகளின் நடுவே உருவான சோவியத் ஒன்றியத்தில் உழைக்கும் மக்கள் ஒருபுறமும் முதலாளித்துவ சக்திகள் ஒருபுறமும் நின்று நடத்திய யுத்தத்தின் ரத்த சாட்சியாக இருக்கிறது அக்கினி பரீட்சை. சேறும் சகதியும் பனியும் வியர்வையும் கண்ணீரும் கலந்த இந்தக் காவியத்தின் மூலம் சோவியத் ரஷ்யா எப்படி உருவானது என்பதை நம் கண் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார் அலெக்சேய் தல்ஸ்தோய். சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கருமையான முயற்சியின் விளைவாக மீண்டும் வெளி வருகிறது வெட்டி அட்டைபுடன் செம்பதிப்பாக.

கிதன் விலை 2500/-

பின்வாங்காடி

சுகவரியும் பணமும் அனுப்புவதற்கு

(WhatsApp and Gpay Number) : 72992 41264

9-10 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இதுபோன்ற அரசியல் கூட்டணிகள் தொடர்ந்து நிலைத்தது. காலசூரிகள் ராட்டிரகூடர்களுக்குப் பெண்களை வழங்கி தங்களின் கீழ்ப்படிந்த தன்மையினை வெளிப்படுத்தி மேல்நிலையடைந்தனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அவர்களுக்கென்று காசுகளை வெளியிட்டனர்.

21. கடல்தாண்டி தம் அரசினைக் கட்டமைத்த தஞ்சாவூர் சோழர்கள் அரசப் பெருங்குடும்பங்களுடன் மட்டுமன்றி சிற்றரசுக் குடும்பங்களுடனும் மணவுறவு கொண்டிருந்தனர். தமிழ் நிலப்பரப்பிற்கு வெளியே கீழைச் சாளுக்கியருடனும், ராட்டிரகூடருடனும், தமிழ் நிலப்பரப்பின் உள்பகுதியில், வேளிகள், மிலாலுடையார்கள், முத்தரையர்கள் போன்றவர்களுடனும் மணவுறவு கொண்டிருந்தனர். முதலாம் இராஜராஜன், முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்தில் தொடர்ந்து இளவரசிகளைக் கொடுத்து கீழைச் சாளுக்கியருடன் மணவுறவு கொண்டனர். இது, முறைப்பையன்பெண் திருமணங்கள். முதலாம் குலோத்துங்கன் இதுபோன்ற திருமணத்தையே தெரிவுசெய்தான். சோழர்கள், மிலாடுடையார்கள் குடும்பத்திலிருந்து 3 தலைமுறைகளாகப் பெண் எடுத்துள்ளனர். கொடும்பாளூர் வேளிக் குடும்பத்திலிருந்து 5 தலைமுறைகளாகப் பெண் எடுத்துள்ளனர், பெண் கொடுத்துள்ளனர் (bilateral marriage). இந்தச் சிற்றரசர் குடும்பங்கள் சோழரின்

நிலப்பரப்பினைப் பிறைநிலாப் போன்று தெற்கிலிருந்து மேற்குவழியே வடக்குவரை அரண்கவர்போல் காத்தன. அரசியல் கட்டமைப்பினை நிலைப்படுத்துவதற்கு இத்திராவிடமுறைத் திருமணம் பெரிதும் பயன்பட்டது.

22. இலங்கையின் அரச குடும்பங்களிடையே 18முறை முறைப்பையன்பெண் திருமணம் நிகழ்ந்ததாக TT நிறுவுகிறார். அங்கு இத்திருமணமுறை இன்னும் நெருக்கமாகக்கூட நடந்தன என்கிறார் (much interrelated royal family). இம்முறைத் திருமணம் அதிகாரத்தினை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு சாமர்த்தியமாகக் (diplomacy) கருதப்பட்டது. சிங்களரின் மொழி இந்தோ-ஆரியன்; திருமணமுறை திராவிடியம். இந்தியாவின் வடக்கிலிருந்து வந்து பௌத்தத்தினைத் தழுவினாலும் சிங்களர்கள் திராவிடர் திருமணமுறையினை யே பின்பற்றினர். அங்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் அரியணையேறும் அரசன் இறந்த அரசனின் விதவை மனைவியினை மணக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இந்தியாவில், குப்தர்கள் வம்சத்தில் இதுபோன்றதொரு நிகழ்வு நடந்தது.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

நான்கு போர்ச்சுக்கீஸ் நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டது (1578-1586): தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரின் பிழைபட்ட கணிப்புகள்

போர்ச்சுக்கல் இருந்து கப்பலில் வருபவர்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்களை நீண்ட தூரப்பயணத்தில் படிப்பதற்காக கொண்டு வந்தனர். ஐரோப்பாவில் அச்சடிக்கப்பட்ட பல நூல்களும் இந்தியாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டன. தமிழகத்தில் பிரான்சிஸ்கன் சபை குருமார்கள் பரதவர்களை 1536ஆம் ஆண்டு கிறித்தவத்திற்கு மதம்மாற்றிய பிறகு இறைவணக்கங்களை மொழிபெயர்க்கத் தீவிரமாக ஆர்வம் கொண்டனர். மேலும் கத்தோலிக்க மதக்கொள்கைகளை தமிழில் மொழிபெயர்க்க எண்ணினர். கிறித்தவ இறைவணக்கங்களை மிகவும் அறிவார்ந்த போதனையாக போர்ச்சுக்கீஸ் மொழியில் உள்ளவற்றை மதம்மாறிய தமிழர்களுக்கு தமிழில் மாற்றிப் பரப்பத் திட்டமிட்டனர். கத்தோலிக்க மத இலக்கியங்களில் உள்ள பெரிய வகைகளை தவிர்த்து, எளியவைகளை மொழிபெயர்க்க எத்தனித்தனர். உடனடியாகவும், அவரசமாகவும் கிறித்தவ மதக் கொள்கைகளை தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருந்தது.

ரோமன் எழுத்து ஷடலில் தமிழை எழுதியதும், இறைவணக்க நூல்களை போர்ச்சுக்கீசிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்ததும், லிஸ்பனில் நூல் அச்சடிக்கப்பட்டதும், 1553-54

தமிழில் முதல் இறைவணக்கம் 1553-54ம் ஆண்டுகளில் வெற்றிகரமாக எழுதி பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. இது போர்ச்சுக்கீசிய மொழியில் 'கார்தில்லா' என்றும், கிறித்தவ மதக் கொள்கைகளின் சுருக்கம் அல்லது அரிச்சுவடி எனவும் பெயரிடப்பட்டது. பாத்தர் நோஸ்தர், ஆவே மரியா, சல்வே ரெஜினா மற்றும் கிரேதோ ஆகியவையும், பழைய ஏற்பாட்டின் பத்துக் கட்டளைகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. இந்த நூல் தமிழ் மொழியின் பேச்சு வழக்கில் எழுதப்பட்டது. இந்த தொடக்க நிலை நூல், தமிழ் அகர வரிசை பயில்வதற்காக போர்ச்சுக்கீசிய சமயப் பரப்பாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. நூலின் முகவுரையை லிஸ்பனில் வாழ்ந்த மூன்று போர்ச்சுக்கீசிய மொழி மற்றும் தமிழ் தெரிந்தவர்கள் எழுதியுள்ளனர். வின்சென்ட் நாசரத், ஜார்ஜ் கார்வாலோ மற்றும் தோமா டா குருசு என

அவர்களின் பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று பேரும் தான் அந்த நூலை எழுதி முடித்து அச்சடிக்கும் பணிகளின் பொறுப்புகளையும் ஏற்றுக் கொண்டனர். அருட்தந்தை ஜோவ வில்லா கோண்டே அச்சடிக்கும் கண்காணிப்பு பணியைச் செய்தார். இந்த நூல் இப்போதும் போர்ச்சுக்கல் நாட்டு எவோரா நகர் கார்த்துசியன் நூலகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.¹

அருட்தந்தை அன்றிக் அன்றிக்கஸ் கத்தோலிக்க மதக்கோட்பாடு நூலை 1557-1577இல் போர்ச்சுக்கீசிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தல், கொல்லத்தில் 1578ஆம் ஆண்டு 'தம்பிரான் வணக்கம்' என்ற நூலை அச்சிட்டது

மதம்மாறிய தமிழ்க் கிருஸ்துவர்கள் நல்ல கல்வியைப் பெறவும், தகுந்த படிப்பினைகளைப் போதிக்கவும் போர்ச்சுக்கீசிய மொழியில் இருந்த நூலை அருட்தந்தை அன்றிக் அன்றிக்கஸ் முயற்சி செய்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சடிக்கப்பட்டது. இது தமிழில் 'தம்பிரான் வணக்கம்' என்றும், போர்ச்சுக்கீசிய மொழியில் 'மலபார் தமிழர்களுக்கான கிருஸ்துவக் கோட்பாடு' என்றும் பெயரிடப்பட்டது.² இது கீழ்க்காணும் பிரிவுகளாக தலைப்பிடப்பட்டது.

- சிலுவைக் குறி
- திருத்தூதரின் மத நம்பிக்கை
- கடவுளின் பத்துக் கட்டளைகள்
- கிருஸ்துவ ஆலயத்தின் நல்லொழுக்க விதி
- எம் தந்தை, கடவுளின் பிரார்த்தனை
- மேரியை போற்றுதல்
- புனித அரசியை போற்றுதல்
- தவறு செய்தமைக்கு உளமார வருந்துதல்
- நம்பிக்கை விவரங்கள்
- கிருஸ்துவ ஆலய சமயச் சடங்குகள்
- பாவம், தீயொழுக்கத்திற்கான தண்டனை
- கருணையின் உடல் படைப்புகள் மற்றும் சமய ஒழுக்கம்

- ஐம்புலன்கள்
- இறையியில் நற்பண்புகள்
- மத குருமார்களின் நற்பண்புகள்
- ஆன்மாவின் எதிரிகள்
- இறுதி முடிவுரை
- எட்டு பேரின்பங்கள்

ஆவணச் சான்றுகளின் படி, அன்றிக்கல் கிருஸ்துவ மதகோட்பாட்டை தமிழில் 20 பிப்ரவரி 1557 அன்று மொழிபெயர்க்க ஆரம்பித்தார். இலங்கையில் இருந்த மனுவேல் டா சௌ பெத்ரோ 1562ஆம் ஆண்டு புன்னைக்காயலுக்கு வந்து, இவருக்கு உதவியாக ஐந்து ஆண்டுகள் உடனிருந்து, இப்பணிகளை நிறைவுசெய்ய உதவினார். மீண்டும் அந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணி அடுத்த 5 ஆண்டுகள், ஜோவ வில்லா கோண்டே 1567ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் புன்னைக்காயல் வந்த போது நடைபெற்றதாகத் தெரிகிறது. அவர் இந்தப் பணியை 10 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து நடைபெற்றதை வியந்து பாராட்டினார். 1569ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் இந்த தமிழ் பிரார்த்தனை உரைகளை உள்ளூர்வாசிகளின் உதவியுடன் திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். இந்த கத்தோலிக்க வேதக்கல்வி நூல் முன்னரே வெளியிட திட்டமிடப்பட்டு இருந்தாலும், 1570ஆம் ஆண்டுதான் முடிவுக்கு வந்தது. இது மேலும் 8 ஆண்டுகள் வளர்ந்து இறுதிக் கட்டத்தை எட்டியது. அச்சடித்த நூலில் முகவுரை இல்லை. இரண்டாவது பக்கத்தில் இந்த சிறு வேதக்கல்வி பாடம் 20 அக்டோபர் 1578 அன்று கொல்லத்தில் சலுவதார் கல்லூரியில் அச்சடிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலில் இணை ஆசிரியராக மனுவேல் டா சௌ பெத்ரோ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே தொடக்க நிலையில் பல பேர் பல நிலைகளில் இந்த மொழிபெயர்ப்பில் உதவியுள்ளது தெரியவருகிறது.³

மார்கோசு ஜார்ஜுவின் கத்தோலிக்க மதக்கோட்பாட்டு நூலை அன்றிக் அன்றிக்கல் போர்ச்சுகீசிலிருந்து 1568-1578இல் தமிழுக்கு மொழிமாற்றம் செய்தது: 1579ஆம் ஆண்டு கொச்சியில் கிருஸ்தியானி வணக்கம் என்ற நூலை அச்சடித்தது

ஐரோப்பாவில் உரையாடல்களின் மூலம் கத்தோலிக்க மத விளக்கங்களை அளித்துப் பரப்புவது என்பது பொதுவாக கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தது. கிருஸ்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு இந்த முறை உகந்ததாக கருதப்பட்டது. மார்கோசு ஜார்ஜ் (1524-1574) இந்த உரையாடல் மாதிரியைக்

கையாண்டு, போர்ச்சுகீசிய நூலான கத்தோலிக்க மதக் கோட்பாட்டை அடிப்படைக் கருத்தாகக் கொண்டதாக லிஸ்பனில் 1561ஆம் ஆண்டு அச்சடிக்கப்பட்டது.⁴ அன்றிக் அன்றிக்கல் போர்ச்சுகீசிலிருந்த இந்த நூலை தமிழில் மொழிபெயர்க்க எண்ணினார். இதை 1577-79 ஆண்டு 'கிருஸ்தியானி வணக்கம்' என்ற பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இந்த போர்ச்சுகீசிய நூலில் 12 பகுதிகள் இருந்த அனைத்தையும் மொழிமாற்றம் செய்தார். 15 நவம்பர் 1579 அன்று கொச்சியில் அச்சடிக்கப்பட்டதாக நூலில் இரண்டாவது பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இறுதியாக, புனித வாசகம், 'அவரின் பெயரால் தீமைகளிலிருந்து காப்பாற்றலாம்' என முடிகிறது. அன்றிக்கல் முகவுரையை, போர்ச்சுகீசிலும், தமிழிலும் எழுதினார். அச்சடிக்கப்பட்ட நூல் முகப்பிலும் பின்பக்கத்திலும் பாதிரியார் அன்றிக்கல் என்ற யேசு சபை சார்ந்தவர், கிருஸ்துவ மதக் கோட்பாடுகளை மார்கோசு ஜார்ஜ் போர்ச்சுகீசிய மொழி நூலை தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளதாகக் காணப்படுகிறது.

கிருஸ்தியானி வணக்கம் நூலில் உள்ள 12 பகுதிகளின் விவரம் பின்வருமாறு:

பகுதி - 1: கிருஸ்துவம் என்பது யாது? - விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பகுதி 2 - 6: சிலுவைக் குறி, பாத்நர் நோஸ்தர், ஆவே மரியா, சல்வே ரெஜினா மற்றும் கிரேதோ.

பகுதி - 7: நம்பிக்கை உரைகள்

பகுதி 8 - 9: கடவுளின் பத்துக் கட்டளைகள், கிருஸ்துவ தேவலாயத்தின் நல்லொழுக்க விதிகள்

பகுதி 10 - 11: பாவங்களுக்கான தண்டனை மற்றும் சமயச் சடங்குகள்.

பகுதி - 12: கருணையின் செயல்கள், நல்லொழுக்கங்கள், எட்டு பேரின்பங்கள், மலைப் பிரசங்கங்கள்.

1556ஆம் ஆண்டின் பாவசங்கீர்த்தனை கையேடு நூலை போர்ச்சுகீசிலிருந்து அன்றிக் அன்றிக்கல் 1578-79ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழில் மொழிபெயர்த்ததும், 1580ஆம் ஆண்டு கொச்சியில் அச்சடிக்கப்பட்டதும்

பாவசங்கீர்த்தனை கையேடு 1556ஆம் ஆண்டு போர்ச்சுகக்கல்லில் அச்சடிக்கப்பட்டது.⁵ போர்ச்சுகக்கல் நாட்டில் பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட இந்த நூல் கப்பல் மூலம் இந்தியாவில் பயன்படுத்தவும் கொண்டு வரப்பட்டது. தமிழகத்தில் இருந்த கத்தோலிக்க சமயப்பரப்பாளர்கள் மதம்மாறிய புதியவர்களுக்கு

பாவமன்னிப்புக் கோரும் நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்தினர். தமிழ்க் கிருஸ்துவர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது புனித வாரம் அல்லது கிருஸ்துமஸ் காலத்தில் பாவமன்னிப்பு செய்ய வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்பட்டது. அன்றிக் அன்றிக்கஸ் 1558ஆம் ஆண்டு 'கன்பெஷனரியோ' (பாவசங்கீர்த்தன கையேட்டை) கிருஸ்துவர்களுக்காக தமிழில் எழுத எண்ணியதாக ஏசுசபை சான்றுகளில் தெரிகிறது.⁶ பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1568ஆம் ஆண்டில் அந்த கையேட்டை போதுமான அளவு தமிழ் மொழி அறிதல் இல்லாததால் அவரால் தயாரிக்க முடியாமல் போனதாகவும் தெரிகிறது. சமயப்பரப்பாளர்களுக்கு அதன் உடனடித் தேவைக் காரணமாக அன்றிக்கஸ் இந்த பாவசங்கீர்த்தன கையேட்டை மொழிபெயர்த்தார். போர்ச்சுகீசிலிருந்து தமிழுக்கு வெற்றிகரமாக செய்து முடித்தார். இறுதியாக பாவசங்கீர்த்தன கையேடு தமிழில் 31 மே 1580 அன்று (வைகாசி மாதம்) கொச்சியில் வெளியிடப்பட்டது.⁷ இந்த நூலில் ஒப்புதலுரையின் முகப்பு பக்கம் தமிழில் அல்லாமல் போர்ச்சுகீசில் உள்ளது. அச்சடித்த வாசகங்களை படிக்கும்போது, அதன் மொழி பேச்சுநடையில் அமைந்த தமிழ், சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், மற்றும் போர்ச்சுகீசு ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஒப்புதலுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்ச் சொற்கள் தொகுதியில் பல சொற்கள் கிருஸ்துவ கருத்தாக்கங்களை போர்ச்சுகீசிய மொழியில் இருந்து மொழிபெயர்க்க இயலாமல் உள்ளன. எனவே அவைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து அடைப்புக்குள் எழுதி, அச்சடித்த பக்கங்களில் வைர உருவம் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

அன்றிக் அன்றிக்கஸ் புனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை போர்ச்சுகீசிலிருந்து 1580ஆம் ஆண்டு தமிழில் மொழிபெயர்த்ததும், 1586ஆம் ஆண்டு கோவாவில் அச்சடிக்கப்பட்டதும்

போர்ச்சுகீசிய மொழியில் புனிதர்களின் நல்லுரைகளை கூறுவது என்ற விரிவான நல்லொழுக்க வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை, ஏர்மோடி கேம்போஸ் மற்றும் ராபர்டோ ராபெல்லோ ஆகியோர் 1513ஆம் ஆண்டு லிஸ்பனில் அச்சடித்துள்ளனர்.⁸ இது புனிதர்கள் நடைமுறைகளின் செயல்பாடுகளின் தொகுப்பாகும். இந்த நூல் நல்லொழுக்கக் கதைகளாக, கடவுளிடம் ஈடுபாடு கொண்டதாகவும், உயிர் தியாகம் செய்தவற்றையும், பக்திப்

பணிகளாக தொகுத்தும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. புனிதர்களின் வரலாறு இரண்டாவது முறையாக போர்ச்சுகீசிய மொழியில் 1567ஆம் ஆண்டு அச்சடிக்கப்பட்டது.⁹ மீண்டும் இந்த நூல் 1577ஆம் ஆண்டு கோயம்பராவில் திருத்தம் செய்து அச்சடிக்கப்பட்டது. இதைச் சமயப்பரப்பாளர்கள் இந்தியாவிற்கு கொண்டு வந்தனர். மதம்மாறிய தமிழ்க் கத்தோலிக்கர்கள் கிருஸ்துவக் கொள்கைகளின்படி, தங்கள் வாழ்க்கையை உயர்வாக வாழ வேண்டும் என யேசுசபையினர் எண்ணினர். அதனால் புனிதர்கள் வாழ்க்கையை மொழிபெயர்த்து மக்களுக்கு நல்லொழுக்கமாகப் போதிக்க முடிவு செய்தனர். அன்றிக்கஸ் இந்த புனிதர் வாழ்க்கை-வரலாற்றில் அடங்கியுள்ள 163 புனிதர்களின் வாழ்வையும் எடுத்தாளவில்லை. அதில் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட 49 புனிதர்களை மட்டுமே தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.¹⁰ 1580ஆம் ஆண்டு மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கி முடிப்பதற்கு ஆறு ஆண்டுகள் ஆனது. மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூலை கொச்சியின் ஆயரும் கத்தோலிக்க நீதிமன்ற நீதியரசராகவும் இருந்த தோம் மேத்யூஸ் மதினா ஆய்வு செய்தார். இதற்கு கொச்சியின் ஆயரும் உறுப்பினர்களும் அச்சடிப்பதற்கு ஒப்புதல் அளித்தனர். 1586ஆம் ஆண்டு கோவாவில் அச்சடிக்கப்பட்டது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் 73 தலைப்புகளில் புனிதர்களைப் பற்றியும் புதிய ஏற்பாட்டின் கருத்துகளும் கிருஸ்துவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளும், கன்னிமேரி குறித்தும் திருத்தாதர் குறித்தும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூலில் மொழிபெயர்க்க முடியாத போர்ச்சுகீசியச் சொற்கள் உள்ளன. கருத்துகள் அனைத்தும் அப்படியே தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆனால், கிருஸ்துவ மதக் கருத்துக்களை, அதன் ஆழமான கருத்துக்களை அன்றிக்கஸ் செய்துள்ளது மிகவும் பாரட்டத்தக்கது. இதனால் தாய்மொழியிலேயே தமிழர்கள் கிருஸ்துவக் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள மிகவும் உறுதுணையாக அமைந்ததுள்ளது.

தமிழில் அச்சிடப்பட்ட நூல்கள் பற்றி தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரின் பிழைபட்ட கணிப்புகள்

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி முதல் தமிழ் நூலான 'தம்பிரான் வணக்கம்' 1577ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டதாக தவறாகக் குறிப்பிடுகிறார். உண்மையில் இந்நூல் 06-11-1578இல் அச்சிடப்பட்டதாக அந்நூலிலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அனைத்துக்கும் மேலாக, 'டோக்ட்ரினா கிறிஸ்டம்' என்ற நூல் போர்த்துகீசிய மொழியில் 1577ஆம் ஆண்டில்

அச்சிடப்பட்டதாக பிழைபட்ட தகவலையும் கூறியுள்ளார். உண்மையில் இது 1557ஆம் ஆண்டே (இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே) அச்சிடப்பட்டு விட்டது. அதேபோன்று, தனிநாயகம் அடிகளார் (1913-1980) ஏசு சபை என்ற மத அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் என்ற தவறான தகவலையும் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி பதிவு செய்திருக்கிறார். தனிநாயகம் அடிகளார் ஏசுசபையைச் சேர்ந்தவர் அல்லர். அவர் மறைமாவட்டக் குரு ஆவார். அவர் மறைமாவட்டக் குருவாக 1934ஆம் ஆண்டு முதல் திருவனந்தபுரம் மறைமாவட்டத்திலும், பின்னர் 1940ஆம் ஆண்டு முதல் தூத்துக்குடி மறைமாவட்டத்திலும் பணியாற்றியவர். ஏசு சபையார் 1554ஆம் ஆண்டில் லிஸ்பன் நகரில் தமிழில் (போர்த்துக்கீசிய எழுத்துருவில்) ஒரு நூலை அச்சிட்டதாகவும் தவறான தகவலைப் பதிவு செய்துள்ளார். உண்மையில் இந்தப் பணியைச் செய்தவர்கள் பிரான்சிஸ்கன் சபையார் ஆவர்.¹¹ தம்பிரான் வணக்கம் விவிலியத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வாசகம் என்ற சில எழுத்தாளர்களின் கூற்றையும் நாம் மறுஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியுள்ளது.¹²

1586ஆம் ஆண்டில் புனிதர்கள் வாழ்க்கை என்ற நூலை அச்சடிக்கும் மையமாக புன்னனக்காயல் இருந்தது என்ற தவறான தகவலை ஆண்டோ புரொவென்சா பதிவிட்டுள்ளார்.¹³ இந்தத் தவறுக்கு அந்நூலில் அச்சிட்ட இடம் பற்றிய தகவல் இடம் பெறாததே காரணமாகும். இந்தத் தவறான தகவல் உருவாக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து பல எழுத்தாளர்களாலும் எழுதப்பட்டு வருகிறது. இனி நாம் அதுபற்றி காண்போம்.

பெத்ரோ லூயிசு என்பவர் 1532ஆம் ஆண்டில் கொல்லம் அருகிலிருந்த ஒரு சிறுறாரில் பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவர் ஏசுசபையாரோடு தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். 1546ஆம் ஆண்டில் சிறுவனாக இருந்த அவர், கிறித்தவ மதத்திற்கு மாறி, ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொண்டார்.¹⁴ அவர் தமிழும் மலையாளமும் பேசத் தெரிந்தவர். எனவே, 1557ஆம் ஆண்டில் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணி செய்யத் தொடங்கினார். அவர் மதப்பரப்புரையாளர்கள் தமிழ் பேச்சுவழக்கில் பல தவறுகளைச் செய்து வருவதை மிக விரைவில் கண்டுகொண்டார். இதன் பின்னர் ஏசு சபையினர் தம்முடைய பேச்சுமொழியை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்காகத் தமக்குள் தமிழில் மட்டுமே பேசிக்கொள்வதாக முடிவெடுத்தனர். அருட்தந்தை அந்தோனியோ கிரிமினாலி என்பவர் கொல்லத்திலிருந்து, லூயிசைக் கோவாவிற்கு அனுப்பி, அங்குள்ள செயின்ட் பால் கல்லூரியில் படிக்க வைத்தார்.

அங்கு ஏசுசபையில் சேர்ந்து கொள்ளுமாறும் ஊக்கப்படுத்தினார்.¹⁵ பெத்ரோ லூயிசு 1561ஆம் ஆண்டில் ஏசுசபையில் இணைந்து கொண்டார். ஏசுசபையின் பதிவுகளின்படி புதிய உறுப்பினரான அவர், தன்னுடைய புதிய பயிற்சிகளை கோவாவின் செயின்ட் பால் கல்லூரியில் 1561ஆம் ஆண்டு பயிலத் தொடங்கினார். செயின்ட் பால் கல்லூரியின் 1575ஆம் ஆண்டுக்கான மாணவர் பட்டியலில் பெத்ரோ லூயிசின் பெயர் காணப்படுகிறது. இதற்கு ஓராண்டுக்குப் பின்னர், அவர் ஒரு மதகுருவானார்.¹⁶ தமிழ் மொழியில் அச்சிடுவதன் மீதான ஆர்வத்தின் காரணமாக பெத்ரோ லூயிசு 1580ஆம் ஆண்டின் அக்டோபர் மாதக் கடைசி வரை அச்சுக்கத்தில் பணிபுரிந்தார். அக்காலத்தில் 28-05-1580இல் மூன்றாவது தமிழ் நூலாகிய 'கன்பெஷனரியோ' அச்சிடப்பட்டது.¹⁷ 1582ஆம் ஆண்டில் ஜோவா ரோட்ரிக்ஸ் என்பவர் எழுதிய கடிதத்தில் கோவாவில் 'புனிதர்கள் வாழ்க்கை' (பிலோஸ் சாங்க்ட் ரோம்) என்ற தமிழ் நூல் அச்சிடப்படும் பணியை மேற்பார்வை செய்ய பெத்ரோ லூயிசு கோவாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் நான்காவது தமிழ்ப் புத்தகமாகிய புனிதர்கள் வாழ்க்கை கோவாவில் அச்சிடப்பட்டது என்பதையும் புன்னனக்காயலில் அச்சிடப்படவில்லை என்பதையும் அறிகிறோம்.¹⁸ இவ்வாறு, தமிழ்ப் புத்தகங்களை அச்சிடும் பணிக்கு பெத்ரோ லூயிசு அவர்களின் உழைப்பை ஏசுசபையார் பேரளவில் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அவர் 1596ஆம் ஆண்டில் மறையும் வரை ஏசுசபையாரின் தளத்திலேயே பணிபுரிந்தார்.

ஏசுசபையார் செயல்கள் எல்லாம் தமிழ்ப் புத்தகங்களை அச்சிடும் பணியில் கண்ட குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களைக் காட்டுகின்றன. போர்ச்சுக்கல் நாட்டின் மன்னர் ஏசுசபையார்க்கு ஆதரவு தந்து வந்தார். அச்சிடுவதற்குத் தேவையான தாள்களை வழங்குவதன் மூலம் தனது ஆதரவை விரிவுபடுத்தினார். 1554ஆம் ஆண்டுவாக்கில் போர்ச்சுக்கலில் இருந்த தமிழ்ப் புத்தகம் தமிழ் எழுத்துகளில் இல்லாமல், உரோமன் எழுத்துகளில் அமைந்திருந்தது. எனவே, அந்த காலகட்டம் தொடங்கி மதப்பரப்புரையாளர்கள் தமிழில் எழுத்துருக்களை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு முன்னேற்றம் கண்டு வந்தனர். 24 ஆண்டு கால நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின், தமிழ் எழுத்துருக்களால் ஆன முதல் தமிழ் நூலைக் கொண்டு வந்தனர். அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய தாள்கள் கிடைப்பதில் கணக்கம் ஏற்பட்டதால், ஏசு சபையார், பயன்படும்படியான நூல்களை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து அச்சிட்டு வந்தனர்.

1578ஆம் ஆண்டுக்கும் 1679ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு நூற்றாண்டுக் காலம் முழுவதற்கும் அவர்கள் ஒன்பது நூல்களை மட்டுமே வெளியிட்டனர். 'தமிழிலே பிரித்தெழுதின' என்ற சொற்றொடர் 'தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது' என்ற பொருளில் நூலில் கையாளப்பட்டது. 1587ஆம் ஆண்டு முதல் 1677ஆம் ஆண்டு வரையிலான நீண்ட இடைவெளியில் தமிழ்ப் புத்தகம் எதுவும் அச்சிடப்படவில்லை என்பதை நாம் காணலாம். ஏசுசபையார் அச்சிட்ட தமிழ்ப் புத்தகங்களின் தரம் போற்றத்தக்கதாக இருந்தது. அதே தரத்தில் புத்தகத்தின் கட்டுமானமும் அமைந்திருந்தது. அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் வில்லு முடிவு செய்யப்படவோ, அவற்றில் குறிப்பிடப்படவோ இல்லை. ஐரோப்பிய வாசகர்கள் எளிதில் அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்காக தமிழ்ப் புத்தகங்களின் அட்டைப் பக்கத்தைப் போர்ச்சுக்கிய மொழியிலும் இலத்தீன் மொழியிலும் அச்சிட்டனர்.

அச்சுக்கூடம் என்பது திருச்சபைப் படைப்புகளை வெளியிடுவதற்கே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஏசுசபையார் அச்சுக் கலையைத் தமக்குரிய களமாகக் கருதி வந்தனர். அச்சிடப்பட்ட தமிழ்ப் புத்தகங்கள் கோவா, லிஸ்பன், உரோம் முதலிய இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. தமிழ் அச்சுக்கலை, அச்சுக் கோத்தல், அச்சிடுதல், கட்டுமானம் பற்றிய தகவல்கள் மதப்பரப்புரையாளர்களால் மிகவும் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான தமிழர்கள் இந்த நுட்பங்களை அறிந்திருக்கவில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Biblioteca da Cartuxa, Evora, E.2098 Cartilha que conte brevemente hoq todo christão deve aprender pera sua saluacão, a qual el rey dom Joham terceiro deste nome nosso senhor mandou imprimir e lingoa Tamul e Portugues co ha declaracão do Tamul por Cima de Vermelho; Jean Filliozat, Un Catechisme Tamoul du XVIe Siecle en Lettres Latines, Pondicherry, 1967; Xavier S. Thaninayagam, 'The First Printed Books in Tamil', Tamil Culture, vol. VII, no.3, July, 1958, pp. 288-308.

2. Houghton Library, Harvard University, USA, தம்பிரான் வணக்கம், Thambiran Vanakkam, AD 1578.

3. Georg Schurhammer and G. W. Cottrell, 'The First Printing in Indic Characters', in *Orientalia*, Roma/Lisboá, 1963, p. 321.

4. Marcos Jorge, *Doctrina Christam, Ordenando a maneira de dialogo, para ensiar os minios*, Lisboa, 1561. Bodleian Library, Oxford, Vet. Or. f. Tam. I. கிருஸ்தியானி வணக்கம், Kirisiththiyaanai Vanakkam, Cochín, 1579. Anrique Anriquez, *Krisiththiyaani Vanakkam*, AD 1579; வணக்கம், தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி, 1963.

5. Juan de Polanco, *Breve directorium ad confessarii ac confitentis munus recte obeundum*, Roma, apud Antonium Bladum, 1554; See,

Alvaro de Torres, *Directório de confesores e penitentes*, Lisboa, João Blavio, 1556.

6. Jose Wicki and J. Gomes, *Documenta Indica* (hereafter DI), 19 vols, Roma, 1944-88, vol. IV, p. 159.

7. Bodleian Library, Oxford, Vet. Or. F. Tamil. I, கன்பெஷனரியோ, *Kompeciyonaryu*, 1580, fl. 2b.

8. Biblioteca Nacional de Lisboa (hereafter BNL), RES. 157A, *Ho flos sanctorum em linguaem portugues*, Lisboa, *Hermão de Campos e Roberto Rabello*, 15 Março 1513; Fr. Gauberto de Vagad O. Cist, *O Flos Sanctorum em Linguagem Português*, 1513.

9. António Joaquim Anselmo, *Bibliografia das obras impressas em Portugal no seculo XVI*, Lisboa, 1926, pp.119-120.

10. Biblioteca Apostolica Vaticana (hereafter BAV), Città del Vaticano, *Vaticani Indiami* 24, *Flos Sanctorum*; Baago 3, *Flos Sanctorum*; Det Kongelige Bibliotek (hereafter KB), København, *Orientaliske Afdeling*, 1531, *Flos Sanctorum*; அடியார் வரலாறு, தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி, 1967.

11. A. R. Venkatachalapathy, *The Province of the Book: Scholars, Scribes and Scribblers in Colonial Tamilnadu*, Permanent Black, New Delhi, 2012; A.R. Venkatachalapathy, 'Written on Leaves in the Malabarian Manner Print and the Cultural Encounters in the Eighteenth Century Tranquebar', *Review of Development & Change*, vol. XIV, nos 1-2, January-December 2009, pp. 131-146, see p. 133.

12. C.T. Indra and R. Rajagopalan, eds., *Culture, Language, Identity: English-Tamil in Colonial India, 1750-1900*, Abingdon, 2018, p.6.

13. Krishnadas Shama Central Library of Goa, (hereafter KSCL) Panaji, MS 34, *Antão de Proença, Vocabulario Tamulico Lusitano precedido de uma Arte em Tamul e seguido da termos poeticos*, dated 1670; KSCL, MS 38, *Vocabulario Tamulico-Lusitano*, 223 folios in two columns; BAV, Città del Vaticano, *Borgiano Indiano* 12, *Vocabulario Tamulico com a significacão Portuguesa composto pello p. Aniam de Proença da Companhia de Jesu, Missionario da Missão de Madurey, com todas as licenças necessárias da Santa Inquizicao e dos superiores, na impressa Tamulica do provincia do Malabar, por Ignacio Archamoni impressor della, Ambalacatta em 30 Julho 1679 annos*, see, the preface, paragraph 2; Xavier S. Thaninayagam, *Antão de Proença's Tamil-Portuguese Dictionary*, AD 1679, Kuala Lumpur, 1966; Xavier S. Thaninayagam, 'Antão de Proença's Tamil-Portuguese Dictionary, 1679, An Introduction', *Tamil Culture*, vol. XI, no.2, April-June 1964, pp. 117-127, see p. 121.

14. Josef Wicki, 'Pedro Luis Brahmane und erster indischer Jesuit (ca.1532-1596)', *Neue Zeitschrift für Missionswissenschaft*, vol. VI, 1950, pp. 115-126.

15. Josef Wicki, 'Life of P. Henrique Henriques S. J. (1520-1600)' *Studia Missionalia*, vol. XIII, 1963, pp. 157-164, see p. 157.

16. Archivum Romanum Societatis Iesu (hereafter ARSI), Roma, Mss Goa 12, ffs.248r-53v, Letter of Henrique Henriques written from Cochín dated 13 January 1575.

17. ARSI, Mss Goa 13, ffs.1r-2v; Jose Wicki and J. Gomes, *Documenta Indica* (hereafter DI), 18 vols, Roma, 1948-1988, vol. II, pp. 789-794.

18. DI, vol. X, pp. 269, 372, 801.

கட்டுரையாளர்: முன்னாள் பேராசிரியர்
கடல்சார் வரலாற்றுத்துறை,
விசுவபாரதி பல்கலைக்கழகம்

நோபல் பரிசு பெற்ற தென் கொரிய எழுத்தாளர்

“முகமூடியுடன் கூத்தாடும் சாகஸக்காரர்கள் நாம்”

அப்போதுதான் இரவு சாப்பாட்டை முடித்திருந்தார் தென்கொரிய எழுத்தாளர் ஹான் காங். ஏற்கெனவே, தொலைக்காட்சியில் பார்த்த நண்பர்கள் மூலமாக செய்தியை அறிந்திருந்தார். நோபல் கமிட்டியிலிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வருகிறது. இந்த ஆண்டு (2024) இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு அவருக்கு வழங்கப்படுவதாக, நோபல் கமிட்டியின் பிரதிநிதி அதிகாரப்பூர்வமாக தெரிவிக்கிறார். இவர் மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் பகிர்ந்துகொள்கிறார். உரையாடலின் முடிவில், இதை எப்படிக் கொண்டாடப் போகிறீர்கள் என்றொரு கேள்வியைக் கேட்கிறார்.

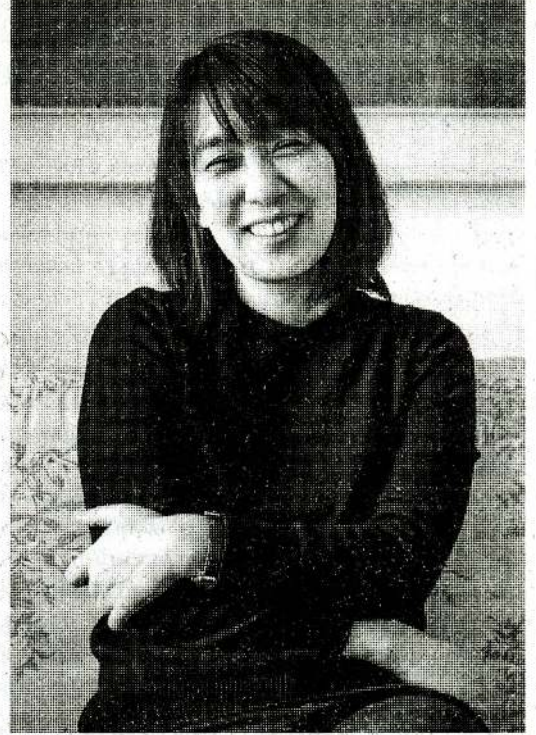
“எனக்கு மது அருந்தும் பழக்கமில்லை. இன்றிரவு, எனது மகனுடன் தேநீர் அருந்தி, அமைதியாகக் கொண்டாட எண்ணியிருக்கிறேன்” என்று சொல்கிறார் ஹான் காங்.

இவர், தென் கொரியாவில் இரண்டாவதாக நோபல் பரிசு பெற்றவர். இதற்கு முன்னர், அந்நாட்டின் முன்னாள் அதிபர் கிம் டே ஜங் அமைதிக்கான நோபல் பரிசை (2000) பெற்றார்.

தென் கொரியாவில் மட்டுமின்றி, ஆசிய அளவிலும் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெற்ற முதல் பெண் என்ற பெருமையையும் பெறுகிறார் ஹான் காங்.

இந்த முறை, இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு வெற்றியாளரைத் தீர்மானிக்க, நோபல் கமிட்டி முதலில் 220 எழுத்தாளர்களைக் கொண்ட நீண்ட பட்டியலைப் பரிசீலித்திருக்கிறது. அதிலிருந்து 20 எழுத்தாளர்கள் தேர்வு பெற்றார்கள். அந்தப் பட்டியலைக் கடுமையாக அலசி, ஆராய்ந்து ஐந்து பேர் கொண்ட இறுதிப் பட்டியல் தயாரானது. அதிலிருந்து நடுவர் குழுவின் ஒருமித்த ஆதரவுடன் நோபல் பரிசுக்கு தேர்வு பெற்றிருக்கிறார் ஹான் காங்.

வலுவான இலக்கியப் பின்னணியைக் கொண்ட குடும்பத்தில் வளர்ந்தவர் ஹான் காங். “சிறுவயதிலிருந்தே நான் புத்தகங்கள் குழத்தான் வாழ்ந்தேன்” என்கிறார். அவரது தந்தை நன்கறியப்பட்ட நாவலாசிரியர். மூத்த சகோதரரும்

நாவலாசிரியர். இளைய சகோதரர் நாவலாசிரியர் மற்றும் கார்ட்டூனிஸ்ட். மேலும், ஹான் காங், கொரிய மொழி மற்றும் இலக்கியத்தில் பட்டம் பெற்றவர்.

முப்பது ஆண்டுகளாக எழுதி வரும் ஹான் காங், கவிதைகளில்தான் தனது எழுத்தை தொடங்கினார். 1993-ல் இவர் எழுதிய ஐந்து கவிதைகள் முக்கியமான இலக்கிய இதழில் வெளியாகி, கவனம் பெற்றது. பிறகு சிறுகதைகள், நாவல்கள் என்று தொடர்ந்து அழுத்தமாக, கொரிய இலக்கியத்திலும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வழியாக உலக இலக்கியத்திலும் தடம் பதித்து வருகிறார். இப்போது அவருக்கு 53 வயதுதான். இளம் வயதில் நோபல் பரிசைப் பெற்றவர் என்றும் பாராட்டப்படுகிறார்.

இந்த முறை, இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு வெற்றியாளரைத் தீர்மானிக்க, நோபல் கமிட்டி முதலில் 220 எழுத்தாளர்களைக் கொண்ட நீண்ட பட்டியலைப் பரிசீலித்திருக்கிறது. அதிலிருந்து 20 எழுத்தாளர்கள் தேர்வு பெற்றார்கள். அந்தப் பட்டியலைக் கடுமையாக அலசி, ஆராய்ந்து ஐந்து பேர் கொண்ட இறுதிப் பட்டியல் தயாரானது. அதிலிருந்து நடுவர் குழுவின் ஒருமித்த ஆதரவுடன் நோபல் பரிசுக்கு தேர்வு பெற்றிருக்கிறார் ஹான் காங்.

2007-ம் ஆண்டு வெளியான *The Vegetarian* என்ற நாவலுக்குப் பிறகுதான் ஹான் காங் கொரியாவில் கவனத்திற்குரிய முன்வரிசை எழுத்தாளராகப் பார்க்கப்பட்டார். அந்த நாவல் 2016-ம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு, நோபலுக்கு முந்தைய உயரிய இலக்கிய விருதாகக் கருதப்படும் புக்கர் பரிசு கிடைத்தது. அதுவே அவருக்கு சர்வதேச அடையாளத்தையும் பெற்றுத் தந்தது.

இந்த நாவலுக்கான கரு, இலக்கிய வட்டாரங்களில் விமர்சனப்பூர்வமான பாராட்டுதல்களைப் பெற்றாலும், பலத்த விவாதங்களையும் கிளப்பியது.

தென் கொரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், திடீரென்று புலால் உணவை உண்பதில்லை என்று தீர்மானிக்கிறார். கணவனும் குடும்பத்தினரும் அதற்கான காரணத்தைக் கேட்கிறார்கள். வாயில்லா ஜீவன்களை வதை செய்யும், நெஞ்சை உலுக்கும் மோசமான கனவு கண்டதாகவும் அதுவே தனது முடிவுக்கு காரணமென்றும் சொல்கிறார். அவர்கள் இதை நம்பவில்லை. அதைத் தொடர்ந்து குடும்பத்தினரிடமிருந்து அவர் புறக்கணிப்புகளையும் உளவியல் கொடுமைகளையும் எதிர்கொள்கிறார். மட்டுமின்றி, அவரை மனநோயாளி என்று அவர்கள் கருதும் அளவுக்கு நிலைமை விபரீதமாகச் செல்கிறது. இதைத்தான் இந்த நாவல் விவரிக்கிறது. மூன்றாண்டுகளில் இந்த நாவலை எழுதியதாகச் சொல்லும் ஹான் காங், அவை தனது வாழ்வின் மிக நெருக்கடியான காலகட்டங்கள் என்றும் கூறுகிறார். இந்த நாவல் திரைப்படமாகவும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

டெபோரா ஸ்மித் என்ற பிரிட்டிஷ் பெண் மொழிபெயர்ப்பாளர், தன்னார்வத்தில் ஏழு ஆண்டுகள் கொரிய மொழியைக் கற்ற பின்னர், முதலாவதாக இந்த நாவலை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். அந்த மொழிபெயர்ப்பு, நாவலின் சில பகுதிகளில், மூலப் பிரதியை சரியாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்ற விமர்சனமும் எழுந்தது. அடுத்தடுத்த பதிப்புகளில் தவறுகள் சரிசெய்யப்பட்டன. இந்த நாவல் அமெரிக்காவில்

மட்டும் ஒரு லட்சம் பிரதிகளுக்கு மேல் விற்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தென் கொரியாவின் குவாங்ஜூ நகரத்தான் ஹான் காங் பிறந்த ஊர். 1980-களில் இந்தப் பகுதியில் நடந்த மாணவர்களின் ஜனநாயக எழுச்சிப் போராட்டத்தை அன்றைய ராணுவ அரசு ஒடுக்கியது. அந்தப் போராட்டத்தில் நாற்றுக்கணக்கானோர் மாண்டார்கள். அதை மையமாக வைத்து ஹான் காங் எழுதிய “*Human Acts*” - பெரும் கவனம் பெற்ற இன்னொரு முக்கியமான நாவல்.

The White Book, Greek Lessons, We Do Not Part ஆகியவை கவனத்திற்குரிய விமர்சனங்களைப் பெற்ற அவரது பிற நாவல்களில் அடங்கும். மோசமான அனுபவங்களால் பேசும் திறனை இழந்த ஒரு இளம் பெண், கிரேக்க மொழியை கற்றுக்கொள்ள ஒரு ஆசிரியரிடம் சேருகிறார். அந்த ஆசிரியர் மெல்ல, மெல்ல தனது பார்வைத் திறனை இழந்து வருகிறார். இழப்பின் பின்னணியில் இருவருக்கிடையிலும் உருவாகும் காதல் மற்றும் அதுசார்ந்த உணர்வுகளைப் பேசுகிறது - *Greek Lessons*.

பிறந்த சில மணி நேரங்களில் இறந்துவிட்ட தனது சகோதரி தொடர்பான ஒரு பெண்ணின் மனத் தாக்கத்தைப் பேசுகிறது - *The White Book* நாவல்.

1940-களில் தென் கொரியாவின் ஜிஜூ தீவில், சதிகாரர்கள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் ஆயிரக்கணக்கானோர் படுகொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது, 2021-ல் வெளியான “*We Do Not Part*” நாவல்.

இதற்கு முன்பு பிற இலக்கியவாதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது போல, ஹான் காங்கின் ஒட்டுமொத்த எழுத்துக்கும் சேர்த்தே நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

“கவித்துவம் தோய்ந்த உரைநடை”யை ஹான் காங்கின் முக்கியப் பங்களிப்பாக கருதுவதாக நோபல் குழு கூறியிருக்கிறது. மேலும், “மனித வாழ்வின் அவலங்களை அவரது நாவல்கள் பல்வறு பின்னணியில் பதிவு செய்கின்றன.

The White Book, Greek Lessons, We Do Not Part ஆகியவை கவனத்திற்குரிய விமர்சனங்களைப் பெற்ற அவரது பிற நாவல்களில் அடங்கும். மோசமான அனுபவங்களால் பேசும் திறனை இழந்த ஒரு இளம் பெண், கிரேக்க மொழியை கற்றுக்கொள்ள ஒரு ஆசிரியரிடம் சேருகிறார். அந்த ஆசிரியர் மெல்ல, மெல்ல தனது பார்வைத் திறனை இழந்து வருகிறார். இழப்பின் பின்னணியில் இருவருக்கிடையிலும் உருவாகும் காதல் மற்றும் அதுசார்ந்த உணர்வுகளைப் பேசுகிறது - Greek Lessons.

உடலுக்கும் ஆன்மாவுக்கும், உயிருள்ளவர்களுக்கும் இறந்தவர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் சார்ந்த தனித்துவமான விழிப்புணர்வு குறித்து சமகால உரைநடையில் புத்தாக்க முயற்சி செய்து பார்த்திருக்கிறார்” என்றும் நோபல் குழு பரிசுப் பிரகடனத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

“தென் கொரியாவின் வலி மிகுந்த வரலாற்றுக் காயங்களை அற்புதமான இலக்கியமாகப் படைத்திருக்கிறீர்கள்” என்று பாராட்டி வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார், தென் கொரிய அதிபர் யூன் சுக் இயோல்.

நர்வலாசிரியரான தந்தை ஹான் சியுங் வோன் “கவித்துவமும் தனித்துவமும் வாய்ந்த அடிபுனைவு யதார்த்தவாதம்” என்று நோபல் பரிசு பெற்ற மகளின் எழுத்தை பாராட்டியிருக்கிறார்.

கொரிய சமூகத்தின் ஆணாதிக்க முகத்தையும் அந்தப் பின்னணியில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்வியல் சிக்கல்களையும் ஹான் காங் தனது படைப்புகளில் தொடர்ந்து மையப்படுத்துகிறார். அத்துடன், ராணுவ ஆட்சியின் பிடியிலிருந்து ஜனநாயகம் நோக்கி நகர்ந்த தென் கொரியாவின் வரலாற்று அதிர்வுகளையும் வாழ்வியல் நெருக்கடிகளின் வழியாக கவனப்படுத்துகிறார் என்று சொல்கிறார்கள் இலக்கியப் பார்வையாளர்கள்.

1901 முதல் 2024 வரை 121 எழுத்தாளர்களுக்கு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களில் 18 பேர் மட்டுமே பெண்கள். அதிலும், 8 பேர், கடந்த 20 ஆண்டுகளில் பரிசு பெற்றவர்கள். இந்தப் பின்னணியில், ஹான் காங் நோபல் பரிசு பெற்றிருப்பது தனி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இந்திய ரூபாயில் சுமார் 8 கோடிக்கு மேல் பரிசுத் தொகையாக அவருக்கு கிடைக்கும். தவிர, புத்தக விற்பனை, ராயல்டி, சிறப்புரை அழைப்புகள் எனப் பலவாறாக, ஹான் காங் வருமானம் உயரும். உயரட்டும்.

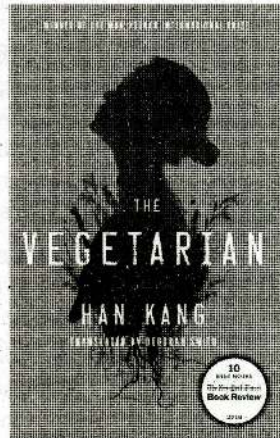
நோபல் பரிசு அறிவிக்கப்பட்ட அடுத்த 24 மணி நேரத்தில், தென் கொரியாவில் மட்டும் ஹான் காங் புத்தகங்கள் ஒரு லட்சத்து முப்பதாயிரம் பிரதிகள் விற்பனாக ஒரு புள்ளிவிரம் சொல்கிறது. உலகளவில் இன்னும் அதிகமாக விற்பனாகும். இனியும் விற்கும்.

ஆசியாவிலிருந்து இலக்கியத்துக்காக முதலில் நோபல் பரிசு பெற்றவர் இந்தியாவின் ரவீந்திரநாத் தாகூர் (1913) என்பது இந்த நேரத்தில் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டிய தகவல். “கீதாஞ்சலி” கவிதைத் தொகுப்புக்காக அவர் பெற்றார் என்பது நாமறிந்ததே.

இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசை (2001) பெற்ற வி.எஸ்.நைபாலின் (வித்தியாதர் குரஹ்நிரசாத் நைபால்) தந்தை வழிப் பாட்டனார் 1800-களில் இந்தியாவிலிருந்து டிரினிடாட்டுக்கு சர்க்கரைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்ய குடிபெயர்ந்தவர். அதற்கு சில ஆண்டுகள் முன்பு ஏற்பட்ட பெரும் பஞ்சத்திலிருந்து தப்பிப் பிழைக்க இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களில் நைபாலின் மூதாதையர் குடும்பமும் அடங்கும். பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளராகத்தான் அவர் நோபல் பரிசு பெற்றார்.

“ஆங்கிலத்தில் எழுதுபவர்களுக்குத்தான் நோபல் பரிசு தருகிறார்கள். அதைவிட உயர்ந்த படைப்புகள் இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன” என்பது நம்மிடையே நெடுங்காலமாகத் தொடரும் ஒரு கண்ணோட்டம்.

நோபல் தரத்தைக் காட்டிலும் மேலான படைப்புகள் இங்கே உண்டு என்பது உண்மையெனில், அவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உலக இலக்கிய வட்டாரத்தின் கவனத்துக்கு எடுத்துச் செல்வதில் என்ன பிரச்சினை என்பது தீவிர கேள்விக்கும், விவாதத்திற்கும் உரியது. இத்தனைக்கும், இங்கே ஆங்கிலம் அறிந்தவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். (உலகத்தர மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இல்லை

என்ற குரல் வரலாம்) ஏன் நடக்கவில்லை? இலக்கிய முன்னோடிகள்தான் விளக்க வேண்டும்.

நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாகிவிட்டது. தாசுரைக் கடந்து நாம் தலை உயர்த்த முடியவில்லையே.... இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட சில எழுத்தாளர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியராக யாரும் வாங்கவில்லையே....!

நோபல் பட்டியலில் ரவீந்திரநாத் தாசுரை இந்தியா எனக் குறிப்பிட்டு அடைப்புக்குறிக்குள் பிரிட்டிஷ் ராஜ் என்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதாவது பிரிட்டிஷ் ஆளுகையின் கீழ் இருந்த இந்தியா. சுதந்திர இந்தியாவில்...?

(திருச்சியில் பிறந்த சர்.சி.வி. ராமன் இயற்பியலுக்கு (1930) நோபல் பரிசு வாங்கியிருக்கிறார் என்பது தமிழர்களுக்கு பெருமை. அதுவும் சுதந்திர இந்தியா பிறப்பதற்கு முன்னர்தான். சிதம்பரத்தில் பிறந்த வெங்கட்ராமன் ராமகிருஷ்ணன் அமெரிக்க குடிமகனாக இரசாயனத்திலும் (2009) பஞ்சாபில் வாழ்ந்த தமிழ்க் குடும்பத்தில் பிறந்த சுப்பிரமணியம் சந்திரசேகர் அமெரிக்க குடிமகனாக இயற்பியலிலும் (1983) நோபல் பரிசு பெற்றார்கள் என்று கூடுதலாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.)

இலக்கியத்தில்.... தமிழில் பெரிய ஆளுமைகள் உண்டு. பருத்த நோபல் ஆசைகளும் உண்டு. நோபலுக்கு உயரமாக “அவர்” இருக்கிறார் அல்லது “இவர்” இருக்கிறார் என்று கருத்துருவாக்க முன்னெடுப்புகளும் உண்டு. ஏன் எதுவும் அதற்கு நெருக்கமாகக்கூட நடக்கவில்லை. தமிழின் ஞானபீட கணக்கே இரண்டுதான் (அகிலன் - 1975 ஜெயகாந்தன் - 2002). அதே விருது, அண்டை மாநிலங்களின் கணக்கு: மலையாளம் 6, கன்னடம் 8, தெலுங்கு 3. சாகித்ய அகாதெமி விருது மொழிவாரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். வேறு வழியில்லை. கொடுத்தே தீர வேண்டும்.

தமிழில், நமக்குள்ளேயே எண்ணற்ற விருதுகளைக் கொடுத்துக் கொள்கிறோம். வாங்கிக் கொள்கிறோம். அந்த எழுத்தாளர், மூலக்கடை முத்துமணி விருது வாங்கினார் என்று சொன்னாலும்கூட நம்புவார்கள்.

ஹான் காங் படைப்புகள் பற்றி நோபல் குழு முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டியிருக்கும். “கவித்துவம் தோய்ந்த உரைநடை” என்பது தமிழுக்கும் இதர இந்திய மொழி படைப்புகளுக்கும் புதிதல்ல. எனினும் அதுவழியாக எது பேசப்படுகிறது என்பதையே நோபல் குழு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கருதலாம்.

கவிதை பாணி உரைநடையில் தாம் எழுதிய

ஒரு நாவலை எள்ளி விமர்சித்தவர்கள், இப்போது பேனாவை எறிந்துவிட்டு மூடியால் எழுதுவார்களா என்று சீற்றத்துடன் ஒரு படைப்பாளி கேட்டிருக்கிறார். நெருப்பில் நெய்த கேள்வி. இவர் சொன்ன “அவர்கள்” வாய் “மூடி” கடந்துவிடுவார்கள்.

போகட்டும். இந்திய எழுத்தாளர்களைப் பார்த்து எளிய வாசகர்கள் கேட்கிறார்கள்: தாசுருக்குப் பிறகு, உங்களில் யார் நோபல் பரிசை வாங்கப் போகிறீர்கள்...? காத்திருக்கிறது, இந்தியா.

பொதுவாக, அமைதி மற்றும் இலக்கியத்துக்கான பரிசு அரசியல் காரணங்களுக்காக வழங்கப்படுகிறது என்றொரு விமர்சனம் நோபல் குழு மீது உண்டு. இந்த முறை அப்படியான கோணத்தில் விவாதம் ஏதும் இதுவரை வரவில்லை. இனி, தெரியவில்லை.

பெரிதும் மேற்கத்திய நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கே நோபல் பரிசு வழங்கப்படுகிறது. அதுவும் ஆணாதிக்க கதையாடல்களைக் கொண்ட படைப்புகளுக்கே வழங்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை மறுக்கும் வகையில், நோபல் குழுவின் புதிய அணுகுமுறைக்கான சாட்சியாக இந்த ஆண்டு தேர்வு அமைந்திருப்பதாக பேசப்படுகிறது. இந்தப் போக்கு தொடருமா என்று தெரியவில்லை.

ஹான் காங் தற்போது தென் கொரிய தலைநகர் சியோலில் கணவர், மகனுடன் வசித்து வருகிறார். கணவர், இணையப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருக்கிறார். இலக்கிய விமர்சகரும் கூட.

ஹான் காங்குக்கு ஓவியம் மற்றும் இசையிலும் நாட்டமுண்டு. அவரது நாவல்களில், பாத்திரங்களின் வழியே இதை வெளிப்படுத்தியிருப்பார். 2002-ல் வெளியான *Your Cold Hands* நாவல், பெண்ணின் உடல்களை பிளாஸ்டர் அச்சகளாக செய்வதில் நாட்டம் கொண்ட, ஒரு காணாமல் போன சிற்பியின் மனச் சித்திரத்தைப் பேசுகிறது. “வாழ்க்கை என்பது ஒரு படுகுழியின் மீது மூடியிருக்கும் தாள். அதன் மேல் முகமூடியுடன் கூத்தாடும் சாகஸ்காரர்கள் போல நாம் வாழ்கிறோம்...” என்று அந்த நாவலின் இறுதிப் பகுதியில் கூறியிருப்பது விமர்சகர்களின் தனிக் கவனத்தைப் பெற்றது.

தெரிந்த இசையமைப்பாளரின் வலியுறுத்தல் காரணமாக, ஹான் காங் பாடிய ஒரு இசை ஆல்பமும் வெளியாகியிருக்கிறது. அவரது புத்தகம் ஒன்றின் இணைப்பாக கொடுக்கப்பட்டது.

“ஹான் காங் எழுத்துகள் படிப்பதற்கு எளிதானவை அல்ல. இன்றைய வாழ்க்கை மீது

நம்பிக்கையிழக்கச் செய்யும், பெரும் மனஉளைச்சலை ஏற்படுத்தக்கூடிய எழுத்துகள்..." என்பது போன்ற விமர்சனங்களும் அவரது படைப்புகள் மீது முன்வைக்கப்படுகின்றன.

உங்களுக்கு முன்னோடி என்று யாரைச் சொல்வீர்கள் என்ற கேள்விக்கு, "அப்படி தனி ஒருவரைச் சொல்வது கடினம். எல்லா எழுத்தாளர்களும் வாழ்வின் பொருளைத் தேடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு எல்லையைத் தொடுகிறார்கள். அவர்களின் முயற்சிகள் அனைத்துமே எனக்கு உத்வேகமாக அமைந்திருக்கிறது" என்று பதிலளிக்கிறார்.

ஹான் காங் தனது மகனுடன் சேர்ந்து சியோலில் ஒரு புத்தகக் கடையும் நடத்தி வருகிறார். நோபல் அறிவிப்புக்கு மறுநாள், கடை திறப்பதற்கு முன்பே வரிசையில் காத்திருந்திருக்கிறார்கள் வாசகர்கள்.

இன்னொரு தகவல்.

ஒற்றைத் தலைவலியால் அடிக்கடி அவதிப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லும் ஹான் காங், அதுதான் தன்னை அகம் காரம் இன்றி தன்னடக்கத்துடன் வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்.

இன்னும் ஒரு தகவல்.

நோபல் பரிசு அறிவிப்பு வெளியான பிறகு, சிறப்பு நேர்காணல்கள், பத்திரிகையாளர் சந்திப்புகள், பாராட்டுக் கூட்டங்களுக்கு ஹான் காங்குக்கு அடுத்தடுத்து அழைப்புகள்.

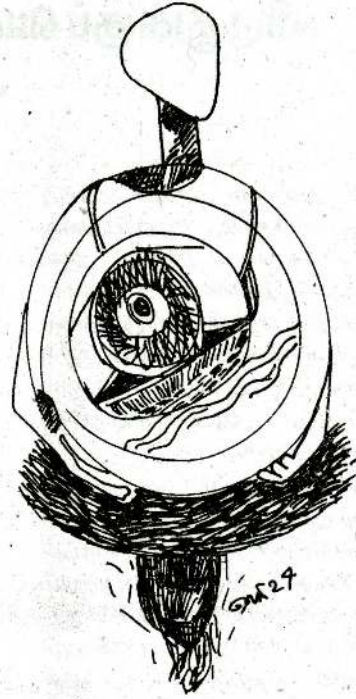
"ஐரோப்பாவிலும் (உக்ரைன் - ரஷ்யா) மத்திய கிழக்கிலும் (இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீனம்) போர்களில் எண்ணற்ற மக்கள் பலியாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இது மகிழ்ச்சிக்கும் கொண்டாட்டத்திற்கும் உரிய தருணம் அல்ல..." என்று கூறி அந்த அழைப்புகளையெல்லாம் மறுத்துவிட்டதாக அவரது தந்தையே ஊடகங்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்.

"அவரது கண்ணோட்டம், வெறும் கொரிய எழுத்தாளராக மட்டுமின்றி, உலகளாவிய எழுத்தாளர்களின் மனக்குரலாக மாறியிருக்கிறது..." என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

சிரம் தாழ்ந்த வணக்கம், ஹான் காங்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த எழுத்தாளர்

கவிதை: வெ.தமிழ்க்கனல்

மிடற்றிலிறங்கும் சிறு துளி

நெற்றி வியர்வை
சொட்டச் சொட்ட
பாட்டா ஏஸ் வாகனத்திலிருந்து
எரிவாயு உருளையை
கமந்து வந்த பணியாளர்
வீட்டில் இறக்கிய பின்
ஒரு குவளைத் தண்ணீர்
கேட்டுப் பருகிறார்
மிடற்றிலிறங்கும்
ஒவ்வொரு துளிகளிலும்
அந்த உச்சி வெயிலை
ஒரு கை பார்த்துவிட்ட திருப்தி
அவரது பழுப்பேரிய முகத்தில்

விருதுக்குப் பெருமை சேர்ப்போர்!

சர்வதேச அளவில் மிகவும் மதிப்பு மிகுந்த உயரிய விருதாகக் கருதப்படுவது நோபல் பரிசுதான். மனித குல மேம்பாட்டுக்காக சிறந்த கண்டுபிடிப்புகளை உருவாக்கிய விஞ்ஞானிகள், அறிஞர்களின் பங்களிப்பை கவுரவிக்கும் விதமாக இந்த விருது வழங்கப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும் அக்டோபர் மாதம் இந்த விருதுகள் அறிவிக்கப்படுகின்றன.

டைனமைட் வெடி மருந்தைக் கண்டுபிடித்த ஸ்வீடனைச் சேர்ந்த மிகப் பெரும் கோடல்வரர் ஆல்பிரட் நோபல் என்பவரின் பெயரால் ஆண்டுதோறும் இவ்விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன 1895ஆம் ஆண்டு இவர் உயிரிழந்த போதிலும் 1901ஆம் ஆண்டு முதல் நோபல் பரிசுகள் இவரது நினைவு தினமான டிசம்பர் 10ஆம் தேதி வழங்கப்படுகின்றன.

நோபல் பரிசுடன் வரும் பதக்கம் தங்கத்தால் செய்யப்பட்டவை. இந்தப் பதக்கங்களில் ஒருபுறம் ஆல்பிரட் நோபலின் பக்கவாட்டு முகம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். மறுபுறம், பரிசுக்கான துறைக்கேற்ப ஒரு உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தப் பதக்கங்களில் பரிசு பெறுபவரது பெயரும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

முதல் உலகப் போர் நடைபெற்ற 1914ஆம் ஆண்டு முதல் 1918ஆம் ஆண்டு வரையிலும் இரண்டாம் உலகப் போர் நடைபெற்ற 1939 முதல் 1945ஆம் ஆண்டு வரையிலும் விருதுகள் வழங்கப்படவில்லை.

ஆல்பிரட் ஐன்ஸ்டீன், நீல்ஸ் போர், மேரி கியூரி, அலெக்சாண்டர் பிளமிங், ஏர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே, ஆல்பிரட் காமஸ், நெல்சன் மண்டேலா, மார்டின் லூதர் கிங் ஜூனியர் உள்ளிட்ட பிரபலங்களும் நோபல் பரிசைப் பெற்றவர்கள் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இயற்பியலுக்கு...

இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசு அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஜான் ஹாப்ஸ்டீட், மற்றும் பிரிட்டனில் பிறந்து கனடாவில் பணியாற்றும் ஜாஃப்ரி ஹின்டன் ஆகியோருக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது.

“இந்த இரு ஆராய்ச்சியாளர்களும், இன்றைய இயந்திரக் கற்றல் (machine learning) தொழில்நுட்பத்துக்கு அடித்தளமாக இருக்கும் முறைகளை உருவாக்க இயற்பியல் கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்,” என்று சுவீடனின் அரசு அறிவியல் கழகம் தனது செய்திக் குறிப்பில் தெரிவித்துள்ளது. இந்திய மதிப்பில் சுமார் ரூ.9 கோடி பரிசுத் தொகையை இவர்கள் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்வார்கள்.

மருத்துவத்திற்கு...

அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் விக்டர் அம்ப்ரோஸ் மற்றும் கேரி ருவ்குன் ஆகியோருக்கு மருத்துவத்திற்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வழக்கத்திற்கு மாறான மைக்ரோ RNA-களின் ஒழுங்குமுறையால் புற்றுநோய், பிறவி காது கேளாமை மற்றும் எலும்பு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள் ஏற்படும் என்பதை முன்கூட்டியே அறிய முயலும் முயற்சியாக ‘மைக்ரோ RNA’ குறித்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட இவர்கள், மரபணு வெளிப்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தும் திறன் இல்லாவிட்டால், உயிரினத்தின் ஒவ்வொரு உயிரணுவும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் என்பதால் உயிரினங்களின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் இந்த மைக்ரோ RNA குறித்து ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

விருது பெற்ற இந்தியர்கள்

இந்தியாவில் ரவீந்திரநாத் தாகூர் (1913), சி.வி. ராமன் (1930), அன்னை தெரசா (1979) எஸ் சந்திரசேகர் (1983), அமர்த்தியா சென் (1998), வெங்கட்ராமன் ராமகிருஷ்ணன் (2009), கைலாஷ் சத்யார்தி (2014) ஆகியோர் விருதுகளை வென்றுள்ளனர்.

17 வயது சிறுமியும் 97 வயது முதியவரும்

மிக இளம் வயதில் நோபல் பரிசு பெற்றவர் பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்த மலாலா யூசுஃப்சாய். குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்கள் மீது செலுத்தப்படும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடியதற்காக அவருக்கு 2014-ஆம் ஆண்டு

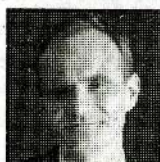

வேதியியலுக்கு...

புரதங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்காக அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த டேவிட் பேக்கர், ஜான் ஜம்பர், மற்றும் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த டெமிஸ் ஹசாபிஸ் ஆகியோர் இந்த ஆண்டுக்கான வேதியியல் துறைக்கான நோபல் பரிசு பெற்றுள்ளார்கள்.

மனித உடல் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமான பங்கு வகிப்பது, உயிரணுக்களிலுள்ள புரதங்கள்தான். இதை மூலமாக வைத்து அமினோ அமிலங்களைப் பயன்படுத்தி புதிய வகை புரதத்தை வடிவமைத்துள்ளார் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த பேராசிரியரான டேவிட் பேக்கர்.

லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக உள்ள ஜான் ஜம்பர் மற்றும் டெமிஸ் ஹசாபிஸ் ஆகியோர் இணைந்து செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்தி, ஏற்கெனவே அறிந்த புரதங்களின் வடிவமைப்புகளை கணித்து, 'ஆல்பாஃபோல்-2' என்ற கருவியை உருவாக்கினர். இந்த கருவி வேதியியல் துறையில் 'முழுமையான புரட்சி' செய்ததாக நோபல் தேர்வுக் குழு குறிப்பிட்டுள்ளது.

பொருளாதாரத்திற்கு...

சைமன் ஜான்சன், டாரன் அசோமோக்லு, ஜேம்ஸ் ராபின்சன் ஆகிய மூன்று வல்லுநர்களுக்கு பொருளாதாரத்துக்கான நோபல் பரிசு பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது.

"ஒரு நாட்டின் செழுமைக்கு சமூக நிறுவனங்களின் முக்கியத்துவத்தை நிரூபித்துள்ளனர்" என்று ராயல் ஸ்வீடிஷ் அகாடமி ஆஃப் சயின்ஸின் நோபல் கமிட்டி கூறியுள்ளது. மேலும், "மோசமான சட்ட விதிகளைக் கொண்ட சமூகங்கள் மற்றும் மக்களைச் சுரண்டும் நிறுவனங்கள் சிறந்த வளர்ச்சியையோ மாற்றத்தையோ உருவாக்காது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள பரிசு பெற்றவர்களின் ஆராய்ச்சி உதவுகிறது." என்று கூறியுள்ளது.

2024-ம் ஆண்டில் விருது வென்றவர்கள்

இலக்கியத்திற்கு...

தென் கொரிய எழுத்தாளர், ஹான் காங்கிற்கு இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்படுகிறது. "வரலாற்று அதிர்ச்சிகளை எதிர்கொள்ளும் மற்றும் மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறுத்தை வெளிப்படுத்தும் அவரது தீவிர கவிதை உரைநடைக்காக" இந்தப் பெருமைமிகு விருது வழங்கப்படுகிறது.

அமைதிக்கு...

ஜப்பானைச் சேர்ந்த நிஹோன் ஹிடோங்க்யோ என்ற அமைப்புக்கு அமைதிக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

ஹிரோஷிமா மற்றும் நாகசாகியில் அணு குண்டு வீசப்பட்டதில் பாதிக்கப்பட்டோரின் நலனுக்கு இந்த அமைப்பு தொடர்ந்து பணியாற்றி வந்துள்ளது. அணு ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று தொடர்ந்து இந்த அமைப்பு வலியுறுத்தி வருகிறது.

அமைதிக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது. அப்போது அவருக்கு வயது 17. மிக அதிக வயதில் நோபல் பரிசு பெற்றவர், அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஆராய்ச்சியாளர் ஜான் குட்டினஃப். ரீசார்ஜ் செய்யக்கூடிய லித்தியம் பாட்டரிகளைக் வடிவமைத்தற்காக 2019-ஆம் ஆண்டு வேதியியலுக்கான நோபல் பரிசை வென்றார். அப்போது அவருக்கு வயது 97. இதுவரையில் 66 பெண்கள் நோபல் பரிசைப் பெற்றுள்ளனர்.

624 பரிசளிப்பு விழா

1901ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை 624 முறை 1,007 பேர் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. சில நிறுவனங்கள் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் இவ்விருதைப் பெற்றுள்ளன. 972 தனி நபர்களும், 27 நிறுவனங்களும் விருதைகளைப் பெற்றுள்ளன.

1,300 விருந்தினர்கள் பங்கேற்கும் வகையிலான ஸ்டாக்ஹோம் நகர அரங்கில் விருந்து மிகவும் தட்புடலாக இருக்கும். விருந்தில் பரிமாறப்படும் உணவுகள் பட்டியல் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே தயாரிக்கப்பட்டு நோபல் அறக்கட்டளை நிர்வாகிகள் கவைத்துப் பார்க்க அனுப்பப்படும். இதில் எந்த உணவு வகை பரிமாறப்பட வேண்டும் என்ற விவரம் மிகவும் ரகசியமாகவே வைக்கப்படும்.

சிறையில் இருந்தவர்கள்

ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த பத்திரிகையாளர், கார்ல் வோன் ஓஸைஸ்ட்கி (1935), பர்மாவைச் சேர்ந்த அரசியல் வாதி ஆங் சாங் கு (1991), சீனாவின் மனித உரிமை போராளி லியூ ஜியாபோ (2010), பெலாரஸின் மனித உரிமை ஆர்வலர் அலெஸ் பியாலியாட்ஸ்கி (2022), ஈரானின் மனித உரிமை ஆர்வலர் மற்றும் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் நார்கெஸ் முகமதி (2023) ஆகியோருக்கு அமைதிக்கான நோபல் பரிசு அறிவிக்கப்பட்ட சமயத்தில் சிறையில் இருந்தவர்களாவர்.

மரணத்துக்குப் பிறகு..

1974ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு எவருக்கும் இறப்புக்குப் பிறகு இவ்விருது வழங்கப்படவில்லை. அதற்கு முன்பு இருமுறை இவ்விருது 1961ஆம் ஆண்டு அமைதிக்கான விருது டாக் ஹம்மாட்ஸ்கோல்ட் மற்றும் 1931ஆம் ஆண்டு

இலக்கியத்துக்கு எரிக் அக்ஸெல் கார்ல்பெல்ட் என்பவருக்கு மரணத்துக்குப் பிந்தையதாக இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விருதை மறுத்தவர்கள்

இதுவரையில் இரண்டு பேர் ஜீன் பால் சார்ட்ரே (1964 - இலக்கியத்துக்கு), லி டுக் தோ (1973 - அமைதிக்கு) இவ்விருதை ஏற்க மறுத்துள்ளனர். ஜீன் பால் சார்ட்ரே எந்த ஒரு விருதையும் ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. அமெரிக்காவின் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் ஹென்றி கிளிங்கருடன் இணைந்து வியட்நாம் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததற்காக லி டுக் தோவுக்கு விருது வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அதை அவர் ஏற்கவில்லை.

மிரட்டல்

அடால்ப் ஹிட்லர் காலத்தில் மூன்று ஜெர்மானியர்கள் ரிச்சர்ட் குன், அடால்ப் போடென்ட், கெர்ஹார்ட் டொமாக் ஆகியோர் விருதை ஏற்க வேண்டாம் என்று ஹிட்லரால் மிரட்டப்பட்டனர்.

நிர்ப்பந்தம்

1958-ஆம் ஆண்டு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசு, அப்போதைய சோவியத் யூனியனைச் சேர்ந்த கவிஞரும் எழுத்தாளருமான போரிஸ் பாஸ்டர்நாக்-க்கு அறிவிக்கப்பட்டது. முதலில் அதனை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால், அதன்பிறகு சோவியத் அதிகாரிகள் அந்தப் பரிசை மறுக்குமாறு கட்டாயப்படுத்தினர். அதனால் அவர் அப்பரிசை மறுத்துவிட்டார்.

நோபல் பரிசு அவசியமா என்ற கருத்துகள் அவ்வப்போது எழுத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் சர்வதேச அளவில் மனித குல மேம்பாட்டுக்கு பங்காற்றியவர்களுக்கு கிடைக்கும் அங்கீகாரம் மிகச் சிறப்பானது என்பதில் என் முனையளவும் சந்தேகமில்லை. அந்த வகையில் நோபல் பரிசு எந்த நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த இலக்கை தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் நிறைவேற்றி வருகிறது என்றே சொல்லலாம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

துயிலாட்டம்

எந்தத் துயரென்றாலும் தேற்றுவதற்கு அப்பாவிடம் இரண்டு கருணைக் கரங்களிருந்தன. சிறகு முளைத்த சில சொற்களையும் எப்போதுமவர் கைவசம் வைத்திருந்தார். அவரின் சொற்கள் தழுவாத மனமொன்று இங்கே இருக்கிறதா என்ன? முகமறியாதவர்களின் துயரங்களுக்கெல்லாம் மருந்தாகிப் போன அப்பாவின் சொற்கள் அவர் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குப் பயன் தராமல் போனது போல நிகழ்ந்து விட்ட திந்த அப்பாவின் மரணம்.

குடும்பத்தினர் அனைவரும் அருகில் செய்வதறியாது நின்றிருந்தோம். ஒரு வார்த்தை பேசவும் மனமின்றி ஆடாமல் அசையாமல் அப்படியே படுத்திருந்தார் அப்பா. என்னைக் கண்டால் அவரது கண்களில் ஒரு பட்டாம்பூச்சி மினுக்குமே அது எங்கே மறைந்ததென்று இனம் காணமுடியாமல் நிலைகுத்தி நின்றிருந்தன அவரது கண்கள். கண்ணாடிப்பேழை மீது கிடந்த மாலைகள் அவரையும், அவர் அந்த மாலைகளையுமே அலுக்காமல் வெறித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

நிலைமை புரியாமல் பெட்டியின் மீது சில ஈக்கள் இங்குமங்கும் ஓடி எதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தன? கண்ணாடியின் நிறத்திற்கு ஈக்களின் கரியநிறம் பளிச்சென்று கண்ணில் பட்டது. பெட்டியின் விளிம்பை ஒரு சாலையெனக் கருதி வரிசையில் துரத்தியலையும்வை, கண்ணாடிப் பெட்டி வடிக்கும் கருந்திரவக் கண்ணீர்த் துளிகளைப் போல அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தன.

நான் அம்மாவின் அருகிலமர்ந்து அவரின் வலது தோளில் சாய்ந்து கொண்டிருந்தேன். கண்ணீர்த் தழும்பேறிக் கிடந்த எனது கன்னமேடுகளைத் துடைக்கவும் பிரக்ஞையின்றி அசையாது கிடக்கும் அப்பாவின் உடலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என்னுள் அப்பாவுடன் நடந்த பற்பல உரையாடல்கள் நினைவில் நொதித்து மேலே மிதந்தன. நினைக்க நினைக்க அழுகை கட்டுக்கடங்காமல் திமிறிற்று. முந்தானைத் துணியைச் சுருட்டி வாயைப் பொத்தினேன். அம்மாவை மேலும் இறுக்கமாய் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் போலிருந்தது. சோகமே

உருவாய் நிதானமற்றிருந்த அம்மாவை முன்னிலும் நெருக்கமாய் அணைத்துக் கொண்டேன். இனி அப்பா நமக்கில்லையென்ற ஏக்கம் பெருமூச்சாக வெளிப்பட்டு கண்ணாடிப் பெட்டியை மோத அதன் வீச்சில் ஈக்கள் சிதறின.

அண்ணன்களும், பங்காளிகளும், ஊர் முக்கியஸ்தர்களும் வீட்டிலிருந்து சற்று தூரத்தில் கூடி ஒழுங்கற்ற வட்டமாய் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். எதையோ அருகிலிருப்பவர்கள் உரையாட அண்ணன்கள் நால்வரும் திடீரென ஒருவரையொருவர் கட்டிக் கொண்டு தேம்புவதை இங்கிருந்தே என்னால் காண முடிந்தது. அந்தக் காட்சி என்னை மேலும் உடையச் செய்தது. வன்காற்று உலுக்கிடும் மரம் போல நானும் குலங்கினேன். அருகில் நின்றவர்கள் ஆறுதல் சொல்லி அண்ணன்களை பிரித்து நிறுத்தினர். ஊர் நாட்டாண்மை சப்தமாக கையை ஆட்டியாட்டி எதையோ பேசிக் கொண்டிருந்தார். அருகில் நின்றிருந்த ஊர்ப் பெரியவர்களும் ஒத்தாதிக் கொண்டிருப்பதை அனுமானிக்க முடிந்தது. அண்ணன்கள் விடாப்பிடியாய் எதையோ வலியுறுத்திப் பேசுவதைக் காண முடிகிறது. எதிரில் நிற்பவர்கள் அவர்களை மறுத்து மறுத்துப் பேசுவதையும் உணர முடிகிறது.

நான் பலத்த யோசனையில் அவர்களையும், அவர்கள் நின்றிருந்த இடத்தின் பின்புறச் சுவரில் ஓட்டியிருந்த இரத்தக்கண்ணீர் படப் போஸ்டரையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். படம் வெளியாகி சக்கைப் போடு போட்டுக் கொண்டிருந்தது. இரத்தக்கண்ணீர் போஸ்டரில், எம். ஆர். ராதா, விலைமாதுவின் வீட்டுக்குச் சென்று கெட்டழிந்து திரும்பவும் தனது வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்து கன்னங்களைச் சொறிந்து கொள்ளும் காட்சி அசலாக இடம் பெற்றிருந்தது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அப்பாவைப் பார்க்க வந்திருந்த போது, அப்பா எம். ஆர். ராதாவின் நடிப்பைச் சிலாகித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தது நினைவிலெழ கண்கள் மேலும் உருகியோடின.

என்ன நடக்கிறதென்று ஊகித்தறிய முடியா நிலையில், எனது கணவர் அங்கிருந்து

வேகவேகமாய் பிய்த்துக் கொண்டு வருவதில், எதுவோ சிக்கலென்பதை மட்டும் என்னால் ஊகிக்க முடிந்தது. கோடை வெக்கையில் வயல்கள் தெறித்துக் கிடப்பதைப் போல அவரது முகத்தில் கடுஞ்சினத்தின் ரேகைகள் பரவிக்கிடந்தன. என் கணவரையே பார்த்துக் கொண்டு அமர்ந்திருந்தேன். அவர் என்னைப் பார்ப்பதில் வித்யாசம் தெரிந்தது. கைச்சாடை காட்டி தனியே வரும்படி இடப்புறமுள்ள புங்கன்மரத்தடிக்குச் சென்று நின்றார். தேம்பியிருந்த கண்களை துடைத்துக் கொண்டு எழுந்து அவரைப் பின் தொடர்ந்தேன். நெருங்கியதுமே கேட்டார்.

“ஒங்க அண்ணனுங்க பேசிக்கிறது ஒனக்குத் தெரியுமா?”

“என்ன பேசறாங்க?”

“அப்ப உண்மையாவே ஒனக்குத் தெரியாதா?”

“என்ன பேசறாங்கன்னு மொதல்ல சொல்லுங்க.”

“தெரியாத மாரி நடிக்கிறியா கயலு?”

கயல்விழி என்ற எனது பெயரைச் சுருக்கி கயல் என்று தான் அழைப்பார் கணவர். விபரமற்ற வார்த்தைகள் கடும் எரிச்சலை உண்டாக்கின. சூழல் கருதி என்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு அமைதியாகக் கேட்டேன்.

“நான் எதயாவது இது வர ஒங்ககிட்ட மறச்சிருக்கேனா?”

“அப்படி இல்லங்கிறதால தான் நானும் திரும்ப திரும்பக் கேக்குறேன்”

“சரி.. வளத்தாம விசயத்துக்கு வாங்க..என்ன தான் பேசிக்கிறாங்க?”

அவர் எனக்கு மட்டும் கேட்கும் தணிந்த குரலில் சொல்லத் தொடங்கினார். மரத்தின் வேரிலிருந்து எறும்புச் சரமொன்று மெல்ல மெல்ல மேலேறிச் செல்வதைப் போல அவர் சிறிது பதட்டத்துடன் எனக்கு விளக்கிக் கொண்டிருந்த போதே மயக்கம் வருவது போலிருந்தது. நிதானித்து அருகிருந்த புங்குவைப் பிடித்துக் கொண்டேன். சொன்ன தகவல் என் கணவரை விட எனக்கு பேரதிர்ச்சியாகத் தானிருந்தது. அண்ணன்கள் இருக்குமிடம் நோக்கி பதைப்புடன் நான் செல்வதற்கு முன்பு கணவர் எச்சரிப்பதைப் போலச் சொன்னார்.

“படபடன்னு பேசி சங்கடத்த ஏற்படுத்திடாத கயலு. அமைதியா மனசுக்குப் பட்டத மட்டும் சொல்லு”

அவரை நிதானித்து ஒரு முறை பார்த்தேன்.

“என்ன ஆனாலும் ஒத்துக்கிடாத. நமக்கும் குழந்தை இருக்காங்க. ஊருல இல்லாத வழக்கத்த ஒங்க அண்ணங்க செய்ய நீக்கிறாங்க. எனக்கு இதுல உடன்பாடில்லங்கறத சொல்லிட்டேன். நீயும் அதையே சொல்லிடு. இதெல்லாம் நம்ம குலதெய்வத்துக்கு ஆகுமானனு தெரியல”

.....

அண்ணன்கள் மூவரும் கலவர முகத்துடன் நின்றிருந்தனர். நெருங்கிச் செல்லும் என்னைக் கண்டதும் அவர்கள் கண்கள் ஊறி மிதந்தன. நான் எதுவும் பேசாமல் கண்களை மூடிச் குலுங்கினேன்.

“இனி அனுவருதால என்ன நடக்கப் போவுது? மனசு தேத்திக்கிட்டு நடக்கிறத பாருங்க” என்றார் நாட்டாண்மை மாமா.

ஐவரும் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு ஒருவரையொருவர் பார்க்க முயன்று தோற்று கீழே குனிந்து கொண்டோம். பெரியண்ணன் அந்த மௌனத்தை உடைப்பாரென எதிர்பார்த்தேன். அவர் கீழே குனிந்தவாறே தரையை வெறித்திருந்தார்.

“ஒங்க வீட்டுக்காரு சேதி சொன்னாரா கயலு?” என்றார் நாட்டாண்மை.

நான் தயங்கியவாறு அவரைப் பார்த்தேன்.

“ஓம் முடிவு என்னம்மா?”

நான் பதில் சொல்ல முடியாமல் திணறினேன்.

“ஒங்க அப்பா சொல்லிருக்கலாம். நானும் இல்லங்கள. ஆனா...”

ஒரு மகளாக அப்பாவிற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். சம்பிரதாயத்தை மீறி அப்பாவின் ஆசையை நான் நிறைவேற்ற முடியுமா? அதுவும் ஒன்றுக்கு நான்கு ஆண்பிள்ளைகள் குத்துக் கல்லாட்டம் இருக்கையில் நானெதற்கு? சம்பிரதாயத்தை மீறி எதுவும் கெடுதல் நடந்து விடுமோவென என் கணவர் வேறு பயந்து கிடக்கிறார். அண்ணன்கள் நால்வரும் தொலைவில் நகர்ந்து போய் தீவிரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இழுத்து நிறுத்தினார் மாமா.

“ஆனான்னு இழுக்காதிங்க மாமா?” என்றார் அண்ணன்.

“நான் ஒங்க உறவுக்காரன். என்னய உடுங்க. ஊர்யும் கொஞ்சம் அனுசரிச்சிப் போகனும்ல்ல”

“நீங்க எங்க கூட உறுதியா நில்லுங்க. மத்தத நாங்க பாத்துக்கிடுறோம் மாமா”

மூத்த அண்ணன் விடாப்பிடியாய்ப் பேசிக் கொண்டேயிருந்தார். மற்றவர்கள் அது தான் சரியென்பது போல அவரைப் பார்த்த நிலையில் அப்படியே நின்றனர்.

“என்ன கயலு நீ சொல்ற?”

பதில் சொல்லாமல் மௌனித்திருந்த என்னை அண்ணன்கள் நால்வரும் வித்தியாசமாய்ப் பார்த்தனர். அதில் சற்று அதிர்ச்சியும் கலந்திருப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது.

“நான் இப்ப ஒத்த ஆளு இல்லங்க மாமா”

“என்ன பண்ணலாம்ங்கிறே?”

நான் மௌனமாகி நின்றேன்.

“எங்க வீட்டுக்காரருகிட்ட கேட்கணும்”

“அவரு தான் ஒத்துக்கிட மாட்டாரு போலருக்கே”

“அவர் மீறி நானெப்படி மாமா?”

“எனக்குப் புரியுது. மத்தவங்களுக்கும் புரியனுமில்ல?” என்றவர் சாடையில் அண்ணன்களைப் பார்த்தார். அண்ணன்கள் என்ன நினைத்தார்களோ அதற்கு மேல் எதுவும் பேசவில்லை. அவர்கள் ஓரமாய் போய் அமர்ந்து விட்டனர்.

மாமா அவர்களை நோக்கிப் போனார். நான் திரும்பவும் அம்மாவின் அருகில் போய் அமர்ந்து கொண்டேன். மனசு சுழலில் மாட்டிக் கொண்ட சருகாய்த் தவித்தது.

சிறிது நேரத்தில் மாமாவும் அண்ணன்களும் பங்களிகளும் மறுபடியும் கூடி நின்றனர்.

“நேரமாயிக்கிட்டே இருக்கு. ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வாங்க. பிரேதத்த ரொம்ப நேரம் போட்டு வைக்கப்படாது” என்று

அவசரப்படுத்தினார் பங்காளி.

“அடக் கொஞ்சம் இருப்பா. அவசரம்ன்னா ஒம் பங்களிங்க தானே. பிரச்சினைய பேசி சரி பண்ணேன் நீ”

சிடுத்தார் நாட்டாண்மை. பங்களி வாயை மூடிக் கொண்டார்.

ஆண்பிள்ளைகள் நால்வர் என்றாலும் அப்பா என்னிடம் தான் நெருங்கியிருந்தார். வெட்டவெளியில் விழுந்து கிடக்கும் சூரியன் போல எல்லாவற்றையும் ஒளிவு மறைவில்லாமல் என்னிடம் பகிர்ந்து கொண்டார். அம்மாவிற்கு நான்கு பிள்ளைகள் பிறந்ததும் மனநிறைவில் இனி பிள்ளைகள் வேண்டாமென முடிவு செய்திருக்கிறார். ஏனெனில் அம்மா எங்கள் தாத்தா ஆத்தாவிற்கு ஒரே பெண். ஒற்றைப் பெண்ணாய் பிறந்து வளர்ந்ததில் அம்மா பட்ட துயரங்கள் சொல்லிலடங்காதவை. ஆகவே அவரின் ஒரே வேண்டுதல் தனக்குப் பெண்பிள்ளை மட்டும் பிறக்கக் கூடாது என்பது. ஆனால் அப்பா அவருக்கு நேர்மாறாய் இருந்தார். அவர் பெண்பிள்ளை வேண்டி தவமிருக்கத் தொடங்கினார். நான்காவது அண்ணன் பெண்பிள்ளையென நினைத்திருந்த வேளையில் அதுவும் ஆணாகிப் போனதில் அப்பர் ஏமாற்றத்தின் உச்சிக்கே சென்று விட்டாராம். அடுத்து நான் பிறந்த போது அவர் கொண்டாடித் தீர்த்து விட்டாராம்.

அப்பாவைத் திருமணம் செய்து வந்த பிறகும் பெண் என்பதால் அம்மா பட்ட துயரை அப்பாவால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தவித்திருக்கிறார். தனக்கொரு பெண் பிள்ளை பிறந்து அதை எப்படி வளர்த்துக் காட்டுகிறேன் பார் என்று சபதம் போட்டு என்னைப் படிக்க வைத்து ஆளாக்கி அழகு பார்த்தவர் அப்பா. அப்பா எனது பெயரைக் கூட சொல்லி அழைத்ததில்லை. செல்லம் என்ற செல்லப்பெயர் தான் அப்பாவிடம் எனக்கு. “செல்லம் இங்க வாடா..” என்னை அன்பொழுது அழைக்கும் அவரின் குரலில் அத்தனை நெகிழ்வு.

நாட்டாண்மை அவரின் கொள்கையில்

படியாய் நின்றார்.

“ஆம்பள புள்ள இல்லாதவங்களே பொம்பள புள்ளய கொல்லி வக்க விடுறதில்ல. அது நம்ம வழக்கமுமில்ல..” என்றார் நாட்டாண்மை.

“அதயே புடிச்சிக்கிட்டு எதுக்கு இப்பவும் தொங்கணும்? இப்ப நாம தொடங்குவம். இனிமே தொடரட்டும்”

“அதுக்கு மேல நான் ஒன்னும் சொல்றதுக்கில்ல. ஒங்க தங்ககிட்டவும் ஒரு வார்த்த கேட்டுக்கிடுங்கப்பா”

விலகிக் கொண்டார் ஊர் நாட்டாண்மை.

எதுவும் புரியாமல் நின்ற என்னை எல்லோரும் எதிர்பார்ப்போடு பார்த்தனர். என் கணவர் அதற்கு மேல் பொறுமையாக நிற்கவில்லை.

“இங்க பாருங்க. என் பொண்டாட்டிய நான் அனுப்பறதா இல்ல”

ஒரே போடாக போட்டார் என்னவர். அண்ணன்கள் நால்வரும் விகித்துப் போய் நின்றனர்.

“என்னங்க அத்தான் இப்படிப் பேசறங்க?” என்றான் இளையவன்.

“யோவ். நானும் பாத்துக்கிட்டே இருக்கேன். நீங்க பாட்டுக்குப் பேசிக்கிட்டே போறீங்க? நம்மன்ல யாரு வீட்டுப் பொம்பளய்யா ஈமக்காடு வந்திருக்கா? நீங்க புதுசா எதையாவது செய்யிறேன்னு என் குடும்பத்த காவு கொடுக்க நிக்கிறிங்களா?”

பொறிந்து கொட்டினார் என்னவர்.

“அப்ப ஈமக்காடு வர்றது தான் ஒங்க பிரச்சினையா?” என்றார் மூத்தவர்.

“ஆமா..அதுல என்ன சந்தேகம்?” என்னவர் உறுதியாகச் சொன்னார்.

அப்பா என் மீதுள்ள பாசத்தில் எனக்கு எம்பொண்ணு தான் கொல்லி போடணும் என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார். அம்மா அப்போதெல்லாம் மறுத்துப் பேசுவார்.

“நடக்கற காரியத்த பத்திப் பேசுங்க உலகத்துல இல்லாத பொண்ண நீங்க மட்டும் தான் பெத்துட்டியளாக்கும். அது என்ன செய்யனுமோ அத தான் செய்ய முடியும். வீணா வாய அலம்பாம போய் படுங்க” என்பாள் அம்மா.

அப்பா இந்தச் செய்தியை ஊரில் பலரிடமும் சொல்லியிருக்கிறார். அண்ணன்கள் காதுவரை இச்செய்தி எட்டிப் போயிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் ஏன் அப்பாவின் ஆசையை நிறைவேற்றக் கூடாதென்ற முடிவில் என்னையே ஈமக்கிரியை

செய்யச் சொல்ல முடிவாற்றியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு மகளாக அப்பாவிற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். சம்பிரதாயத்தை மீறி அப்பாவின் ஆசையை நான் நிறைவேற்ற முடியுமா? அதுவும் ஒன்றுக்கு நான்கு ஆண்பிள்ளைகள் குத்துக் கல்லாட்டம் இருக்கையில் நானெதற்கு? சம்பிரதாயத்தை மீறி எதுவும் கெடுதல் நடந்து விடுமோவென. என் கணவர் வேறு பயந்து கிடக்கிறார். அண்ணன்கள் நால்வரும் தொலைவில் நகர்ந்து போய் தீவிரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கொல்லையின் கடைசியில் குழி ஆழமாக வெட்டப்பட்டிருந்தது. அப்பாவை இறக்கி அமர்ந்த நிலையில் வைத்தார்கள். அப்பா உயிருடன் நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பது போலவே பட்டது. சடங்குகள் ஒவ்வொன்றாக நடந்து கொண்டிருந்தது. அம்மா உட்பட அத்தனை பேரும் கூடி நின்று கதறிக் கொண்டிருந்தார்கள். “எல்லோரும் ஒரு முறை பாத்துக்கங்க..” என்று குரல் கொடுத்தார் தொழிலாளி. வேலைகள் முடிந்தன.

“கயலு..” என அழைத்தார் பெரியண்ணன்.

நான் கதறியவாறே நெருங்கி சென்றேன். என்னைக் கைப்பற்றி என்னவர் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார்.

“பொம்பள சுடுகாட்டுக்கு வர்றதும், தீப்பந்தம் கொளுத்தி கொல்லி வக்கிறதும் தான் ஒங்களுக்குப் பிரச்சனை?”

சுற்றி நின்றவர்கள் அண்ணனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அண்ணன் தீர்க்கமான குரலில் உரத்துச் சொன்னார்.

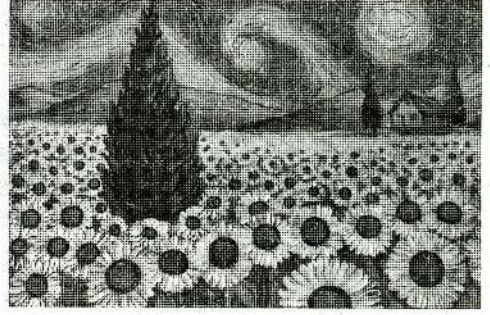
“எங்க அப்பா ஆசய நாங்க நிறைவேத்தணும். இல்லன்னா நாங்க நாலெழுத்துப் படிச்சதுக்கு அர்த்தமில்லாம போயிடும் என்றவர், “இங்க வா கயலு.. அப்பாவ வேண்டிக்கிட்டு மொத புடி மண்ண அள்ளி நீ போடும்மா” என்றார்.

அண்ணன் சொல்லுக்கு நான் இயந்திரம் போல இயங்கினேன்.

அடுத்தடுத்து அண்ணன்கள் மண்ணள்ளிப் போட்டார்கள். கூடியிருந்தவர்கள் மத்தியில் பேரமைதி படுத்திக் கொண்டிருந்தது. ஆசிரிவதிப்பதைப் போல மெல்லிய தூறல் விழுத் தொடங்கியிருந்தது. என் மீது விழுந்த முதல் துளி அப்பாவின் முத்தத்தைப் போல அப்படிச் சிலிர்த்தது.

கதாசிரியர்: எழுத்தாளர்

உன்மத்தத்தின் சூரியகாந்திகள்

ரத்தம் கொட்டும் வயிற்றைத் தூங்கிப் பிடித்துக்கொண்டு திரும்பி வந்த வின்சென்ட் மருத்துவர் பரிசோதித்தபோது, வயிற்றில் தோட்டா துளைத்திருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். ஆயினும் அவற்றை நீக்குவதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. விபத்துச் செய்தி அறிந்து வந்த போலீஸ்காரரும் கூடுதலாக விசாரணை ஒன்றும் நடத்தாமல் ஒரு அறிக்கை எழுதிவிட்டு அந்த விஷயத்தைக் கைகழுவினார்.

அழையா விருந்தாளி

செயின்ட் ரெமியிலிருந்து பாரீஸுக்கு வந்து மூன்று நாட்கள் கடந்த பிறகு, அவேர்ஸூர் ஓய்ஸி (Auvers - sur - oise) எனும் இடத்துக்குச் செல்வதை, தியோ உட்பட யாரிடமும் வின்சென்ட் சொல்லவில்லை. அங்கிருந்து இருபது மைல் தூரத்தில் இருக்கும் இடம் அது. “பாரீஸின் ஓசைகளை என்னால் தாங்க முடியவில்லை...” என்றார் வின்சென்ட்.

பிறகு ஒருமுறை வின்சென்ட் தியோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “உங்களுடன் நான் செலவிட்ட நேரங்கள் எனக்கும் உங்களுக்கும் கஷ்டங்கள் நிறைந்தவையாக இருந்தன. அப்படி ஒரு நிலைமை மீண்டும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது” என்று சொல்லியிருந்தார். அந்தக் கடிதத்தின் இறுதியில், பாரீஸில் செலவிட்ட நாட்களில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை ஒரு வாக்கியத்தில் வின்சென்ட் பதிவு செய்தார், மரண வேதனைபோல.

தியோவும் குடும்பமும் தன்னை ஒரு சுமையாகப் - அச்சமூட்டும் சுமை - பார்க்கிறார்கள் எனும் எண்ணம் அவரைச் சோர்வடையச் செய்தது. “யாராலும் தவிர்க்க முடியாத, வேண்டாத ஒரு இருப்பாக நான் மாறியிருக்கிறேனோ?” இந்த எண்ணம் ஓவியப் படைப்பில் ஈடுபடத் தடையாக இருக்கும் எனும் துயரத்துடன், யாரிடமும் சொல்லாமல் யாருக்கும் தெரியாமல் அவர் பாரீஸிலிருந்து தலைமறைவானார்.

கிராமிய எளிமை நிறைந்த அவேர்ஸூரின் சூழ்நிலை சிறுகச் சிறுக அவருக்கு அமைதியளித்தது. வழிப்போக்கர்களின் ஏளனத்துக்குப் பாத்திரமாகாமல் சாலையில் நடக்க முடிந்தது அவருக்கு நிம்மதியாக இருந்தது. செயின்ட் ரெமியிலிருந்து கொண்டு வந்த நான்கு கேன்வாஸ்களை மட்டும், பாரீஸ் விட்டு வரும்போது எடுத்து வந்திருந்தார். அவேர்ஸுக்கு வந்த நாளிலேயே மருத்துவர் போல் காச்செட்டைச் சந்தித்தார். ஹோமியோபதி மருத்துவராக நற்பது வருடம் பணியாற்றி வந்த காச்செட், மனைவி இழந்தவர். அவரது பிள்ளைகள் மார்கரெட்டுக்கு இருபத்தொரு வயது, போலுக்கு பதினாறு. அவர்களுடன் நிம்மதியும் ஓய்வுமாக வாழ்ந்திருந்த அவர் நிறைய ஓவியர்களுடன் தோழமை கொண்டிருந்தார். “தன் பணியில் முற்றிலும் வாழ்வைச் சமர்ப்பிப்பதுதான், எந்த விதமான சிகிச்சையை விடவும் பயன் தரக்கூடியது” எனும் கருத்துடையவர் காச்சட்.

ஒரு மருத்துவர் எனும் நிலையில் அவரைப் பற்றி பெரிய மதிப்பொன்றும் தனக்கு ஏற்படவில்லை என்று தியோவுக்குத் தெரிவிக்கும்போது, “அவர் என்னைப்போல் மனக் கலக்கங்களுக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்” என்று வின்சென்ட் எழுதினார்.

மருத்துவர் காச்செட், வின்சென்ட் தங்குவதற்காக செயின்ட் ஓபினில் (Saint Aubin) ஒரு அறையைக் கண்டுபிடித்திருந்தார். ஆனால், நாளொன்றுக்கு ஆறு ஃபிராங்க் வாடகை. இந்த வாடகை அதிகமாக இருந்ததால் வின்சென்ட், டவுன்ஹாலுக்கு எதிரில் உள்ள பிளேஸ் டி லா மேரியில் (Place de la mairie) மூன்றரை ஃபிராங்க் வாடகைக்கு ஒரு அறை (Auberge Ravoux) எடுத்து அங்கே தங்கத் தொடங்கினார். அந்த வசிப்புக் காலத்தில் அவர் பலமுறை மருத்துவர் காச்செட்டின் வீட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார். அப்போதெல்லாம் மருத்துவர் விருந்தினருக்காக நல்ல உணவு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். தனக்கு

வாய்க்காதுபோன குடும்ப வாழ்வின் கதகதப்பை அதன் மூலம் அனுபவிக்க முடிந்ததைப் பற்றி வின்சென்ட் நினைவுகூர்ந்திருந்தார்.

ஹாலந்துக்கான பயணத்தின் இடையில் தியோ, குடும்பத்துடன் சில நாட்கள் தன் அண்ணனுடன் இருப்பதற்காக அவேர்ஸுக்கு வந்திருந்தார். காச்செட் பாரீஸ் சென்றபோது தியோவிடம், “வின்சென்ட் முற்றிலும் குணமடைந்துவிட்டார்” என்று உறுதியளித்திருந்ததும் தியோவின் வருகைக்கான காரணமானது.

வெறிபிடித்த கடந்தகால நினைவுகள்

பாரீஸ்காரரான ஆர்தர் ரவோக்ஸுக்குச் (Arthur Ravoux) சொந்தமான விடுதியின் அறையில்தான் வின்சென்ட் தங்கியிருந்தார். என்றாலும், ஓவியம் வரைவதற்காகப் பகல் முழுதும் அவேர்ஸில் சுற்றியலைந்தார். பூக்களும் பூந்தோட்டங்களும் நிறைந்த அடிவாரங்களிலும் நதிக்கரையிலும் மெத்தனமாகச் சுற்றித்திரிந்த அவர், மெதுவாகவேனும் மன அமைதிக்குத் திரும்பியிருந்தார்.

துயர நாட்கள் கொடுங்கனவாக மிச்சமிருக்கும்போதும், மீண்டும் அப்படிப்பட்ட நெருக்கடிகள் வரும் எனும் அச்சத்தை வெல்ல பிரக்ஞைப்பூர்வமாகப் பாடுபட்டார் வின்சென்ட். ஆனால், அது அவரால் முடியவில்லை. ஆயினும் இனி வரும் நாட்கள் அமைதியாக இருக்கும் எனும் நம்பிக்கையுடன் அவர் வாழ்ந்தார்.

நெடிய கடிதப் போக்குவரத்துக்குப் பிறகு அர்லிஸிலிருந்து அறைக்கலன்கள் வந்தன. அந்தப் பின்னணியில், ‘வெறி பிடித்த கடந்த கால’த்தின் எதிரே திரை விழுந்திருக்கிறது எனும் எண்ணமும் அவருக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்டது.

துயரம் மிகுந்த நாட்கள் மீண்டும் வராமல் இருப்பதில் கவனமாக இருந்த வின்சென்ட், பலமுறை அச்சம் அதிகரிக்கும்போது மது அருந்துவதை வழக்கமாக்கிக்கொண்டார். அது தற்காலிக ஆகவாசம்தான் என்றாலும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அவரால் முடியவில்லை.

“ஓவியங்கள் வரைவதற்காக மேலும் மேலும் நேரம் செலவிடுவது மட்டும் தான் விடுபடும் வழி என எனக்குத் தெரியும்” என்று, அந்த நாட்களின் அனுபவங்களை தியோவுக்கு விவரிக்கும்போது வின்சென்ட் எழுதினார். “செயின்ட் ரெமியில் வைத்திருந்த கேன்வாஸ்களும் வந்துவிட்டன. ஐரிஸிஸில் நிறங்கள் உலர்ந்துவிட்டன. அதிர்ஷ்டம் வரும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தவிர, ரோஜாப் பூக்கள், கோதுமை வயல், சிறியதொரு

மலை ஆகிய மூன்று ஓவியங்களும் இருக்கின்றன. பிரகாசம் இழந்த நிலவற்ற இரவு ஆகாயம், தூரத்தே உதித்தெழும் பிறையின் தெளிவற்ற உருவம், ஒற்றை நட்சத்திரத்துக்குக் கீழே உயரங்களை அடையும் சைப்ரஸ் மரம், அந்த மரத்துக்கு மேலே அடர் நீலம், அதில் நீந்தி வரும் மேகத் துண்டுகள், ஆல்ப்ஸ் மலைத் தொடர்களும் மஞ்சள் வெளிச்சமும் நிறைந்திருக்கும் சன்னல்கள். ஒருக்கால் அது, காவியத் தன்மையாக அனுபவமாகலாம். இதற்கிடையில் டாக்டர் காச்செட்டின் உருவப் படம் ஒன்றை நான் வரைந்தேன். அதற்கும் முன்பொரு நாள், பியானோ வாசித்துக்கொண்டிருந்த மேடம் காச்செட்டின் (மார்கரெட்) ஓவியமும் வரைந்தேன். உடனே கோதுமை வயல்களின் ஓவியங்கள் வரையத் தொடங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளுக்கிடையில்தான் குழந்தைக்கு (தியோவின் மகன்) உடம்புக்கு முடியவில்லை எனும் உன் கடிதம் எனக்குக் கவலை ஏற்படுத்தியது.”

இவ்வாறு, ஓவியம் வரைவதற்காக அவேர்ஸில் சுற்றியலைவதை வழக்கமாக்கிய வின்சென்ட், ஒரு நாள் மதியம் சாப்பிடுவதற்காக ரவோக்ஸின் சிற்றுண்டி விடுதிக்கு வந்தார். சாப்பிட்ட பிறகு, வண்ணப் பெட்டியும் கேன்வாஸும் வண்ணங்குழைக்கும் பேலட்டுமாக வெளியே சென்றார்.

பதிவற்ற கேள்விகள்

மாலை நேரம் இரவுக்கு இன்னும் வழிவிடவில்லை. வெளிச்சம் அப்போதுதான் மங்கத் தொடங்கியிருந்தது. தூரத்திலிருந்து வின்சென்ட் தள்ளாடி நடந்து வருவதை, ரவோக்ஸ் விடுதியின் பால்கனியிலிருந்தவர்கள் பார்த்தார்கள்.

“ஒரு கையால் வயிற்றை அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு நொண்டித் தடுமாறி அவர் நடந்து வந்துகொண்டிருந்தார்” என்று, அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஒருவர் பிற்பாடு சொன்னார். விடுதிக்கு வந்த வின்சென்ட், யாருடனும் பேசாமல் அறைக்குள் சென்று கதவைச் சாத்திக்கொண்டார். விடுதி உரிமையாளர் ரவோக்ஸ் அதைப் பார்த்தார். தன் வாடகைக்காரரான வின்சென்ட்டின் அசாதாரண நடத்தையில் அவருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. என்றாலும், எதுவும் பேசாமல் அவர் அங்கே நிற்குகொண்டிருந்தார்.

அறைக்குக் கீழே படிக்கட்டின் அருகே நிற்குகொண்டிருந்த ரவோக்ஸ், மேலே வின்சென்ட் அறையிலிருந்து முனகலும் மெல்லிய அமுகைச்

சத்தமும் வருவதைக் கேட்டு அங்கே சென்றார். அறையைத் திறந்து பார்த்தபோது அங்கே வின்சென்ட் சுருண்டு படுத்திருந்தார். அருகில் சென்று கேட்ட ரவோக்ஸிடம் வின்சென்ட், “என்னை நானே காயப்படுத்திக்கொண்டேன்” என்றார்.

மதிய உணவுக்கும் மாலைக்கும் இடையிலுள்ள சில மணி நேரங்களில் என்ன நடந்தது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை, யாரும் விசாரிக்கவுமில்லை.

ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று, அறையிலிருந்து ரவோக்ஸ் கீழே வந்தார். அந்தப் பகுதி மக்களுக்குச் சிகிச்சையளிக்கும் மருத்துவர் மஸேரியை வரவழைத்தார். அவருடன் மருத்துவர் காச்செட்டும் வந்தார்.

அவர்கள் மூவரும் வின்சென்ட்டின் அறைக்குள் சென்றார்கள். முற்றிலும் துவண்டுபோய் பிரக்ஞைக்கும் மயக்கத்துக்கும் இடையே ஊசலாடிக்கொண்டிருந்த வின்சென்ட்டைப் பரிசோதித்தார்கள். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு, வின்சென்ட்டின் வயிற்றில் தோட்டா பாய்ந்திருப்பது தெரிந்தது. பிறகு அவர்கள் தாமதிக்கவில்லை. மருத்துவர் காச்செட், பாரீஸில் உள்ள தியோவுக்குத் தகவல் தெரிவித்தார்.

சிறிய வகை கைத்துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்திதான் சுடப்பட்டிருக்கிறது என்று முதற்கட்ட பரிசோதனையிலேயே மஸேரி ஊகித்தார். “வின்சென்ட்டின் எலும்புகளுக்கிடையில் பாய்ந்த தோட்டா நெல்லிக்காய் அளவில் உள்ளதாக இருக்கலாம். குண்டு துளைத்த இடத்திலிருந்து சிறிய அளவில் ரத்தம் வழிந்துகொண்டிருந்தது. ரத்த நாளங்களுக்கோ பிற முக்கிய உறுப்புகளுக்கோ காயம்படவில்லை. வயிற்றுக்குக் கீழே நுழைந்த தோட்டா, வெளியே செல்லாமல் உள்ளே பதிந்திருந்தது” எனும் மருத்துவரின் அனுமானத்தை யாரும் கேள்வி கேட்கவில்லை.

காயமுற்ற வின்சென்ட்டை மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்று, அவர் வயிற்றிலிருந்த தோட்டாவை நீக்குவதற்கான முயற்சி ஒன்றும் செய்யவில்லை.

விவரம் அறிந்து அங்கே வந்த ஒரு போலீஸ்காரர், மேற்கொண்டு விசாரணை ஏதும் செய்யாமல் ஒரு அறிக்கை தயாரித்து அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பினார். நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி யாரும் சந்தேகம் எழுப்பவில்லை என்பதைவிட, வின்சென்ட்டைக் காப்பாற்ற ஏன் தீவிர

முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை என்பது பதிலற்ற கேள்வியாக எஞ்சுகிறது. ஏன் அப்படி நடந்தது? யாரிடமும் பதில் இல்லை.

மருத்துவர் காச்செட்டிடமிருந்து செய்தி கிடைத்த உடன் பாரீஸிலிருந்து புறப்பட்ட தியோ, அடுத்த நாள் மதியம் அவேர்ஸுக்கு வந்தார். எதிர்பாரா விதமாக விபத்து ஏற்பட்டது குறித்த துயரத்துடன் வின்சென்ட்டின் அறைக்குச் சென்ற தியோ குழப்பமடைந்தார். தான் வருந்தியது வீண் என்று நிம்மதியடைந்தார். அங்கே, வின்சென்ட் புகைத்தவாறு படுத்திருந்தார். அதன் பிறகு தியோ ஜோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “முற்றிலும் எதிர்பாராத காட்சி அது; சோர்வுற்றிருந்தாலும்” என்று குறிப்பிட்டார்.

அப்போது அண்ணனும் தம்பியும் தங்கள் தாய் மொழியான டச்சு மொழியில் பேசிக்கொண்டார்கள். வின்சென்ட்டைப் பார்த்தவுடன் உணர்ச்சிவசப்பட்ட தியோ, அண்ணனைக் கட்டித்தழுவி ஆறுதல் சொன்னார். தியோ மதிய நேரத்தில் வந்தார். அவர்கள் மாலைவரை பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

கட்டிலில் சாய்ந்து படுத்திருந்த வின்சென்ட்டின் பக்கத்தில் நாற்காலியில் அமர்ந்து தியோ பேசிக்கொண்டிருந்தார். வின்சென்ட் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே வலி தாளாமல் முன்கினார். சில சமயங்களில் மயக்கமுற்றார். சில நேரத்தில் சிறிதே உணவு சாப்பிட்டார்.

இவற்றையெல்லாம் விவரிக்கும்போது தியோ, “வின்சென்ட்டான் எவ்வளவு பாவம்! வாழ்வில் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாதுபோன மனிதன்” என்று குறிப்பிட்டார். “என் மகனான சிறுபிள்ளையின் ஆரோக்கியத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவும் வின்சென்ட் பேரார்வம் கொண்டிருந்தார்” என்றும் நினைவுகூர்ந்தார்.

தியோவுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருமுறைகூட வின்சென்ட், தான் தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றதாகவோ அதற்காகத் துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்தியதாகவோ சொல்லவே இல்லை. முன்பு ஒருமுறை பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, “நான் ஒருபோதும் மரணத்தைத் தேட மாட்டேன். ஆனால், மரணம் வந்தால் நான் அதை மறுக்க மாட்டேன்” என்று வின்சென்ட் சொன்னதை தியோ மறக்கவில்லை.

வாழ்க்கையை அதன் எல்லா துன்ப துயரங்களுடனும் ஆரத்தழுக்கொள்ள ஒருபோதும் தயங்காத அவர் எதற்கு தற்கொலைக்கு முயன்றார்?

செயின்ட் ரெமியிலிருந்து பாரீஸுக்கும்

அங்கிருந்து அவேர்ஸுக்கும் சென்று வசிக்கும்போது வின்சென்ட், அர்லிஸின் அச்சமுட்டும் நாட்களுக்கு விடைகொடுத்திருந்தார். தனக்கு மனச் சிதைவு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அவர் பயந்துகொண்டிருந்தார். அது ஒரு கெட்ட கனவுபோல அவரைப் பின்தொடர்ந்தது. ஆயினும், கொடுத்துயர் நாட்களுக்கு திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருக்காது எனும் நம்பிக்கை மெதுவாகவேனும் உறுதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அதற்கிடையில் இது எப்படி நடந்தது?

உணவுக்குப் பிறகு வண்ணப் பெட்டி மற்றும் கேன்வாஸுடன் நடந்து சென்ற அவர் திரும்பும்போது அவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டாரா? அல்லது யாரேனும் அவற்றை அபகரித்தார்களா? சுட்டுக்கொண்டு தற்கொலை செய்ய வின்சென்ட்டுக்கு எங்கிருந்து துப்பாக்கி கிடைத்தது? முன்பு ஒருபோதும், எந்த விதமான ஆயுதமும் அவர் வைத்திருந்ததாக நெருக்கமான யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் இப்படி நடப்பதற்கு என்ன காரணம்?

தம்பியின் நெஞ்சில் சாய்ந்து...

பேசிக்கொண்டும் இடையில் மௌனமாகவும் இருந்த வின்சென்ட்டின் சுவாசம் மெல்ல மந்தமாகிக்கொண்டிருந்தது. அவர் கத்தினார். கடும் வலியைப் பொறுத்துக்கொள்வதற்கான பிரயத்தனம் பயன்றுப்போனதன் அடையாளமாக இருந்தது அது. பட்டென்று அமைதியடைந்த வின்சென்ட்டுக்கு, முடிவு நெருங்கிவிட்டது என்று தெரிந்திருந்ததாக தியோ பிறகு சொன்னார். “வின்சென்ட் தானே மரணத்தை விரித்துக்கொண்டதாக எனக்குத் தோன்றியது.”

“துன்பங்களையெல்லாம் வென்று மீண்டும் ஆரோக்கியம் பெறுவீர்கள்” என்று தியோ ஆறுதல் சொல்வதைக் கேட்டுப் படுத்திருந்த வின்சென்ட் மெதுவாகச் சொன்னார்: “இல்லை, துயரம் நிரந்தரமானது.”

“அப்பாவின் மரணப் படுக்கைக்கு அருகிலிருக்கும்போது, இறப்பது துக்ககரமானது என்பதுபோல இறக்காதிருப்பது அதைவிடக் கஷ்டம் என்று வின்சென்ட் சொன்னதை அப்போது நான் நினைத்துப் பார்த்தேன்” என்று பிறகு குறிப்பிட்டார் தியோ.

நள்ளிரவானது, தம்பியின் நெஞ்சில் சாய்ந்திருந்த வின்சென்ட் மெதுவாக மரணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அப்போது வின்சென்ட் பலவீனமான குரலில், “இப்படி இறக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்பினேன்” என்று சொன்னார்.

விடியும்போது சுவாசம் நின்றுவிட்டது. வின்சென்ட்டின் கண்கள் மூடிக்கொண்டன. ஒரு மாபெரும் வாழ்க்கை வெந்து வெந்து கருகி முடிந்தது.

அண்ணனின் மரணச் செய்தியை அம்மாவுக்குத் தெரிவிக்கும்போது தியோ சொன்னார்: “வின்சென்ட் ஆசைப்பட்ட ஓய்வு கடைசியில் வந்துவிட்டது, அம்மா, என் அண்ணன்...”

இரங்கல் தெரிவிப்பதற்காக ஒவ்வொருவராக வரத் தொடங்கினார்கள். அப்போது, அவேர்ஸில் உள்ள தேவாலயத்தில் வின்சென்ட்டின் இறுதிச் சடங்குகள் செய்வதற்கு பாதிரியார்கள் அனுமதிக்கவில்லை. முன்பு வின்சென்ட் ஓவியமாக வரைந்த அந்த தேவாலயத்துக்கு சற்று தூரத்தில், ஆளற்ற ஒரு குன்றின் மேலே ஒரு இடத்தை விலைக்கு வாங்கி அங்கேதான் வின்சென்ட்டின் சடலத்தை அடக்கம் செய்தார்கள்.

வின்சென்ட்டின் நண்பரான எமிலி பெர்ணாடு, சவ அடக்கச் சடங்கில் கலந்துகொண்ட நினைவை இப்படிப் பதிவு செய்தார்: “மீண்டும் பார்க்கலாம் எனும் நம்பிக்கையுடன் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு பிரிந்த பின், அவரைச் சந்திக்க நான் வரும்போது மிகவும் தாமதமாகியிருந்தது. சவப் பெட்டியை மூடியிருந்தார்கள். அவர் கடைசியாக வரைந்தது உட்பட அவரது ஓவியங்களையெல்லாம் சடலம் கிடத்தப்பட்டிருந்த அறைச் சுவர்களில் காட்சிப்படுத்தியிருந்தார்கள். மேதமையின் தீட்சண்யம் ஒளிரும் அந்த ஓவியங்களிடையில், எங்களைப்போன்ற ஓவியர்களுக்குத் துயரளித்தவாறு அந்த மரணம் கண் முன்னால் நிறைந்து நின்றது. சவப் பெட்டியின் மேலே ஒரு வெள்ளைத் துணி விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதைச் சுற்றிலும் பூக்கள். அவரது அன்பிற்குரிய சூரியகாந்திப் பூக்கள். மஞ்சள் நிற டாலியாப் பூக்கள். மஞ்சள் நிறம் என்பது அவருக்கு, மனித இதயங்களிலும் கலைப் படைப்பிலும் அவர் கனவு கண்ட பிரகாசத்தின் குறியீடாக இருந்தது. சவப் பெட்டிக்குப் பக்கத்திலேயே அவரது தூரிகைகளும் மடக்கு ஸ்டீலும் ஓவிய ஸ்டாண்டும் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

“நிறையப் பேர் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். பெரும்பாலோர் கலைஞர்கள். அவர்களிடையே நான் லூசியன் பிஸாரோவையும் லாஸேவையும் அடையாளம் கண்டுகொண்டேன். வின்சென்ட்டுக்குத் தெரிந்த ஊர்க்காரர்களும் அங்கே இருந்தார்கள்.

“எல்லோரும் அமைதியாக சவப்பெட்டியைச் சுற்றிலும் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

நிகழ்வுப் பதிவு:

‘காக்கை’ இதழ் வெளியீடு

புதுக்கோட்டை கவியரசு கண்ணதாசன் இலக்கியச்சாரல் சார்பில் 7ஆம் ஆண்டு விழா, கவியரசு கண்ணதாசன் 98ஆவது பிறந்த நாள், விருது வழங்குதல் என முப்பெரும் விழா புதுக்கோட்டை தனியார் திருமண மண்டபத்தில் இலக்கியச் சாரல் நிறுவனத் தலைவர் திருமலை சேகர் தலைமையில் நடைபெற்றது. விழாவில் அக்டோபர் 2024 ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இலக்கிய மாத இதழை திரைப்படப் பாடகர் பி பி ஸ்ரீனிவாஸ் அவர்களது மகன் பணீந்தர் இதழை வெளியிட, கவியரசு கண்ணதாசன் மைந்தர்கள் காந்தி கண்ணதாசன், அண்ணாதுரை கண்ணதாசன் இதழைப் பெற்றுக் கொண்டனர். தொடர்ந்து கவிமாமணி சிந்தை வாசன், அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் நலச் சங்கத்தின் நிறுவனர் கவிஞர் இரா. துரைமுருகன், பம்மல் கண்ணதாசன் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் காவிரி மைந்தன் மற்றும் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர்

- தியாகதுருகம் இரா. துரைமுருகன்.

“மூன்று மணிக்கு சவப்பெட்டியை வெளியே எடுத்தார்கள். பலர் அழுதார்கள். தன் அண்ணனின் நிழலாக மாறியிருந்த தியோடர் வான்கா அமைதியாக அழுதுகொண்டிருந்தார்.

“வெளியே வெப்பமான வெயில். அவேர்ஸிலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் உள்ள குன்றுக்கு நடந்துகொண்டிருந்த நாங்கள் வின்சென்ட்டை நினைவுகூர்ந்தோம்; அவரைப் பற்றிப் பேசினோம்.

“புதிய அடையாளக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட மயானத்துக்கு நாங்கள் வந்தோம். சிறியதொரு குன்று. நாற்புறமும் முற்றி அறுவடைக்குத் தயாரான கோதுமை வயல்கள். ஒருக்கால், இந்த வயல்களை ஓவியம் தீட்ட அவர் விரும்பியிருப்பார்.

“அவரை வைத்த சவப்பெட்டியை மெதுவாக குழியில் எடுத்து வைத்தார்கள். அந்த நேரம், எவரையும் குழறி அழச் செய்வதாக இருந்தது. மருத்துவர் காச்செட் தன் நண்பனை நினைவுகூர்ந்து சில வார்த்தைகள், அஞ்சலி எனும் நிலையில் பேச முயன்றார். ஆனால் அந்த வார்த்தைகள் கண்ணீரில் மூழ்கின. நாங்கள் திரும்பினோம்.”

வின்சென்ட் இறந்து ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு தியோ இறந்தார். யூட்ரெக்கில் அடக்கம் செய்யப்பட்ட தியோவின் உடல், அவர் மனைவி ஜோவின் முயற்சியால் 1914இல் அவேர்ஸில், வின்சென்ட் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடத்துக்குப் பக்கத்திலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டது. மருத்துவர் காச்செட்டின் பூந்தோட்டத்திலிருந்து

ஒரு ஐவி செடி கொண்டு வந்து அங்கே நட்பார்கள். அது வளர்ந்து இப்போதும் அங்கே இருக்கிறது.

வின்சென்ட்டின் மரணம் தற்கொலை என்று வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்ட உண்மையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும், அதைச் சுற்றி எழுந்த கேள்விகளுக்கு தெளிவான பதில்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. துவண்டு படுத்திருந்த வின்சென்ட், தான் தற்கொலைக்கு முயன்றதாகச் சொல்லியிருந்தார். ஆனால், அதற்கான துப்பாக்கி எங்கிருந்து கிடைத்தது? பிறகு அது எங்கே சென்றது? இந்தக் கேள்விகளுக்கு அவர் மௌனமாகத்தான் இருந்தார்.

கட்டுக்கொண்டு வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்ள என்னிஷ்டப்படி முயன்றேன் என்று அவர் சொன்னது பிரக்ஞையுடன்தான் என்றும், அதன் பின்னால் யாரையோ காப்பாற்றுவதற்கான முயற்சி இருந்தது என்றும் அவர் சொல்லாமல் சொல்லியிருந்தார். முன்பும் அவர் இதுபோன்று நடந்திருக்கிறார். சச்சரவின் இடையில் கோபம் கொண்ட பால் காகின் வாளால் தன் இடது காலை வெட்டினார் என்று வின்சென்ட் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னால், நண்பனான காகினுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் எனும் கவலைதான், மனக் கட்டுப்பாட்டை இழந்த ஒரு நொடியில் தன் இடது காலை தானே வெட்டியதாகச் சொல்ல அவரைத் தூண்டியது

என்று, அந்த சம்பவத்தைப் பற்றி விசாரணை நடத்திய கலை விமர்சகர்கள் கண்டுபிடித்திருந்தார்கள். அந்தத்துயர உண்மையை நினைவூட்டுவதாக இருந்தது வின்சென்ட்டின் உயிரைப் பறித்த, தற்கொலை முயற்சி எனும் கதை.

ஓவியம் வரைவதற்காக வின்சென்ட் வழக்கம்போல வண்ணப் பெட்டி, கேன்வாஸ், ஸ்டான்ட் ஆகியவற்றுடன் வெளியே செல்வதையும் மாலையில் அவர் தள்ளாடி நடந்து வருவதையும் நிறையப் பேர் பார்த்திருந்தார்கள். ஒரு கையால் வயிற்றை அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு திரும்பி வந்த அவர், யாரிடமும் எதுவும் சொல்லாமல் தன் அறைக்குள் சென்று கதவை மூடிப் படுத்துவிட்டார்.

சற்று நேரத்துக்குப் பிறகு அவர் வலி தாங்காமல் அரற்றும் சத்தம் கேட்டு அறைக்குள் சென்றபோதுதான், வின்சென்ட் துவண்டு படுத்திருப்பதை விடுதி உரிமையாளர் பார்த்தார். காரணம் கேட்ட அவரிடம், நான் என்னைக் காயப்படுத்திக்கொண்டேன் என்று மட்டுமே வின்சென்ட் சொன்னார்.

இரண்டு நாட்கள் நீடித்த வலியின் இறுதியில் சிகிச்சையோ பணிவிடையோ கிடைக்காமல் அந்தப் பெருஞ்சுடர் அணைந்த உடன், வின்சென்ட் தற்கொலை செய்துகொண்டதாக செய்தி பரவியது. இது நடந்து பல வருடங்கள் கடந்த பிறகுதான், தற்கொலை என்றது ஒரு கதை என்று நம்பக்கூடிய ஆதாரங்கள் வெளியே வந்தன.

வின்சென்ட்டின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட 'லஸ்ட் ஃபார் லைஃப்' எனும் நாவல் திரைப்படமாக வெளிவந்த 1956ல்தான், பாரீஸைச் சேர்ந்த ரெனி ஸெக்ரிட்டின் எனும் 85 வயது மனிதர், வின்சென்ட்டைத் தனக்குத் தெரியும் என்றும், 'செந்தலையரான அந்த டச்சுக்காரருடன் பழகியிருக்கிறேன்' என்றும் வெளிப்படுத்தி அரங்கத்துக்கு வந்தார்.

1890 கோடையில் அவேர்ஸில் வின்சென்ட் மரணமடைந்தபோது ஸெக்ரிட்டுக்குப் பதினாறு வயது. சகோதரன் காஸ்ட்டனுடன் அவேர்ஸுக்கு வந்த அந்த இளைஞன் நண்பர்களுடன் நதியில் மீன் பிடித்தும் வேட்டையாடியும் விடுமுறையைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தான்.

மரக்கூட்டங்களுக்கு இடையே அமர்ந்து ஓவியம் வரைந்துகொண்டிருந்த வின்சென்ட், அந்தப் போக்கிரிகளுக்கு ஆர்வமுடும் ஒரு காட்சியாக இருந்தார். அவர்கள் அவரைக் கேலி

செய்தார்கள்; ஓவியம் வரைவதைத் தடுத்தார்கள். விடுதி உரிமையாளர் ராவோக்ஸிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிய துப்பாக்கியுடன் தான் ஸெக்ரிட்டினும் அவன் நண்பர்களும் முயல்களை வேட்டையாடினார்கள். ஒரு ஓவியர் எனும் நிலையில் அவர்களுக்கு வின்சென்ட்டின் மீது மரியாதையோ அன்போ ஏற்படவில்லை. வினோதமாக உடையணிந்திருந்த அவர் அவர்களுக்கு ஒரு கோமாளியாகத்தான் தெரிந்தார். இந்த விஷயங்களைச் சொன்ன அவர், வின்சென்ட்டின் மரணத்தைப் பற்றி பொருள் பொதிந்த மௌனத்தைக் கடைப்பிடித்தார்.

ரத்தம் கொட்டும் வயிற்றைத் தாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டு திரும்பி வந்த வின்சென்ட்டை மருத்துவர் பரிசோதித்தபோது, வயிற்றில் தோட்டா துளைத்திருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். ஆயினும் அவற்றை நீக்குவதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. விபத்துச் செய்தி அறிந்து வந்த போலீஸ்காரரும் கூடுதலாக விசாரணை ஒன்றும் நடத்தாமல் ஒரு அறிக்கை எழுதிவிட்டு அந்த விஷயத்தைக் கைகழுவினார்.

பாரீஸிலிருந்து வந்திருந்த தம்பி தியோவிடம் பேசியபோது விபத்து குறித்து வின்சென்ட் மௌனமாகத்தான் இருந்தார். அதற்கு என்ன காரணம்? ஏமாற்றத்திலிருந்தும் வேதனையிலிருந்துமான விடுதலை கிடைத்துவிட்டது எனும் எண்ணத்தால்தான் அவர் அதைப் பற்றி பேசாதிருந்தாரா?

யாரும் எதுவும் சொல்லவில்லை. உலகத்தால் ஒருபோதும் மறக்க முடியாத ஓவிய அற்புதங்களை நிறையக் கொடுத்த பிறகு முப்பத்து ஏழாம் வயதில் விடைபெற்ற வின்சென்ட் வான்கா, மனித வரலாற்றில் துயரம் மிகுந்த ஒரு அத்தியாயமாக நம்முடன் வாழ்கிறார்.

உதவிய நூல்கள்:

- Van Gogh: Steven Naifeh And Gregory White Smith
- Dear Theo - The Autobiography of Vincent Van Gogh: Edited Irving Stone
- The Real Van Gogh: The Artist and His Letters (Amsterdam Museum)
- Van Gogh's Ear - Bernadette Murphy
- Vincent and Theo - Deborah Heiligman
- Saint Remy and Avers - Dairy Notes
- Gauguin - Michael Howard

- முடிவுற்றது

கட்டுரையாளர்:

மொழிபெயர்ப்பாளர், ஓவியர், எழுத்தாளர்

ஆளுநர் ரவி அவர்கள் தமது அசிங்கமான மொழி அரசியலை மீண்டும் ஒருமுறை அரங்கேற்றித் தமிழ் மண்ணைக் கொந்தளிக்கச் செய்திருக்கிறார்.

சென்னை தூர்தர்ஷனில் இந்தி மாத நிறைவு விழா நடைபெற்றிருக்கிறது. அதில் திரு ரவி அவர்கள் கலந்துகொண்டிருக்கிறார். அந்த நிகழ்ச்சியில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து பரட்டப்பட்டபோது “தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிட நல்திருநாடும்” என்ற பகுதி தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் தமிழ் மக்களைக் கொந்தளிக்க வைத்திருக்கிறது.

இது தவறுதலாக நிகழ்ந்த ஒன்று என்று தூர்தர்ஷனும் ஆளுநரும் தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், இது தவறுதலாகவோ தற்செயலாகவோ நடந்தது அல்ல. ஏனெனில், அவர்களது அசிங்கமான மொழி அரசியலுக்குப் பின்னால் அக்கறையோடுகூடிய ஒரு திட்டமிடல் இருக்கிறது.

- “பொதிகை” என்று அழகு தமிழில் இருந்த பெயரை நீக்கிவிட்டு தூர்தர்ஷன் என்று மாற்றினார்கள்.
- எந்த மொழியும் தேசிய மொழியாக அங்கீகரிக்கப்படாத நிலையில் இந்தி மாதத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

ஆகவேதான் இதைத் தமிழ்மொழிக்கும் திராவிடப் பண்பாட்டிற்கும் எதிரான சதி என்கிறோம். ஒரு வாத்திற்காக இது தவறாகவோ தற்செயலாகவோ நடந்ததாக ஏற்றுக்கொண்டால்கூட இது தண்டனைக்குரிய குற்றம்தான். கீழ்க்காணும் மூன்று விஷயங்களை ஆளுநர் அவர்கள் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்:

- திராவிடம் என்ற ஒன்று இல்லவே இல்லை.
- சம்ஸ்கிருதமே இந்திய மொழிகளின் தாய்.
- தமிழ்நாட்டில் உள்ள கல்லூரிகளில் சம்ஸ்கிருதத்தை பாடமாக வைக்காமல் அதை அழிப்பதற்கு முயல்கிறார்கள்.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது “தெக்கணமும்

அதிற்சிறந்த திராவிட நல்திருநாடும்” என்ற பகுதி விடுபடலுக்குப் பின்னால் அசிங்கமான அரசியல் இல்லை என்பதை எப்படி ஏற்பது?

தமிழர்களுக்கு எந்த மொழியின்மீதும் ஒருபோதும் காழ்ப்புணர்ச்சி இருந்ததில்லை. அனைத்து மொழிகளின்மீதும் ஒருவிதமான அன்பும் மரியாதையும் எப்போதும் நமக்கு உண்டு. எந்த ஒரு மொழியும் வழக்கற்று அழிந்துபோவது கண்டு நாம் கவலையே கொள்கிறோம். எங்கள்மீது திணிக்க முயலும்போதுதான் அது இந்தியாக இருந்தாலும் சம்ஸ்கிருதமாக இருந்தாலும் அதை எதிர்க்கிறோம். நமது பிள்ளைகளில் சிலர் செத்த மொழி என்று சம்ஸ்கிருதத்தை அழைப்பதுகூடத் திணித்தல் தரும் கோபத்தில்தான். மற்றபடி சம்ஸ்கிருதத்தின்மீது ஒருபோதும் நமக்கு வெறுப்பெதுவும் இல்லை.

சம்ஸ்கிருதத்தை ஒரு மொழியாக மட்டும் அவர்கள் பார்த்திருந்தால் அது தமிழ் மக்களிடமிருந்து இந்த அளவிற்கு அந்நியப்பட்டுப் போயிருக்காது. ஆரியரல்லாதவர்களை அழிப்பதற்கான ஆயுதமாக சம்ஸ்கிருதத்தை அவர்கள் கையெடுத்தார்கள். சம்ஸ்கிருதம் அறிந்தவர்கள் மட்டுமே மருத்துவம் படிக்க முடியும் என்பதைச் சட்டமாக வைத்திருந்தார்கள். ஆரியர்கள் மட்டுமே மருத்துவம் படிக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். அந்த நிலை மாறி சாமானியனும் எதுவும் படிக்கலாம் என்ற தற்போதைய நிலைக்கு எதிரானவையாகவே அவர்களது இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். இதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு எதிர்கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தைத் தீர்மானிக்கும்போது “ஆரியம்போல் உலகவழக்கழிந் தொழிந்து சிதையாவுன்” என்ற பகுதியை கலைஞர் நீக்கினார். ஒரு மொழிவாழ்த்து மற்ற மொழிக்காரர்களை, அவர்களது பண்பாட்டை ஏளனம் செய்துவிடக் கூடாது என்ற நாகரிகத்தின் முதிர்ச்சி அது.

மற்றபடி சம்ஸ்கிருதம் இந்திய மொழிகளின் தாய் என்ற உருட்டை ‘அப்படி எனில் தமிழ் தந்தை’ என்று ராமலிங்க அடிகளாரே எதிர்கொண்டுவிட்டார். மற்றபடி பீஹாரில் தமிழைச் சொல்லிக்கொடுத்துவிட்டு இங்கு வந்து

ரவி அவர்கள் இங்கு ஏன் சம்ஸ்கிருதம் சொல்லித் தருவதில்லை என்று கேட்கட்டும்.

நமது மொழியை, பண்பாட்டைத் தொடர்ந்து சீண்டிக்கொண்டே இருக்கும் திரு ரவி அவர்களின் ஆரிய மேட்டிமைத்தனத்தின் ஒரு பகுதியே இந்த நிகழ்ச்சி. இதுவே கொடுமை என்றால் ஆளுநரிடம் இதற்காக மன்னிப்பு கேட்டு கொடுமையின் உச்சத்தை செய்திருக்கிறது தூர்தர்ஷன். தூர்தர்ஷனும் ஆளுநரும் மக்களிடத்தில்தான் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். 29.08.1947 அன்று இன்றைய மேற்கு வங்கத்தில் உள்ள டாலிகஞ்சில் நடந்த பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் காந்தி உரையாற்றியதை தனது “காந்திஜியின் இறுதி 200 நாட்கள்” என்ற நூலில் வி.ராமமூர்த்தி வைத்திருக்கிறார்,

“எனது உதாரணத்தையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் வங்காளத்தில் உங்கள் மத்தியில் இருக்கிறேன். எனது குஜராத்தி நடைமுறைகளைக் கொண்டுவந்து உங்கள்மீது திணித்தால் என்னை இங்கிருந்து வெளியேற்ற விரும்புவீர்கள் அல்லவா?” என்று கேட்கிறார் காந்தி. தனது ஆரிய மேட்டிமைக்குத் தமிழ் மண்ணை இரையாக்கத் துடிக்கும் திரு ரவி அவர்களும் ஒன்றிய அரசும் காந்தியின் “விரும்புவீர்கள் அல்லவா?” என்ற கேள்விக்குத் தமிழர்களின் பதில் “ஆம்” என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம்.

••

கிராமங்களில் யாரேனும் சாதியப் பாகுபாட்டோடு விளையாட்டாகப் பேசினால்கூட “வேண்டாம், போலீசில் சொன்னேன் என்றால் ஹெயிலில் புடிச்சப் போட்டுடுவாங்க” என்று மிரட்டுவோம். ஆனால், சிறைகளிலேயே சாதியப்பாகுபாடு இருக்கிறது என்ற தகவல் அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. கைதிகளுக்கிடையே சாதியப் பாகுபாடு இருக்கிறது என்று சொன்னால்கூட அதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். சனாதனம்-சொல்லும் படிநிலைகளுக்கு ஏற்ப கைதிகளை நடத்துகிறது சிறை நிர்வாகம் என்ற செய்தி நம்மை அதிர்ச்சியின் எல்லைக்கே கொண்டு போகிறது.

“தலித் மக்களுக்கு எதிரான சாதியக் குற்றங்கள் அதிகரித்துவரும் நிலையில் வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவான வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்படுவது கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் 39.2 சதவீதத்தில் இருந்து 32.4 சதவீதமாகக் குறைந்திருப்பது கவலையளிக்கிறது” என்று

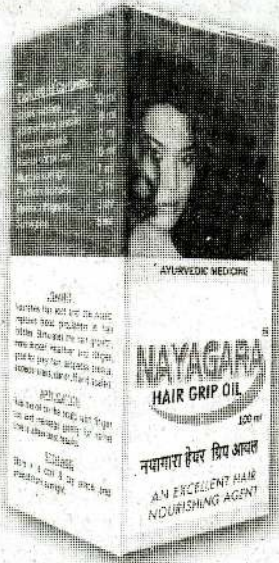
17.10.2024 நாளிட்ட இந்து தமிழ் திசையின் தலையங்கம் விசனப்படுகிறது. வன்கொடுமைத் தடுப்புச் சட்டங்களில் குற்றம் சாட்டப்படுவோரில் சிறைக்கு அனுப்பப்படுபவர்களின் சதவீதம் குறைகிறது என்று இந்து தமிழ் திசை தரும் செய்தி குறித்து கவலைப்படுவதா அல்லது சிறைக் கையேடே சாதிய வன்கொடுமையை நிகழ்த்துவதற்கேற்ப இருப்பதை நினைத்துக் கவலைப்படுவதா என்பதுதான் துயரத்தின் உச்சம். பத்திரிகையாளர் கசன்யா சாந்தா என்பவரது ரிட் மனு மீதான நீதியரசர்கள் சந்திரகுட்., பர்திவாலா மற்றும் மனோஜ் ஆகியோர் அடங்கிய பெஞ்ச் வழங்கிய தீர்ப்பு குறித்தான 05.10.2024 நாளிட்ட “The Hindu” பத்திரிகையின் தலையங்கம் நம்மைக் குலைநடுங்க வைக்கிறது.

“The most notable aspect of the supreme court ruling prohibiting caste-based discrimination in the treatment of prisoners is that it required a judgment from the highest court to end colonial practices and systems in prisons” என்று தொடங்குகிறது அந்தத் தலையங்கம். கைதிகளைச் சாதி பார்க்காமல் மனிதர்களாக நடத்துவதற்கு உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு தேவைப்படுகிறது என்ற நிலை வெட்கப்பட வேண்டிய ஒன்று இதைக் கொள்வதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை.

சிறைக் கையேடுகள் சாதிய பகுபாட்டோடு இருப்பதை இந்தத் தீர்ப்பு நமக்கு வெளிச்சப் படுத்துகிறது. சிறைக் கையேடுகளில் சனாதனம் இருப்பதை நாம் தெரிந்துகொள்வதற்குக்கூட ஒருவர் வழக்குத் தொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. சிறையில் வழங்கப்படும் வேலைகள் அவரவர் சாதிகளுக்கேற்ப வழங்கப்படுவதாக உச்சநீதிமன்றம் கண்டடைந்திருப்பதாக அந்தத் தீர்ப்பு மேலும் கூறுகிறது. அதாவது எவ்வளவுதான் படித்திருந்தாலும் சிறைக்குச் செல்லும் சலவைத் தொழிலாளியின் மகன் கைதிகளின் துணியைத் துவைக்கிற வேலையைத்தான் செய்ய வேண்டும், துப்புறவுத் தொழிலாளியின் பிள்ளை எனில் கழிவறைகளைச் சுத்தம் செய்கிற வேலையைத்தான் செய்ய வேண்டும். விடுதலை பெற்று ஏறத்தாழ 78 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் யாருக்கான விடுதலை இது? என்ற சிந்தனை எழுவது ஆபத்தானது.

சனாதனத்தை எதிர்க்கும் தமிழ்நாட்டு சிறைகளிலும் இந்தப் பாகுபாடு இருக்கிறது என்கிறது நமக்குக் கிடைக்கும் தகவல். தமிழ்நாடு அரசு விழித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

**முடிவில்லா
பிரச்சனைகளுக்கு
தீர்வு**

NAYAGARA
HAIR GRIP OIL

**மூச்சு குழாயின் சுவாசம் இலேசாகும்!
ஆயுர்வேதம் தந்த அற்புதம்**

மூலிகை ஆராய்ச்சியில் 33 வருடங்களாக ஈடுபட்டுள்ள
மூலிகை ஆராய்ச்சியாளர் மற்றும் 15 வருடங்களாக ஆயுர்வேதத்
துறையில் உள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவர் ஆகியோரின் அற்புதமான
தயாரிப்பு **ஸ்வாசஃப்ரி**.

நாட்பட்ட ஆஸ்துமா, சளி, இருமல், தும்மல் உள்ளிட்ட
நுரையீரல் சம்மந்தப்பட்ட அனைத்திற்கும் மிகச்சிறந்தது.

கொரியர் / தபாலில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

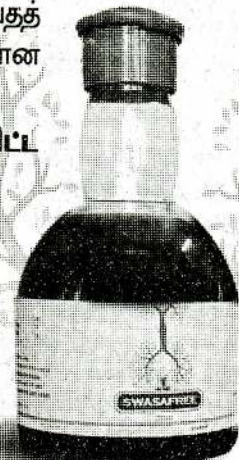
கிடைக்குமிடம் :

வெற்றி விநாயகர் மெழக்கல்ஸ்

தி சுசான்லி அக்குபஞ்சர் & ஆயுர்வேதிக் கிளினிக் வளாகம்,
11-A, பாரதிதாசன் தெரு, பிள்ளையார் கோயில் எதிரில்,
மஞ்சக்குப்பம், கடலூர்-1.

செல் : 93676 22248, போன் : 04142-355418

மேலும் விபரங்களுக்கு : 96003 09546, 93676 22256

தேசமற்ற சேதங்கள்

முதலாளித்துவ வர்க்கம் தன்னுடைய பிரதேச முதலீட்டுடன் உலகெங்கிலும் எவ்வித எல்லைகளின்றும் சஞ்சரிக்கும் அதே சமயத்தில் உழைக்கும் மக்களோ ஒரு நிலப்பரப்பிற்குள் அந்த முதலீட்டை உயிர்ப்பிக்கும் ஆயத்த நிலை இருப்பு சேனைகளாக அணி வகுக்கப்படுகின்றனர்.

முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் தங்களின் பல்வேறு விதமான வடிவங்களை நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்காக முன்னெடுக்கும் அடிப்படைவாத, பிற்போக்கு வலதுசாரி கலாச்சாரமானது ஜனநாயக, அரசியல் சட்ட முற்போக்கு விழுவியங்களை மழுங்கடிப்பதில் திறமையாகவே செயலாற்றுகின்றது. மேலும், ஒரு தனி நபராகவோ அல்லது ஒரு குழுவாகவோ தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராட முடியாதவாறு மக்களையும் சமூகத்தையும் பிளவுபடுத்தி, சிதறுண்டு, ஒருவருக்கொருவர் எதிராக நிறுத்துவதாக இருக்கிறது. முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் உருவாக்கி, ஊதிப் பெருக்கி, நிலை நிறுத்தி, பரவச் செய்யும் கோஷங்களும் பிரச்சாரங்களும் மிகுந்த வெற்றி பெறுகின்றன. தங்களின் லாபத்திற்காக பரந்து விரிந்த ஒரு வெகுஜன நுகர்வோர் கூட்டத்தை விரைவாய் வளர்த்தெடுக்க சந்தையில் முண்டியடித்து போட்டியிடும் வாடிக்கையாளர்களை உருவாக்கும் சந்தை வணிக இயக்கங்கள்தான் மேற்சொன்ன, மக்களை திசை திருப்பும் திட்டங்களையும் இயக்கங்களையும் முனைந்து செயல்படுத்துகின்றன. தேவைக்கேற்ற பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளை உத்தரவாதமாக்கும் உற்பத்தியாளரும் வாடிக்கையாளர்களும் இணைந்து இடைபடும் நடவடிக்கைகளுக்கு வழிவகுக்கும் மாறுபட்ட உற்பத்தி முறைகள், தேவை மற்றும் உள்ளூர் சந்தையை உருவாக்குவதை இந்த பகாசுர நுகர்வோர் கலாச்சாரம் முற்றிலும் முறியடிக்கின்றது.

முதலாளித்துவமும் அதன் சமூக, அரசியல், மதம் மற்றும் கலாச்சார இயக்கங்களும் தேசிய வேற்றுமைகளையும், இன துவேஷங்களையும், பல்வேறு விதமான சுரண்டல் அமைப்புகளையும், பால், இன, மத மற்றும் ஜாதி அடிப்படையிலான சமத்துவத்திற்கெதிரான அமைப்புகளையும்

உருவாக்குகின்றன. உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் இந்த துவேஷங்கள் ஸ்தல, பிராந்திய, தேசிய மற்றும் உலகளாவிய வகையில் விரிந்து பரவியிருக்கின்றன. முதலாளித்துவ அமைப்பு பன்முகத் தன்மையையும் ஜனநாயக நெறிமுறைகளையும் நிராகரித்து ஒரு ஒருங்கிணைந்த கலாச்சார, சமூக, உற்பத்தி, நுகர்வு மற்றும் வாழ்முறைகளை முன்னிறுத்துகின்றது. தன் தனித்துவத்தை உத்தரவாதமாக்கும் அதன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் அதோடு இணைந்து செயல்படும் அதன் பல்வேறு வித எதேச்சதிகார அமைப்புகளையும் செயலாக்குவதும் இந்த அனைத்து ஒருங்கிணைக்கும் நடவடிக்கையும் ஒன்றுக்கொன்று பிரிக்க முடியாத நெருங்கியத் தொடர்புடையவை. இந்த சக்திகள் ஒன்றுக்கொன்று இறுகப் பற்றிக்கொண்டு உழைக்கும் மக்களை உலகளாவிய நிலையில் விளிம்பு நிலைக்குள் உந்தித் தள்ளுகின்றன. முதலாளித்துவமும் அதன் பிற்போக்குச் சிதைவுடனும் தவிர்க்க முடியாமல் தொடரும் "ஒரே அல்லது ஒருங்கிணைந்த" என்ற கோஷத்திற்கு நவீன தொழில்நுட்ப அசுர வளர்ச்சியும் உறுதுணையாகின்றது.

ஸ்தூலமாகவோ அல்லது உணர்வு பூர்வமாகவோ தங்களுடையது என்று உரிமை கொண்டாடுவதற்கு உழைக்கும் மக்களுக்கு இன்றைக்கு எந்த நாடும் இல்லை என்பதுதான் யதார்த்தம். உழைக்கும் ஆற்றல், உண்மையும் நேர்த்தியுமான பற்றுருதி, மாசற்ற நெஞ்சுறுதியாகிய உழைக்கும் மக்களின் உன்னதங்களெல்லாம் ஆரவார வெற்றுக் கூச்சல்களான தேசிய யுத்தங்களில் விழலுக்கு இறைத்த நீராக தாரைவார்க்கப்படுகின்றன; களத்தில் நேரிடும் அவர்களின் பரிதாபமான மரணங்களையெல்லாம் - தன் வளங்களில் தம்பியளவு பங்கு கூட தர மறுத்து, தன் பிரஜைகளாகிய அவர்களை அரசியல் அதிகாரத்தில் அனாமதேயமாக்கும் - அந்த

தேசங்களுக்கான அளப்பறிய தியாகங்களாக்கும் அலங்கார நாடகங்களே அரங்கேற்றப்படுகின்றன. அந்தக் கொண்டாட்டங்களுக்கெல்லாம் எவ்விதக் குறைச்சலும் இருப்பதில்லை. முதலாளித்துவப் பிரச்சாரம், மக்களை தங்களுக்குக்குள் மோதிக் கொள்ளவே வழி நடத்துகின்றது; மக்களை பலவீனப்படுத்தி மனிதர்களாய் அவர்களுக்குள்ளே உறையும் ஜீவனுள்ள பந்தத்தைக் கறையானாய் அரிக்கும் இன, தேசிய, ஜாதிய, மத, கலாச்சார துவேஷங்களைத் தூண்டுவதுதான் அந்தப் பிரச்சாரங்களின் பிரதான நோக்கம். அனைத்துக் கலவர வடிவங்களின் வேர்களும் முதலாளித்துவத்திற்குள்ள்தான் முளைவிடுகின்றன. பாதுகாப்பு என்கிற ஒரு மாயமான வசீகரப் போர்வைக்குள் மக்களை கட்டுப்படுத்தவும் கட்டமைக்கவும் இந்த கலவரக் கலாச்சாரம் ஒரு அவசியத் தேவையாகின்றது.

நாடுகளும், தேசிய அரசுகளும் அவற்றின் அரசாங்கங்களும் முற்றிலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் அதன் கூட்டாளிக்களுக்குமே சொந்தமானவைகள். இன்றைய நாட்களில் எந்தவொரு நாடும், தேசிய அரசும் அல்லது அரசாங்கமுமோ உழைக்கும் மக்களின் நலம் சார்ந்து அவர்களை பிரதிநிதிப்படுத்துபவையல்ல. உழைக்கும் மக்களுக்கு சொந்த நாடென்று ஏதுமில்லை. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்டு அவைகளுடைய அரசுகள் மற்றும் அரசாங்கங்களால் பாதுகாக்கப்படும் பணித்தளங்களில் உழைக்கும் எல்லா உழைக்கும் மக்களும் ஒரு விதத்தில் கண்காணிக்கப்படும் அகதிகள்தான். முதலாளித்துவ பணிச் சுமை உயிரோட்டமான தொழிலாளியை அதன் எல்லா ஒடுக்குமுறை வடிவங்களின் வழியாக ஒவ்வொரு நாளும் விடிவே இல்லாத ஒரு விளிம்புநிலைக்கு உந்தித் தள்ளுகிறது. இளைஞர்கள், முதியோர், மாணவர்கள், தொழிலாளிகள், இந்துக்கள், இஸ்லாமியர், கிறிஸ்தவர், யூதர், சீக்கியர், பௌத்தர்கள் மற்றும் நாத்திகர்கள் என ஒருவரையும் விட்டுவிடாது அனைவரையும் முதலாளித்துவம் சுரண்டுகின்றது. ஆண், பெண், மாற்றுப் பாலினத்தவர் (LGBTQ+), கறுப்பர், வெள்ளையர், மாற்று வர்ணத்தவர் (Browns) மற்றும் எல்லா மேனி நிறத்தாரையும் கூட முதலாளித்துவம் சுரண்டுகிறது. கொடிய வறுமை, பசி, பட்டினி, தகுந்த உறைவிடமின்மை, கடன், கையறுநிலை, சுரண்டல், சமத்துவமின்மை மற்றும் அந்நியமாதலில் உலகெங்கிலுமுள்ள உழைக்கும் மக்கள் உழல்கின்ற போது, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய வெகு சிலர் மாத்திரம் இந்த பூமியையும் அதிலுறையும் மக்களையும் உறிஞ்சி

வாழும் ஒட்டுண்ணி வாழ்வின் உல்லாச வளத்தில் ஊறித் திளைக்கின்றனர்.

தேசியம், மதம், பிராந்தியம், மற்றும் இனம் எனும் விஷமேற்றப்பட்ட கொட்டிக் கொத்தடிமைகளாய்க் கட்டமைக்கப்பட்ட, மடைமாற்றப்பட்ட மக்கள் வாழ்வதற்கான வடிவமைக்கப்பட்ட, வரையறுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்புகள் நாடுகளே எல்லைகளிடப்படுகின்றன. முதலாளித்துவ வர்க்கம் தன்னுடைய பிரதேச முதலீட்டுடன் உலகெங்கிலும் எவ்வித எல்லைகளும்ற்றுச் சஞ்சரிக்கும் அதே சமயத்தில் உழைக்கும் மக்களோ ஒரு நிலப் பரப்பிற்குள் அந்த முதலீட்டை உயிர்ப்பிக்கும் ஆயத்த நிலை இருப்பு சேனைகளாக அணி வகுக்கப்படுகின்றனர். தன் பரந்துபட்ட வியாபாரத்திற்காய், வளர்ச்சிக்காய் முதலாளித்துவம், விரைந்த, குரூரப் போட்டிகளினூடாக அனுசரித்து அவைகளைத்துப் பொருந்திப் போகிறபோது உழைக்கும் மக்களோ தேசிய, பிராந்திய, மத, இனம் போன்ற ஏனைய குறுகிய அடையாளங்களுக்குள் கொம்புசீவப்பட்டு ஒருவருக்கொருவர் எதிரணிகளாய் பிளவுண்டு நிற்கின்றனர். உழைக்கும் மக்களுக்கிடையில் உலாவும் இந்தப் பூசல்கள்தான் முதலாளித்துவத்தின் உயிர்நாடி.

முதலாளித்துவத்தின் இந்தக் குரூர முகத்தின் செயல் தந்திரங்கள், உத்திகள் மற்றும் உபகரணங்களிலிருந்து உலகெங்கிலுமுள்ள உழைக்கும் மக்கள் சுரண்டலின் ஒரே ஒடுக்குமுறையின் அனுபவத்திற்குள் கடந்து வருகின்றனர். வரலாறு நெடுகிலும் உழைக்கும் மக்களின் இந்த ஒருங்கிணைந்த அனுபவம் முதலாளித்துவத்திற்கு அச்சுறுத்தலாகின்றது. முதலாளித்துவத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட சிதறுண்ட எதிர்மறை அந்நியத்தைக் காட்டிலும் தன் தோழமை உழைக்கும் மக்களுடன் இணைந்த இசைவான தன் தனி வாழ்வின் நிறைவை, மகிழ்ச்சியை உழைக்கும் மக்கள் உணர்கிற அனுபவம் அழகும் இனிமையுமாகின்றது. எனவேதான் முதலாளித்துவம், ஒருங்கிணைந்த மனித வாழ்வின் அடிப்படை அவசியங்களான மகிழ்ச்சி, துடிப்பான பிரஞ்சை, அறிவு மற்றும் சமூகம் என்பவற்றை உத்தரவாதமாக்கும் எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிரானதும், அவற்றை மட்டுப்படுத்துவதும் மலின்படுத்துவதுமான அனைத்து முயற்சிகளையும் முனைந்து செயல்படுத்துகின்றது.

உழைக்கும் மக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அவர்களின் திறமைகளை முதலாளித்துவத்தின்

மடல் திறப்பு

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அரசுகள் பின்பற்றி நடக்க வேண்டியது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தையே என்பதையும் அதையே செய்பவரும் செயல்கள் என்னென்ன அதனால் ஏற்படும் சாதக பாதகங்களையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தது. அரசியலமைப்பு விதியான மதச்சார்பற்ற நிலையிலிருந்து சார்பு நிலை நோக்கி எவ்வாறு நகருகிறோம், அவ்வாறு நகருவதால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்களையும் படம் போட்டு காட்டிச் சென்றது. நமது இறை நம்பிக்கைகள் அறிவியல் சார்ந்துதான் உள்ளதென்பதை உலகத் தொன்மங்களோடு எடுத்துரைத்த விதம் அருமை. ஆனால், நடைமுறையில் அதை அனைவரும் அறிந்திருக்கவில்லையென்பதும், அறிந்து தெரிந்து வைத்திருக்கும் தொன்மங்கள் மூட நம்பிக்கைகள் வழி கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் சற்று சிந்திக்க வேண்டிய விசயமாகும். இந்திய வரலாற்றை மாமேதை அம்பேத்கரின் பார்வையிலிருந்து துவங்கும் போது மகாத்மா சற்று அந்நியப்பட்டு நிற்பதை உணர்ந்ததுண்டு. ஆனால் அவர் அப்படியெல்லாம் அந்நியப்படுத்திவிட முடியாத சக்தி என்பதையும் எவ்விடங்களில் மகாத்மா தேவைப்படுகிறார் என்பதையும் வாழைப்பழத்தில் ஊசி நுழைப்பது போன்று வலிக்காமல் சொல்லிச் செல்கிறது. சமுதாயம் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைய பொதுக் கல்வியின் அவசியத்தை எடுத்துச் சொன்ன விதம் கலைக்கல்வி பற்றிய பார்வையை மாற்றியுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில் அரசியல் கட்சிகளின் மாநாடுகளுக்கு மக்களின் கூட்டம் குறைவானதற்கு காரணம் மக்களும் அரசியல்வாதிகளும் அரசியல் சிந்தாந்தங்களின் தேவையை உணராததே காரணமென்ற மூல காரணத்தை கண்டறியச் செய்தது சிறப்பு. இனியும் இந்நிலை தொடருமானால் பொய் சித்தாந்த பயிற்சியும், அதன் விளைவுகளை அனைவரும் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதோடு, மக்கள் கூட்டத்திற்கு கோழிபிரியாணியையும் குவார்டனையும் நம்பியிருக்கும் நிலைதான் ஏற்படுமென்ற எச்சரிக்கையையும் செய்கிறது. காக்கையின் புத்தகத் திறனாய்வுகள் எப்போதும் புதியதொரு வழியைக் காட்டிச் செல்லும். அவ்வகையில் சபாஸ்டன் திறனாய்வு வரலாற்று நூல்கள் எந்த சூழ்நிலையில் யாரால் யாருக்கு சாதகமாக எழுதப்பட்டதென்ற உண்மையை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. தொடர்ந்து வரலாற்று நூல்களை எவ்வகை கண்ணோட்டத்தோடு வாசிக்க வேண்டுமென்ற வழிகாட்டுதலையும் தந்துள்ளது. 'நீராடப் பெண்கள்' கட்டுரை வரலாற்றை நடுத்தியம்புவதோடு அது எழுப்பும் கேள்வியான யார் நாகரிக மனிதன்? என்ற கேள்வி அனைவரையும் உலுக்கும் பல்மனம் கொண்டதோடு ஆணினம் பெண்ணினத்தை பார்க்கவேண்டிய வலுவையும் மாற்றும் என்பதில் அய்யமில்லை. சுயமரியாதையை மட்டுமல்ல மொழியையும் சேர்த்தே வளர்த்துச் சென்றுள்ளாரென்ற உண்மை பெரியார் மீதான மரியாதையை அதிகப்படுத்துவதோடு நாமும் அவ்வகை செயல்பாடுகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற ஊக்கத்தையும் தருகிறது. 'என்று தனியும் எங்கள் விளையாட்டின் தாகம் என்றுதான் பாடத் தோன்றுகிறது. மக்கள் தொகையில் முன்னணியிலிருந்தும் ஒலிம்பிக் போட்டியின் பதக்கங்களை விரல்விட்டு எண்ணும் நிலையிலேயே உள்ளோமென்ற உண்மை இதயத்தைக் கனக்கச் செய்கிறது. திறமையிருந்தும் அதைப் பயன்படுத்தி பதக்கங்களை அறுவடை செய்யமுடியவில்லையென்ற ஆதங்கம் தவிர்க்க முடியவில்லை. பரிந்துரைகள் பின்பற்றப்பட்டால் நாமும் பதக்கப் பட்டியலில் முன்னோக்கி நகரலாம். 65/66 கட்டுரை நம் மாநிலம் மீதான கணக்கிட முடியாத ஏமாற்றத்தையும், இதுவரை கொண்டிருந்த அனைத்துப் பிம்பங்களையும் உடைத்துச் சென்றுள்ளது. பெண்ணுரிமைக்குப் போராடி அவர்களுக்குக் கல்வியைத் தந்து சமுதாய முன்னேற்றம் தந்த மண்ணிலேயே பெண்களின் நிலை இவ்வாறென்றால் மற்ற இடங்களில் நினைத்துப் பார்க்கவே பயமாக உள்ளது. பெண்கள் இன்னும் வெகுதூரம் போராட வேண்டியுள்ளது என்பதை வெளிக்காட்டிச் சென்றுள்ளது. திரைப்படத்தை மனநலத்தோடு அணுகி அலசிய விதம் அருமை. நடுநிலையோடு 14ஆம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்திருக்கும் காக்கை மேலும் மேலும் வளர வாழ்த்துகள்.

- சி. க. ஜெகன்நாதன், பெங்களூரு

லாபப் பிரமிடைக் கட்டியெழுப்ப மாத்திரம் பயன்படுத்திக்கொண்டு அறுவடை செய்வதற்கும் ஏதுவாக, முதலாளித்துவ வர்க்கமும் அவற்றின் அதிகார மற்றும் அதிகாரமற்ற பெருந்தன முன்னணியினரும் உணர்வு பூர்வமாகத் திட்டமிட்டு பல கடவுளரையும் தேசிய (புனைவு) புளகாங்கிதங்களையும் அரங்கேற்றி முன்னிறுத்து கின்றனர். மனிதக்குலத்தின் மகிழ்விற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் ஏற்புடையதாக இல்லாத அனைத்து முதலாளித்துவ உத்திகளையும் புரிந்துகொண்டு முற்றிலுமாய் நிராகரிக்க வேண்டிய காலம் இது என்பதை உணர்வோம். தங்களின் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் உழைக்கும் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து சமாதானம், செழுமை மற்றும் போர்க் குணமிக்க ஒற்றுமையின் அடிப்படையிலான ஒரு சமூகத்தை நிச்சயம் கட்டி யெழுப்ப முடியும். அது சுரண்டலின் அனைத்து வடிவங்களையும் களைந்த, சமத்துவமின்மையின் வேறுபாட்டை ஒரு சமூகமாய் கட்டியெழுப்பப் படும்.

உண்மையாகவே உழைக்கும் மக்களுக்குச் சொந்தமாக ஒரு நாடும் இல்லை; உலகில் உறையும் அனைத்தையும் உருவாக்கும் உழைக்கும் மக்களுக்கே இந்த பூமியும் அதன் வளங்களும் மற்றெல்லா அபிலாஷைகளும் உரித்தானவை. உழைக்கும் வர்க்கத்தின் அனைத்து வெற்றிகளுக்கும் வரலாற்றே சாட்சியாய் பரிணமிக்கின்றது.

courtesy: Counter Currents.org
Article: No country for working people
dt:19.09.2024

By - Bhabani Shankar Nayak

கட்டுரையாளர்: மொழிபெயர்ப்பாளர்

பனைப் பொருளாதாரம் :

ஒரு கனவு

முதன்முதலில் பனைவிதை நடுவதை காணார் என்ற ஊரில்தான் 100 நாள் பணியாளர்களை வைத்து 500 பனைவிதைகளை நடவு செய்தோம். அதற்கு ஒரு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் துணிந்து உதவி செய்தார். அடுத்து துளசேந்திரபுரத்தில் ஏரிக்கரையில் 50,000 பனைவிதைகளை நடவு செய்து முடித்தோம். அதனைத் தொடர்ந்து ரிவியூரில் 12 கி.மீட்டர் தூரத்திற்கு ஆத்தங்கரை ஓரத்தில் 25000 மரங்களை கிரீன் நீடா நடவு செய்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பனைத் திருவிழா நடத்தினோம். அது நம்பிக்கையைக் கொடுத்த ஒரு நிகழ்வு என்றே கூற வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வளாகத்தில் 8000 விதைகளை ஊன்றினோம்.

பனை என்றால், எங்கள் ஊரில் இளைஞர்களுக்கு கோடைகாலத்தில் நுங்கு தரும் மரம், பதனீர் தரும் மரம் என்பது புரியும். பல நாட்கள் நாங்கள் பள்ளியில் படித்த காலத்தில் வயல்காட்டில் இருக்கும் பனைமரத்தில் இருக்கும் நுங்குகளைப் பதம் பார்த்த ஞாபகம்தான் பனை என்றால் எனக்கு வரும். ஒரு சிலருக்கு பனங்கள்ளு என்பது ஞாபகத்திற்கு வரும். குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு பனங்கிழங்கு ஞாபகத்திற்கு வரும். எங்கள் வீட்டு மாட்டுக் கொட்டகையின் கூரை பனை ஓலையால் வேயப்பட்டிருந்தது. அதே பனையிலிருந்து வெட்டிய பனை ஓலையை எடுத்துவிட்டு அதன் காம்பை உயிர் வேலியில் வரிசையாக வைத்துக் கட்டுவதும் எங்கள் ஊரில் வழக்கம். அந்தக் காம்பையே சரமாக அடுக்கி உயிர் வேலிக்கு பதிலாக மாற்று வேலியாக அமைப்பதும் உண்டு. இந்த வேலியைக் கடற்கரை ஓரங்களில் உள்ள ஊர்களில் பார்க்கலாம். பல வீடுகளில் வயல் வேலை செய்யும் விவசாயக் கூலிகள் பனை ஓலையில் செய்யப்பட்ட பட்டை அதாவது உணவு சாப்பிடுவதற்காக பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பாத்திரமாக பயன்படுத்தி வந்தனர். உணவு உண்டுவிட்டு கழுவி மீண்டும் பயன்படுத்துவதற்கு உயிர் வேலியில் தொங்கவிட்டுச் செல்வார்கள் விவசாயக் கூலிகள். கோடைகாலத்தில் பனை ஓலையால் செய்த விசிறிகள் நூற்றுக் கணக்கில் திருவிழாவில் விற்பனை செய்வார்கள். அதுதான் அன்றைய கோடையைச் சமாளிக்க சாமானிய மனிதருக்குக் கிடைத்த காற்றாடி. அதே பனை ஓலையில் செய்த கொட்டான்களையும்

வியாபாரிகள் விற்பார்கள் திருவிழாவில். பொருள்களை எடுத்துச் செல்ல பெரிய பைகளுக்குப் பதிலாக பயன்படுத்துவதற்காக ஓலைக் கொட்டான்களை வாங்கி வீட்டில் பயன்படுத்துவார்கள். பனை ஓலையின் காம்பில் உள்ள நார் போன்ற பகுதியை எடுத்து முறம் செய்து வீடுகளில் விற்பார்கள்.

இதுதான் எங்கள் ஊரில் நான் பார்த்த பனைமரத்தின் பயன்பாடுகள். சுனாமிக்குப் பிறகு, வேளாங்கண்ணிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் (பிரதாமராமபுரம் கிராமப் பஞ்சாயத்து) கடற்கரை ஓரத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் பனைவிதைகளை நடட்டிருந்தார் அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர். அத்துடன் அவர் நின்று விடவில்லை. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் அந்த ஊரில் ஒரு பனைப் பொருளாதாரம் உருவாகப் போகிறது என்பதை எதிர்பார்த்து அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பெண்களுக்கு பனைப்பொருள் தயாரிக்கும் நுணுக்கங்களையும், திறன்களையும் வளர்க்க பயிற்சிகள் ஏற்பாடு செய்து, நடத்தி இப்போதே அவர்களைத் தயார்படுத்தி விட்டார். அவர்கள் பனைப்பொருள் தயாரிக்கத் தயாராகி விட்டார்கள். இது நான் களத்தில் கண்ட காட்சி.

இந்தப் பின்னணியில்தான் ஒரு கோடி பனைவிதை நடும் மக்கள் இயக்கம் உருவாவதைப் பார்த்தேன். இதன் கனவுக்காரர் யார் என்று தேடினேன். சாதாரண மனிதர் ராஜவேலு என்ற மாநில அரசு ஊழியர், கிரீன் நீடா என்ற அமைப்பின் மூலம் மிகப்பெரிய முன்னெடுப்பைச்

செய்து பலரது கவனத்தை ஈர்த்து வருகிறார். கல்லூரிக் காலத்தில் இவருக்கிருந்த பசுமையின்மேல் ஆர்வம் அவரை எக்ஸ்நேர்ராவிடம் கொண்டு சேர்த்தது. அப்பொழுதுதான் மரம் நடும் பணியை ஓர் இயக்கமாக்க சிறிய சிறியப் பணிகளைச் செய்து மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற்றார். 10 ஆண்டு காலம் பத்திரிகைத்துறையில் பணி செய்துவிட்டு நுகர்வோர் வாணிபக் கழகத்தில் ஒரு பணியில் சேர்ந்தார். ஆனால் அது ஒரு காசுக்கு வேலை செய்யும் பணியாக இருந்ததை அவரால் ரசிக்க இயலவில்லை. அதற்காகவே கிரீன் நீடா என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, தான் வசிக்கும் இடத்தில் ஒரு பூங்காவை ஏற்படுத்தினார். பூங்கா என்பதற்கு ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு அதற்குச் சுற்றுச் சுவர் எழுப்பப்பட்டு இருந்ததே தவிர அங்கு கருவேலஞ்செடியைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. அந்த இடத்தில் ஒரு பூங்காவை உருவாக்கிக் காட்டியது அவர்மேல் நம்பிக்கையை மக்கள் வைத்த நம்பிக்கைக் கூடியது. அது இவருக்குள்ள தன்னம்பிக்கையைக் கூட்டியது.

ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் பல இடங்களில் 23 குறுங்காடுகளை உருவாக்கினார். அதற்காகவே நட்பு வட்டத்தை உருவாக்கி செயல்பாட்டில் தன்னைக் கரைத்துக் கொண்டார். அவர் தன் அனுபவத்தை ஒரு கதைபோல் நம்மிடம் விவரித்தார். முதன்முதலில் பனைவிதை நடுவதை காணூர் என்ற ஊரில்தான் 100 நாள் பணியாளர்களை வைத்து 500 பனைவிதைகளை நடவு செய்தோம். அதற்கு ஒரு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் துணிந்து உதவி செய்தார். அடுத்து துளசேந்திரபுரத்தில் ஏரிக்கரையில் 50,000 பனைவிதைகளை நடவு செய்து முடித்தோம். அதனைத் தொடர்ந்து ரிஷியூரில் 12 கி.மீட்டர் தூரத்திற்கு ஆத்தங்கரை ஓரத்தில் 25000 மரங்களை கிரீன் நீடா நடவு செய்தது. அதனைத் தொடர்ந்து

பனைத் திருவிழா நடத்தினோம். அது நம்பிக்கையைக் கொடுத்த ஒரு நிகழ்வு என்றே கூற வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வளாகத்தில் 8000 விதைகளை ஊன்றினோம்.

அடுத்து ஒரு கோடி பனை விதை விதைப்பதை ஒரு இயக்கமாகச் செய்ய முயன்று களத்தில் செயல்பட்டு வருகின்றோம். இது எனக்கு ஒரு பேராசிரியர் கொடுத்த கனவு. இது ஒரு உரையாடலில் கிடைத்த கருத்து, என் ஆழ்மனத்தில் பதிந்து செயல்திட்டமாக உருவெடுத்தது. முதலில் கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையில் 14 மாவட்டங்கள் 1076 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு 68 லட்சம் பனை விதைகளை நடவு செய்தோம். அதில் மட்டும் சுமார் ஒரு லட்சம் மாணவர்கள் பங்கேற்றார்கள். 10 மாவட்ட ஆட்சியர்கள் முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தனர். இந்த நிகழ்வுகளில் பல அமைச்சர்கள் தானாக வந்து பங்கேற்று எங்களுக்கு மேலும் உற்சாகமூட்டியது.

இதில் பலரை இணைத்துத்தான் இந்த நிகழ்வை ஒரு மக்கள் இயக்கமாக நடத்தி வருகிறோம். பனைமரத் தொழிலாளர் இயக்கம், சுற்றுச்சூழல் வாரியம், தமிழ்நாடு பசுமை இயக்கம் போன்ற அமைப்புக்களை இணைத்துத்தான் பல நிகழ்வுகளை பல இடங்களில் நடத்தி வருகிறோம். இதுவரை ஏழு கோவில் நந்தவனங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளோம். பல கோவில்களை புதுப்பித்து கும்பாபிஷேகம் செய்கின்றார்கள். ஆனால் நந்தவனத்தை அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள். அதைப்பார்த்து அந்த நந்தவனங்களை மீட்டுருவாக்கித் தருகிறோம்.

இன்னும் ஒரு பத்து ஆண்டுகளில் பனைப்பொருளாதாரம் தமிழகத்தில் உருவாக இந்த பனைவிதைப்பு ஏதுவாக இருக்கும். தற்போது செய்துவரும் பணிகளுக்கு விளைவுகளைப் பார்க்க

இன்னும் ஒரு பத்து ஆண்டுகளில் பனைப்பொருளாதாரம் தமிழகத்தில் உருவாக இந்த பனைவிதைப்பு ஏதுவாக இருக்கும். தற்போது செய்துவரும் பணிகளுக்கு விளைவுகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் குறைந்தது ஐந்து ஆண்டு காலம் நாம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கான ஆயத்தப் பணிகளைச் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

வேண்டும் என்றால் குறைந்தது ஐந்து ஆண்டு காலம் நாம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கான ஆயத்தப் பணிகளைச் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார் ராஜவேலு.

இந்தப் பணிகளையெல்லாம் திட்டம் போட்டு முன்னெடுக்கவில்லை. ஆரம்பித்தோம் மக்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், அரசு என்று அனைத்து தரப்பினரும் முன் வந்து ஒத்துழைப்பு செய்ததும் செய்வதுதான் இந்த நிகழ்வின் சாதனையே. விதைப்பால் வளரும் பனைத்தோட்டம் இந்த பனை நீர்வளம் காக்கும், மண்வளம் காக்கும் என்பது அறிவியல். ஏழைகளின் வாழ்வாதாரம் காக்கும், அவர்களின் பொருளாதாரம் மேம்படும் என்பது பொருளாதாரம். இதற்கு பணி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளாட்சிகளிடம் இருக்கிறது.

இது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இதற்காக எந்த தனிப்பட்ட நிதியைப் பெற்று இதை நாங்கள் செய்யவில்லை. இதை ஒரு மக்கள் பங்கேற்போடு செய்ய வேண்டும் எனத் திட்டமிட்டு பலரின் கூட்டு முயற்சியோடு செய்து வருகிறோம் என்றார் ராஜவேலு.

இதில் அரசாங்கம் இணைகிறது. அரசு அதிகாரிகள் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள், கல்வித்துறை ஆர்வம் காட்டுகிறது, மாணவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள் அதுதான் இந்த செயலுக்குக் கிடைத்த மக்களின் அங்கீகாரம். பலர் என்னிடம் நிதி எங்கே இருந்து வருகிறது என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கு நிதியே இல்லை. மக்கள் பங்கேற்க வந்துவிட்டால் நிதி தர பலர் முன் வருவார்கள். நிதி என்பது ஒருவழிப் பாதையல்ல. செயல்பாடுகளுக்கு நிதி எங்கு தேவையோ அங்கு வருகிறது. இன்று பலரும் நிதி இல்லாமல் எப்படிச் செயல்படுவது என பலரும் வீட்டில் சோம்பி இருக்கின்றனர். எதற்கும் ஒரு முனைப்புத் தேவை. அத்துடன் மக்களை இணைக்க வேண்டும், நாம் பின்புலத்தில் இருந்தால் எந்தப் பணியையும் நம் சமூகத்தில் செய்ய முடியும். நிதி ஒரு பொருட்டே அல்ல என்கிறார் கிரீன் நீடா ராஜவேலு. இவரைப் பார்த்து பலர் உந்தலைப்பெற்று பல இடங்களில் இந்தப்

பணியினை ஆரம்பித்து செய்து வருகின்றனர். இது இன்று ஒரு வைரஸ் போல் பலரைத் தொற்றிக் கொண்டது. இதன் விளைவுதான் எங்கு பார்த்தாலும் பனை விதை நடுகின்றார்கள்.

இதில் ஒரு நகலும் இருக்கிறது. இந்த நிகழ்வு தொடர் நிகழ்வாக மக்கள் பங்கேற்போடு நடந்து கொண்டிருக்கும் வேலையில் சிலர் திடீர் என லட்சங்களில் கோடிகளில் நாங்கள் பனைவிதை நட்டுவிட்டோம் என பிரகடனப்படுத்தி விழா எடுத்து அவர்களுக்கு அவர்களே பரிசுகளை வழங்கிக் கொள்கிற நிகழ்வும் நடந்தேறுவதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தை இந்த நற்செயலில் ஈடுபடுத்தும்போது, அரசாங்கத்திற்கு நீங்கள் ஏன் முட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என அரசியல் செய்வதையும் நம்மால் உணர முடிகிறது. இதில் உள்ள முக்கியத்துவம் ஒரு மனிதன் தனிமனிதராக தனக்காக வாழாமல், தான் ஒரு முழுமனிதன், சமூகத்திற்காக வாழ வேண்டும் என்று எண்ணிச் செயல்படும்போது எவ்வளவு பேர் இணைகிறார்கள், எந்தச் செயலையும் செய்ய ஒருவர் முனைய வேண்டும். ஆதரவுக்கரம் நீட்ட ஆயிரம் கைகள் நீளுகின்றன என்பதுதான் நாம் கண்ட நிதர்சனமான உண்மை.

இன்றைய சூழலில் பலர் விதைக்கும் இடத்தில் கவனத்தைச் செலுத்தாமல் அறுக்கும் இடத்தில் அறுவடைக்கு ஏங்கிக் காத்துக் கிடக்கின்றனர். ஆனால் ராஜவேலு விதைப்பில் கவனம் செலுத்தி விதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இன்னும் ஒரு ஐந்து ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் ஒரு பனைப் பொருளாதாரம் உருவாகும் சூழல் நம்மால் கணிக்க முடிகிறது.

ஆனால் அதற்கு மக்களைத் தயார் செய்யும் பணியில் அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அதில் ஈடுபட வேண்டும். அதற்கு முதலில் மக்களுக்கு சரியான பயிற்சி அளித்து பனைப்பொருள் உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்த வைக்க வேண்டும். அதற்கு இன்று பிரதாமபுரம் பஞ்சாயத்து ஒரு முன்னோடி. அந்தப் பஞ்சாயத்து இதற்கு வழிகாட்டும்.

நிகராகுவாவின் புரட்சிக் குயில் அர்லென் சியு வர்முடெஸ்

தென்னமெரிக்க நாடுகளில் நிகராகுவா அதன் புரட்சிகர நிகழ்வுகளுக்காகப் புகழ்பெற்றது. 1912 இல் அமெரிக்கா அதைக் கைப்பற்றியது, அதன் ஆதரவுடன் 1937 இலிருந்து சோமோசா வம்சத்தின் ஆட்சி நடைபெற்றுவந்தது. சோமோசா குடும்பம் நிகராகுவாவின் மொத்த நிலப்பரப்பில் ஐந்தில் ஒரு பங்கினைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. மேலும் அவர்கள் அமெரிக்க ஆதரவுடன் வங்கிகள், துறைமுகங்கள், தொலைத்தொடர்பு, சேவைகள், விவசாயத்தின் பெரும்பகுதி அனைத்தையும் தமக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். தேசியக் காவல் படையை உருவாக்கிச் சர்வாதிகார ஆட்சியை நடத்திவந்தனர். அவர்களில் கடைசியாக ஆட்சியிலிருந்த அனஸ்டாசியோ சோமோசா டிபாயில் அமெரிக்கா அரசாங்கம், இராணுவம் மற்றும் கார்பொரேட்டுக்களின் ஆதரவுடன் ஊழலில் திளைத்து நாட்டைச் சூறையாடி வந்தார்.

நிகராகுவாவின் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்து நாட்டில் வறுமையும் பஞ்சமும் ஏற்பட்டது. மாணவர்கள், விவசாயிகள், தொழில்வணிகர்கள், திருச்சபைகள், மார்க்சியர்கள் என அனைத்துத் தரப்பினரும் சோமோசாவின் சர்வாதிகார ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடினர். அவர்கள் ஒன்றிணைந்து சாண்டினிஸ்டா தேசிய விடுதலை முன்னணியை உருவாக்கினர், அவர்கள் ஒருபுறம் மக்களைத் திரட்டியும் மறுபுறம் புரட்சிகரப் படைகளைத் திரட்டியும் போராடி வந்தனர். அவர்களுடைய போராட்டத்துக்கு வெனிசுலா, பனாமா மற்றும் கியூபா ஜனநாயக அமைப்புக்கள் ஆதரவு தந்தன. அதன் விளைவாக 1979 இல் சோமோசா சர்வாதிகார ஆட்சி தூக்கியெறியப்பட்டு சாண்டினிஸ்டா தேசிய விடுதலை முன்னணியின் புரட்சிகர அரசாங்கம் அதிகாரத்துக்கு வந்தது.

அமெரிக்காவின் பொருளாதார ஆதிக்கம் 80 விழுக்காடு குறைந்தது. ஆத்திரமடைந்த அமெரிக்கா ஓடிப்போன சோமோசாவின் கும்பலையும் அவருக்கு ஆதரவான இனக்குழுக்களையும் தூண்டிவிட்டு காண்டிராஸ் என்ற கூட்டணியை உருவாக்கியது, அதன்மூலம் புரட்சிகர அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு பொருளாதார உதவியையும் ஆயுதங்களையும் வழங்கியது. கடுமையான உள்நாட்டுப் போரில் ஏராளமான மக்கள் உயிரிழந்தனர், வீழ்ந்தனர், நாட்டை விட்டு 1,50,000 மக்கள் வெளியேறினர். அமெரிக்காவின் அட்டோழியம் உலக அளவில் அம்பலப்பட்டு, உலக நாடுகளின் நெருக்கடியால் சமரசம் ஏற்பட்டது. புரட்சிகர அரசாங்கத்தின் தலைவரான டேனியல் ஆர்டேகா

பாதுகாப்புக்கு ஒரு துப்பாக்கியும் வழங்கப்பட்டது. 50.3 விழுக்காடாக இருந்த படிப்பறிவின்மை 12.9 விழுக்காடாகக் குறைக்கப்பட்டது. இந்தக் கல்வி முயற்சி நிகராகுவாவுக்கு யுனெஸ்கோ விருதினை பலமுறை பெற்றுத்தந்தது. மேலும் கல்வியறிவு, மருத்துவப் பராமரிப்பு, குழந்தைகள் பராமரிப்பு, தொழிற் சங்கங்கள் மற்றும் நிலச் சீர்திருத்தத்துக்காக சாண்டினிஸ்டா புரட்சிகர அரசாங்கம் சர்வதேச அளவில் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது.

அப்போதிருந்து இப்போது வரை அமெரிக்கா தனக்கு ஆதரவான சக்திகளைத் தூண்டிவிட்டு தொடர்ந்து நிகராகுவாவில் மீண்டும் தனது மேலாதிக்கத்தை நிறுவ முயற்சி செய்து வருகிறது. தென்னமெரிக்காவில் மிகப்பெரியதும் இயற்கை வளங்கள் மிக்கதுமான நிகராகுவா எப்போதும் அமெரிக்காவின் சுரண்டல் இலக்காக இருந்துவருகிறது. சில நேரங்களில் அது சாண்டினிஸ்டா அரசாங்கத்தை வீழ்த்தி தனது ஆதரவு சக்திகளை அதிகாரத்தில் அமர்த்தியும் உள்ளது. இருந்தாலும் டேனியல் ஆர்டேகா மீண்டும் மீண்டும் தேர்தலில் வெற்றிகண்டு ஆட்சியில் இருந்துவருகிறார். இப்போதும் ஊழல் குற்றம் சுமத்தி அவருக்கு எதிரான போராட்டங்களை அமெரிக்கா தூண்டிவிட்டு வருகிறது.

முன்னதாக

விடுதலைப்

போராட்டத்தில் சாண்டினிஸ்டா தேசிய விடுதலை முன்னணியை ஆதரித்து ஏராளமான மாணவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். புரட்சிகரப் படையில் இணைந்து ஆயுதம் ஏந்திப் போராடினார்கள். அவர்களில் ஒருவர்தான் அர்லென் சியு பெர்முடெஸ்.

அர்லென் சியு 1955 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 15 அன்று நிகராகுவாவில் ஜினோடெப்பில் செல்வந்தக் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தார். அவருடைய தந்தை சீனக் கம்யூனிசப் புரட்சியில் பங்கேற்றவர். ஒரு வணிகராக நிகராகுவாவில் குடியேறியவர். அவருடைய தாயார் ருபியா பெர்முடெஸ்.

ஜினோடெப்பில் இயேசுப் பள்ளியில் தொடக்கக் கல்வியும் திரியம்பா வில் உயர்நிலைக் கல்வியும் பயின்றார். பள்ளிப்படிப்பை முடித்து நிகராகுவா தேசியதன்னாட்சிப் பல்கலைக்கழகத்தில் உளவியல் பட்டப்படிப்பு மாணவராகச் சேர்ந்தார்.

இளம் வயதிலேயே இசையார்வம் கொண்டவராக இருந்தார். கிடார், அகார்டின், புல்லாங்குழல் ஆகிய இசைக்கருவிகளை இசைக்கக் கற்றுக்கொண்டார். நடனம் பயின்றார், பாடினார், ஓவியம் வரைந்தார், கவிதை எழுதினார் தனது சொந்தப் பாடலுக்கு இசையமைப்பதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார் அம்போதே அவர் தேசிய அளவில் புகழ்பெற்ற பாடலாசிரியராகவும், பாடகராகவும், கிடார் இசைக்கலைஞராகவும் இருந்தார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பயின்றபோது சக மாணவர்கள் சர்வாதிகார அரசாங்கத்துக்கு எதிராகப் போராடுவதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருந்தனர். அணிவகுப்புக்கள், பட்டினிப் போராட்டங்கள், மற்றும் பாடல்கள் மூலம் அவர்கள் சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வந்தனர். அப்போதுதான் சாண்டினிஸ்டா கெரில்லாப் போராளிகளின் தொடர்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. அவருடைய 18ஆம் வயதில் “சாண்டினிஸ்டா தேசிய விடுதலை முன்னணியில் சேர்ந்து போரிடச் சென்றார். அவர் அவருடைய தந்தையிடமோ, என்னிடமோ, அவருடைய சகோதரர்களிடமோ எதுவும் சொல்லவில்லை. லியானில் உள்ள நிகராகுவா தேசியத் தன்னாட்சிப் பல்கலைக்கழகத்தில் உளவியல் பட்டப்படிப்பில் இரண்டாம் ஆண்டில் பயின்றுவந்த அர்லென் அன்று தேர்வு எழுதுவதற்காகப் புறப்பட்டுச் சென்றார். அதன் பிறகு அவர் வீடு திரும்பவில்லை. கல்வி கற்பிக்கும் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, புரட்சிகரப் பணியில் ஈடுபடத் தொடங்கினார்.

அதை நான் உணர்ந்துகொண்டேன். அதன் பிறகு அவரிடமிருந்து இரண்டு கடிதங்கள் வந்தன. அவ்வளவுதான் அதன் பிறகு எங்களுடன் தொடர்புகொள்ளவில்லை” என்று அர்லென் சாண்டினிஸ்டா அமைப்பில் சேர்ந்தது குறித்து அவருடைய தாயார் ருபியா பெர்முடெஸ் கூறியுள்ளார்.

அர்லென் தனது பெற்றோரிடமிருந்து விடைபெறும் வகையில் எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி:

என் பெற்றோருக்கு ...

முழுநிறைவே நோக்கிய மனிதனின் விடாப்பிடியான போராட்டமே உண்மையான அன்பாகும், தடைகளையும் வரம்புகளையும் துணிவுடன் உடைத்தெறிக்கிறோம், நமது வழியில் வரும் திடீர் மாற்றங்களை நன்னம்பிக்கையுடன் எதிர்கொள்கிறோம். நம்மிடம் கேட்கப்படுவதை விட பலமடங்கு மிகுதியாக நம்மால் கொடுக்க முடியும் என்பதையும் தடைசெய்யப்பட்டதை அல்லது ஒருவருக்குச் சாத்தியமில்லாததை அடையும் திறன் நமக்கு இருக்கிறது என்பதை ஒருநாள் நாம் கண்டறிகிறோம்.

மிக்க அன்புடன் உங்களுக்கு உறுதியாகத் தெரிவிக்கிறேன்

அர்லென்

எல் சாஸ் நகரில் அவர் பல வீடுகளுக்குச் சென்றார், இலட்சியத்துக்கு ஒப்படைவுசெய்து கொண்ட அவர்கள் அவருக்குத் தங்க இடமளித்தனர். போராளிகளுக்கான செயலுத்தியின் ஒருபகுதியாக சாண்டினிஸ்டாக்கள் போலிப் பெயர்களையும் இரகசிய மொழிகளையும் பயன்படுத்தினர். தலைமறைவாக இருந்தபோது அர்லென் சியு மிரேயா என்ற பெயரில் அறியப்பட்டார். அவர் தன்னுடைய தலைமுடியைக் கூட கறுப்பு நிறத்திலிருந்து பொன்னிறத்துக்கு மாற்றிக்கொண்டார். ஏழ்மையான வீடுகளில் ஒருவேளை உணவை பகிர்ந்து கொண்டார். தங்களை அச்சுறுத்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததை உணர்ந்த தோழர்களுடன் அவர் மலைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்கு மாற்றி மாற்றி அமைக்கப்பட்ட முகாம்களில் தங்கினார், அந்த முகாம்கள் இராணுவப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாகவும் செயல்பட்டன.

1975 ஆகஸ்டு 1 அன்று தேசியக் காவல் படை எல் சாஸ் நகரின் அருகாமையில் சாண்டினிஸ்டா பயிற்சி முகாம் ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்கிறது. அந்த முகாமின் உறுப்பினர்களில் ஒருவர் சிறிதுகாலத்துக்கு முன்பு விலகிச் சென்றுள்ளார், அச்சமிகுதியால் அவர் தேசியப் படையில் சேர்ந்துவிடுகிறார். ஆனால் அவருடைய குடும்பமும் காவல்படையும் கொடுக்கும்

நெருக்குதலில் தோழர்களின் மறைவிடத்தைத் தெரிவித்துத் தனது தோழர்களைக் காட்டிக்கொடுத்து விடுகிறார். இந்தச் செயலை அவர் எந்த அளவுக்கு விருப்பத்துடன் செய்தார் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் அதனால் அந்தத் தோழர்களுடைய வாழ்க்கை முடிவுக்கு வந்தது. “கெரில்லாக்கள்” அனைவரையும் முற்றாக அழித்தொழிக்கும் நோக்கத்துடன் காவல்படை முழுஅளவில் ஆயுதங்களுடன் தேடுதல் வேட்டையில் இறங்குகிறது.

கெரில்லாக்கள் தங்கள் பல்வினத்தை அறிந்து தப்பிச் செல்வதற்குத் திட்டமிடுகின்றனர், அவர்கள் அர்லெனைத் தப்பி ஓடிவிடுமாறு கூறுகிறார்கள். ஆனால் அர்லென் மற்றவர்கள் தப்பி ஓடும் வரை தான் போரிடப் போவதாக உறுதியாகத் தெரிவித்துவிட்டு, ஒரு மரத்தின் மறைவில் இருந்துகொண்டு தன்னிடமிருந்த பல்வினமான ஆயுதத்தைக் கொண்டு எதிரிகளை நோக்கிச் சுட்டு, அவர்கள் முன்னேறாமல் தடுத்து நிறுத்திப் போரிடுகிறார். இரண்டு மணி நேரம் சண்டை நீடிக்கிறது. மற்றவர்கள் தப்பித்துச் செல்லும் வரை போரில் தாக்குப்பிடித்து நிற்கிறார். இறுதியில் அன்று காலை 11 மணிக்கு எதிரியின் துப்பாக்கிக்குண்டு மரத்தின் ஊடாகப் பாய்ந்து அவரைத் துளைக்கிறது. அவருடன் சேர்ந்து மரியோ எஸ்ட்ராடா, ஹியூகோ அரரெவாலோ ஆகியோரும் வீழ்கின்றனர். அர்லெனுக்கு அப்போது வயது 20. 1979 இல் புரட்சி வெற்றிபெறும் வரை அவரது உடல் பற்றிய தகவல் அவருடைய உறவினர்களுக்கோ தோழர்களுக்கோ தெரிவிக்கப்படுவதில்லை.

அர்லென் மற்றும் அவருடைய தோழர்களுடைய உடல்கள் ஒரு கிராமப்பகுதியில் ஒன்றாகச் சேர்த்து எரிக்கப்பட்டு விட்டன என்பது வெகுநாட்களுக்குப் பின்னர் தெரியவருகிறது. அர்லெனின் கால்சட்டையும் உள்ளடையும் அவருடைய தாயாரால் அடையாளம் காணப்பட்டு அவருடைய மரணம் உறுதி செய்யப்படுகிறது. அவருடைய எஞ்சிய மிச்சங்கள் ஜினோடெப் நகராட்சி கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டன. அவருடைய நினைவுச் சின்னத்தில் அவர் கிடார் இசைப்பது போன்ற சித்திரம் இடம் பெற்றுள்ளது.

நிகராகுவாவில் புரட்சியில் உயிர் துறந்த பலரில் அர்லென் முதலாமவர்களில் ஒருவர் என்று கருதப்படுகிறார். மார்க்சியம், பெண்ணியம் குறித்த அவருடைய கலைப் படைப்புக்களும் விமர்சனக் கட்டுரைகளும் சாண்டினிஸ்டாக்களுக்கும் நிகராகுவா பெண்கள் இயக்கத்துக்கும் பெரிதும் எழுச்சியூட்டக் கூடியவையாக இருந்தன.

நிகராகுவா முழுவதிலும் சாண்டினிஸ்டா விடுதலை முன்னணியின் விழாக்களில் அவருடைய சித்திரம் எல்லா இடங்களிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். மனாகுவா மற்றும் எல் ரமா ஆகிய அவருடைய அருகாமைப் பகுதிகளுக்கு அவருடைய பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. வியானில் ஒரு பூங்காவுக்கும் அவருடைய பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கிராமப்புறங்களில் ஏழ்மையில் வாழ்ந்த நிகராகுவா பெண்களின் வாழ்க்கை குறித்த “மரியா ரூரல்” என்ற பாடல் அவர் இசையமைத்த புகழ்பெற்ற பாடல் ஆகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் அர்லென் சியுவின் குடும்பம் ஜினோடெப்பில் “அர்லென் சியு இசை விழாவை” நடத்துகிறது. அதில் பல்வேறு தேசிய பாடகர்களும் பாடல்கள் எழுதுவோரும் இந்த கெரில்லாப் போராளியைத் தங்கள் இசையால் நினைவுகூர்வார்கள். ஜினோடெப்பில் அவர் வாழ்ந்த வீடு இருக்கும் தெருவுக்கு அவரைப் பெருமைப்படுத்தும் விதமாக “அர்லென் சியு” என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

அன்னையர் தினத்துக்காக அவர் எழுதிய பின்வரும் பாடல் பின்னாளில் இசையமைத்துப் பாடப்பட்டு வருகிறது:

மரியா ரூரல் இன்று உனக்காகப் பாட விரும்புகிறேன்
ஒ கிராமப்புறத்து அன்னையே இணையற்ற தாயே
உனக்காக, உனது குழந்தைகளுக்காக
உனது துயர மிச்சங்களுக்காக
பிள்ளைப்பேற்றின் வலிக்காக இன்று பாட
விரும்புகிறேன்
சத்துக் குறைவும் வறுமையும்
வெறுமையாய் இருக்கும் வைக்கோற்குடிலும்
காட்டின் இரைச்சலும் உன்னைச் சூழ்ந்திருக்கின்றன
உனது கரங்கள் தேவதார மரத்தால் ஆனவை
மலைகளின்மீது உனது மங்கிய விழிகள்
உதிர்க்கும் கண்ணீர் மண் சேராகும்,
அதற்காக இந்த நிகழ்வில் இன்று
வறுமையால் பாழ்பட்ட
உனது இதயத்துக்காகப் பாட விரும்புகிறேன்
இன்று நான், என்ன நினைக்கிறேன் என்பதை
உனக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்

புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்வதில் அவருக்குப் பேரார்வம் இருந்தது. அமெரிகோ கொன்சேல்ஸ் என்பவர் எடுத்த ஒரு புகைப்படம் இன்று அவரது அடையாளத்தை அவருடைய நாட்டின் பல தெருக்களில் பறைசாற்றி வருகிறது.

ஆதாரம்: விக்கி பீடியா, என்சைக்ளோபீடியா

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

முஸ்லிம்கள் இன்று

ஃப்ரண்ட் லைன் 2018, பிப்ரவரி 14 இதழில் வெளிவந்த கட்டுரை.
மறைந்த ஆளுமை ஏ.ஜி.நூரானியின் நினைவாக

2

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி:

ஆஸாத்தின் அறிவுரை

ஐமா மகுதியில் கூடிய டில்லி முஸ்லிம்களின் மத்தியில் மௌலானா அபுல் கலாம் ஆற்றிய உரை. பேச்சுத் திறமைக்காகப் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டது. எனினும் அரசியல் தலைமைக்குரியவை அதில் குறைவாகவே இருந்தன. அந்த உரை, முழுமையாக ஒரு நிந்தனையாகவே இருந்தது. மன உறுதியை ஊட்டுவதற்காகத் துயரம் தோய்ந்த பழம் நினைவுகள் அதிக அளவில் அவ்வுரையில் பேசப்பட்டன.

தலைமைப் பண்பை அளிக்கும் மற்றொரு முயற்சியாக டிசம்பர் 27, 1947இல் லக்னோவில் நடந்த இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் மாநாட்டில் ஆசாத் ஆற்றிய உரையைக் கூறலாம். அவரது தொகுக்கப்பட்ட உரைகளில் இது காணப்படவில்லை என்பது விநோதமானது. மறுநாள் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியாவில் வந்த செய்தி இங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. முஸ்லிம் லீகினர் சிலரும் பங்கேற்ற அக்கூட்டத்தில் 60,000 முஸ்லிம்கள் கலந்து கொண்டனர். ஊசி விழுந்தால் கேட்கும் அளவிற்கான அமைதியுடன் அவர்கள் ஆசாத்தின் பேச்சைக் கேட்டனர். நினைத்தால் முஸ்லிம் தலைமை அவருடையது. விருப்பம்போல் வடிவமைக்க முஸ்லிம் அரசியல் ஒரு கரிமண்ணாக அவர் கைகளில் இருந்தது.

“வகுப்புவாத அமைப்புகள் அனைத்தும், ஐமியாதுல்-உலிமா-இ-ஹித் அமைப்பும் உடனடியாகக் கலைக்கப்பட வேண்டும்.” அதனுடைய முக்கியப் பணியாக, கலாச்சார, மதம் சார்ந்த வெளிகளில் முஸ்லிம்களுக்கு வழிகாட்டுவது இருந்தது. எனினும், இந்தியத் தேசியத்தின் நோக்கத்திற்காக அரசியல் களத்தில்

அது நுழைந்தது. “இந்தியா விடுதலை அடைந்துவிட்டதால்” அது “தனது அரசியல் நடவடிக்கைகளைக் கைவிட வேண்டும்.” எந்த முஸ்லிம்களின் அரசியல் அமைப்பும், இந்த வகையில் எந்தச் சமூகத்தின் அமைப்பும், அது தேசியம் பேசினாலும் அல்லது முற்போக்கானதாக இருந்தாலும் முஸ்லிம்களின் நலனுக்கும் ஓட்டு மொத்தத் தேசத்திற்கும் ஊறுவிளைவிப்பதாகவே இருக்கும். தேசத்தின் மாறியிருக்கும் சூழலில் இவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது.

செய்தி அறிக்கை மேலும் தொடர்கிறது: “மத, கலாச்சார நடவடிக்கைகளுடன் தங்களை நிறுத்திக் கொள்ளும், அரசியல் பூசல்களிலிருந்து வெளிப்படையாகவே விலகியிருக்கும் சமய அமைப்புகள் தேசத்தில் இயங்குவதற்கு எவ்வித ஆட்சேபணையும் இருக்கக்கூடாது என்று மௌலானா ஆசாத் கூறினார். அனைத்து மத அமைப்புகளையும் கலைப்பது, மாநாட்டில் பங்கேற்றவர்களின் பொறுப்பு மதம் சாராத அரசியல் மற்றும் முற்போக்கு அமைப்புகளில் தம்மை இணைத்துக் கொள்வதுடன் முடிந்துவிடவில்லை. முடிவுகள் நடைமுறைக்கு வருவதற்கான அமைப்புமுறை ஒன்றை அவர்கள் உருவாக்க வேண்டும். மாநாட்டு முடிவுகள் காட்டும் வழியில் தேசத்தில் நிலவும் சூழலை மாற்றுவதற்கு இனம் சாரா கமிட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றார் அவர்.”

அத்தகைய கமிட்டி எதுவும் அமைக்கப்படவில்லை. காங்கிரசில் சேரும்படியும் வெளிப்படையாக முஸ்லிம்களுக்கு அவர் அறிவுறுத்தவில்லை. வரவேற்புக் குழுவின் தலைவர் ஹஸீன் முகமது இப்ராஹிமுக்கு அந்தப் பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டது. டிசம்பர் 28, 1947ல் மாநாடு தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது. ஐமையாதுல்-

உலிமாவின் துணைத்தலைவரான மௌலானா அகமது சையீத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார். “எவ்விதமான அரசியல் கருத்துகள் கொண்டிருந்தாலும், முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஒருமித்த முடிவுடன் வகுப்புவாத அரசியலைக் கைவிட வேண்டும்” என்று தீர்மானம் கூறியது. பாம்பே க்ரானிக்களின் ஆசிரியர் எஸ்.ஏ.பிரெல்வி (S.A.Brelvi) முன்மொழிந்த மற்றொரு தீர்மானம், அவர்களைக் காங்கிரசில் சேருமாறு அறிவுரை கூறியது.

‘இனம்-சாரா கமிட்டி’ அமைக்கப்படவே இல்லை. பொறுப்பைத் துறக்கும் துயரமான விஷயம் அது. கறுப்பின் மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக அமெரிக்காவில் உருவான இனவாதமற்ற தேசிய அமைப்பின் தடத்தில் இங்கும் ஓர் அமைப்பு உருவாகியிருந்தால் அது புதிய போக்கைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கும். மதம் மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளைக் கணக்கில் கொள்ளாத, உறுதிப்பாடு கொண்ட மனிதர்களின் அமைப்பொன்றை நிறுவ இந்த நாள் வரையிலும் எவரும் எண்ணிப்பார்க்கவில்லை; அந்த மனிதர்களின் செயல் எல்லை, உரிமைகள் மீறப்படுவதைக் கண்காணிப்பதாகவும், இந்தியர்களுக்கிருக்கும் அனைத்து உரிமைகளும் இந்தியாவின் முஸ்லிம்களுக்கும் உண்டு என்ற ஊகத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதும் இருக்கும்.

லக்னோ முடிவுகளை ஒரு சிலரே ஏற்றுக் கொண்டனர். சுஹ்ராவர்தி இன்னமும் இந்தியாவில்தான் இருந்தார். கல்கத்தாவிலிருந்து டிசம்பர் 26, 1947ல் ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார்: காங்கிரசில் சேருவதற்குமுன் முஸ்லிம்கள், “அவரது (காந்தியாரின்) சமிக்ஞைக்காகக் காத்திருங்கள்.” “நம்மை அவர்கள் முழுமனதுடன், உண்மையாக வரவேற்பார்களா? நம்மை அவர்கள் நம்புவார்களா?” (டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா, டிசம்பர் 27, 1947).

டிசம்பர் 22ம் தேதி பிரார்த்தனை கூட்டத்தில் காந்தி கூறியவற்றிலிருந்து தீர்விற்கு உதவும் விஷயத்தை சுஹ்ராவர்தி எடுத்துக் கொண்டார்: “காங்கிரசில் இணைவதற்கு முஸ்லிம்கள் தயாராக இருக்கும் அதே நேரத்தில், விரிந்த கைகளுடன் சமமான நிலையில் அவர்கள் வரவேற்கப்படும் சூழல் எழும் வரையிலும் வேண்டுகோள் வைப்பதிலிருந்து அவர்கள் விலகி இருக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் எப்போதுமே அதன் அடிப்படை நோக்கம் சார்ந்து இயங்கியதில்லை என்பதால், பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களுக்கு அது பெருமனவிற்கு ஹிந்து

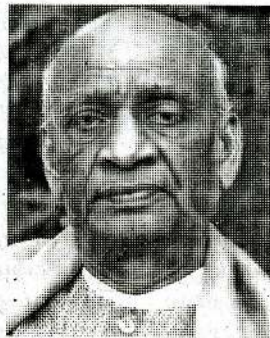
அமைப்பாகத்தான் தோன்றியது. எனினும், இறுக்கமான சூழல் மாறும் வரையிலும், முஸ்லிம்கள் கண்ணியத்துடன் தனித்து இயங்க வேண்டும். அவர்களது சேவை தேவைப்படுமெனில் அவர்கள் காங்கிரஸில் இருப்பார்கள். இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர்கள் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்; நானும் அப்படித்தான் இருக்கிறேன். இன்று ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் லீகைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்; அதனால் காங்கிரசின் எதிரியாகவும் எண்ணப்படுகிறார். கெடுவாய்ப்பாக, இதுதான் முஸ்லிம் லீகின் கற்பித்தலாக இருக்கிறது. இப்போது சிறிய அளவில் விரோதம் பாராட்டவும் காரணம் ஏதுமில்லை. வகுப்புவாத விஷத்திலிருந்து மீள்வதற்கு நான்கு மாதம் மிகவும் குறைவான காலம்.” எனினும், காங்கிரசில் அவர்கள் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ மதவாத அமைப்புகளின் விழைவுகளை “காங்கிரசின் மூலமாகத்தான் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும்.” என்பதில் காந்தி உறுதியுடனிருந்தார் (பாம்பே கிரானிக்கின் டிசம்பர் 23, 1947).

பட்டேலின் விநோதமான எதிர்ப்பினை

லக்னோ மாநாடு வல்லப்பாய்பட்டேலிடமிருந்து வித்தியாசமான எதிர்வினையைத் தோற்றுவித்தது. அந்த நகரில் ஜனவரி 6, 1948இல் நடந்த பெரிய பொதுக் கூட்டமொன்றில் பேசிய அவர், கோபாவேசத்துடன் கேள்வியொன்றை எழுப்பினார்: “இந்திய முஸ்லிம்களை நோக்கி ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். காஷ்மீர் விவகாரத்தில் நீங்கள் ஏன் வாய் திறக்கவில்லை? பாகிஸ்தானின் நடவடிக்கையை நீங்கள் ஏன் கண்டிக்கவில்லை?” பதினைந்து நாட்களுக்கு முன் நடந்த ஆசாத்தின் மாநாட்டைத்தான் தெளிவாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். முஸ்லிம்களின் விசுவாசத்தைச் சோதிக்க அவர் ஒரு திட்டத்தை முன்மொழிந்தார்: காஷ்மீர் பிரச்சனையில் பாகிஸ்தானுடனான தகராற்றில் இந்திய அரசின் நிலைப்பாட்டை அவர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும்.

முஸ்லிம் அமைப்புகளும், ஏன், முஸ்லிம்களின் கூட்டங்களும் தடைசெய்யப்பட்டன. என்றாலும் லக்னோவில் மார்ச் 19 முதல் 20, 1958 நடைபெற்ற முஸ்லிம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மாநாடு இந்தியாவின் நிலையைப் புகழ்ந்து பேசியது (காஷ்மீர் - சிசிர் குப்தா, ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், பாம்பே, 1966, பக்கம் 450). கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த சம்பல்பூர் முஸ்லிம்கள் 1964ல் ஒரு கூட்டத்தை நடத்தினர். தங்களுக்கு மேலும் அதிக பாதுகாப்பை வேண்டவில்லை. ஆனால், ஐநா சபை பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் தலைவருக்கும்

உறுப்பினர்களுக்கும் 'இந்தியாவுடன் காஷ்மீர் இணைப்பு என்பது திரும்பப் பெற முடியாத ஒன்று' என்று தந்தி அனுப்பினர் (இந்தியாவின் அரசியலமைப்பும் அரசியலும்-ஏ.ஜி.நூரனி, ஜெய்கோ, பாம்பே, 1970, பக்கம் 362).

சந்தர் வல்லபய் பட்டேல்

வல்லபய் பட்டேல் தேசத்தின் மீதான விசுவாசத்தை சோதிப்பதுடன் நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதே உரையில், 'ஒரு குதிரையைத் தேர்ந்தெடுங்கள். பாகிஸ்தானுக்குச் செல்ல விரும்புவவர்கள், அங்கு சென்று அமைதியாக வாழுங்கள்' 'காங்கிரசில் சேரும்படி ஹிந்து மகாசபைக்கு நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்' என்றும் கூறினார் (பாம்பே கிரானிக்ஸ், ஜனவரி 7, 1948). எதுவும் பேசாமல் ஆஸாத் அமைதியாக இருந்தார். காங்கிரஸ் இவ்வாறு பிரிந்து கிடந்தது என்ற யதார்த்தமும், காந்தியின் படுகொலைக்குப் பின்னர் தேசத்தில் நிலவிய குழலும் லீகின் நடைமுறை உத்திகளில் எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அரசியல் நிர்ணய சபை, ஏப்ரல் 3, 1948ல் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது: "குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரின் நியாயமான சமயம், கலாச்சாரம், சமூகம், கல்வி சார்ந்த தேவைகளுக்கான செயல்கள் தவிர்த்து வேறு நடவடிக்கைகளில்" சமய அமைப்புகள், கலந்து கொள்வதைத் தடை செய்யும் "அனைத்து விதமான நடவடிக்கைகளையும்" அத்தீர்மானம் முன்மொழிந்தது.

நிர்ணய சபையின் முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர்கள், நவாப் இஸ்மாயில் கான் தலைமையில் சந்தித்தனர். கட்சியைக் கலைப்பதென முடிவெடுத்தனர். எம். எம்.இஸ்மாயில் இதை ஆதரிக்கவில்லை (ரஸாகான், பக்கம் 366). பம்பாயில், லீக் நான்காவது கட்சியாக உருவானது. அதன் முக்கியமான உறுப்பினர்களில் ஒருவரான ஏ.கே.ஹஃபிஸ்கா காங்கிரஸில் சேர்ந்தார் (மேலே குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 367).

மதராஸ் நகரில் மார்ச் 10, 1948ல் லீகின் கவுன்சில் கூட்டம் நடந்தபோது சொற்பமாக 30 உறுப்பினர்களே கலந்து கொண்டனர். டில்லி, பீஹார், ஒரிஸ்ஸா, வங்காளத்திலிருந்து பிரதிநிதிகள் வரவில்லை. உத்திரப்பிரதேசத்திலிருந்து ஒற்றைப் பிரதிநிதியாக மௌலானா ஹஸ்ரத் மொஹானி கலந்துகொண்டார். கூட்டத்தில், 'அரசியலற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, லீகை தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.'

தலைவராக எம்.எம்.இஸ்மாயில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அனைத்து மாகாணங்களிலும் கிளைகள் ஏற்படுத்த அவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், பிரதேசம் சார்ந்த ஓர் அமைப்பாகத்தான் லீக் தொடர்ந்து இயங்கியது. தமிழ்நாடு, கேரளா என இரண்டு மாநிலங்களில் மட்டுமே அதற்குத் தளம் இருந்தது. வேறெங்கும் இல்லை.

நிர்ணய சபையில், லீக் உறுப்பினர்களின் அணுகுமுறை மிகத் தீவிரமான பிற்போக்குத் தனத்துடன் இருந்தது. மே 25, 1949ல் அதன் உறுப்பினர்களில் இருவர், முஸ்லிம்களுக்குத் தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கவேண்டும் என்று முன்மொழிந்தனர். ஆனால், பட்டேல் இதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. முகமது இஸ்மாயில் திருத்தங்களை ஆதரித்தார். தொகுதிகளில் ஒதுக்கீட்டையும் தனித் தொகுதி என்பதையும் இசட்.ஹெச்.லாரி எதிர்த்தார்: "குறிப்பிட்ட சில நோக்கங்களுக்காகச் சிலரை அனுப்பி முஸ்லிம்களுக்காக வாதிடச் சொல்வதில் இனியும் எனக்கு விருப்பமில்லை. முஸ்லிமோர், இந்துவோ - எனது பிரதிநிதி இந்தத் தேசத்தின் நிர்வாக விஷயங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வல்லமை கொண்டவராக இருக்கவேண்டும் என்பதே என் விழைவு (நிர்ணய சபை விவாதங்கள், பாகம் 8, பக்கம், 283, பக்கங்கள் 269-355)". இந்த விவாதத்தில் ஆஸாத் கலந்து கொள்ளவில்லை. அதன் பின்னர், பாகிஸ்தானுக்குச் சென்ற லீகின் தலைவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்வதற்கு லாரி நீண்ட காலம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு சென்றவர்களில் கவிஞர் ஜோஷ் போன்றவர்களை மறக்க முடியாது. இந்த இடப்பெயர்வு மன உறுதியைச் சிதைப்பதில்தான் முடிந்தது. முஸ்லிம் தலைவர்கள் எவரும் லாரியின் முன்மொழிவை மேம்படுத்த அக்கறை காட்டவில்லை - பாதுகாப்பு என்பதிலிருந்து பங்கேற்பு என்பதற்கு எவ்வாறு முன் செல்வது?

காங்கிரசும் முஸ்லிம் லீகும்

இரண்டு விதமான அணுகுமுறைகள் தோன்றின. காங்கிரசில் சேர்ந்து, அதற்கு ஆதரவளிப்பது ஒன்று. மற்றொன்று, வீழ்ச்சியுறும் லீகிற்கு முட்டுக் கொடுப்பது. இவை பரஸ்பரம் வேறுபட்டவை அல்ல. நல்லதொரு நேரத்தில் காங்கிரசின் தீவிரமான ஆதரவாளராக லீக் செயல்பட்டது. மதராஸில் எம்.எம்.இஸ்மாயிலின் தலைமையில் முஸ்லிம் லீக் 'காங்கிரசிக்கு முழுமையான

ஆதரவை' அளித்தது. 'காங்கிரசிற்கும் லீகிற்கும் இடையில் தனித்ததொரு புரிதலை' உண்டாக்க முயன்றது (ரஸா கான், பக்கம் 447). காங்கிரஸ் தலைவர்களிடமிருந்து முஸ்லிம் லீக் ஊக்கம் பெற்றது. குறிப்பாக காமராஜ், லீகின் ஆதரவை விழைந்தார். எனினும், அவர் அதற்கு நிபந்தனைகளை மொழிந்தார். காயிதே மில்லத் போன்று இஸ்மாயில், எளியவர்களின் காயிதே ஆஸம். அவரது துத்துவர்கள் அவரிடம் காமராஜின் முன்மொழிவைக் கூறியபோது, "அவற்றை உடனடியாக நிராகரித்தார். முஸ்லிம்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் ஒரே அமைப்பு லீக் மட்டுமே என்று காங்கிரஸ் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்; முஸ்லிம் வேட்பாளர்களை லீக் தான் தேர்ந்தெடுக்கும். முஸ்லிம் டிக்கெட்டில் போட்டியிடும் இந்த வேட்பாளர்களைக் காங்கிரஸ் ஆதரிக்க வேண்டும்; தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முஸ்லிம் வேட்பாளர்கள் சட்டசபையில் காங்கிரசிற் கு ஆதரவளிப்பார்கள்" (இபிட், பக்கம் 467).

ரஸா கான், 1961இல் தனது உடன்பாடினமையை வெளிப்படுத்தினார். ஆகஸ்ட் 19இல் ஆற்றிய தனது உரையில், முஸ்லிம் மக்களின் மத்தியில் பணியாற்றி அவர்களின் சமூக, கல்வி, பொருளாதார நிலையை உயர்த்த முனைவதற்குப் பதிலாக, 'எவ்விதப் பலனும் இன்றி மதராஸ், கேரளாவில் தேர்தல்களுக்கு நம்மை வருத்திக் கொள்கிறோம்' என்றார். 'சிறுபான்மையினராக முஸ்லிம்கள் தேசம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறார்கள்; பெரும்பான்மை சமூகத்தினரையோ அல்லது பெரிய கட்சிகளையோ அவர்கள் எதிர்த்துக் கொள்ள முடியாது.' அவர்களுடைய நன்மதிப்பையும், பரிவையும் பெற முயற்சிக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார் (மேல் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 492). அந்த நேரத்தில் கேரளாவில் தேர்தல் மூலம் ஆட்சிக்கு வந்த முதல் கம்யூனிச அரசை வெளியேற்றக் காங்கிரஸ் எடுத்த முனைப்புகளுக்கு லீக் துணை நின்றது; அதனால், காங்கிரசின் மதிப்புமிக்க கூட்டணிக் கட்சி என்ற மரியாதையை அது பெற்றது. எனினும், லீகின் உறுப்பினர்களுக்கு அமைச்சர் பதவி கிடைப்பது கடினமாக இருந்தது. அவைத்தலைவர் என்பதற்குமேல் செல்லமுடியவில்லை. எனினும் ஓர் அரசியல் இணைப்பு முயற்சிக்கப்பட்டது. இரண்டு அரசியல் கட்சிகளுக்கும் அது சிறந்த முறையில் உதவியது. எனினும் வெளியில் தெரியும்படியாக. எந்தப் பலனையும் அந்தச் சமுதாயம் பெறமுடியவில்லை. எந்தக் குறையும்

தீர்க்கப்படவில்லை. எந்தச் சீர்திருத்தமும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. பாதுகாப்பற்ற நிலை தொடர்ந்தது. தங்கள் அடையாளம் தொடர்ந்து அச்சத்தில் இருப்பதாகவே முஸ்லிம்கள் உணர்ந்தனர். லீகின் தலைமைப்பொறுப்பில் இருந்தவர்கள்தாம் பலன் அடைந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள். காங்கிரசின் பார்வையில் அதற்கு ஒரு தகுதிநிலை கிடைத்தது. அதற்கான ஆதரவைப் பெற அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. லீகின் அடையாளம் தீவிரமான மீட்சியைப் பெற்றது. குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவிற்கு கேரளாவில் நிலைமை வேறுபட்டிருந்தது. வலிமையான மக்கள் ஆதரவு லீகிற்கு அங்குக் கிடைத்தது. உறுதிப்பாடு கொண்டவர்கள் என்ற மதிப்பும் பதிவானது. அஸாதுதின் ஓவைசி எம்.பி. தலைமையில் மஜ்லிஸ்-இ-இடிஹதுல் முஸ்லிமீன் கிட்டத்தட்ட இந்தப் பாதையைப் பின்பற்றியது; அதாவது முஸ்லிம்களின் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுப்பது; சமூக சேவைகள் மூலமாக தலித்துகளையும் வக்கற்றப் பிற இனத்தினரையும் நோக்கி ஆதரவுக் கரம் நீட்டுதல்.

அந்தச் சமூகத்தில் அறிவார்ந்த படைப்புத்திறன் என்பது முற்றிலும் வெற்றி பெறாத ஒன்று என்பதைக் கவனியாமல் இருப்பது மிகவும் விவேகமற்றது. பம்பாயைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற அட்டார்னி சைஃப்.எஃப்.பி.தியாப்ஜி (Saif F.B. Tyabji) முஸ்லிம்களின் கல்விக்காக மிகத் தீவிரமாகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். பம்பாயின் அஞ்சுமான்-இ-இஸ்லாமின் வெற்றிபெறுவதற்கு அவரே காரணம். இன்குலாப் உருது தினசரியில் 1955ம் ஆண்டு செப்டம்பர்-அக்டோபரில் வரிசையாக எட்டுக் கட்டுரைகள் எழுதினார். ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அவை மிமியோகிராப் முறையில் படிக்க எடுக்கப்பட்டுப் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டன.

வகுப்புவாத கட்சிகளை அவர் எதிர்த்தார்; எனினும், அதற்கிணையாக, முஸ்லிம் அடையாளத்தைப் பாதுகாக்கச் சுறுசுறுப்புடன் இயங்கினார். இதைக்காட்டிலும் வேறெது 'அடைய வேண்டிய இலக்காக முஸ்லிம்களுக்கு இருக்க முடியும்?'

- தொடரும்

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கவிதை:
ஜெயதேவன்

திருடர்கள் நகரம்

நாம் திரும்பவும் வரப் போகிறோம்
திருடர்கள் நகரத்திற்கு
கொள்ளிவாய் பேய்களும்
குறளி வித்தைக்காரர்களும்
நிறைந்த நகரம் அது

ஒரு காலத்தில் நன்னீர் நதிகளும்
ஞானத்தின் விதைகளும்
நிறைந்திருந்த இந்நகரம்
இப்போது சூனியக்காரர்களின் கைக்கு
மீண்டும் போகிறது
புல்லாங்குழல் விற்பவன் வருவான் என்று
நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது
மீண்டும் பாம்பு பிடாரனே வருகிறான்
அந்த நகரத்திற்கு

நரிகளின் தந்திரங்களை
அறியமுடியாத வரைமான்கள்
நரி விரித்த வலையிலேயே
மீண்டும் மீண்டும் போய் விழுகின்றன

சப்த சுரங்களும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த
அந்த நகரத்தில் இனி கேட்கப்போவது
மாந்திரீகர்களின் உட்சாடனங்களும்
கண்கட்டி வித்தைகளும்

ஒவ்வொரு முறையும் திருடர்கள் நகரத்தை
காலி செய்து விடலாம் என்று
நம் பறைகளையும் முரசுகளையும் ஒலிக்கிறோம்
ஆனால் வெகுளியான மக்கள் விரும்பும்
உடைகளை அணிந்தபடி
அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும்
நகருக்குள் நுழைந்து விடுகின்றனர்

தைல மரங்களும் சந்தனக்காடுகளும்
இனி வணிகர்களுக்கான
வியாபாரச்சந்தை ஆகிவிடப் போகிறது

நாம் காணாமல் போன நதிகளை
தேடிக் கொண்டிருக்கின்றபோதே
நம் கடல்களை அவர்கள்
களவாடிச் சென்று இருப்பார்கள்

எத்தனையோ துளசி செடிகள் இருந்த நகரம்
இப்போது பார்த்தீனியன்களால்
சூழப்பட்டு உள்ளது

தத்துவமசி என்று சொன்ன
ஆதிசங்கரன் இருந்த மலையில் இருந்து
ஒருவன் சுவுகிறான்
"நீ குல்லாய் அணிந்தவன்
நகருக்குள் நுழையாதே என்கிறான்

புத்தன் ஞானம் பெற்ற
போதி மரத்தை வெட்டிவிட்டு
இன்னொருவன் சுறுகிறான்
சங்கம் சரணம் கச்சாமி

இனியும் நீண்ட காலம்
இந்த திருடர்கள் நகரம் இருக்கப் போகிறது
ஒன்று நகரை விட்டு நாம் வெளியேற வேண்டும்
அல்லது திருடர்களை வெளியேற்ற வேண்டும்

இதற்கு இன்னும் பல
கோடைகளும் வசந்தங்களும்
இலையுதிர் காலங்களும்
தேவைப்படும்
ஆனாலும் அவர்கள் விரட்டப்பட வேண்டியவர்கள்

அப்போதுதான்
அசோகச் சக்கரம்
நமக்கு ஒரு பெரிய புன்னகையை
பரிசாகத் தரும்.

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
 - MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47

Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com

logistics@pearltuty.com

chartering@pearltuty.com

Branches

**Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada
 & Singapore**

ISO 9001

BUREAU VERITAS
Certification

